

యండెవారి శేండ్రనాథ్

తస్వల్లో ఆడపిల్లలు

వన్నెల్లో లెడపిల్ల

సామన్‌గాన్ ఉజ్జ బెకిస్తోన్

సమయం : 5 - 30 పి.యమ్.

విశాలమైన హోలు. హోల్లో మనుష్యులున్న అలికిదే లేదు. కానీ వందలాదిమంది విశాలమైన మెట్లులాపున్న ఆర్ధిల మీద కూర్చుని, ఊపిరి చిగబ్ల్యూ చూస్తున్నారు. రెండు ఔలివిజన్ కెమేరాలు నిశ్శబ్దంగా పనిచేసుకు పోతున్నాయి. చప్పుడు కాకుండా దూరంగా నిలబడి లెన్స్ సహాయంతో ఫోటోలు తీసుకుంటున్నారు కొందరు.

పోలన్‌స్ట్రీ ముందుకు వంగి ఎదుటి బల్లమీదకు తీక్కణంగా చూస్తున్నాడు. బల్లమీద తెలుపు గోధుమరంగు చదరపు గత్తు మనిషి జీవితపు గెలుపు ఓటమిల్లు పెనవేసుకుపోయి వున్నాయి.

తరువాత ఎత్తు వెయ్యపలసింది పోలన్‌స్ట్రీ. అతడు గెడ్డం గోక్కుంటూ ఆలోచిస్తున్నాడు. అతడి మినిష్టర్ శత్రువుల మధ్య అష్ట రిగ్గంథనంలో వుంది.

హోలు మధ్యలోవున్న చదరంగపు బల్ల మీద పాపటు ఏయే స్క్రోనాల్లో వున్నాయో దానికి ఎదురుగావున్న ఎత్తయిన బోర్డుమీద ఎలక్ట్రానిక్ లైట్లు తెలుపుతున్నాయి. ఆ లైట్లు ఆధారంగా కొందరు ప్రేష్కులు తమ ముందున్న బోర్డులమీదే అదే ఆటని ఆదుతూ - నోట్లు ప్రాసుకుంటున్నారు. ఇదంతా నిశ్శబ్దంగా - ఎవరి ఏకాగ్రతకు భంగం కలిగించకుండా జరిగిపోతోంది.

పోలన్‌స్ట్రీ మినిష్టర్ ని వెనక్కి తీసుకొచ్చి రాజు ప్రక్కగా వుంచి ప్రత్యర్థివేపు చూసి నవ్వేదు.

ఏపియన్ ఛాంపియన్స్‌పివ్ పాచీలచి తైనర్స్.

రఘ్యన్జ్ చదరంగంలో ప్రవీణులు. చదరంగం ఆట మనిషి మెరడుని ఎంతో వికసితం చేస్తుందని గ్రహించి, ఆ ఆటని చదువులో ఒక సమైక్యగా పెట్టినాశు, భాటి పిష్ట రాంటివాశు ఏ కొద్దిమందో తప్ప రఘ్యన్జ్‌ని ఓడగాట్టి వరల్లు ఛాంపియన్స్‌పివ్ నంపాదించినాశు ఎవరూ లేరు. అందులోమా పోలెన్స్‌స్ట్రీ? అతడు గత పదెశ్శుగా మకుటంలేని మహారాజగా వెలుగుతున్నాడు. ఈ చిన్న ఏపియన్ ఛాంపియన్స్‌పివ్ అతడికో రెక్కోలోనిది కాదు.

తన మంత్రిని ప్రతిపత్తు పాపుల మధ్యమంచి వెనక్కి తీసుకొచ్చి రథించుకోవటమే కాకుండా - నైట్ డ్యూరా 'చెక్' చెప్పబంలో పోలన్స్‌స్ట్రీ తెలివితేటులు ప్రస్తుతమవుతున్నాయి. ఉన్నట్టుండి ఇప్పుడు భారత అటగాటిపై వత్తించి ఎక్కువయింది. చూస్తున్న రఘ్యన్ ప్రేక్షకులు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నారు. భారత ఆటగాదు ఏం చేస్తాడా అని కొద్దిగా పోశన మిళితపైన మొహంతో అతడిపై చూస్తున్నారు. అమ్మాయిలు మరీచూ - ఉన్నికోళ్లు కప్పుకుని చిన్నటి నవ్వే కశ్చతో.

భారత రాయబారి వూపిరి బిగబట్టి తనదేశపు ఆటగాదు ఏ ఎత్తుపేస్తాడ అని చూడసాగేదు. ఆయనకి చదరంగంలో ఉత్సాహం వుంది. ఈ పాటీల ముఖ్య అతిథి ఆయనే! గెల్చిన వాళ్లకి బహుమతి యివ్వటానికి వచ్చిన ఆయనే, ఆటగాళ్లు కన్నా ఎక్కువ ఎక్కుయిటేంగ్గా వున్నాడు.

బయట బాగా మంచు కురుష్టాంది. కిటికీల్లోంచి తెళ్లటి దూరిలా కనబదుతూంది.

అంత చలించూ రెవంత్ మరిటిమీర చెమట పడ్డాంది. అతడి మెరడులో ఆలోచనలు వెగంగా సాగుతున్నాయి. ఇది క్రీడాకారుడిగా తన జీవనురాణ సమయ అని అతడికి తెలుసు. ఊహా తెలిసినప్పటిమంచి అడిన ఆట, వేసిన ఎత్తులూ, చదినిన పుస్తకాలూ, ప్రాసుకున్న నోట్టులు అన్ని రిశ్యూలా తిరగసాగేయి. అప్పుడప్పుడు వాటిపై చూస్తున్నాడు.

టైమ్ 'రన్ అప్టు' అవుతూంది.

చదరంగంలో ఎత్తుకి ఎత్తుకి మధ్య ఆటగాదు ఎక్కువభౌమ్ తీసుకోవటానికి వీళ్లేదు. గంటకి పడహారు ఎత్తులు (మొదటి 2 1/2 గంటల్లో 40 ఎత్తులు) వెయ్యారి.

రెవంత్కి, పోలన్స్‌స్ట్రీకి మధ్య వున్న చదరంగం బల్కే రెండు ప్లేట్ వాటిలు బిగించబడి వున్నాయి. ఒకరు ఎత్త వెయ్యాగానే తన వారీ అప్పుచెయ్యారి, వెంటనే రెండోవాటి తనంతటలానే ప్రారంభం అవుతుంది.

వెన్నెల్ ఆడపిల్ల

రెండో ఆటగాదు ఎత్తువేసి అప్పుచేసేవరకు అది తిరుగుతూనే వుంటుంది. ఎత్తు వేయగానే వాటి అప్పుచేయబం మరిపోయి ఓడిపోయిన వాళ్లు కూడా వున్నారు.

ఒక్కప్రక్కసారి వాటి 'గంబ' గడిచినట్టు చూపించేలోప్పులో పదప్పరు ఎత్తులు వేయకపోతే ఓడిపోయినట్టు. టైమ్లో ఆట పూర్తిచేయలేక వత్తించి వల్ల తప్ప ఎత్తులు వేసి ఓడిపోయినాశే యొక్కవమంది.

రెవంత్ ఇప్పుడు అదే ఫ్లోతిల్ వున్నాడు.

ఇంకో అయిదు నిమిషెల్లో నాలుగిత్తులు వెయ్యారి. ఎలా...ఎలా?

వాటి ముఖ్య తిరిగిపోతూంది. జనం చప్పట్టు కొట్టుటానికి సిద్ధంగా వున్నారు. టి.వి. కెమేరామెన్ ఓడిపోతున్న రెవంత్ ముఖకపచిర్చిపట్టుకోవటం కోసం జామ్‌లెన్పోతో మరింత ముందుకొచ్చాడు.

పోలన్స్‌స్ట్రీ కుర్రీ వెనక్కిపూరి పైకప్పుకేసి చూస్తూ రిలాంక్ గా కూర్చున్నాడు. ఇక నీ పని అయిపోయింది సుమా - అన్న సైకిలాజికర్ వీపెన్ ప్రత్యర్థిలో కలిగించబం అది। పోలన్స్‌స్ట్రీకి ఇంకా పదిహేను నిమషం ఔమ్పుంది. ఎంత తాపీగా అడినా వచ్చేదు. రెవంత్కి అలా కాదు. అయిదు నిమిషెల్లో అప్పుడే అర నిముషం గడిపోయింది.

అతడు చూపుడువేలో శకుటుని ముందుకు జరిపేదు.

పోలన్స్‌స్ట్రీ వెంటనే నైట్ ని తీసుకొచ్చాడు ముందుకు.

రెవంత్ బంటుని కరిపేదు. అతడు చాల డెస్పరేట్ గా వున్నాడని మాసొవాళ్లకి తెలుస్తాంది. టైమ్ ఇంకా రెండు నిమిషెలుంది.

పోలన్స్‌స్ట్రీ తేలిగ్గా మళ్ళీ ముందుకు జరిపాడు. జరిపి బంటుని తీస్తాడు.

కేవలం దానికోసమే చూస్తున్నట్టు రెవంత్ మూలనుంచి ఏనుగుని మధ్యకి తీసుకొచ్చి "చెక్" అన్నాడు. ఒక్క క్షణం పోలన్స్‌స్ట్రీకి గానీ - చూస్తున్న వాళ్లకిగానీ జరిగింది అర్థం కాలేదు. అంతా క్షణాలంమీర జిరిగిపోయినట్టుంది. అంత పెద్ద హల్లా అయోమయంతో కూడిన నిశ్శబ్దంతో క్షణాలంపాటు శ్శబ్దమైపోయింది. అయితే ఆది క్షణాలం మాత్రమే తరువాత అనకట్టినిధాటి దూసుకొచ్చినట్టు జనం హర్షధ్వనాలతో దూసుకొచ్చారు.

పోలన్స్‌స్ట్రీ ఇంకా షైక్. నుంచి తేరుకోలేదు. ఔకి డెస్పరేట్ గా కనబద్దు - తనలో 'అహన్సి' కలుగచేసి కొంచెం నిర్దిష్టంగా ఆచేబట్టు చేశాడన్న మాట ప్రత్యర్థి అతడు తలత్తి రెవంత్పై చూసేదు.

జనం అప్పుడే రెవంత్. చూస్తూ చేరిపోయారు. అతడు ఉక్కీరి బిక్కిరి అపుతున్నాడు. అమ్మాయిలు దాదాపు మిహపడి ఆటోగ్రాఫులు

తీసుకుంటున్నారు. విలేఖ్దు ప్రశ్నల వర్ధం కురిపిస్తున్నారు. ఒకదాని మీద ఒకటి ఆగకుండా జ్ఞానీలు వెలుగుతున్నాయి. బి.వి. కెమోరాలు రకరకాల కోణాలకోసం హాడావుడిగా తిరుగుతున్నాయి. భారత రాయబారి అయితే తన హోదా కూడా మరిచి రేవంత్ ను గాలిలోకి యెత్తుబానికి సాటి క్రీడాకారుడుగా ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

సాధించింది తక్కువ విజయమేమీకాదు. ఓడించింది పోలన్సీస్ట్రీ! పరి సంవత్సరాలుగా మకుటంలేని రాజగా వెలుగుతూన్న ప్రపంచ ప్రభ్యాతి క్రీడాకారుడై!

వర్ష్టీ భాంపియన్ అనాటలీ కార్పోవ్ స్ట్రోడ్ గ్రాండ్ మాస్టర్ అండర్సన్లు కూడా అతడితో అడబానికి కోర్టీగా పెనుకాడతారు. అటువంటి వాట్సై ఓ ఇరవై అయిదేళ్ళ యువకుడు చివరి ఈంలో చిత్రు చేసేడంటే - దాని పెనుక ఎన్నో సంవత్సరాల దీఱ పట్టురలు వుంటే తప్ప అది సాధ్యం కాదు. ఏదో చివర్లో హాడావుడి చేసి గలిచిన తాత్కాలికమైన గెలుపు కాదిరి. తన 'హాయము' తీరిపోయిందనీ - తన స్టోనం ఆక్రమించుకోవటానికి కొత్తబరం వచ్చేసిందనీ పోలన్సీస్ట్రీకి తెలిసిపోయింది.

ఒకమ్మాయి రేవంత్ చేత చేతిమీద అటోగ్రాఫ్ తీసుకుంటూంది. ఓ పన్నెండేళ్ళ కుర్రవాడు రేవంత్ ని సంభ్రమంగా చూస్తున్నాడు. ఒక మునీరివాడు అతడి భుజం ఆప్యాయంగా తద్దున్నాడు.

అందరితో కిలిసి రేవంత్ గుంపుగా ఆ గిలోంచి బైటకు వచ్చేశాడు. అప్పుడే లైవ్ బి.వి. ద్వారా వార్త పాకిపోయినట్టుంది. జనం అక్రూడికి చేరుకుంటున్నారు. ఈ ఆటపట్ల రఘ్యన్ కున్నంత ఆసక్తి ఇంకెవరికి వుండదు.

అంతమంది చుక్కుముట్టుడం పట్ల రేవంత్ మొహం చెమటపట్టింది. చూసుకుంటే జేబులో చేతిరుమాలు లేదు. అదుతున్నప్పుడు జారిపోయిన ట్లూంది.

ఇంతలో అనాన్ మెంట్ వినిపించబంతో అందరి దృష్టి అటుమళ్ళింది. రేవంత్ హోటు చేసుకుని, తిరిగి హాట్లోకి వచ్చాడు. వరండాలోధి వచ్చి, గుమ్మందాటి హాట్లోకి ప్రవేశిస్తునే అతడు స్టబ్బుడై నిలబడిపోయాడు. విశాలమైన హాలు నిర్మానప్యంగా వుంది. హాలు మద్యలో చరరంగం బల్ల అలాగే వుంది. బల్లకెదురుగా పోలన్సీస్ట్రీ మాత్రం ముందుకు వంగి - మొహం చేతుల్లోకి దాచుకొని ఒక్కడే ఒంటరిగా కూర్చొని తనలో తాను రోదిస్తున్నాడు.

రేవంత్ అచేతనంగా అతడిని చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ప్రపంచ ప్రభ్యాతి చెందిన ఒక క్రీడాకారుడి నిప్పుమణాన్ని ఆ స్కోన్నా ఆక్రమిస్తున్న మరో క్రీడాకారుడు వ్యధతో పరశిలిస్తున్నాడు. అతడికి 'స్ట్రీక్' అన్న జాక్ లండన్ కథ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఇంకో పది సంవత్సరాలు తనీ రాజ్యాన్ని ఏలుతాడు. తరువాత నిప్పుమిస్తూ తన రోదిస్తూ వుంటే ఇంకో కుర్రవాడు తననీ ఇదే సాముభూతితో గమనిస్తాడు. రేవంత్ చప్పుడుకాకుండా అక్రూమ్మంచి తప్పుకుని బైటకు వచ్చేశాడు. పట్టూ అనుకున్నాడు —

“ విజయమా విజయమా — వస్తూ శిఖరాన్నిక్రిస్తావు. వెళ్లూ పాతాళానికి తోస్తావు నీకిది న్యాయమా ?”

2

“ కంగ్రామ్యలేపన్ న్.”

“ ధ్వంకర్యా.”

“ హాయ రేవంత్ - కంగ్రాట్ న్.”

“ ధాంక్ న్.”

“ కంగ్రాట్ న్ మిస్టర్ రేవంత్ ?”

“ ధాంకర్యా సర్ ”

అతడు తల వంచుకని మెట్లుకుతూ అభినందనలు తెలుపుతున్న చాళుకి సమాధానం ఇస్తున్నాడు.

పెనున్లా ప్రాడష్కు నాలుగు అంతష్టలో వున్నది. అదే అతడి ఆఫీసు. అందులో రేవంత్ డిప్యూటీ చిఫ్ ఎస్క్రిక్యూచివ్.

అతడు తన ఛాంబర్ లోకి వచ్చేసరికి మానేజింగ్ డైరెక్టర్ పిలుస్తున్నాడన్న కబురు వచ్చింది వెళ్లాడు.

“ కంగ్రామ్యలేపన్ న్, ప్రాథ్మనే పేరట్ల మాశాను...” ఇంగ్లీస్ అన్నాడాయన. ధాంక్ పెప్పాడు రేవంత్.

“ నీవలు కంపెనీకి కూడా మంచి అధ్వర్యమైజెంట్ లభిస్తుందోయ్” రేవంత్ మాట్లాడలేదు. ఒక అత్యస్తున్నతమైన పోటీలో తన ఉద్యోగి సంపాదించిన విజయాన్ని కూడా వ్యాపారర్ధమైపోయాడు. ఈయనేగానీ వ్యాపారం మానేసి చరరంగం ఆదటం మొదలుపెట్టే ఎప్పుడో ప్రపంచ ఛాంపియన్ అయిపోయి ఉండేవాడు.

అక్కణ్ణుంచి వచ్చేసేక జనరల్ మేనెజర్ రగ్గికి వెళ్లాడు రేవంత్. అయిన రగ్గిర రేవంత్కి బాగా చనువుంది. అయినెప్పుడూ హదావుఁడిగా వుంటాడు. వనితప్ప ఇంకోకటి పట్టించుకోదు.

“రావోయ్ రా! ఎందులోనో ట్రైప్ వచ్చిందని విన్నాను. ఎందులో....కారంబోర్డ్” తైల్ చూసుకుంటూ అడిగాడు అయిన.

“కాదండి, చదరంగం.”

“ఓహో! వెరీగుడ్. నీ పేరు పెద్ద అక్కరాలో వేసేరే - నువ్వు టీమ్ కైన్వో?

“కాదండి, చదరంగం ఇద్దరే అడతారు.”

“ఓహో! అయితే ఏవరితో ఆడి గెల్చావు?”

“పోల్నోన్స్కి అని — వరట్ భాంపియన్ సర్” కొంచెం గర్వం తొంగిమాసింది రేవంత్ కంఠంలో.

“అతడెందు కొచ్చాడిక్కటికి?”

“కాదు సర్ - నేనే వెళ్లాను”

“ఎక్కుడికి?”

“రష్యా”

“హ్వాయ్ ? ఎప్పుడూ?”

“మీరే కద్దార్ నాకు శలవు ఇచ్చింది, క్రొండటిహారం”

“అపునవును కదూ, ఇంతకే ఎందుకు వెళ్లావు రష్యా”

“చదరంగం టోర్నుమెంట్కి సర్”

“టోర్నుమెంట్స్ - ఓహో - అయితే మీ టీమ్ నెగ్గిందన్నమాట గుడి”

రేవంత్కి తనమీర తనకే జాలేసింది. ఇక ఈయనతో మాట్లాడి లాభంలేదని లేవాడు. డైల్కోప్పుంచే “..... ఏమిటి బయట చాలామంది పున్నట్టున్నారు” అని అడిగాడు.

“ఈరోజు ఇంటర్వ్యూల సర్” అంటూ రేవంత్ జ్ఞాపకం చేశాడు.

“అపుమికధూ! ఆ విషయమే చుర్పిపోయాను. అన్నట్టు ఈరోజు పదకొండింటికి మీటింగ్ పుండే — పెత్తా?.. తనలోతానే అనుకుంటున్నట్టు అయిన అన్నాడు. రేవంత్ మాట్లాడకుండా డైల్కి వచ్చేశాడు. అతడు తన ధాంబ్రో కొచ్చేసరికి అప్పుడు కూర్చునిపున్న జేమ్స్ అతడిని చూసి సహాదు. మాట్లాడుగా కంగ్రాట్స్ చెప్పుకును దానికన్నా ఎక్కువ స్నేహం రాశుటి. జేమ్స్ పెనున్నారా ప్రాంతాన్ని మార్కెటింగ్ చూసేజర్.

జేమ్స్ అయిదడుగుల ఆరంగులాల ఏతుంటాడు. ఎత్తుకులగ్గ లాపు. నల్లగావున్న మొహంలో కళపుంది. నిర్మల్యమైన కళ్లు. ఆ నిర్మయం పద్మాచి తల్లి శేరిపటంతో పెరిగింది. తండ్రి తాగుబోతై వష్టించుకోవటం తల్లి పటంతో పెరిగింది. స్ట్రీ అంటే అతనికి గారపంచేరు. అది అతడి తప్పుకాదు. మనసుని తాగినవాళ్లులేరు. నిరాసక్త కేరపిన్నని చేసింది. నిర్మిత నాటాకుల్లాహాల్చి చంపింది. తాగితే రాత్రంతా తాగుతూనే వుంటాడు. శేడ్ఫోల్ ఒకపాతే ఓ నాలుగు నెలలు అసలు ముఖ్యుకోదు. చాలామంది చెడ్డవాళ్లు మంచివాళ్లుగా కనబడటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. అడవాళ్లో ఆ పేరు చెడ్డవాడుగా కనిపించటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఆ పేరు చాలా సులభంగా సంపోదించాడు. కానీ మనసు పొరల్లోకి తరవిచూస్తే అంతా మంచే. ఓపిక ఎవరికుంది? ప్రేకుడిగావుండి జీవితాన్ని చూడబంతో నిర్మయం నుంచి హస్యంపుట్టింది. గీతలూపంలో డైలుపదేరి అప్పడవుండు. కుదురుగా గీస్తే మంచి కార్పూలిస్టు అయివుండేవాడు. అయినా పత్రికల్లో పడుతూనే వుంటాయి. అతడంటేనే వడదు - పెనున్నారా కంపెనీలో పనిచేసే ఎనిమిదిమంది అమ్మాయిల్లో బుడుగురికి...ఇంకోక అమ్మాయి బాలపితంతువు.

రేవంత్ రీనికి పూర్తిగా వ్యతిరేకం. ఒకగొప్ప చిత్రకారుడు కుదురుగా కూర్చుని గిసిన చిత్రం అతడి జీవితం. చాలా సిస్టమాటిక్ అది. అయిదించికే లేవి అయిదు గంటలపాటు ఆ చదరంగంతో ఆటాడి అరిష్టోక్కునీ కోచ్చేసుకొని ఆఫ్సుకోచ్చే ఆ అయిదరుగుల బాధంగులాల అభ్యాయ అంతరంగం ఆకాశంలా నిర్మిలం, ఆక్రూతి అరవిందంలా కోమలం. పదచి కంఠంలో కమేండ్ నీ, హోదా మనసులో లిడియాన్ని తీసుకురాలేదు.

విభిన్న ధృవాలు ఆక్రించబడిపుట్టు వాళ్లు స్నేహితులయ్యారు.

“ఎయిర్ పోర్ట్ క్రైస్తీ వచ్చాను. కానీ నేను వచ్చేనరికి విమానం రావడం, వచ్చిపోవడం కూడా జరిగిందట” అన్నాడు జేమ్స్.

రేవంత్ నవ్వి “చాలా త్రమ తీసుకున్నావే” అన్నాడు.

“జెండా ఎగరేసి వచ్చావ్ కదా”

రేవంత్ మొహంలో నవ్వు మాయమై మ్లానమైంది. నెమ్మిగా అన్నాడు. “విమానం రిగగానే నా కళ్లు వెతికాయి...నేను సాధించింది తక్కువ విజయమేమీ కారని నాకు తెలుసు. నేను అభిమాన్లీ - పూలదండలీ - మనస్సాగతాన్ని కోరుకోవటంలేదు. కానీ నీకు తెలుసా - జేమ్స్ కనిసం ప్రాంతీయ క్రీడామండలి సెక్రటరీ కూడా పార్కులిటీగా రాలేదు”.

"కారణం నువ్వు క్రికెట్ ఆటగాడివి కాకుండా చదరంగం ఆటగాడివి కావటమా?"

"కాదు, తెలుగువాడిని కావటం"

పేరుకున్న నిశ్శబ్దన్ని చీలుస్తా అతడు విషిరంగా అన్నాడు.

"నువ్వు ఓ కళాకారుడివి. నీకు తెలియనిదేముంది? క్రిడాకారుడూ, కళాకారుడూ చిన్పిల్లభాటి వారు రవంత ఉత్సాహం వారిపట్ల చూపిస్తే పాంగిపోతారు. మీ విజయాన్ని మేం గమనిస్తున్నాం అని ఎవరయినా అభిమానం కురిపిస్తే రెట్లీయిన ఉత్సాహంతో మరింత కృషి చేస్తారు. ఆ అభిమానమే కొరపడుతూంది రోజుల్లో...."

ఫౌన్ (ప్రోగింది).

రేవంత్ ఫౌన్ ఎత్తి తన సహజమైన లిజినెన్ మానోటోన్లో "హాలో" అన్నాడు.

అవతల్లిపై నుంచి వెంటనే సమాధానం రాలేదు. అతడు వినుగ్గు ఘర్సారి "హాలో" అన్నాడు.

"హా—హాలో" కొద్దిగా బెదుఱూ, కొద్ది ఎగ్గియిట్ మెంటు కొద్దిగా చిలిపితసం— అన్ని మిశతసైన ఓ అందసైన స్వరం అవతల్లుంచి పలకటంతో రేవంత్ కుర్కీలో వప్పున కదిలి "ఎవరూ" అన్నాడు.

"నేను...నేను మీ అభిమానిని. మీకు కంగ్రెస్ లేఖన్ వెబుదామని ఫౌన్ చేశాను."

"థాంక్స్, మీ పేరు?" అని అడ్డిగాడు రేవంత్. అతడికిలా వో అవరిపిత వ్యక్తి ఫౌన్ చేసి అభినందనలు చెప్పటం క్రొత్త— అందులోనూ అమ్మాయి ఫౌన్ చేసి చెప్పటం మరీ కొత్త.

"పేరెందుకు?" అందా అమ్మాయి.

రేవంత్ విన్సుయంతో "అదేమిటి- పేరు చేప్పే వచ్చే నష్టం ఏముంది?" అన్నాడు.

"పేరు చెచితే వచ్చే లాభం మాత్రం మీకేముంది? మీకు తెలియార్పిందల్లు ఒకరు మీ అభిమాని అనీ, మీ విజయాన్ని గమనిచి మీకు అభినందనలు తెలుపుతున్నారనీ....అంతేకదా" అన్నది.

"కానీ చెప్పటంవల్ల నాకు కొద్దిగా సంతృప్తి వస్తుంది. మళ్ళీ ఎప్పుడైనా గుర్తు తెచ్చుకుంటే ఫలానా అమ్మాయి ఫౌన్ చేసింది కదా అని వూపొంచుకోవటానికి భావుంటుంది" అన్నాడు సమర్థించుకుంటూ రేవంత్.

రేవంత్ పదుతూన్న అవస్థాచూచి జేమ్స్ "పీమిటి వివయం" అని అడిగాడు. రేవంత్ మాత్రపీన్కి చెయ్యి అడ్డుపెట్టి, "ఎవరో" అమ్మాయి అభినందనలు చెబుతూంది" అన్నాడు. అని తిరిగి ఫౌన్లో "ఏ నా అర్ధమెంట్ కరిశ్శో!" అన్నాడు.

"నా పేరూ...." అంటూ చెప్పబోయి అగి "నా పేరు మొదటి అక్షరం ఇంగ్లీషులో 'ఆర్' దీన్ని బట్టి కనుక్కొండి చూద్దాం" అన్నది.

అతడు తెల్లభోయి "ఎలా కనుక్కొవటం?" అని అడిగాడు.

"పెద్ద చదరంగం ఝ్లోయర్ కదా. ఆ మాత్రం కనుక్కొలేరా? ఆర్ అన్న అక్షరంతో ప్రారంభం అయి తెలుగు అమ్మాయిలపేర్లు ఎన్నుంటాయేమిటి" అని వావి "అరగంట తర్వాత ఫౌన్ చేప్పాను. ఈ లోపులో వీరైనన్న నోట చేసుకుని వుంచండి" అని ఫౌన్ పెట్టిసింది. రెండు నిమిషాల తర్వాతచూస్తే - స్నేహితులిడ్డరు కాగితంకలాల్టో కుస్తిపడ్డు న్నారు.

రాధ - రాధిక - రమణి - అన్న మూడు పేర్లు తట్టిసయ్య. రేవంత్ తల విరిలిప్పు "ఉహూ - ఇదేమీ లాభంలేదు" అన్నాడు. అప్పటికే బాదు నిమిషాలు గడిచినయి. ఇంతలో పులిమీద పుట్ల అన్నట్టు జనరల్ మానేజర్ పిలుస్తున్నారని పూన్ వచ్చి చెప్పాడు.

రేవంత్ జనరల్ మానేజర్ రూమ్కి వెళ్ళేసరికి ఆయన పీమ్యేమిద ఎగిరిపడుతున్నాడు. ఇంకో గంటలో మీచింగ్ పెట్టుకుని ఇంటర్వ్యూలు ఎలా ఏర్పాటువేశావని తిడుతున్నాడు. రేవంత్ వెళ్గానే "చూడవోయి, పదపోయమంది కాండెట్స్ ని గంటలో ఇంటర్వ్యూ చేయాలట. ఇదేమన్నా సాధ్యమా?" అన్నాడు.

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

ఆయనే అన్నాడు. "ఇదెం లాభంలేదుగానీ, రేవంత్ — పీచ్చలో ఒక సలుగురిని కమిటీ రూమ్లో కూర్చుని నువ్వు సెలక్ష్యూచెయ్య. ఇదంతా అరగంటలో జరిగిపోవాలి.

ఆ సలుగురిన్న నేను పైనల్ గా ఇంటర్వ్యూ చేసుకుంటాను.....క్యొక్కి... మళ్ళీ పదకొండించికి నాకు మీచింగ్సంది" అంటూ పైలు చదవటంలో మనిషిపోయాడు.

రేవంత్, పీమ్యే బైట్టికొచ్చాడు. ఆయనగంటలో చెయ్యలేనిరి తను అరగంటలో ఎలా చెయ్యగలడో అతనికి అర్థం కాలేదు. పొనీ గంటా తనకే ఇచ్చి ఒకర్చి సెలక్ష్యూ చెయ్యునోచుగ్గా, ఉహూ, మళ్ళీ పైనల్ అధారిటీ తన చేతిలోనే వుంచుకోవాలి....అతనికి నవ్వొచ్చింది.

వరండా కుర్కీల్లోనూ, సోఫాల్లోనూ, సద్దుకొని కూర్చుని వున్నారు కాండెబు. తాయిలంకోసం చూచే చిన్నపీళల మొహళ్లా వున్నాయి. వాళ్లు మొహలు. ఎనిమిదిమంది అబ్బాయిలూ, ఎనిమిదిమంది అమ్మాయిలూ అందరూ తెలివయిన వాళ్లాగే కనబడుతున్నారు.

వాళ్లను చూసేనఱికి స్టేవ్ లాటి అలోచన తట్టింది రేవంత్కి.

చెప్పి కమిటీ రూమ్లో కూర్చుని సెక్రటరీతో వాళ్లని పంపమని చెప్పాడు.

“ఒక్కుర్కిర్చి పంపమంటారా?” సెక్రటరీ అడిగాడు.

“కాదు. అందర్కి పంపు”

సెక్రటరీ అతడిపై విచిత్రంగా చూసాడు. రేవంత్ అతడి అనుమానం గ్రహించి “ఒక్కుర్కిర్చి ఇంటర్యూవ్ చేయాలంటే అరగంటో సాధ్యంకాదు. మాన్ ఇంటర్యూవ్ చేట్టం” అన్నాడు.

సెక్రటరీ బయటికి వెళ్లిన నిమిషానికి బిలబిలమంటూ అభ్యర్థులు లోపికి వచ్చారు. “కూర్చోండి” అన్నాడు రేవంత్. మధ్యతో బభువంది చుట్టూ వున్న కుర్కీల్లో కూర్చున్నారు వాళ్లంతా.

రేవంత్ లేచి నిలబడి, కంఠం సద్దుకొని ఉపన్యాసంలా చెప్పటం ప్రారంభించాడు. “ఇటీవల కాలంలో కావలిన అభ్యర్థుల్ని ఎంపిక చేసుకోవటంకోసం రకరకాల సైఫిక్ పద్ధతులు వచ్చినయి. పూర్వంలాగా చరిత్ర, భాగోళంలో ప్రశ్నలడగటం పాతపద్ధతి. తెలివిశెట్టి పరిషీలయానికి ఓ కొత్తపద్ధతి ఇంటలిజెన్స్ కోపియస్సి ఔష్ణ్య అంటే ఐ.క్ర్యా. ఔష్ణ్య! ఇప్పుడు మీకు ఆ పరీక్షపట్టి మీలో నలుగుర్చి ఎన్నకుని పైనర్ ఇంటర్యూకి మా జనరల్ మేనేజర్ రగ్గరికి పంచే బాధ్యత నామీర పడింది” అతను వ్యాపిరి తీసుకోవటానికి ఆగాడు.

అందరూ అతడేం చెప్పాడా అని చూడసాగేరు. అతడు తిరిగి చెప్పటం ప్రారంభించాడు. “....ఐ.క్ర్యా. ఒస్ట్రీల్ ఏరయినా అడగవచ్చ. లెక్కలు, రంగుల కాంబినేషన్లు వైగ్రా, కానీ పెనున్నగా (ప్రాడక్షు) తెలుగుపారికి ప్రీయమైనవి. ముఖ్యంగా తెలుగు అమ్మాయిలకి. అందుకని మీకో పరిక్త పెదుతున్నాను. మీకు తెలిసిన తెలుగు అమ్మాయిల పేద్దు నీనీ వీలయిచే అన్ని ప్రాయండి. కానీ ఒక పరతు, పేరు మొదటి అక్షరం ‘ఆర్’తో ప్రారంభం కావాలి. మీకు పదిహేను నిమిషాల కైమ్ బువ్వబడుతుంది. ఈ నమయంలో ఎక్కువపేద్దు ప్రాసిన వాళ్లని నలుగుర్చి పైనర్ ఇంటర్యూకి పంపడం జరుగుతుంది” అప్పుడే ఇద్దరు ముగ్గురు వాసెయ్యటం మొదలు పెళ్లటంతో మానం వహించాడు. కొంతమందికి

వెంటనే అర్థంకారేదు. నిముషం తర్వాత ట్ర్యూవ్ టైట్ వెలిగి, వాళ్లు కలాలు కాగితాలమీద పెట్టారు.

మొదటి అయిదునిమిషాలూ తలెత్తుకుండా అందరూ ప్రాసుకుంటూపోయేరు. తరువాత తలెత్తుకుండా చూసేవాళ్లు, గోళ్లు కొరుకుంటూ ఆలోచించేవాళ్లు. ఓరగా పక్కాది కాగితాల్లోకి చూసేవాళ్లు బయల్రేరారు. ఒకమ్మాయే ఎక్కువ ప్రాసింది. చాలామంది పది పదకొండు పేటకన్నా ఎక్కువ ప్రాయశేరు. కొంతమంది క్రీప్పియన్, ముస్లిమ్ పేద్దు. కూడా ప్రాసేరు.

- అందరికన్నా ఎక్కువ పేద్దు ప్రాసిన నలుగుర్చి సెలక్కుచేసి జనరల్ మానేజర్ రగ్గరికి పైనర్ సెలక్కునికి పంపి ఆ కాగితాలు పట్టుకుని తన చాంబర్ కి వచ్చేశాడు. అప్పటికి ఆ అమ్మాయి రగ్గర్చుచి ఫౌన్ రావటానికి ఇంకా పది నిమిషాలుంది.

చాంబర్ లో కూర్చోనిపున్న జెమ్స్ “ఇంత ఆలయం అయిందే” అని అడిగాడు. రేవంత్ తను చేసిన పని చెప్పాడు.

జెమ్స్ అదిరిపోయి “గుడ్, నిజంగా చదరంగం బ్లర్ నీది” అన్నాడు.

నవ్వి, “అన్ని అలా కలిసివచ్చినయ్” అన్నాడు రేవంత్ తన చేతిలోపున్న కాగితాలవంక చూస్తూ, ఆ తరువాత కామన్ పేద్దు తీసేసి, పైనర్ లిష్టు తయారు చేసేసరికి పదినిమిషాలు పట్టింది. పైన మరో అయిదు నిముషాలకి ఝాన్ ఘాగింది. రానికోసమే చూస్తున్న రేవంత్ చప్పున రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

“ఏ కనుక్కున్నారా?” అట్టుంచి చిన్న నవ్వుతో అమ్మాయి అడిగింది.

“ఆ, చాలా పేద్దున్నాయ్”.

“చెప్పండి. అందులో నా పేరుంటే ఈ రోజే మీ అఫీసు కొచ్చి స్వయంగా అభినందిస్తాను. చదరంగంలో గెల్చినందుకుకాదు, నేను పెళ్లిపాటీలో గెల్చినందుకు.”

రేవంత్ మొహం ఉక్కోపంతో ఎరబడింది. “అంత కష్టమేమీ కాదనుకుంటాను. అయితే ఒక పరతు-మీ పూర్తి పేరు నేను చెప్పుకోవచ్చ. ఉదాహరణకి మీ పేరు ‘రమణీయ’ అనుకోండి. నేను రమణి అని చెప్పినా అది కార్బ్” అన్నాడు.

“ఓ.కే!”

ఆ అమ్మాయి ఏదో చెప్పబోతూంటే, ముందే రేవంత్ “మీకు నన్ను క్షమించాలి” అన్నాడు.

“ఎందుకు”

“మున్న భాన్నో చివర్లో అసభ్యంగా మాట్లాడాను.”

ఆ అమ్మాయి కొద్దిసేపు మానంగా ఉంది— నెమ్మిదిగా అన్నది. “అందులో ఆశ్చర్యం లేదని నా ఉద్దేశం. ప్రతీ మనిషిలోనూ ఆ పెరానాయిడ్ తైకాలజి కొద్దిగా ఉంటుంది. ముఖ్యంగా కళారుల్లో అది విక్ష్యాప ఉంటుంది. అవతల వాళ్ళని శోధించే గుణం. ఉదాహరణకి నేను మీకు భాన్న చేశాను? ఎందుకు చేశాను? అందర్లుగే పేవర్లో వార్త చదివి వూరుకోవమ్మగా? నేను మీ మీద మాపిస్తున్న ఈ అలిమానం నెనుక ఉద్దేశ్యం ఏపైనుంటుంది? అన్న ఈ అనుమానాలన్నీ మీకు కలుగుతాయి. అన్ని కోణాలనూ చివరకు చిత్రిపితం షైపు వెళ్లాలన్న కోణం కూడా ఒకటి. ఆ అనుమానం కూడా తీర్చుకున్నారు. ఇదంతా నేను స్త్రీ అవటంవల్ల వచ్చిన చిక్కు.”

రేవంత్ కంగారువడి, “నా ఉద్దేశ్యం అదికాదు” అన్నాడు.

“మీరి కాకపోతే మీ పక్కనే కూర్చుని మీకు పేరందించిన మీ స్నేహితుడిరి” అంది. రేవంత్కి షాక్ తగినట్లు “నా ప్రక్కన ఆరోజు నా స్నేహితుడున్నాడు అని మీకలా తెలిసింది” అని అడిగాడు.

“చెలిభన్ కోనే, భాన్ని అన్న శబ్దం నిష్కిష్టమై ఉంది. మీ ఎడమ చేతి దగ్గరున్న బల్లమీర - అమాయకంగా కనబడే ఆ భాన్ రిసీవర్ క్రింది భాగంలో ఉండే మాత్రమేన బ్రాన్స్ మీటరు దగ్గర - శబ్దతరంగాల్ని ఎలక్ట్రిక్ల ఎనర్జీవేవ్స్గా బ్రాన్స్ మిట్ చేయగల శక్తి నా దగ్గరున్న భాన్ రిసీవర్ పైభాగంలో బలంగా బిగించబడిపున్న దయాధ్రమ్మకి గాలి తరంగాల్ని పొండ వైబ్రేషన్గా మార్గగలిగే శక్తి ఉన్నాయి. మాడు నాయగు అడుగుల దూరం నుంచి శబ్దాన్ని గ్రహించే అలవాటు బ్రాన్స్ మీటర్కి ఉంది. కాబట్టి అతడు మీకు రగ్గిరగా కూర్చున్నవాడై వుంటాడు. ఇహాపోతే మంచి పాచివర్లో వున్న ఆఫీసర్కి మూడడుగుల దూరంలో కూర్చుని ‘రసికప్రియ’ అన్న పేరు. అందించగలిగినవాడు నిశ్చయంగా అతడు స్నేహితుడే అయివుంటాడు. నా అంచనా కర్ఱేంటా?”

ఆ అమ్మాయి అంత సూటిగా నునిషి మనసు లోతుల కుత్తిత చేదునిజాన్ని విప్పి చెబుతుందని అనుకోకపోవటంతో, అతడు విభ్రాంతుడై — అస్త్రయత్నంగా “కర్ఱేం” అన్నాడు. “ఆ రోజు మీతో ‘రసికప్రియ’ అని అనడం వల్ల తప్పచేశానేమో... ఎవరో అమ్మాయి భాన్ చేసిందికదా అని అద్వాంచేజ తీసుకుని లేకిగా ప్రవర్తించానేమో — అని ఈ మూడోజులు

భారవడ్డను. మీ మనసు దెబ్బతిన్నా — మళ్ళీ ఇలా భాన్చేసి వివరణ ఇవ్వటంద్వారా నాకున్న గీత్తీ కాస్టన్ నెన్ పోగొట్టారు. ఫాంక్స్! కానీ ఒక్క విషయం నన్ను వప్పుకోనివ్వండి. నా స్నేహితుడు అలా మాట అందివ్వకపోయినా ఇంకో నాట్లుయదు పాట్లు మీరు భాన్చేసిపుంటే నేనే సంభాషణాని ఆ కోణంలోకి తీసుకు వెళ్లివుండేవాట్టి. ఇది చెప్పటానికి సీస్క్రిప్టుడుతున్నాను. కని తెట్ మి లి ప్రొంక్....” అని సినియర్కా అన్నాడు.

అమె అంది. “అబ్బాయికి అమ్మాయికి మర్య స్నేహంలో ఈ ప్రస్తకీ — అంటే ఎవరు ఏం ఆశించి స్నేహం చేస్తున్నారూ? అనేది ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వచ్చి తీరుతుంది. మరీ పద్మమిదెళ్ళ ఆడాల్సెంట్ కుప్రాశ్చి) స్నేహం ఉద్దేశ్యం - ఉత్సాహం - అత్యత - అవేశం - సెంటిమెంట్లతో నిండి ఉంటుంది. కాబట్టి వాళ్ళ సంగతి వరితెయ్యండి. మనమధ్య ఈ చాపిక్ ఇంత లొంగరగా వెన్నెయ్యటం నాకు నంతోషంగా వుంది. లేకపోతే మాటిమాటికి భాన్ చేస్తున్న ఈ అమ్మాయి ఎలాటిదో ఓ విసురు విసిరిమార్చాం అన్న లేకితనం మీ మాటల్లో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కనబడి వుండేది. అది మీ మనసులో లేకపోయి వుండవచ్చు. అది వేరే సంగతి. మీరో ఆ లేకితనం కనబడేనరికి — ‘అరే నేను స్నేహం కోసం ఎన్నుకున్నతడు ఇలాటివాడా’ అన్న దురథిప్రాయం నాలో కలిగి ఉండేది....మాసేరా ఎంత పెద్ద కమ్మానికిషన్ గ్యావ్ని మనం కొద్దిలో తప్పించుకున్నామో.”

అమె హదానికి అతడు ముగ్గుడై “నాకు మిమ్మల్ని చూడాలని వుంది” అని చప్పున అన్నాడు.

ఆ కంఠంలో సెన్పిమూరిటీని అమె గుర్తించి “తప్పకుండా కలుసుకుండాం” అంది. “కానీ కొంతకాలం పోనివ్వండి, ఒకర్నూకరు నిజమైన స్నేహితుల్లో అర్థం చేసుకున్నాక అప్పుడు కలుసుకుండాం. కానీ ఒకటే మాత్రం నిజం. ఏదో చౌకొరు ఇంట్లో కర్ఱలో ఓ ఓ వారం రోజులు భాన్ చేసి వివర్లో మీ రగ్గరకోచి అష్టా — ఇన్నాళ్ళా నీ కళ్ళముందు తిరుగుతూ భాన్ చేసినా నువ్వు పట్టుకోలేకపోయావ్ - మాసేహా అనసు. సరేనా.”

అతడేదో అనబోతుంటే డోక్ వప్పుడయింది. జెమ్స్ లోపలికి పస్తూ రేవంత్ భాన్ పట్టుకున్న భంగిమ గుర్తించి “ఆ అమ్మాయేనా” అని అడిగాడు. రేవంత్ తలాపటంతో దారాపు లాక్స్ నుట్లు అతడు తెలిరోంవి ఇంకో తీసుకుని, “హల్లో బావున్నావా” అని అడిగాడు.

అతడు ఏకవచనంతో సంభోదించబం వినగనే రేవంత్ ఉలిక్కిపడి రిసీవర్ తిరిగి లక్ష్మీబోయాడు. కానీ అతడు ఇవ్వాలేదు 'నాకు తెలుసు ఈ అమ్మాయి పుట్టి శోన్ చేస్తుందని' అన్నట్టు నమ్మాడు.

"బాపున్నాను. మీరు" అయ్యుంచి వినబడింది. ఆ కంఠంలో రిచార్ట్ లేదు.

"ఎందుకీ బెలిఫోన్ భాగోతం - వచ్చి కలుసుకోవచ్చుగా" కొణ్ణిగా కవింపుగా అన్నాడు.

"మీరు కలుసుకోదగినంత గొప్పవాల్స్ కాదో తెలియాలిగా" జేమ్స్ దెబ్బతిని, "అయిచే ఎందుకిలా శోన్ చేసి భైమ్ వేస్తే చేసుకోవబం" అన్నాడు.

"స్నేహం చేశ్చుమని" అంది.

"మాడమాయ్ము! నేను వదిసంవత్సరాల్నయి కార్బూస్ట్ వేస్తున్నాను. పత్రికల్లో ఎన్నోస్ట్రో నా పేరు వడింది. అమ్మాయిలు ఉత్కరాలు క్రౌన్ మీతో పెన్ ఫ్రాండ్ పిఎం చెయ్యాలని వుండండి అంటారు. భైరిభై నువ్వేం చదువుకున్నావ్?"

"టెక్ట్ పెయిల్ట్" నువ్వు దాచిపెట్టిన ధ్వని.

"సీ పోలీన్"

"స్టోంప్ కలెక్టన్, సినిమాలు చూడబం."

"సీ ఫేవరెట్ ఆట్జ్మ్?"

చెప్పింది.

"ఇంక నేను చెఱ్చాను విను. మా రేవంత్ ఎమ్.బి.ఎ. ఫస్టరాంక్. వాడు చదరంగం ఘాంపియన్. స్టోంప్ కలెక్టన్, ఫేవరెట్ ఆక్రమిటోలు దాచిపెట్టుకోవబం లాంటి చిన్నపీళ్లం అభిరుచుల్ని వాడు దాటి పదిహేను సంవత్సరాలైంది. వాడేమన్నా లోచక పుస్తకాలు చదివాడంటే అని' అసిమోవ్, 'అర్డ్రోక్లార్స్' స్క్రేయిక తక్కువ ఉండవు. అలాటి వాడితో నువ్వు 'శ్లైఫ్ లో మాట్లాడుకుంటారు? ఏ అనుభూతికి ఇద్దరూ ఒకేలా 'ప్రైట్' అవుతారు!"

"నిజమేనండి, మరెలా?" అమాయకంగా అడిగింది.

"అందుకనే వెంటనే నువ్వు మా అసీను కొచ్చేయి, కబ్బల్ చెప్పుకోవచ్చు." అప్పుడు మాత్రం మా సంభాషణ ఏ 'శ్లైఫ్ లో' జరుగుతుంది?

"అప్పుడు మాత్రం మా సంభాషణ ఏ 'శ్లైఫ్ లో' జరుగుతుంది ఆయన మాట్లాడే విషయాలు నాకు తెలియవుగా."

"కనీసం నువ్వెలా ఉన్నావ్ తెలుప్పుంది. పచ్చిగా మాట్లాడుతున్నానని వ్యాఖ్యాకు. కాకారుడికి ఇన్ స్పిరేషన్ లేచేరి - అందమైన ప్రై ఒక్కారే. కనీసం మీకు 'ఆ అందం' అనే క్యాలిఫికేషన్ అయినా ఉంచే మీ చరిచయం స్నేహంలోకి మారే వీలుంటుంది."

రేవంత్ కుర్చీలోంచి ఒక్క ఉరుటున రేవి నిలబడి, "జేమ్స్! ఏమిటిల్ - సీకు ఏపైనా మతిపోయిందా?" అన్నాడు. జేమ్స్ మాత్రం బామూలుగానే పున్నాడు. తాపీగా ఈల్సో అటుషైపునంచి ఆమె చెప్పారి విని "నిజమే! వయామ్ బ్యాబల్ట్రిఫోంక్. కానీ అంత్య నిష్టారం కన్నా అరి నిష్టారం మంచిది కదా" అంటున్నాడు.

"కేవంం ఓ అమ్మాయితో స్నేహం చెయ్యాలంచే ఆ అమ్మాయి అందాన్నే చూస్తారా....."

"నమానమైన తెలివెతెలుంచే మంచిదే. అది లేని పడంలో మన కెదురుగావున్న పరి బొమ్మల్లో ఏదో ఒకచి తీసుకోదలిపునప్పుడు అందమైన రాన్నే ఎమ్ముకోవబం సహజంకదా! నా డృజీలో ఆడపిల్లలకి అందం తప్ప ఇంకేం క్యాలిఫికేషనూ లేదు. ఎవరో - ఎక్కుడో ఒకరిద్దుకి లప్ప.")

"జేమ్స్! జేమ్స్! జేమ్స్! ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడుతున్నది. శోన్ ఇలా ఇవ్వు" రేవంత్ అరిచాడు ఈ వారన భరించలేక.

"మిమ్మిల్ మాస్ట్రేజాలైస్పుంది" అన్నాడా అమ్మాయి. "మీకున్న స్నేహితురాండ్రందరూ కలిసి. మీకు అమ్మాయిలమీరా - స్నేహాంమీదా మంచి అపిలైయాన్ని పెగ్గురు. నా ట్రైపా నిజములుతే మీకు తల్లి తండ్రి లేరు. ఒకవేళ వున్నా వారితో గానీ మీ ఇంటో ఇంకెవరితోగానీ, మీకు సల్పుంబంధాలు లేవు. ఒంటరితనపు పెసిమిజంలో నుంచి సినిసించైపు తెకుతున్నారు మీరు."

ముదువుగా, కానీ స్పుగులూ ఉన్న ఆ మాటలకి జేమ్స్ మొహం తెల్లగా పారిపోయింది. ఆమె చెప్పిందంతా నిజమై అతను అచేతనుడవబం చూసి రేవంత్ అతడి చేతిలోంచి శోన్తీసుకుంటూ "ఏపైంది?" అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకి అతడు సమాధానం చెప్పలేదు. కానీ - అయ్యుంచి జవాబు చిపిపించింది. "చిన్న జోక్ టీట్ మెంబు ఇవ్వాను" అని.

రేవంత్ అన్నాడు "మీరవరో మీ పేరేమిట్ నాకు తెలీదు. కానీ నా స్నేహితుడి తరపున క్షమాపణాను వేడుకుంటున్నాను. తమించండి."

"అతడన్నదాంట్లో నాకు తప్పేం కనపడలేదు. మీరు ఇంటర్వెన్షన్లో ఉన్నట్లయిం. మీతో స్నేహం చెయ్యాలని వాలామందికి ఆశ వుండచచు.

కానీ నా స్తోండర్లు కూడా నేను ఆలోచించుకోవాలిగా. మీరొమో పొమింగ్స్ నుంచి జాపాన్ సాత్రీ వరకు చదివినవాళ్ళు. నేనేమో ఇంట్లో అస్త్రే చెమ్ము ఆడుకునేదాన్ని. నేను వచ్చి 'నాతో స్నేహం చెయ్యండి — నాతో స్నేహం చెయ్యండి' అంటే మీరు ఇబ్బందిలో పడిపోరూ. నాకన్న ఒక ఒక అయిథం అందం. స్నేహం సమానస్తోయిలో వుండాలి కాబట్టి మీ తెరిచి తెల్పిన్న నా అందంతో ఈక్వలైజ్ చెయ్యాలి - అని మీ స్నేహితుడు నలపో ఇస్తున్నాడు."

రేవంత్ బాధగా "మీరు వేళాకోశం చేస్తున్నారు. మమ్మల్ని త్వమించున్నాగా" అన్నాడు.

"నేను వేళాకోశం చేయటంలేదు రేవంత్బాబూ! మీ స్నేహితుడి మనస్తత్వాన్ని ఎన్నట్లే చేస్తున్నాను అంటే...."

తనలో తనే ఏదో ఆలోచిస్తూ - అప్పటివరకూ మానంగా వున్న జెమ్స్ కదిలి "నాకోసారి ఫోన్ ఇవ్వు" అన్నాడు. అతడి కంఠంది కదలాడిన ఆర్టికిల్ రేవంత్ విస్తుయం చెంది ఫోన్ అందించాడు.

"అయామ్ సారి - రియల్ స్టోర్" అన్నాడు జెమ్స్.

ఆమె ఫోన్ లో కెవ్వున అరిచినంత పనిచేసి "ఇదేమిటి ఉన్నట్లుణి నేను తెక్కల్చి అయిపోయాను" అంది.

"నో బోక్స్. నేను సినియర్ గా చెట్టున్నాను."

రేవంత్ అతడినుంచి ఫోన్ లాక్ష్మిని "వాడు చెలితే యిక అది అంటే! ఎందుకంటే వాడి నోటిటో వాడింతవరకూ ఏ అమ్మాయిని 'స్టోర్' అనలేదు. మీరు వెంటనే ఒప్పేసుకోండి" అన్నాడు.

"...నరే"

"భ్యంక్రూ, కానీ నాబ్స్క్రూ అనుమానం"

"ఎమిటి?"

"రిసికప్రియ అని మిమ్మల్ని అవమానం చేసేం. మావాడు మరీ దారుణంగా మిమ్మల్ని ఏకవదనంలో సంభోదించాడు. చాలా ఘాటయిన సంభాషణ, సంఘర్షణ జరిగినయి! అయినా మీకెందుకు కోపం రాలేదు?"

"నాకు కోపం రావటం మానేసి దాడాపు అర్చెళ్ళయింది."

"అదేమిటి - ఎందుకు?"

"ఈ ఒక్క ప్రక్కనికి సమాధానం మనం కలుసుకున్నప్పుడు చెబుతాను రేవంత్బాబూ, నన్ను బలవంతం పెట్టుకండి" ఆమె కంఠం ఎందుకో వటికింది. అతడు మాట మారుస్తూ "ఇంతకీ మనం కలుసుకునేదెప్పుడు?" అని అడిగాడు.

"కలుసుకోవాలనుకంటే ఈరోజే కలుసుకోవచ్చు. నేనే ఫోన్ నెంబర్ నుంచి మాట్లాడుతున్నావో కనుక్కంటే...." అంది.

రేవంత్ పూష్టిరుగా "ఎక్కుస్వంచి మాట్లాడుతున్నారు?" అని అడిగాడు.

"పట్టిక ఫోన్ నుంచి"

"మరలా కనుకోవ్వటం?" దిగులుగా అడిగాడు. జెమ్స్ కూడా పోత విషయం అంతా మర్చిపోయి ఉత్సాహంగా వినసాగాడు.

"నేను బూత్ రగ్గిర ఫోన్ పెట్టేసి మర్ రెండు నిమిషాలు వేచి వుంటాను. ఈ లోపులో నేనిచ్చే హింట్స్ ద్వారా ఈ నెంబరు కనుక్కొని తిరిగి ఫోన్ చేస్తే వెంటనే మీ ఆఫ్సుకోస్తాను. పేరెలాగూ కనుక్కోవేకపోయారు. కనీసం నెంబరు కనుక్కోండి. వెంటనే కనుకుంటే ఒ అందమైన అమ్మాయితో ఈ సాయంత్రం టీ ప్రాగొచ్చు."

"ఎమిటా హింట్స్" - తొందరగా చెప్పండి" అన్నాడు రేవంత్ పాచీ చూస్తూ పూష్టిరుగా.

"ఈ బెలీఫోన్ నెంబరు ఆరంకెల సంఖ్య. మొదటి అంకెకన్నా రెండోలంకె రెండెక్కువ. రెండో అంకెకన్నా మూడో అంకె మూడెక్కువ! మాడు నాలుగు అంకెలమధ్య తేడా ఎనిమిది. నాలుగో అంకెని రెండుపెట్టే గుణిస్తే అయిదో అంకె. దాన్ని రెట్టేంపు చేస్తే ఆరో అంకె...క్రీక్ ఇంకా రెండు నిమిషాలే ఔముంది.

ఆమె మాటలింకా పూర్తికాలేదు. ఫోన్ పెట్టేసి కాగితమూ, కలము తీసుకున్నాడు రేవంత్.

"రెండు నిమిషాలు మాత్రమే ఔముంది తొందరగా" అన్నాడు జెమ్స్.

రేవంత్ కాగితమీద ఆ అమ్మాయి చెప్పిన లెక్క వేసుకుని చూస్తూ "ఎలా? నాకేం అర్థం కావటంలేదు?" అన్నాడు.

ఆప్పటికే అరనిచిపం గడిచింది. ఇంకా ఒకటిన్నిర నిముషమే వుంది.

"నునర్లు ఏడిపించటానికి - రాని లెక్క చెప్పిందేమో" అన్నాడు జెమ్స్.

"అలా అనుకోను. ఆ అమ్మాయి తెలివయినదాన్నానే కనబదుతోంది. ఇందులో ఏదో హింట్ వుండే వుంటుంది." అంటూ ప్రాసుకున్నది చదివాడు.

"మొదటి అంకెకన్నా రెండోరి రెండెక్కువ

చెందో రానికన్నా మూడోది మూడుక్కువ.
మూడోరానికి నాలుగోరానికి తేడా ఎనిమిది"
అంటూ ఏరో స్ఫురించినట్టు ఆగిపోయి, చప్పున తలెత్తి జేమ్స్
వంక చూసేదు. జేమ్స్ అతడివేపే చూస్తున్నాడు. రేవంత్ సాలోచనగా
"చెందు అంకెలమర్య తేడా ఎనిమిది — అంటే ఆ అంకెలు.

1 — 9 గానీ,

9 — 1 గానీ అయ్యుండాలి" అన్నాడు.

రేవంత్ ఆ ఆలోచన చెప్పగనే జేమ్స్ అనందంతో 'యురో' అని అరిందు. రేవంత్ కనుకున్న రానికి తన తెలివెటటు జోడిస్తూ — "సంఖ్యలు ! — 9 కాబు. అవి నిశ్చయంగా 9 — 1 అయ్యుండాలి" అన్నాడు.

"ఎలా చెప్పగలవు ?"

"నాలుగో అంకెకి అయిరోది రెభైంపుకదా. నాలుగో అంకె 9 అయిన పటంలో అయిదోది పద్ధతినిమిది అయ్యుండాలి. బెరిఫోనోలో అది సాధ్యం కాదుగదా"

"కర్కె నెంబర్ వచ్చేసింది" అంటూ రేవంత్ కాగితంమీద పెన్నిలుతో నెంబరు వేశాడు.

"469124."

ఇంకా అరనిముషునే వుంది.

రేవంత్ మిషన్ లాగా వంగి బెరిఫోన్ రగ్గురకు లాక్కున్నాడు. ఒక్కుక్క నెంబరే జాగ్రత్తగా డయల్ చేసేదు. అవతలివేపు 80గే అయి ఎవరో ఎత్తిన ధ్వని. జేమ్స్ ఆత్రంగా చూస్తున్నాడు. రేవంత్ స్నేహితుడి షైపు గర్యంగా చూసి, కంతం నాజ్ఞగ్గా మార్పుకని ఫోనో స్నేహగా "పూర్వో - చూసేరా గెల్చాను" అన్నాడు. జేమ్స్ వూపిరి బిగబట్టాడు. మాట్లాడుతున్న రేవంత్ మొహం అంతలోనే వాడిపోయింది.

"ఏప్పుంది" అడిగాడు జేమ్స్.

"గొల్రెమార్పు చుట్టుల కంపెనీ అట అది" అన్నాడు ఫోన్ పెట్టేస్తూ. జేమ్స్ తెల్లుమొహం వేసి చెతిలో కాగితాలవంక చూసుకున్నాడు అంతలో ఫోన్ త్రోగింది.

"సేనా" అందా అమ్మాయి రేవంత్ ఫోన్ ఎత్తగానే

- "కనుకోక్కులేకపోయారా నెంబరు"

"కనుకున్నాం, కానీ ఆ నెంబర్లో మీరులేరు"

"ఏమిటా నెంబరు"

"469124"

"తప్పు"

"మరి"

"358000"

రేవంత్కి ఒకక్కణం అర్దంకాలేదు. ఆమె చెప్పిన అంకె కాగితం పీద వేసుకొని దానికిపేసే అయ్యామయంగా చూసి, ఏరో అర్ధమయినట్టు ఒక్కపారిగా "ఇది అన్యాయం" అని అరిందాడు.

అవతల్నుంచి చిన్న సవ్వు "ఏమిటి అన్యాయం"

"నాలుగో సంఖ్యకి అయిరో సంఖ్య రెభైంపు అన్నారు"

"అన్నా, సున్నాని రెండుపెళ్ళే ఫౌచ్చుపేస్తే సున్నాయేగా"

రేవంత్ పథ్చ బిగించి "ఇది మమ్మల్ని తప్పురారి పట్టేచటం" అన్నాడు కోసంగా. ఆమె మాత్రం తప్పిగా —

"చూడండి మిష్టర్ రేవంత్! మీరు ఇంటర్వెషన్ల చదరంగం ఫ్లైయర్. చదరంగంలోనే మాఫ్ మాట్లెస్ అంతర్లీనంగా కలిసివుంటాయని మీకు నేను చెప్పక్కుల్చేదు. ఏ పాప ఎన్ని ఎత్తుల్లో ఏ గడి చేరుకుంటుందో మీరు నిరంతరం ఆలోచిస్తూ వుండాలి. అన్నిటికన్నా జ్యోతించి గుర్తం. లంతలివాడి గుర్తం ఏ కోంసంలోనుంచైనా పచ్చి మన పొప్పని చంపవచ్చ. దానికున్నన్ని పెర్మినేషన్స్ అంగ్ కాంబినేషన్స్ ఇంకే పావుకేవు. చదరంగంలో అన్నిరకాలగా ఆలోచించగలిగి మీరు 9 — 1 నే ఆలోచించారు తప్ప ! — 0 ఆలోచించేదంటే అరి విచారకరం" అన్నది.

రేవంత్కి ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు. "మీరు చెప్పింది కొంత చరకూ కర్కె"

"ఇప్పటిక మీకు రెండు హీంట్లో ఇచ్చాను. పేరూ కనుకోక్కులేకపోయారు. - నెంబరు కనుకోక్కులేకపోయారు" . అన్నది.

"నెంబరు సద్రేషండి. పేరు మరీ అన్యాయం. కేవలం ఒక్క అష్టరంతో ఎవరూ కనుకోక్కులేరు"

"ఎందుకలా అనుకుంటున్నారు ?"

"మామూలు పేర్లు ఓ ఎస్టైల్డాకా చెప్పాను. అయినా అందులో లేదంటే — మీది విచిత్రమైన పేరు అయివుంటుంది. దాన్ని మానవమాత్రుడే చరూ కనుకోక్కులేరు".

అయ్యుంచి చిన్న సవ్వు "ఎటువంటి విచిత్రమైన పేర్లు మీరు ఫోన్సున్నారు మిష్టర్ రేవంత్ ?"

"రాష్ట్రోకా....రంబాహో సాంబా....?"

పడివడి నవ్యతున్న భ్యాని కెరటాలు కెరటాలుగా..." మీరు భసే మాట్లాడ్డారు రేవంత్. అయినా నా పేరు మీ పేరంత అందమైనది, చిత్రమైనది కాదులెండి."

రేవంత్ గర్వంగా తలాపేదు. అతడికి తనపేరంచే చాలా ఇష్టం.. ఆ పేరు పెట్టినందుకు తళ్లిరండ్రుల్ని ఎప్పుడూ మెచ్చుకుంటూ వుంటాడు కూడా. ఆ విషయమే ఆమెకి ఫోన్లో చెప్పాడు.

" మీకంత అందమైన పేరుపెట్టిన మీ తళ్లిరండ్రుల్ని అభినందించ వంసిందే... కానీ దాన్ని పెట్టబోయే ముందు వాళ్ళాకసారి నిఘంటువు చూసి వుంటే బాపుండది."

రేవంత్ తెల్లమొహం వేసి, " అంటే " అన్నాడు.

" అదేమిటి రేవంత్ ? ఈ పాతిక సంపత్తుల వయసులో ఒక్కసారై మీ పేరుకి అర్థం ఏమిటో మీకు తెలుసుకోవాలనిపించలేదా ?"

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

" తరువాత ఫోన్ చేస్తేను. ఈ రోపుగా మీ పేరు శ్వార్యపరాలు కనుకోస్తాండి. రానీమిద చర్చిధ్వాం " అంటూ ఫోన్ పెట్టేసింది.

విషయం అర్థంకాని జేమ్స్ " ఏమిటి సంగతి ?" అని అడిగాడు.

" రేవంత్ అంటే అర్థం ఏమిటి ?"

" ఆ మాత్రం తెలుగ్గోట్టే నవలలు ప్రాసుకొని బ్రతికేవాణ్ణి బ్రదర్ ! ఈ వెయ్యరూపాయల ఉర్ధ్వగం చెయ్యాల్సిన ఖర్చు దేనికి."

రేవంత్ లేని " పదర్ " అన్నాడు. వెంటనే ఆ విషయం కనుకోస్తాంచాలన్నట్టు.

" ఎక్కుడికి ?"

" మన అడ్వ్యజ్యాయిట్ మెంట్ సెట్టన్కి."

సెన్స్‌లా ప్రోడక్టు అమ్మాయిలకి, ఆడవారికి కావల్సిన కాటుక నుంచి బ్రాల వరకూ అన్ని తయారుచేసిగానీ, కొనిగానీ, తమ పేర్లు పెట్టి అమ్మే సంష్ట వాటికి అందమైన పేర్లు పెట్టుటానికి ప్రకటనలివ్యటానికి ఒక సెట్టన్ వుంది. ఆ సెట్టన్ పూడ్ సరణ అని ఓ అమ్మాయి. ప్రకటనల్లో బోమ్మలాగే అందంగా ఉంటుంది. పీరిడ్జుని చూసి లేని నిలబడి " పెల్కమ్ సర్ " అంది. అసిస్టెంట్ థీవ్ వనిగట్టుకుని తన సెట్టన్కి రావటం ఆమెకి ఆశ్చర్యంగా వుంది. బోమ్మలు కల్తిరిష్టున్నాళ్ళా, డిజైన్ మేకర్స్ తమ తమ పనట్లో నిమగ్నమై ఉన్నారు.

" నాక్సారి డిక్షనరీ కావాలి మేడమ్ ! " అన్నాడు రేవంత్.

అమె ఆశ్చర్యపోతూనె డిక్షనరీ అందించింది. నిజానికి అతడు తన శ్వాస్ ని వంపించి తెప్పించుకోవచ్చు. కానీ అతడు పేజీలు తిప్పుతున్న శీరు చూస్తూనుంటే చాలా తొందర్లో వున్నట్టుంది. రా రీ రూ కే రగ్గిర ఆగి చూపుడు వేలితో ముందుకు సాగాడు.

రేక రేవ రేమ రేవ

" రేవంత్ "

అతడి చెయ్యి వచేకింది. దాని అర్థం చూసి మొహం తెల్లబడ్డింది. స్పృహతుడి మొహంలో రంగులు మారబం చూసి జేమ్స్ " ఏమైంది గురూ " అంటూ ముందుకు వంగి పుస్కంలోకి చూసేడు. రేవంత్ అన్న పదానికి అర్థం కనిపించగానే, దాన్ని చదివి చెయ్యి నోటికి అడ్డం పెట్టుకుని నవ్వసేగిందు.

ఇద్దర్నీ చూసి నరణ ముందుకొచ్చి " ఏమైంది సార్ ! " అని అడిగింది. జేమ్స్ ఏరో చెప్పబోతూంటే రేవంత్ అపుచేసి " అయింది చాల్స్ ఇక పదర్ " అంటూ బలవంతంగా తైటికి లాక్స్‌ప్రొఫెసర్.

పస్తూంటే జేమ్స్ నవ్యతూ, " ఆ అమ్మాయి ఎవర్గానీ లెఫ్లోర్లోనే కారు - తెలుగులో కూడా ప్రవీణురాలుగానే వుంది గురూ " అన్నాడు.

రేవంత్ మాట్లాడలేదు. అతడి మొహం వుక్కోంతో ఎర్రగా కందిపోయివుంది. తన పేరు మార్పుకునే విషయమై అలోచిస్తున్నాడు.

4

" ఇతరులు లోనికి రాకూడదు - హాట్టు శీరు వారు శిఖింపబడుదురు."

గేటుపైన ప్రాసున్న బోర్డు ప్రక్క ప్రూలమీద కూర్చోని గూర్చ గోడకానుకొని నిద్రపోతున్నాడు. అతనికి నిద్రాభంగం కలిగించు కుండా - అతడిని దాటుకుని పక్కనుంచి లోపలికి వెళ్ళింది సులోచన.

అతడిని చూస్తే ఆమెకి నవ్వోచింది. " నీకు జీతం ఇప్పున్నది దేవికయ్య " అని అదుగుచే అతనంటాడు - " స్టోనీ, అవరేబర్స్ నీ తప్ప, ఇంకవద్దైనా ఇటు వెళ్చుపనండి సార్, పట్టుకోకాతే అప్పుడడగండి " అని, కానీ అన్నపుస్తుడూ చూసి చూడన్నట్టు పెళ్గికాని అమ్మాయిల బోయ్ ఫ్రాండ్ నీ కూడా వదిలిపెద్దూ వుంటాడు, మరీ రోడ్డుమీద నిలబడిచే బావోదని.

అది ఎనిమిది అంతష్టల భవనం.
చెలిశ్వన్ ఎక్కుంబ్!

క్రింది రెండు అంతష్టల్లోనూ లోకల్ ఆచోమాటిక్ ఎక్కుంజి, తర్వాత రెండు అంతష్టల్లోనూ అడ్సైనిట్టుచీఫ్ ఆఫీసులున్నాయి. అయిదో అంతష్టలో ఎమర్జెన్సీ స్టోర్క్యూర్డ్స్, ఆరో అంతష్టలో లోకల్ సర్వీసెస్, ఏడో అంతష్టలో ట్రంక్ సర్వీసెస్ వున్నాయి. ఎనిమిదో అంతష్టలో ఏముందో ఆమెకు తెలీదు. ఆమె వెళుశేదు.

ఆమె లీక్ దగ్గర నిబంధింది. అతి సహాజంగానే అది రావడానికి అయిదు నిముఖాలు వచ్చింది. "హాల్ల్" అని వినిపిస్తే పక్కకి తిరిగి చూసింది. పక్కనే అనసూయ నెలల పాశని ఎత్తుకుని పుంది. సులోచన కుళ్లోనే వివ్ర చేసింది. లీక్ మొదటి అంతష్ట చేరగానే అనసూయ తెళు పాశని 'డ్రెక్'లో పరిశేసి వచ్చింది. ఏం చేసినా చేయకాయిలు డిపార్ట్మెంట్ ఉర్యోగినుల కోసం ఈ సాయం చేసింది, చాలు. చెవులు పిండి పాతిక పసూలు చేస్తే చెయ్యవచ్చుగాక - అది చేరే సంగతి.

లీక్బోయ్ కి అనసూయ - సులోచన బాగా తెలుసు. ఎన్నో సంవక్షులాలనుంచీ వాడూ - వాళ్లూ అక్కడే అలాగే వినిపేస్తున్నారు. లొండ ముదిరితే ఊరవెళ్లి అయినా అవుతుందేమో కానీ మెలిశ్వన్ ఆపరేటర్ మాత్రం ఎంత కాలమైనా ఆపరేటర్గానే ఉండిపోతుంది. మహా అయితే లోయర్ సెంట్ర్స్ గ్రెడ్ సూపర్ వైఎర్ అవుతుందేమో. ఇప్పుడిక అన్ని ఎక్కుంబ్లు కిలిపేశాక హాయ్యర్ గ్రెడ్ రావడం కలలోనిమాట... భవిష్యత్తు లేని ఏక్కు ఉర్యోగం! సులోచన పన్నెందు సంవత్సరాలనుంచీ ఆపరేటర్గా వినిపేస్తూంది.

ఆమె చాపుదు వేలు గోరుకి కొంచెం క్రిందుగా - డయల్ తిప్పి తిప్పి — రక్తప్రసరణ ఆగిపోయి మాంసం గట్టిపడి - చర్చం ఒరుసుకుపోయి కాయిలాగా మారింది. చాలామంది ఆపరేటర్గ్ని ఇది పైకి కనబడేది.... కనబడ నిరి ఇంకోకట పుంది. అది నడుము నప్పి!

ఎప్రగా కాలే కొలిమె ముందు కూర్చునే కార్బూకుడు చల్లగాలి కోసం బైలుకొస్తాడు. ఏకాగ్రతతో ఆపరేటర్ చేసే డౌక్టరు అది పూర్తయ్యాక రిలాక్చుపూతాడు. కానీ అనుకుటమూ మిషనులాగా వినిచేసే ఆపరేటర్ బిక్క జణం తన చెచ్చులమీర మంచి ప్రోఫెస్ పక్కకి లీసి కుర్రీలోనిచి వేపాలంచే దానికి ఎంతో తతంగముంది. రోజుకి ఏదు గంటలపాటూ అలా మాట్లాడుతూనే ఉండాలి. అలా వేళు తిరుగుతూనే ఉండాలి. రోజు తరువాత రోజు పట్టుంది. నెల తర్వాత నెల గదుపుంది... యవ్వాం

తర్వాత వృద్ధప్యం పట్టుంది. ఆ వృద్ధప్యంలో "టంబాగో" వ్యాపి పట్టుంది.

ఉర్యోగంలో చేరిన కొత్తలో ఆమెకి రకరకాల చిత్రమైన కలలోచేపి. డయల్ తిరుగుతున్నట్టూ... ప్రోడెక్షన్స్ జారుతున్నట్టూ, చిత్రమైన కలుయ. నిద్రలోనే 'హాల్ల్' ట్రంక్ బుకెంగ్ ల్లీబ్... అనో... 'లోకల్ అసిపైన్స్ సర్' అనో కలవరించేది. "ఏమై - ఏమైనా కరోచ్చిందా" అని తట్టి లేపచానికి ఎవరూ ఉండేవారుకాదు. పని అలవాటయిన తర్వాత ఆ కలవరింతలు తగ్గిపోయాయి కానీ కొత్త అలవాటు వచ్చిపడింది. అది... మాపుడువేలు గాలిలో రింగులు లిప్పటం. రోజు ఏడుగంటలపాటు డయల్ చేసి చేసి ఇంబెకోచ్చిన తర్వాత కూడా వంట చేసుకుంటూ కాపీపోడి డబ్బు మీద - పుష్టకం చదువుకుంటూ పక్కమీరా - చూపుడువేలుతో సున్నాలు చుదుతూ పుండటం అలవాటయింది. పెళ్లికాని మస్ట్రే అయిచేళు అమ్మాయి మాటిమాటికి అలా చూపుడువేలు అడించడం అప్పాలకి దార్శిస్తుందని తెలిసినా ఆమె ఆ అలవాటు సుంచి బయటపడేలేకపోయింది.

ఆమెకు మగూళ్లంచే అసహ్యం. దానికి చాలా కారణాలున్నాయి. ఈ అసహ్యం అనేది ఏదో ఒకసారి ఉద్ఘాటించినిదికాదు. కొద్దిప్పిగ్గా పేరుకున్నది. "ఫోన్" ఆమెలో మృదుత్వాన్ని వంపేశాయి. ఫోన్లో వినిప్పే మగకంరాలు ఆమెలోని స్త్రీ సహజమైన ప్రేమాని సమాధి చేశాయి. ఆమె ఎక్కువో చదివింది - ఈ ప్రసంఘంలో అంరరూ చెడ్డుపోతే! కొంత మంది మంచివాళ్లు పుండటానికి కారణం పాళ్లకి చెడిపోవటం చేతకాక పోవటమే అని. ఆ విషయంలో ఫోన్లో మాట్లాడే మగవారపట్లు మాటికి సూరుపాళ్లు నిజం. చెవిలో ఆపరేటర్ తాలూకు కంఠం వినిపడగానే ఆ కంఠం తాలూకు అమ్మాయి 'శాజిలీ అప్రోవబుల్' అని అనుకుని సంభాషణ ప్రారంభిస్తారు.

చిసుగొస్తుంది. కోపమూ, నిస్సహాయతా పెనవేసుకొంటాయి. అయినా ప్రదర్శించకూడదు.

"కోడ్ ఆఫ్ కాండక్షు"

"బురిశ్వన్లున్నాళ్లు కోపంగా ఏదైనా మాట్లాడినా మనం ఓర్పుతో, సహనంతో జాపా ఇవ్వాలి" అని ఆ కోడ్ తెబ్బంది. ఆపరేటర్ మాపించే ఈ సహనాన్ని తియ్యటి నవ్వున్ని సట్టప్రొబర్స్ ఇంకోలా అర్ధం చేసుకుంటారు - ముఖ్యంగా ఆఫీసుల్లో, హోటల్లో వుండే మగ రిసెప్షన్సులు, మగ ఆపరేటర్లు! వీశ్వకి జీతం తక్కువాప్పుందనే

ఇన్నిరియారిటీ కాంప్లెక్స్). రాజుర్ తరపునా అఫీసు తరపునా మాటిమాటికీ బ్రైంకోలూన్ అవీ చేస్తూ వుండారి కాబట్టి ఎక్స్‌ప్రెంజి అమ్మాయిలతో పరిచయం ఏర్పడుతుంది. ఒకే ఉద్వోగం చేస్తున్నామన్న మిషన్లో పరిచయం పెంచుకోవటం - తమకి వస్తూన్న తక్కువటీతం గురించి ఏడుపు - కాసింత సౌమ్యాతి ఆశించబం... అది ఇట్టే ఆమైన చనుపుకోసం ప్రయత్నించబం.

ల్యిట్ ఆర్ అంతష్టలో ఆగింది. తలుపు తెరుచుకోగనే కదిలి, "ఎల్కోస్టోమ" అంది అనసూయ, ఆలోచనల్లోని తెప్పరిల్లి సులోచన తలూపింది. అమె వెళ్గానే ల్యిట్ కదిలింది.

మళ్ళీ ఆరోచనలు!

...మొగాచ్చిపట్లు సులోచనకి ఇంత అసహ్యం ఏర్పడటానికి అనసూయ జీవితం కూడా కొంత కారణం. అనసూయ పూజెటైన, తెల్పైన అమ్మాయి. పెళ్గయ్యే సమయానికి రెండెళ్ళు సర్పిసు పుట్టవేసింది. భద్ర అనుమానం మనిషి. భార్య ఎక్స్‌ప్రెంజిలో పనిచేయటం ఇష్టంలేదు. పస్తున్న టీతం వదులుకోలేదు. ఏదో త్యాగం చేస్తునట్లు మాట్లాడేవాడు. నైట్ ద్వార్చీలు కేసీల్ చేసుకోమ్మనేవాడు. అదెలా కుదురుతుంది. ఆరోజు జీరో అవర్ ముందు పిల్ల రాలి పన్నెండింబీకి ఇంటికి వెళ్గలేని వారికోసం అక్కడే వడుకోవచూనికి డార్చెటరిన్ వుంటాయి. ఎక్స్‌ప్రెంజిలోనే శైలజ అని ఓ హాపెరైన అమ్మాయి వుండేది. ట్రిక్ సం - గూర్చా కమ్మగప్పి టీ తాగం కోసం పక్కనేవున్న రెస్టోరంట్కి తీసుకెళ్లింది. అదే కొంపముంచింది. సెకండ్ షై నుంచి వస్తూ భార్యని రోడ్జుమిర అభరాత్రి చూచిన ఆ పురుషుంగవుడి మనసులో అనుమానం ప్రాశేఖించి త్వరలోనే పెంచుటాలమైంది. వాళ్ళు విడాకులు తీసుకోనే సమయానికి అమెకి మూడోపేల. ఆ రోజు సులోచన కసిగా అన్నది - "పాతిర్థ్యం అనేది ఫోన్లో మాట్లాడినా - నైట్ ద్వార్చీలు చేసినా పోదే. నీ మాజీ భద్రని ఒకసారి ఎక్స్‌ప్రెంజికి రమ్మను, 181లో కూర్చోబట్టి ఎందరు ప్రోక్లో ఫామిలీ లేడీన మధ్యాహ్నం పూట ఫోన్లో గంటల తరబడి మానసిక వ్యధిచారం చేస్తారో వినిపిస్తాను" అని.

ఇటువంటి మనషులు - పరిసరాలు - జీవితం - ఒంటరితనపు నిరాస క్రత విటన్నింటిలోనుంచి అమెకి సంతోషాన్నిచేసేది అమెకంఠం! ఫోన్లో అది ఎంతో మురుమథురంగా వినిపించి అవతలి వాళ్ళని ముశ్కరిస్తి చేసేది. అమె రూపు చూడనివారు స్వరంపిని అమెతో పరిచయం పెంచుకోవాలని ఉచ్చిశ్వాసి - దెబ్బతినేవాళ్ళు. ప్రశంచం మీదున్న కపిని తనకున్న పరిధిలో

పాధ్యమైనంత వరకూ ఇలా తీర్పుకునేది. అయితే అమె శాట్స్ కాదు. కసి.....కసి.....కసి.....అంచే.

ల్యిట్ నిడో అంతష్టలో ఆగింది. అమె లాకర్ దగ్గరికి వెళ్లి తన హాండ్ బ్యాగ్ అందులోపట్టి పోల్లోకి వెళ్గింది. ఎయిర్ కండిషన్స్ హాల్ కల్గా వుంది.

డిప్పైమెంట్లో ఒకప్పుడు ఏ సెక్షన్ కావల్స్ అది ఇచ్చేవారు. సీనియరు (అందరూ 181 (బ్రాంక్ అస్ట్రోన్) కోరుకునేవారు. అక్కిష్టాంచయితే మనక్కావల్పిన ఫోన్లు చేసుకోవచ్చు. అయితే అబ్బోపట్టే సెల్ సంభాషణ చేపచేసి 'మొవో' ఇన్చే అవకం కూడా వుంది. 180 (బ్రాంక్ బుకింగ్) పాజిషన్లో హాలా ఎక్కువపని వుంటుంది. అందులోనా పది అయిందంచే ఇక వర్షం కురిసినట్టే కాలు - అభిసుల్చుంచీ లిజినెన్సెన్ మంచి. తమమీర ఇంత ప్రశంచం ఆధారపడి వుండబం. అమెకి చిత్రంగా వుంటుంది ఒకస్ట్రారిగా ఈ బెరిఫోన్స్ పనిచేయటం మాన్స్టే బుమపుతుంది. మానవజీవితం స్థంబించిపోదూ.

నవ్వుకుంటూ అంచెన్డెన్స్ రిజిస్టర్లో సంతకం పెట్లబోతూ అమె ఆగింది తన పేరు చూసి.

తోచన... అంటే కట్టు. సులోచన అంటే మంచి కట్టున్నది అని. రాజ సులోచన అంటే మంచివాటో గొప్పమైన కట్టున్నది అని. వెళ్లి అద్దులో తన కట్టని చూసుకోవాలన్న కోర్టు కలిగింది. కానీ సుపర్ ఐజర్జర్ లిడుతుందని మానేసింది. అమెరాజు 181. పాజిషన్ పని కొద్దిగా తక్కువ వుంటుంది. అదే 199 లో అయితే లోకర్ అస్ట్రోన్కి రోజుకి దాదాపు పరచుయివేలాకా కార్స్ వస్తాయి. ఒక్కొ ఆపరేటర్ గంటకి అరై కార్స్ దాకా లాంచం ఆప్యాలి. అంటే నిముషేనికి ఒకచే. మరి చూపుదుపేలు కాయుగాయక ఏం చేస్తుంది?.... ఒకసారి అమె 199 లో పదిగంటలనుండి ఒంటిగంట వరకూ నాలుగువందల రెండు కార్స్ అంచెందుంది. రిక్ట్ బ్రెక్ అది.

"నీమటో ఆలోచిస్తూన్నావు?"

అమె ఉంకిపడి నవ్వి "నిం లేదు" అని కార్పుంటూ ముందున్న అమెని రిలీవ్ చేసింది. మళ్ళీ పని... నీడుగంటల ఇరవయి నిమిషేలపట్ట.

ఇంకో రోజు గదుపుంది. జీవితంలో ఒకరోజు గడిచిపోతుంది.

"మేడమ రిస్ట్ బూ టైప్ బూ సిక్ వస్తా ఫార్. బొంబాయి కార్. బుక్ చేసి రెండుగంటలయింది. పాజిషన్ చెబ్రా —"

“మేడమ్ కరించెళ్ల లైన్) ఎలావున్నాయి—”

“ఎన్.బి.డి. సంగతి యెవర్చి కనుక్కొప్పారి మేడమ్. మిమ్మిర్చి కారా” ఇలా సాగిపోతుంది రోజు - నిరాసక్తంగా - నిల్లిప్పంగా - నిర్వ్యదంగా.

ఇంకోరోజు మెదలవ్యవోతుంది - అనుకుంటూ అమె పాడర్ అన్ చేసింది.

ఆ రోజు అన్ని రోజుల లాటిది కారని, అందులో కొత్తదనం రాబోతూందని అమె ఆ తుంం వ్యాపాంచలేదు.

5

ఎక్కువో డిచ్యూక్ నవలలో చదివాను. పారీసులు మనకోచేసిన్) యొక్కాన్నాయి వస్తున్నాయో పట్టుకోగలరట”

“అస్సి నవలల్లో” అన్నాడు రేవంత్ నిస్సహాయంగా.

“లేదు బ్రదర్ - ఔరిఫోన్ టాపింగ్ సిస్టమ్ అని ఒకటుంటట. మనం పారీసుల సహాయం తీసుకుందాం.”

“ఇదేమన్నా క్రిమినల్ కేసా? ఏమని ఇస్తాం రిపోర్టు?”

“పారీసులేటు డిచ్యూక్?”

“నోర్ముయ్యి”

“అయినా మనం ఒకసారి ప్రయత్నం చెయ్యటంలో తప్పులేదుగా” అంటూ ఫోన్ తీసుకొని డయల్ చేశాడు శేష్మి.

“హాల్ట్—” అని అట్టుంచి వినపడింది.

రేవంత్ కంగారుగా కుర్కిలోంచి లేచి, “ఎవరికి చేస్తున్నావ్ - పారీసు ప్రైవేషన్ కా!” అని అడిగాడు. జేమ్స్ మాట్లాడవద్దనట్టు చెయ్యి అట్లుపెట్టి ఔరిఫోన్లో సంబంధం కొనసాగించాడు.

“మాక్స్మిలిగా సహాయం కావాలండి! అబ్బెజె ఔరిఫోన్కి సంబంధించిన ఇన్వరైషనండి - ఏమిటీ - మిది బ్రంక్ అస్పైన్సాన్ - పి.అర్.వో.కి ఫోన్ చెయ్యమంచారా - అబ్బెజె ఎందుకండి ఒక తుంటో మీరు చెప్పయొచ్చు అహా, ఫోన్ పెట్టెయ్యకండి ఫ్లైజ్. మీ కంరంలాగే మీ హృదయమూ మెత్తనిరి మాకు తెలుసు భరేవారే, మరోలా అనుకోకండి, ఏది అనలు విషయం చెప్పకుండా ఉప్పెద్దాతంతోనే సరిపెట్టేస్తున్నాను....”

వింటున్న రేవంత్ ‘టరి ఇడియల్, నిజంగా రాజకీయాల్లో వుండవలసిన వాడిపీరా నువ్వు’ అనుకున్నాడు.

వస్తువుల్లో ఆడపిల్ల

“ఆ, అపునండి మరే, మా ఫోన్, అబ్బెజె, భూక్ మెయిల్ కదండి, ఒకమ్మాయి...ఆ, నా మొహం, నాకే అమ్మాయి చేస్తుందండి! నా స్నేహితుడు రేవంత్ అనీ ఇంటర్వెన్షన్ ఛెన్స్ లైయరు, అతడి అలిమాని పేరు చెప్పకుండా చేస్తుంది. అమె ఏ సెంబర్ నుంచి చేస్తూందో కనుక్కొప్పారి. అంటే టో పోరీసులు చెయ్యరా, అప్పణిండి వాళ్ళకిదేపనా ఏమిటి! అయితే మీ సంపూ మమ్మల్నే ఒక ఫార్మ కంప్యూటం ఇమ్మంటారు — ఎవరికి అడ్రిన్ చెయ్యాలంటే ‘జనరల్ మేనేజర్ టౌరిఫోన్’ శక్కి నిముషం మేడమ్ ల్రాసుకుంటున్నా! ‘భ్యాంక్యా’ పెట్టేస్తున్నాండి. బైరిథై మీలాంటి స్నేహితులు; త్యాగమార్పులూ ఉన్న టౌరిఫోన్ డిప్ట్యూమెంట్ థిఫ్పైనారి” అంటూ ఫోన్ పెట్టేసేదు.

ఫోన్ డినెక్సెట్ చేసేసి సులోచన కుర్రి వెనక్కి వాలి పడిపడి వ్యాపాగింది....

చాలా కాలం తర్వాత మనస్సుక్రిగా.

“ఏమిటి సీలో నువ్వే నవ్వుకుంటున్నావ్” అని అడిగింది శైలి.

“ఏం లేదు. ఎవరికో అస్పైన్సిన్) కావాలంటే చేశాను. బ్రంక్ అస్పైన్సిన్) కాదలే, పెర్సనల్ సహాయం.” అంటూ ఫోన్కాల్ బ్రాఫ్టెయ్యటం గురించి పెప్పింది. వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకోంటుంటే సూపర్ బైకర్ వచ్చింది. అమెకి నలశ్కె ఇచ్చుకా వుంటాయి. శ్వాలకాయి. వాళ్ళు మాట్లాడుకోవటం చూసి మొహం చిట్టించి —

“బోర్డు చూడు, కార్నీ పెండింగ్ లో వున్నట్లున్నాయ్” అప్పారి శైలిజతో, అమె కంరంలో విధి నిర్యాపాకన్నా హోరా చూపించాలన్న తప్పనే ఎక్కువవుంది. శైలిజి నిర్ధారింగం, తలుగెరసి బోర్డుపై తిరిగింది.

సులోచనకి నవ్వుచించి. శైలిజకీ, అమెకి ఒక్కతణం పడదు. చాలా రోజుల క్రితం జరిగింది అది. శైలి 102 లో వుంది. ఆ రోజు ఓ అబ్బుయి ఫోన్లో అమెని వేధించసాగడు. అమె కంరం చాలా బాగుందనీ - అమెని మాడకసోతే అంబులేనే గలి అని వగైరా.

సౌధారణంగా ఆపెరేటర్ ఇటువంటి కార్నీ పెట్టేయకోరు. వారికిరి మామూలే. మరీ శ్వామించితే మానిబర్కి కంప్యూటం చేస్తారు. అమె ఎన్నిసాట్లు డినెక్సెట్ చేసేసాడు. పాజిషన్ 102 అవటంతో అమెకి వచ్చేది.

102 కార్నీకి భాగ్గి ఉండదు.

“ఏవండి, రేపు తిరిగి వ్యాపారి పోతున్నాను. ఫ్లైజ్ - ఈ రోజు కంవండి” అంటూ వేధించసాగేదు. గుంటూరులో ఆశడికి పాగాకు చిఱినెన్

వుండు, బి.కాస్. పాసయ్యాడు. వైరా వగ్గరా వివరాలు అన్ని చెప్పసాగేదు. అపోకు నశ్శి మండిశేతరాంది. 'ఇంరు వెళుబోయే ముందు ఒక సాయంత్రం గడవటానికి ఇంచెరూ దొరకలేదనుమాట.' అని తిట్టుకొని సూపర్ రైజర్కి చెఱ్మా అనుకొని మళ్ళీ ఎందుకులే అని వూరుకుంది. అందులోనూ సూపర్ రైజర్ మనస్తత్వం అనేకి తెలుసు. ఇలాంటి అవకాశం దొరికితే అన్యాపదేశంగా ఏరో విసుద్ధ విసురుతూ వుంటుంది.

శైలజ హౌసాన్ని మరోలా అర్థం చేసుకొని ఆ కుర్రవాడు మరింత ముందుకు సాగేదు. రాత్రి సినిమా గురించి, డెన్సుర్ గురించి కూడా మాట్లాడసాగేదు.

ఇక లాభం లేదనుకుని "మీ వయసెంతండి" అని అడిగింది.

అపే ఆ మాత్రం ఇంటర్వెన్షన్ చూపించేసరికి అతడు పొంగిపోయి "ఇరవై" అన్నాడు, 'ఇరవయేళ్ళకే ఇంతలా తయారయ్యావా నాయనా' అనుకుని "మరి నన్నెలా గుర్తుపడ్డారు?" అని అడిగింది.

"దాన్నేమందండి- మీ అఫీసు అయ్యే భైముకి నేను వచ్చి గేటు దగ్గర నిలబడ్డాను. అట్టుంచి అట్టే సినిమాకి...ఆ తర్వాత డెన్సుర్కి...ఆ తర్వాత..." అని అంటూ నసిగేదు.

పస్తాన్న కోపెన్ని లిగప్పె శైలజ, "మరి నన్నెలా గుర్తుపడతారు?" అని అడిగింది.

"చెప్పండి. మీరే రంగు చీర కళ్ళుకున్నారు?"

ఇంతలో భుజం పక్కమంచి "ఏమిటమ్మాయ్? ఎవరూ?" అని విపించడంతో డెన్సుర్ చేసింది. సూపర్ రైజర్ మంగళ క్రూరంగా చూస్తూ వుంది. నట్లచీరలో కాచిలా ఆ క్షణం కనబడింది.

అపే పెళ్ళిపోయిన నిముంచం తర్వాత మళ్ళీ ఫోన్ ప్రోగింది. "ఏమిటి డెన్సుర్కే చేసేరు?"

"అబ్బే, ఏం లేదు. సాయంత్రం బదింటికి ఎక్సెంజిక్ చెయిండి. నేను బవ్వెస్టర్ నిలబడి వుంటాను గుర్తుపట్టడం చాలా తెలిక. ఈ రోజు కళ్ళుకున్నది నట్లచీర, కొంచెం లావుగా వుంటాను. పోతే మీరు నన్ను చూసి డెస్ప్సాయింట్ అవుతారేమో — నావయసు నలభై."

"అబ్బెబ్బె! — ఏమి పద్ధెదు. అసలు ఆ వయసు వాళ్ళంటేనే నాక్కిష్టం" అన్నాడు. 'ఇహో' - అలాగా ఇచ్చియట, అని మనసులో అనుకొని "మీరులా వస్తారు అటోలోనా?" అని అడిగి అతడు అవునవానే, "అటోమీరు అవగానే నేను ఎక్కితే బాగోదు. చూసేవాళ్ళు ఏమైనా అనుకుంటారు" అంది.

"మరెం చేడ్యాం?"

"నేను నిలబడిన దగ్గర ఆటో ఆపి. దిగి 'హాల్లో మంగళా' అని పలకరించండి. నా పక్కనెవరూ లేకపోతే వెంటనే చెచ్చేస్తాను. పక్కన పవర్లో వుంటే పరిచయం చెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తాను. మీరు మాత్రం అగుండా 'పదవోయ్ - సినిమాకి టైము అయిపోతూంది' అని తొందర పెట్టెయ్యాలి. మొత్తంమీద మీరు నాకు రగ్గిర బంధువెన్నట్టూ చూసేవాళ్ళకి అనిపించారి. అదేరో వప్పోలో ప్రోలోయ్ టెక్కువెన్నట్టూకుని కుదెసినట్టు చేసినా పద్ధెదుకానీ - మీరూ నేనూ అదే మొదటిసారి కలుసుకోవటం అన్న అభిప్రాయం ఎవరికైనా కలిగిందటే మాత్రం నా పరువుపోతుంది. అందులోనూ ఆ సమయంలో అక్కడ మా అఫీసువాళ్ళు చాలామంది ఉంటారు."

"పద్ధెదు. అంతా నేను చూసుకుంటాగా" అంటూ హుళ్ళారుగా అన్నాడు. శైలజి సాయంత్రం అరుతున్న కొట్టి ఔన్న ఎక్కువ కాసాగింది. జరిగిందంతా సులోచనకి చెప్పింది.

సాయంత్రం బదింటికి బవ్వెస్ట దగ్గిర సీన్ జరిగింది.

సూపర్ రైజర్ మంగళగారు బవ్వెస్ట దగ్గిర నిలబడి వుండగా ఆటో అమెముందు ఆగింది. మూడో అంతప్పు కిటికీ అట్లాల్లోని సులోచనా, శైలజా ఊపిరిబిగప్పే చూస్తున్నారు. ఆగిన ఆటోలోయి ఒకబ్బాయి దిగి అమెలో ఏరో అనటం - అమె కంగారుపడి పక్కామెటైపు తిరగబం - ఆ బ్బాయి మరింత దగ్గరికివచ్చి చనువుగా ఏరో అనటానికి ప్రయత్నించబం - ఆబ్బాయి చెంప చెఱుమనటం - అంతా సినిమాలోలా గిర్మన తిరిగి పోయినట్టు. దూరంనుంచి చూస్తున్న ఇద్దరికి నవ్వు ఆగటంలేదు. అంతా అయ్యాక మాత్రం శైలజిని సులోచన తీటింది. "హాదుగానీ 102 సంగతి చెప్పివుంటే నీ పెని ఏమయినుండేది" అని. శైలజ నవ్వేసి "ఆ మాత్రం రిస్ట్రు తీసుకోకపోతే ఫ్రీరో ఏముంది" అంది.

నిజమే!...నిస్సిరమా, నిరాపేఖమా, నిర్మిర్యమా అయిన ఆ ఉద్యోగంలో ఇలాంటి చిన్న చిన్న అనుభవాలే చెఱుకులు.

పగటికన్నా రాత్రిద్యుచీలే అమె ఎక్కువగా కోరుకునేరి. ఇరుకుగది, ఒంటరితనుపు జీవితం...నిరద్రక్షున రాత్రి తాలూకు శూన్యతా అమెని భయపెట్టేవి. రాత్రిశు పనికూడా తక్కువే వుంటుంది. ముఖ్యంగా జీరో అవర్ దాటిన తర్వాత....

ధార్మచరీనో నిద్రప్పెదికాదు. 'వాగులోతు అమ్మాయిలు' తెల్లూరే వరకూ మిగతా వాళ్కి నిద్రాఫంగం కలిగిస్తూ బిగ్గరగా మాట్లాడుకనే వాళ్కు.

డ్యూటీలో వుంటే ప్రాస్తునే వాలగింటికి WAKE UP CALLS మొదలయ్యేవి. అలారం పెట్టుకని లేవబాసికి బద్దకమైన కష్టమరు ఛోట్లో శలానా కైమకి లేవమని చెప్పమను. మామూలు సమయాల్లో ఇలాంటి 'మేలుకొలుపులు' రోజుకి ఏడొందలదాకా వుంటే, రంజాన్ - (క్రీస్తుమన్లాటి సమయాల్లో వరిహానువందల్లాకా ఉంటాయంటే అతిశయోక్తుడు. వాళ్కు చెప్పిన కైమకి వాళ్కుకి సుప్రభాతం పాడి లేపారి. పదిమందిరాకా ఆపరెటర్లు చిప్పెన్లాగా వనిచేసినా ఈ సుప్రభాతసేవ పూర్తి అయ్యేది కాదు. "అయిదింటికి లేవమంటే అయిదుంపావుకి లేపుతావా" అని కోప్పడే "కష్టమర్థు కొందరూ, నిద్రనుంచి లేవడానికి విషక్కునేవాళ్కు కొందరూ.

ఆగులోతులో ఫోన్ అనుభవాలు గమ్మత్తుగా వుండేవి. ఒకరవరో రాత్రి రెండింటికి ఫోన్ - చేసేదు. బాగా మందు కొట్టినట్టున్నాడు. "నిద్రప్పుటుంటేదు మేడమ్; సాలోపాటు మీరూ ఎంజాయ్ చెయ్యండి" అంటూ అడవిరామము పాటల టేప్ ఫోన్ వక్కనేపెట్టి వెడుకున్నాడు. గంటవరకూ అరి ప్రోగ్రామ్ వుంది. పని లేవచ్చుచడ్లు ఆ "కీ" టెప్స్ చేసుకుని విన్నారి ఆ రాత్రి.

చాలా ద్రిల్లింగ్ అనుభవాలు.

ఒకరోజు బ్యంక్స్ లో వుంది. ఫోన్ సరిగ్గు వనిచెయ్యేదు. ఆ రోజు అవతల ప్రైవేటోకి వచ్చాక లోకర్ కనిష్టన్ లో పోల్చు వచ్చింది. సులోచన తమాపణలు చెప్పి తిరిగి ప్రయత్నించపాగింది. "వద్దేదు మాడమ్ నులోచన తమాపణలు చెప్పి తిరిగి ప్రయత్నించపాగింది." అంది ఆమె. థిల్లీ సుచి వచ్చిన కార్ నెమ్మిదిగా క్రై చెయ్యండి" అంది ఆమె. థిల్లీ సుచి వచ్చిన కార్ నెమ్మిదిగా కంగారుపడి "వెంటనే సరిచెయ్యండి. అవతలన్నార్థి మంత్రిగారు కంగారుపడి "వెంటనే సరిచెయ్యండి. అవతలన్నార్థి ప్రమిలిగారు" అన్నాకగానీ సులోచనకి తెలిసిందికాదు. తనని "మేడమ్" అని సంభోదించినదిప్రధానమంత్రి ఇందిరాగాంధి అని...వళ్కుంతా ఔషధ్, కంగారు....చీతితంతో మరపురాని అనుభవాతి.

డైసెంబర్ 31 రాత్రిడ్యూటీలోవుంటే ఇక ఒకటీ అభినందనల పరంపర ఎందరోమహామాపులు కొత్త సంవత్సరం ప్రిటీంగుల్లు కొత్తపాతా శేకుండా ఫోన్ లో అంటించేరు...ఫ్లైయుంగ్ కిసెన్టో.

వచ్చిన కొత్త సంవత్సరం పాతబడితే మళ్ళీ ఇంకో కొత్తసంవత్సరం పాతబడడం కోసం వచ్చేరి — వచ్చి వెన్నిపాయే కొత్తపాతల మగ్గు తనుమాత్రం నిశ్చలంగా, నిర్వ్యాదంగా నిద్రపూత్రం సాయంతో నిర్మిస్తంగా.

❀

❀

❀

అసిపైంట్ ఇంజనీర్ చేటిల్కి ఎదురుగా కూర్చుని కంట్లెయింట్ ప్రాసుకున్నాడు రేవంత్.

అయ్యు,

నా బెలిపిన నెంబరు 13414 ఒక వ్యక్తి ఈ నెంబరుకి ఫోన్ చేసి మాటిమాటికి సన్ని బెరిపిస్తున్నాడు. ఇది నాకు చిరాకుగావుంది. ఆ మూలమన్కాల్ ఎక్కుడినుంచి వస్తుంటో తెలుసుకుని ఆ నెంబరు నాకు చెప్పిన ఎడల కృతజ్ఞిడిని.

ఇట్లు-రేవంత్.

అని సంతకం పెట్టి అందించాడు.

"పోలీన్ కంట్లెంట్ యిచ్చారా"

రేవంత్ గతుక్కుమని, అంతలో వెంటనే తేరుకుని "ఇచ్చాను" అన్నాడు.

"నాల్గుయిదు రోజుల్లో మీ ఫోన్ తీసేసి ఇంకో ఫోన్ పెడతాము. దానికి ఒక బటన్ వుంటుంది. మీకు ఆ వ్యక్తి ఫోన్ చెయ్యగానే బటన్ నొక్కింది. మేం ప్రైన్ చేసేవరకూ మాత్రం నంభాషణ కొనసాగిస్తూ వుండాలి"

"అలా ఎంతనేపు ?"

"మీకు వచ్చేకార్ ఇదే ఎక్కెంబిసుంచి అయితే మూడు నిమ్మాషేలు చాలు. ఇంకో ఎక్కెంబి అయితే అయిదు నిమిషేలదాకా పడుతుంది. ఫోన్ పదిరోజులపాటు ఇలా అబ్బేర్స్ఫోన్ వుంచుతాం. ఈ లోపులో ఆ భూక్కమెయిలరు ఫోన్ చేస్తాడనే ఆశిధ్యాం"

"పదిరోజులెందుకు! ప్రతిరోజు చేస్తుంది" అని వెంటనే నాల్గురుచుకున్నాడు.

"చేస్తుంది - అంటే ఆడబ్లూక్ మెయిలరా?" అశ్చర్యంగా అడిగాడు ఇంజనీరు:

ఈ లోపులో రేవంత్ సర్దుకుని, "అవునండి! ఈమర్ధు ఆడవాళ్కే ఏక్కువ నేరాలు చేస్తున్నారు" అంటూ లేవి అతడికి ప్రేక్షాండ్ యిచి)

బయటికొచ్చేశాడు. పస్తూ అనుకున్నాడు. 'ఇంకెక్కడికి పోతావ్ పిల్ల ఈసారి - ఎలా తప్పించుకుంటావ్ ?' అని.

రేవంత్ రగ్గిర అప్పికేషన్ తీసుకున్న ఇంజనీరు యువకుడు. అతడు పేరు విశ్వం.

రేవంత్ వెళ్ళిపోయాక అతడు సెకండ్ జూర్ లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ వున్నది స్వీన్ రూం. ఒక్కసారి తలుపు తీయగానే అందులో విషబడే శబ్దానికి అప్రయత్నంగా అదుగు వెనక్కి వేశాడు.

ఆ ఎక్కేంజి బిరియాలోపున్న ఔలిఫోస్టాంనింటికి ఆ గదిలో జ్యోర్న్ వుంది. రేవంత్ ఔలిఫోన్ వున్నది (ప్రైగెర్ ఎక్కేంజలో). ఇదిగాక ఇంకా మాన్యవర్ అనీ, క్రాన్స్ఫోర్మ అనీ ఇంకో రెండు రకాలున్నాయి.

పైరరాబాదులాంటి నగరంలో 41,000 ఔలిఫోన్లలున్నాయి. రోజు దాదాపు 8,500 (బింకాల్) వెళతాయి. ఆశ్రయం ఏమిటంటే వచ్చే కాల్) 4000 కన్నా ఎక్కువ ఉండవు. లోకల్కాల్) రోజుకి దాదాపు పది లక్షలదాకా ఉంటాయి. అందుకి ఆ స్వీన్ రూంలో అంత శబ్దం.

స్వీన్ రూంలో వరుసగా గోడల్లటి ప్లానెల్) ఉన్నాయి. విశ్వం 13414 రగ్గిర నిలబడి ఆ పిన్ని అబ్బర్సేషన్లోకి తీసుకుని మానిటర్ ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ రోజునుంచి రేవంత్ ఫోను అబ్బర్సేషన్లో ఉంచబడింది.

క్ల

క్ల

క్ల

ఆ తరువాత రెండురోజులకి అమె దగ్గర్చించి ఫోన్ వచ్చింది. ఆ రెండ్రోజులూ రేవంత్ చాలా ఔస్టవ్ తో గడిపాడు. ఏ కార్ వచ్చినా అతడి చూపుడువేలు ఫోన్ మీదకు వెళ్ళిరి.

".....హాల్ల్" అని అమె గొంతు తియ్యగా వినిపించగానే బటన్ నొక్కాడు, వెంటనే స్వీన్ రూంలోబిల్జర్ మోగింది. తుఱాలమీర 'బ్యాక్ వర్క్' (బ్రైసింగ్) మొదలయింది?

ఇక్కడ ఇంజనీర్లు ఈ వనిమీదుంటే అక్కడ రేవంత్ ఆ అమ్మాయితే చాపీగా మాట్లాడుతున్నాడు.

".....నేను నేరు మార్పుకుండా మనుకుంటున్నాను"

"ఎందుకు రేవంత్ - మీ పేరు చాలా బాగుంది. నాకెంతో వచ్చింది"

"కానీ అర్ధ...." నసిగాడు.

"పద్ధెదురెండి. ఎలాగో ఒకరా సద్రుకుండాం. ఎళ్ళయ్య- పిప్పుయులకున్న బాగానేవుంది కదా"

రేవంత్ మొహం ఎరబడింది. "ఇంతకి మీరెవరు ?" అని అడిగాడు ఈక్కోపైన్ని రామకుంటాడు.

"కంరంబట్టితెలుస్తూందికదా అమ్మాయిని | వెంటిలాక్కియ్యేని కానీ, మమిక్కిష్ట (కంణన్ని మార్పు వ్యక్తి)ని కాను. పదోళ్లను వరకూ చదువుకున్నాను"

"మీరు అమ్మాయే కానీ - మీ క్యాలిఫికేషను మాత్రం పదోళ్లను కాదు. పంచెం కడతాను."

ఆ అమ్మాయి నవ్వి "సద్గౌండి... అబద్ధమే చెప్పాను. నరేనా" అంది.

"మీరిలా పేరూ, అడన్ చెప్పుకుండా ఎందుకు ఫోన్ చేపున్నారు ?"

"రెండుసాధ్మ హించ్ ఇచ్చాను - కనుక్కొల్చేకపోతే అది నా తప్ప కాదుకదా"

"కలుసుకోకుండా వూరికే ఇలా ఫోన్ చెయ్యడం భైం వేస్తుకదా !"

"ఎందుకు కలుసుకోలేం రేవంత్ ? తప్పుకుండా కలుసుకుండాం. మీ స్నేహితురాలిని అవాలనేకదా ఇంత కష్టపడి ఫోన్ చేపున్నది. ఈ రోపులో కాన్న ట్రిల్కోసం ఈ ఫోన్. అంతే, ఇదీ వద్దంటే రేపే మీ ఆఫీసుకి వచ్చి కలుసుకుంటాను.

"వద్దులెండి. రేవాళ్లోగా కనుక్కొవబానికి ప్రయత్నిస్తాను"

"ఎలా"

"స్వయంశక్తి ఉపయోగించి."

"ఇంకో హించ్ ఏమన్నా ఇమ్మంటారా ?"

"వద్దులెండి."

"అయితే పెట్టేస్తాను".

రేవంత్ కంగారుపడి "అబ్బెప్పు - ఇంకోంచెంస్పు ఏకైనా మాట్లాడండి" అన్నాడు. అప్పటికి ఒక నిముషమే గడిచింది. ఇంకా నాలుగు నిముషాలుంది. ఇక్కడ ఈ సంభాషణ జరుగుతావుంటే అక్కడ బ్యాక్ వర్క్ (బ్రైసింగ్) ఆపరేషన్ చాలా తొందరగా జరుగుతాంది. ఇద్దరు అసిష్టెంట్లు స్వీన్ రూంలో చకకూ పనిస్తూ పాయింట్లు పరిశీలిస్తున్నారు.

"మీ గురించి నేను తెలుసుకోకుండా ఎలా స్నేహం చేయగలను ?" అని అంటున్నాడు రేవంత్.

"నా ఇస్టోలూ, అధిరుచులూ అన్ని ఫోన్లో చెప్పాగా .."

"అయినా మిమ్మల్ని చూడాలి"
"ఏదుకు?"

వెంటనే సమాధానం దొరకలేదు. "మీరెవరో-ఎలా వుంపారా
తెలియకుండా యెలా స్నేహం చెయ్యాను?" ఇబ్బందిగా- సిన్నయ్యగా
లడ్డిగాడు.

"ఎలా వుంటే ఏముంది రేవంత్? ఏ అమ్మాయిక్కొ రెండు
బుగ్గలూ, రెండు తెవుళే కదా వుండేది."

"కానీ కొండర్చి చూస్తే స్నేహం చెయ్యాలనిపిస్తుంది. కొండర్చి
చూస్తే అకారణంగా ఏవగింపు కలుగుతండి. మనం భోన్నో కొండ కాండ
స్నేహితులయ్యాక కలుసుకున్నామనుకోండి - అప్పుడు నేను వూహించుకున్న
దానికి మీరు భిన్నంగా వుంటే నాకు ఆశాభంగం కలగదా? దీనికి
రెండు కథ్యా, ఒక ముక్కా - అన్న స్టోటీస్ట్స్క్స్ యెందుకు? అనుభూతిని
శక్కిల్లో చెప్పటం అంత మంచి పని కారనుకుంటాను."

ఆమె ఒక త్ణణం చొనంగా వుండి, నేను స్నేహితురాలిగా మిమ్మల్ని
డెస్ట్పాయింట్ చెయ్యననే అనుకుంటున్నాను రేవంత్!" అంది.

"చెయ్యకపోతే మంచిదే, కానీ చేస్తారేమో అన్న సందర్భంలోనేను
చేసే - స్నేహంలో పరిపూర్ణత వుండదు. ఒకర్నూకు చూసుకోకుండా
చేసే 'కలం' స్నేహాలు వాళ్ళ కలయిక తర్వాత ఫోరంగా ఫైలవడానికి
కారణం అదే."

"మిగతా వాళ్ళ విషయంలో అలా అవోచేపోకాని - మన విషయంలో
అలా అవ్యాదు."

"అంత ఖచ్చితంగా యెలా చెప్పగల్లుతున్నారు?"

"ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం మనం కలిసినప్పుడు చెబ్బాను."

ఆ తరువాత అతడికి ఏం మాట్లాడలో టాపిక్ దొరకలేదు.
సైమ మూడు నిమిషాలే అయింది. ఇంకా రెండు నిమిషాలు మాట్లాడాలి.
ఇంతలో ఆ అమ్మాయే అన్నది. "ఏమంటున్నాడు మీ స్నేహితుడు"
అనే.

"ఎవరు జేమ్స్?..." అన్నాడు రేవంత్. "బాగానే వున్నాడు.
అతను మీ గురించి ఏవన్నాడో తెలుసా??"

"ఏమన్నాడు?"

"మీరో సైకిక్ అట, సాధారణంగా ఇలా భోన్లు చేసేవాళ్ళలో
చాలా తక్కువమంది చిలిపిగా అల్లరిచేసే అమ్మాయిలు వుంటార్చు చాలా

వెన్నెల్లో అడపెట్లు

మంచి తమ మానసిక వ్యధ తప్పించుకోవబానికి ఇలా" అవుట్లేట్ "అ
చూసుకుంటూరట."

"లతడు నిజమే తెప్పొడు కాని నేను 'చాలామంది'లోకి రాను
కుక్కువ మంచిరోకి వస్తును" మాములుగా అంది. రేవంత్లేకి ఆశ్చర్యం
వేసింది. తన మాటలకి కోపం వస్తుందనుకున్నాడు. కాని నిజాన్ని నిజంగా
శ్రీసుకుంటుందని అనుకోలేదు. అమెకి కోపం తప్పించాలనే అతడి ఉద్దేశ్యం
కూడా. ఆ కోపంలో తన గురించి చెబ్బందని ఆశ.

"అంటే మీరు చిలిపిగా అల్లరిచేసే అమ్మాయిన్నమాట."

"అపో" అంటూ నవ్వింది. "ప్రత్యాపం రాకముందే పాల వెన్నెల్లో
వరికించే కుచిశ్శు పైకి కట్టి 'గాబ్బోయమ్మ గాబ్బిల్లో' అని
పాడుకుంటో ముగ్గువేసే అడపెట్లు..."

"..వెన్నెల్లో అడపెట్లు" చప్పున అన్నాడు.

"పెరు బాగుంది."

"అలాగే పిలుస్తాను."

"నాకు అభ్యంతరం లేదు" అని ఆగి, నెమ్మిదిగా "మొన్న ఎందుకు
చెరిఖాన్ ఎక్కుంజికి వెళ్ళారు రేవంత్" అని అడిగింది.

పక్కలో దాంబు పడ్డట్టు అదిరిపడి, "మీకొలా తెలిసింది?" అని
అడిగాడు.

"అదేమిటి రేవంత్? మితో స్నేహం చేయబోయే ముందు మీ
దినవర్య గురించి తెలుసుకోకపోతే యెలా?"

"అవును. చిన్న వనివుండి వెళ్ళాను" అంటూ వుండగా అతడికి
ఒక ఆలోచన వచ్చింది. తన ఆమె భోన్ నెంబర్ కనుకోస్తోతున్నట్టు
అపెకు తెలిసిందేమో! అందుకనే ఇంటిగ్గర్గున్నంచి కాకుండా కైటుంచి
యొక్కడసుంచి అయినా చేస్తుందేమో! ఎప్పుడు ఆమెని ఆ భోన్ రగ్గిరే
తను ఆక్కడికి వెళ్ళేవరకూ ఆపుచెయ్యాలి. అతడో త్ణణం ఏం చెయ్యాలా
అని ఆలోచించి, ఇంరం అమాయకంగా మార్చి. "మీరు మొన్న ఒక
పెళ్ళ చెప్పారు జ్ఞాపకం వుండా- అలాంటి లెక్క ఇంకాకటి చెప్పండి"
అన్నాడు. "అప్పుడు కనుకోస్తేకపోయాను, ఈసారి కనుకోస్తేగలనేమో
ప్రయత్నిస్తాను."

"ఏది? నా డెలిఖాన్ నెంబర్కి సంబంధించిన శెళ్ళా?"

"అవును. మీ నెంబర్ కనుకుంటాను. పోతే నాకు ఇదు నిమిషాలు
భైమిహ్వాలి" అన్నాడు. అతని మనుసులో ఆలోచన వేరు, ఆమెని ఎలాగ్నొ
అయిదు నిముషాలపాటు ఆ భోన్ దగ్గర ఆపుచెయ్యాలి.

"మెన్ను చెప్పిన నెంబరంటే-మిమ్మల్ని తప్పుగారి పట్టించబాసికా అనువుగా వుంది. ఇప్పుడు చేస్తున్న ఫోన్‌కి అలాంటి ప్రశ్నేక అభ్యర్థిలు యొమీ లేవే."

"ఏదో ఒక ప్రశ్నేకత అంటూ లేని నెంబరు ఏదీ వుండదు. ప్రయత్నించి చూడండి!" ప్రోత్సహించాడు.

"ఒక్క నిమిషం ఆగండి" అంటూ ఆమె అవతరింపు ఆలోచిస్తున్నట్టు చూసంగా వుండిపోయింది. రేవంత్ ఈపీరి లిగపట్టాడు.

"ఆ, దోరికింది."

"ఏమిటి?" ఔన్నెన్ నిండిన స్వరంతో అడిగాడు.

"ఇప్పుడు నేను చేస్తున్న నెంబరు చాలా చిత్రమైనది రేవంత్, అయిదు నిముషాల్స్ మీరు కనుక్కొగలనే ఆశిస్తాను."

"చెప్పండి."

"ఈ నెంబరు అయిదంకిల మెట్టిమెరటబి ప్రైమ్ నెంబర్-సంఖ్య శాస్త్రంలో" అని ఫోన్ డివెన్కెన్ట్ చేసిసింది.

రేవంత్ కూడా పెట్టేశాడు. వెంటనే ఎక్స్పోంజి నుంచి వివరాలు నస్తాయినుకున్నాడు. కానీ రాలేదు. అతడు కాగితమూ, కలమూ తీసుకున్నాడు.

"ప్రైమ్ నెంబర్స్" అంటే దేనితోనూ భాగింపబడని సంఖ్యలు. ఉదాహరణకి రెండంకిల ప్రైమ్ నెంబర్లు 11, 13, 17, 19.

ఇలాంటి అయిదంకిలది-ఆమె బెలిఫోన్ నెంబరు. అతడు లెక్కిక్కడం ప్రారంభించాడు.

సంఖ్య శాస్త్రంలో మెట్టిమెరటబి అయిదంకిల సంఖ్య 10000. ఇది పిలిచేత భాగింపబడుతుంది కాబట్టి బెలిఫోన్ నెంబర్ అదికాదు.

తరువాతది 10001. ఇది 73 చేత భాగింపబడుతుంది.

అతడు లెక్కలు ఛాప్పుగా చేస్తున్నాడు. బైమ్ వేగంగా ముందుకు కదిలిపితుంది. అతడికి ఒకందుకు ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఆ అమ్మాయి తన ఫోన్ నెంబర్ ప్రశ్నేకతని అంత తొందరగాయిలా పట్టుకోగలిగిందా అని! ఈ అమ్మాయి లెక్కల పరిజ్ఞానం శకుంతలాదేవితో సమానంగా వుండి వుండాలి.

తరువాతి అంకి 10003 ఇది ఏదుతో భాగింపబడుతుంది.

10004, 10005, 10006 వరుసగా రెండు, మూడు, రెండులలో భాగింపబడ్డాయి.

తరువాత సంఖ్య 10007. బెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంట్‌ను తిట్టుకుంటూ బైమ్ అయిపితూవుందన్న కంగారుతో అతడు లెక్కిపెట్టాడు. అదే బైమ్ అని తెలుసుకుని అనందంతో 'యురో' అని అరవంబోతూవుంచే బెలిఫోన్ ప్రోగెంది. రిసీవర్ ఎత్తి 'హాట్ల్', అని అన్నాడు.

"బెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంట్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాం సార్! మీకు ఇప్పుడొచ్చిన కార్ 10007 నుంచి.... హోటల్ హారిప్రియ."

"ఇంకో అగంట అయ్యాక చెప్పేలేకపోయారా" అని కోవంగా ఫోన్ పెట్టేసి, ఒక్క ఉదుటున కుర్రిటోచి లేచాడు. ఇంక రెండు నిముషాలే బైమ్ వుంది.

అతడు వేగంగా మెట్లు దిగి కారువద్దకి పరుగెత్తాడు. హోటల్ హారిప్రియ ప్రక్క ప్రైమ్లోనే. చేరుకొనేనరికి మూడు నిముషాలు పట్టింది. అతడు రిసెషన్సిష్టు దగ్గరికి వెళి "ఇప్పుడొక అమ్మాయి మీ హోటల్ నుంచి ఫోన్ చేసింది. ఆమె ఎక్కుడుంది" అని అడిగాడు.

"మీరవరు?"

"సి.ఎ.డి. పోలీస్. కైమ్బ్రాంచ్. సి.బి.ఐ." అని నోటికొచ్చిన పేర్లు చెప్పాడు. రాంతో రిసెషన్సిష్టు బెదిరి "మేం అమ్మాయిలకి రూంలు-ఫోన్లూ ఇవ్వమండి" అన్నాడు.

"ఇప్పుడే నెంబర్ నుంచే మాకు ఫోన్ వచ్చింది" అని గట్టించాడు.

రిసెషన్సిష్టు నసుగుతూ "ఒక 314లో మాత్రం ఒక అమ్మాయి రిగింండే గంట అయింది" అన్నాడు. రేవంత్ పురి ఆగెలేదు. లీట్కోసం కూడా చూడకుండా మూడో అంతస్తుకి పరుగెత్తాడు.

రూమ్ నెంబర్ 314 చీకటిగా వుంది. తలపు తోసుకుని రోపలికి ప్రవేశించాడు. ఒక్కసారిగా వెలుతురు నుంచి చీకట్లోకి ప్రవేశించబడవల్ల కట్టు కనబడబట్టేదు. తడుముకుని స్మీన్ వేశాడు.

అంతే!

కెవ్వున రాబోయిన కేక గొంతులోనే ఆగిపోయింది। పిడికిచ్చు లిగుసుకున్నాయి। అతిష్టంపీద తనని తను కంటోలు చేసుకుంటూ వెనురిగాడు.

అప్పుడే ఒక పోలీస్ ఇన్సెక్షనర్ ఆ గదిలోకి ప్రవేశిస్తున్నాడు. గది మధ్యలో పదుశేర్చు అమ్మాయి శవం వేలాడుతూంది.

గంట తరువాత రేవంత్ పోలీసుప్పేషన్లో మొరూం దాచుకుని నిస్సపోయంగా కూర్చుని వున్నాడు. చాలా సేపు టఫ్ ఇంటరాగేషన్ జరిగింది. అతడికున్న పలుకుబడీ, ఇంటర్వెషనల్ ఫోమూ దేనికి పనికిరాలేదు.

ఆ అమ్మాయెవరో తీరిగొ హోటల్లో రూమ్ తీసుకుని ఇన్సెప్టర్ కోసి మరీ చచిపోయింది.

"మీరా రూమ్కి ఎందుకు వెళువలనే వచ్చింది రేవంత్?.. ఇన్సెప్టర్ అడిగాడు.

"పారపాటున."

"అయితే ఏ రూమ్కి వెళుబోయి పారపాటున ఆ రూమ్కి వెళ్లారు" ఆ ప్రశ్నకి రేవంత్ వద్ద సమాధానం లేదు.

"రిసెషన్సిప్పుకి మీరు సి.ఐ.డి. అని ఎందుకు చెప్పారు. అది నేరం కాదా."

రేవంత్ మాట్లాడలేదు. అతడికి నుండిర్రామూర్తి పాట జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'ఏరక్కుపోయి వర్ణనా' అని పాడుకోవలమే తరువాయి. ఎప్పుడిక ఇన్ఫోర్మేషన్ ఇంకా ముందుకు సాగుతుంది. తను టెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంటులో ఇచ్చిన కంట్లెయింట్ వివరాలు బైటపడ్డాయి. ఎవరో తను భ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారని క్రాసీచ్చిన కంట్లెయింట్ బైటపడ్డాంది. ఈ మధ్య ఆడ భ్లాక్ మెయిల్స్ కూడా బయల్కేరుతున్నారని తను అన్న మాట ఆ ఇంజనీరు పోరీసులకి చెబుతాడు. తనకి ఆ రోజు 10007 నుంచి భోన్కార్ వచ్చిందన్న విషయం తనకి చెప్పారుని స్వీక రూమ్ అస్ట్రోంట్లు వాగ్యాలం ఇస్తారు. వెంటనే తను హోటల్ హరిప్రియకి బయల్కేరి-ఆ రూమ్లోన్ను భ్లాక్ మెయిల్ అమ్మాయిని హత్యచేసి—'

'గోవిందో గోవిందా' అనుకున్నాడు.

ఇక తన వరువు-ప్రతిష్ఠ అన్ని వెంకలుమణి గోవిందా. వాటి సంగతి దేవమెరుగు. ఉద్యోగం-బైలు-జీవితం తిరుకువరం!

"మిస్టర్ రేవంత్! మీరు కూడా మా ప్రశ్నలకి దేనికి నంగి జపాబు చెప్పాటంలేదు. మీరు చదువుకున్నారు, మీ మీద రక్త డెగ్రీ ఉపయోగించటం నాకు వస్తున్న లేదు."

రేవంత్ ఉలిక్కిపడ్డాడు తనని నేరం వస్తుకోమని ఇన్సెప్టర్ ఇన్డోర్స్‌గా చెఱ్చున్నాడు.

అతడికి దుఃఖం రాలేదు. తన మూర్ఖుత్వం మీద తనకే జారి వేసింది. ఎవరో అమ్మాయి భోన్కాపోతే ఆమెకి 'వెన్నెల్లో అడపిల్ల' అని పేరు పెట్టుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయిని వెతకటానికి పెద్ద పోరోలా బయల్కేరాడు. దీనికి వెనుక ఒక ముతా వున్నదని-తనమట్టూ జాగ్రత్తగా వంపిగించడానికి ఈ నాటకం ఆడారని తెలుసుకోరేకపోయాడు.

వెన్నెల్లో అడపిల్ల

ప్రాణక్రమలిసిన పూర్వ వాటు చేసేసి, తనని అందులో ఇరికించారు. అమ్మాయి సంబరంలో తనా ట్రావెల్ ఇరుక్కుపేయాడు.

ఇడియెటల్లా....

మరో అరగంటపేస్తు ఇంటరాగేషన్ జరిగింది. అది హాచోపాదంగా చూరింది. ఇన్సెప్టర్ కోపంతో "ఇకే మిస్టర్ రేవంత్! మేజిట్రేట్ ముందు మిమ్మిల్లి పోజరువరుస్తోం. ఆ తరువాత మిగతాది చూసుకుండాం" అన్నాడు.

"మీరు రావటానికి రెండు నిముఢల ముందే నేను హోటల్ గరిలోకి వెళ్లాను. ఆ విషయం రిసెషన్సిప్పు చెప్పాడు. ఈ రెండు నిముఢల్లోనూ నేను చంపటమూ, ప్రైలాడగట్టటమూ జరిగిందంటారా" ఆవేశంగా అడిగాడు రేవంత్.

ఇన్సెప్టర్ తాపీగా "ఆ లాజిక్ అంతా కోర్టులో చెప్పుకుందురు గానీ" అని, పోరీన్స్ట్టు తిరిగి - "ఇతడిని లాక్వటో పెట్టు" అన్నాడు. అమ్మాబ వినగానే రేవంత్ చువ్వులా కుర్చీలోంచి లేచి, "ఇది అన్యాయం" అని అరిచాడు. "సాక్కిగా తీసుకోచ్చి, నా లాయర్ ని కలుసుకునే అవకాశం ఇవ్వుకుండా ఇక్కడికిక్కడ నామీద భార్జైన్ ప్రించెయ్యటం అన్యాయం."

ఇన్సెప్టర్ కోపంగా, "మిస్టర్ రేవంత్, ఏ పని ఎప్పుడు చెయ్యాలో మాకు తెలుసు" అని గడించాడు.

అతడిని. లాగి కొడ్డామన్నంత కోపం వచ్చింది. మళ్ళీ అదో నేరం అవుతందని పూరుకున్నాడు. నిస్పాతాతలోనూ, రోపంతోనూ అతడికి కళ్వింట నీళ్లు రావటమే తరువాయి. నవ్వులాటకి చూస్తూచూస్తూ వుండగానే ఎలా ఇందులో ఇరుక్కపోయాడు! ముందు అర్పు—తరువాత—బెయిలు—తరువాత జింబ్బెంబులు—జ్లెల్లో జీవితం—

"పదండి" అన్నాడు పోరీసు రద్గరకోచి.

రేవంత్ అతడికైపు అయిమయంగా చూసేడు. ఇన్సెప్టర్ బేబుల్కి వరి అడుగుల దూరంలో ఓంచల అవతల్లుంచి ఒక జేబులు కొట్టే ఔచీ చోద్యం చూస్తూన్నట్టు నవ్వుతున్నాడు.

రేవంత్ లేవకపోవడంతో పోరీసు భుజం పట్టుకున్నాడు. "ఓ చిందిలు పాశు మొహన వడెయ్యండి సాక్—పాశు వాన్లో ఇంటికి మర్యాదిచి వంపిస్తారు" అన్నాడు కైది. లారీవాడి మొహంమీద తగిరింది.

ఇన్సెప్టర్ నవ్వుతున్నాడు.

గత్యంతరం లేసట్లు రేవంత్ లేచాడు. అతడికి ఇదంతా కళ్లు నిజమో అర్ధం కావటంలేదు. నిద్రలో నడిపినట్లు లాక్ష్మీపు నడిచాడు.

నదుస్తావుండగా భోన్ మోగింది.

ఎన్సెప్పక్కర్ నిర్ణయంగా భోన్ ఎత్తి “హాల్లో—టూటాన్” అన్నాడు. కానీ క్లాంటో అతడి కంరంతో అకస్మాత్తుగా మార్పొచింది.

పప్పున లేచి నిలబడి అంశున్ లోకి వచ్చి “యస్సార్” అన్నాడు కంపిస్తున్న గొంతుతో. అతడిలో పచ్చిన అ మార్పుని రేవంత్ ఆశ్చర్యంగా గమనిస్తున్నాడు. ఇన్సెప్పక్కర్ నుదుటిమీద చెముటని మాటిమాటికి తుదుచుకుంటున్నాడు. భోన్ పట్టుకున్న చెయ్యి కంపిస్తుంది.

“యస్సార్—బౌన్సర్” అని తప్ప ఇంకిమీ అనటంలేదు. అతడి ధోరణి మాప్రాంటే అవట్టుంచి భోన్ చేస్తున్నది ఇన్సెప్పక్కర్ జనరల్ ఆఫ్ పారీకి తక్కువ హోదాలో పున్న వ్యక్తి కాదనిపిస్తూంది.”

“లేదార్—అత్యహాత్య నోట్ పెట్టే చనిపోయింది.”

“.....”

“బౌన్సర్! నాకు భోన్ చేసింది, జీవితంమీద విరక్తిచెందించట”

“.....”

“ఇప్పుడే వచ్చాడు సార్! రిస్టాషన్స్ చెప్పాడు.”

“.....”

“ఆ, వదిలేస్తున్న సార్, హైల్ మూసెస్తున్నాను.”

భోన్ ఉక్కున పెట్టేసి తనట్టే చూస్తున్న రేవంత్ దగ్గరికి సారంగా ఎచ్చి తోడ్కొని వచ్చాడు ఇన్సెప్పక్కర్.

“రండీ—కూర్చోండి మిస్టర్ రేవంత్—పుయ ఆర్ సారీ— అనట ఆత్మహాత్య అది, అనుమానాస్పద పరిస్తిలో మీరు కనబడ్డరు కాబట్టి మిచ్చుర్చి ఇంటరాగేట్ చెయ్యవలసి చచింది. జరిగిందంతా మర్చిపోండి. ఏమ్ బు-నాట్ సార్— ఒక కాఫీ తీసుకురా అయ్యగారికి.”

రేవంత్కి ఆశ్చర్యంగా పుంది. తన నిరపరాధిత్వం—తన సినియర్ కన్వెషన్—దొరికిన బుజబులు—సాక్ష్యాలు—పీటన్నిటికూన్ ఒక భోన్ కార్ ఎక్కువ ఫలితాన్ని చూసించటం.

అంతరో బైబిలు కారు వచ్చి ఆగిన శబ్దం.

రేవంత్ తోపాటూ ఇన్సెప్పక్కర్ బైబిలకూ పీడ్కోలు ఇవ్వటానికి వచ్చాడు.

బైబిలో బయాటూ మిలమిల మెరుస్తూంది. ఆ ట్రైవర్ నమ్రతగా టోర్ తెరచి పట్టుకున్నాడు. రేవంత్ కూర్చోనాక ఇన్సెప్పక్కర్

తలుపు వేసేడు. కారు కదులుతుంటే రేవంత్ అడిగాడు. “ఎవరు మీకు భన్ చేసింది?”

“డి.ఐ.జి. సర్!”

కారు కదిలింది. ఎయిర్ కండిషన్స్ కారు అవటంతో చల్గారి రివ్యూ కొడ్డుంది. సీటు వెనక్కిపూరి నిప్పిణా కచ్చుమూసుకున్నాడు. అతడి వంట్లో సత్తునంతా ఈ సంఘటన లాగేసినట్టుంది. ట్రైవర్ కూడా నీమీ ప్రశ్నలు వెయ్యాలనిపించలేదు.

అతడి ఆఫీసుమందు కారాపి ట్రైవర్ రిగి, వెనుక తలుపు తీసి పట్టుకున్నాడు. రేవంత్ రిగానే అతడి చేతిలో ఒక కవరు పెట్టి “అమృగారు ఇమ్మాన్‌నారు, సార్!” అని వెళ్లిపోయాడు.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది రేవంత్కి, తను కనీసం ఆ కారు ఎవరిది ఆప్సోనా అడగలేదని, అప్పటికే అది దూరంగా మలుపుతిరుగుతూ వుంది. చేతిలో కవరు చింపి—గులాబీరంగు కాగితం బైటికి తీసేడు.

ముత్యాల సరాల్లు—సీలాకాశం చంద్రుడికి రింగ్ కిరణానికి లేత ఎరువైతే ఆ తెరమీద అమర్చిన నష్టక్రాల్లు అంద్రువైన అక్కరాలు.

“నరదాగా అమకున్నది ఇలా మలుపు తిరుగుతుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు, నన్న ఛమించండి. ఛమిస్తారు కదూ. కథ్యనిండ్లు నీళ్లతో.”

— మీ “వన్నెల్లో ఆడపిల్ల”

అతడు స్టోమవులా నిలబడిపోయాడు. అతడికి ఇప్పుడు పారీన్ ప్రైస్ట్ ప్రైస్ ను—ఆ అనుభవాలు జ్ఞాపకం లేను. తను చేసిన తప్ప అర్ధమైంది. కనీసం కారు ఎవరిది ఆప్సోనా అడగలేదు. ట్రైవర్ని అడిగితే ఆ అమృయి నంగతి అంతా చెప్పేసి వుండేయాడు.

తనని తను తిట్టుకుంటూ ఛాంబర్లోకి వేసేసరికి భోన్ మోగింది.

“పూమృయ్య! వేసేశారు కదా. నేనెంత కంగారు పడ్డనో” తేలిగు కొపిరిపీలుస్తూ అన్నది.

“మీరా” అన్నాడు రేవంత్.

“నేను, ట్రైవర్ వచ్చి వేసేవరకూ నా మనసు మనసులో లేదు. అనట మీరా రూంకి ఎందుకు వెళ్లారు రేవంత్ ?”

“314 రూంలో అమృయియుందని రిసెస్టాషన్స్ చెప్పాడు. నేను ఇంకిమీ

"ఈ ఉత్సవమైనవుంటూ, కేవలం మీకు ఈన్ చెయ్యటం కోసం రూం ఎందుకు తీసుకుంటాను రెవంత్? అందులోనూ మీరు మీ శాసువి అబ్బిర్యెసువులో పెట్టాక....."

రెవంత్ ఉత్సవంకి "అయితే మీకండా తెలుసా?" అని అడగాడు.

"తెలుసు, అయినా మీరు చెప్పినట్టు అయిదు నిమిషాలపాటూ నేను అక్కడే వున్నాను. ఒక్క విషయం మాత్రం నిజం రెవంత్! నేను మీతో దాగుడునూతలు ఆడటంలేదు, ఇది మాత్రం నమ్మండి. మీకు ఫెయిర్ రాన్స్ ఇస్తూనే వచ్చాను. మీరు హాడాపుడిగా రిసెషన్‌స్ట్రీట్ రగ్గరకు వచ్చి "సి.బి.డి: పోలీన్ క్రైంబ్రాంచి; సి.బి.బి." అని గంభీరంగా నటిస్తూవుంటే నహాపుకోలేక వచ్చాను. మీరు ఎటూ చూడకుండా మూడు అంతస్తులోకి వెళ్లిపోయారు. కొంచెం తల తిప్పి చూసివుంటే లాంట్ సోఫాలో నేను కనబడి వుండేదాన్ని" నమ్మతూ అంది.

అంతస్తో ఆమె కంఠం మారిపోయింది.

"మీరు చుట్టూ పప్పులో కాలు వేసేరని నాలో నేను నమ్మకుంటూ లేవటోతుంటే ఇన్సెప్షన్స్క్రెంట్ రావడం కనబడింది. హోటల్ లో త్రాలామీద కలవరం మొదర్లెంది. రిసెషన్‌స్ట్రీట్ మీకు వ్యతిరేకంగా సాక్షం చెప్పాడు - దాంతో నాలో కంగారు బయల్సేరీంది. ఈ లోపుల వాన్సో ఇన్సెప్షన్స్క్రెంట్ మిమ్మల్ని పోలీన్‌స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లబంతో పరిస్థితి విషమించింది. నాకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. ఇక ఏదుపు ఒక్కటే తరువాయి. పరిగెత్తుకశిఱ్చి నాన్నగారితో అంతా చెప్పేసేను. ఆయన డి.బి.జి.కి ఈన్ చేసేరు."

నింటూన్న రెవంత్ ఉత్సవాన్ని వెప్పుడు. "మీ నాన్నగారికి.... నాన్నగారికి అంతా తెలుసా" అన్నాడు తడారిన గొంతుతో.

"తెలుసు"

ఇద్దరి మధ్య చాలాసేపు నిశ్శబ్దం. దాన్ని నీలుస్తూ ఆమె అన్నది, "రెవంత్ - నీకో విషయం చెప్పారి. ముందు చెప్పుకూడదనే అనుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడు చెప్పేస్తాను....రెవంత్! నేను అక్కిష్ట్ యూనివరిటీ వదువు పూర్తిచేసుకుని మొన్ను మొన్నే వచ్చాను. నాన్నగారికి ఒక్కతే కూతురిచు; చాలా పలుకుబడి, దబ్బు వున్న తండ్రి ఆయన. అరిస్ట్రెక్చాటిఫ్ట్ లన కూతురు పొరిన్సో సెటీర్ అవ్యాలనీ, అల్లడు కూడా పెద్ద అంతస్తులో వుండాలనీ ఆశ. కానీ నా ఆశ వేరు-గోదావరి ఇనుకతిన్నెన్నాలమీద పడుకుని కృష్ణాప్రాంతి పాట పాడుకుంటూ ప్రకృతిని అస్యాదించాలన్నది నా అభిరుచి. ఒక అంద్రున, తెలిపైన భర్తకి గృహాణిగా ఘన దేశంలో ఘన తెలుగుగడ్డమీద కన్ను మూయాలన్న కోచ్చు..... ఇద్దరికి ఘ్రణ

జరిగింది. లివరికి నేనే గెల్పాను. అయితే నాన్నగారో మాట అన్నారు. "అమ్మాయి నాకు తెలిసిన వాళ్ళందరూ బిజినెన్ మాగ్గెట్స్". వాళ్ళ అబ్బాయిలు కూడా అలాంటిచేస్తు. తెలివితెబలూ - అందంవరకూ అయితే పెద్దదు కానీ నువ్వు రాటిలోపాటు అమాయకత్వమూ - భావకవిత్యం కూడా కలిసి వుండాలంటున్నావ్. నా ఉద్దేశ్యంలో అలాటి అబ్బాయిలెరురూ భామ్మిద దొరకరనే అనుకుంటున్నాను" అని. అంతేకాదు, అలాంటి అబ్బాయిని ఎవర్రైనా చూచి తనకు చూపిస్తే - ఆ అబ్బాయినే బహుమతిగా ఇష్టినన్నారు. ఇంకో మాటలో చెప్పాలంటే నా పెళ్ళికొడుకుని నేనే పెతుకోప్రాపాలన్న మాట. నేనూ అది భారెంజిగా తీసుకున్నాను. కానీ తొందర్లునే తెలిసిపోయింది. నాకు నాన్నగారు చెప్పింది అష్టరాలా కట్టాయి! అందమూ, తెలివితెబలూ, అమాయకత్వమూ, భావకత్యం ఈ నాలుగుకాదు కరొ - కనిసం ఈ నాలుగింట్లో మూడువున్న అబ్బాయి ఎవరూ నాకు దొరకలేదు. నేను ఓడిపోతున్నసనుకుంటున్న సమయంలో ఒక పార్టీలో మిమ్మల్ని చూడటం తయారైచింది. ఎవరితోనూ కలవకుండా దూరంగా, ఒంటరిగా నిలబడ్డ మిమ్మల్ని చూసి 'ఎవరి అందమైన ముద్దుపుప్ప' అనుకున్నాను...."

నెంటూన్న రెవంత్ మొహం ఉక్కోపంతో ఎర్రబడింది. ఆమె చెప్పుకుపోతూంది.

"కోపం తెచ్చుకోకండి మిమ్మల్ని చూడగానే నేను అనుకున్న మొదచిమాట అది. కానీ అంతస్తో ఎవరో చెప్పారు. మీరు పెనుక్కో ప్రాదుర్భవి డీవ్యూచీ చీఫ్ ఎగ్గిక్రూటివ్ అని. నేను కొంచెం అశ్చర్యపోతూ పుండగానే ఇంకెరో మీ చదరంగం ప్రైవేట్ గురించి చెప్పారు. ఇక నాకు తెలిసిపోయింది.... నా సమవుట్టీ దొరికాడని - భాగస్వామి అవ్యాచ్చన్ని"

రెవంత్ ఉత్సవాన్ని వెప్పుడు. "చీమిచి మీరంటున్నది...." అన్నాడు.

"నాన్నగారికి చెప్పాను రెవంత్! ఆయనకి నేన్నిష్టుడిన ఎవరైపాట్లేదు. అందులో మీరు ఆయనకి మరీ నచ్చారు."

"దినీచ ఇంచుటిక్, నేనేమన్నా బజార్లో దొరికే వప్పువునా? మీరు, మీ నాన్నగారు ఇష్టపడి కొనుకోప్రాపానికి! అనలు 'నేను' మిమ్మల్ని చూసి ఇష్టపడాలి — అది కావలింది."

"మీకు ఉక్కోపం ఎక్కువముకుంటానే" అంటూ నవ్వింది

"మరీ అంద్రుడేపుపు అబ్బాయిలు మాటలూతున్నారు. ఇక్కడ పెళ్ళిమాపుర్లో అందరూ అబ్బాయినే అడుగుతున్నార్లు - అమ్మాయి నవ్విందా అని! అమ్మాయి ఒప్పుకోలు ముఖఫుతి కోసమే!"

అంతలో ఆమె కంఠం మారిపోయింది..... “నేను మీ హక్కుల్ని కాదనటం లేదు రేవంత్ భాబూ! కానీ ముందు మిమ్మల్ని మాసింది నేను! చూసి ఇష్టపడ్డాను. అందుకే ప్రసాద్ చేస్తున్నాను. ఇందుతో తప్పుమన్నా వుందా?”

అతడు వెంటనే జవాబు చెప్పులేక పోయాడు. అనునటానికి అహం అడ్డాన్నాంది. కానీ దాన్ని తొందర్లోనే జయించి “తప్పులేదు” అన్నాడు. “కానీ.. నేను మిమ్మల్ని చూడకుండా ఏం చెప్పగలను! అవకోర్స్, నాకు తండ్రి లేదు, నా తల్లితో చెచితే కాదనడు. సంతోషిస్తుంది కూడా. కానీ.... కానీ....” ఇంకేం చెప్పాలో తెలియలేదు.

ఆమె అందుకుని, “మీ ఉద్దేశ్యం అడ్డమైంది. పెళ్ళి చూపులు లేకపోయినా-కనీసం కలుసుకోవటమైనా జరక్కుపోతే ఎలా? అని అంతేగా?” అన్నది. రేవంత్ మాట్లాడలేదు. అతడి చూసాన్ని అంగికారంగా తీసుకుని ఆమె కొనసాగించింది. “ఈ పెళ్ళిచూపుల్ని చూస్తే నవ్వుస్తుంది నాకు. పుల్లసూట్లో లిగుసుకుపోయి కూర్కొన్న పెళ్ళి కొదుకు - సిగ్గుతో భావితోకి తల పాశేసుకున్న పెళ్ళికూతాతురు కలసి తామిద్దరూ జీవితమంతా కలిసి వుండాలన్న నిర్ణయాన్ని మాడు నిముణ్ణో తీసుకుంటారు. ఎంత నిరక్షకమైన తతంగం ఇది?”

“అంటే విదేశాల్లోలాగా డేటింగ్ వుండాలా?”

“అమ్మా—అది మరీ దారుణం. మన వాతావరణంలో తొందరగా శ్వామించే ప్రమాదం వుంది.”

“పెళ్ళికి ముందు ఒకరి గురించి ఒకరు తెలుసుకోవాలి! కానీ వాళ్ళు కలుసుకోకూడదు భలే చిత్రమైన ఫైతి ఇది.... ఎలా సాధ్యం అవుతుంది!” అని అడిగాడు రేవంత్.

“వాదనలో సరిగ్గ నేను అనుకున్న చోటికి వచ్చారు మీరు రేవంతో! ఎందుకు సాధ్యంాదు—ఫౌన్ ద్వారా సాధ్యం: అవుతుందిగా” తాపీగా అన్నది. “లేకపోతే ఉత్తరాల ద్వారా అవుతుంది.”

అచేతనుడయ్యాడు రేవంత్. ఈ లాజిక్ అతడిని కట్టిపడేసింది. ఏం మాట్లాడాలో తెరియలేదు. తనని వాదనలో పెళ్ళి ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళాలో అక్కడికి తీసుకెళ్ళింది. ఈమె క్యాలిఫిషెన్ తను ముందనుకున్నట్లూ రెఖ్మలు-తెలుగు అయ్యిందరు. లాజిక్ అయ్యింటుంది. లేకపోతే తప్పకుండా పారిటిక్స్ అయి ఉంటుంది.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?”

రేవంత్ ఆలోచిస్తున్నంచి తేరుకుని, “ఏంలేదు” అన్నాడు.

“ఇలా నా లంతట నేను ప్రపాట్ చెయ్యడం వళ్ళ మీకు చులకనగానూ, తేరిగొనూ కనబడుతున్నానా?”

రేవంత్ కంగారుపడి “లేదు లేదు” అన్నాడు. నిజంగా లేదు. అటువంటి అభిప్రాయం ఏమీ పెట్టుకోకండి, పోతే మెగాట్లో అపటం వళ్ళ నేనే ఈ నిజాన్ని అన్యయించుకోవటానికి కష్టపడుతున్నా. మీరు చేసింది చాలా మంచిపని. మీరు మీ నాన్నగారికి మామూలుగా చెప్పినంచే ఆయన పెళ్ళిచూపులు అరేంజ్ చేసిన్నంచే-మీరన్నట్లూ మాడు నిమిషాల్లో మన విపాఠం జరిగిపోయి వుండేది.... మీ అభిప్రాయం నాకు అర్థమైంది.”

“ధాంక్స్!”

“కానీ నాకు అడ్డంకానిది ఒకటి వుంది, ఇప్పుడు ఫౌన్లో మాత్రం సాగురించి అన్ని సరి అయిన వివరాలు ఇస్తానని నమ్మకం ఏమిటి? ఉంపారణకి మీకు ‘భావకుడు’ అంటే ఇష్టం. నేన్నక్కడో కీట్స్ పద్యాలు సంపాదించి మీ మెప్పుకోసం పోనులో రదివి వినిపించవచ్చుగా.”

అటువుంచి నవ్వింది, “మీరూ చెయ్యరు రేవంత్! నేను భావకిత్వం గురించి చెప్పగానే మీరు కీట్స్ గురించి కనీసం మాట్లాడగలిగారు కదా!”

అతడు దానిగురించి పట్టించుకోకుండా “మీకేమిటి నమ్మకం!” అని అడిగాడు రెట్టించి.

కంచెనేపు సిశ్చబ్దం. “మీ గురించి ఏమీ తెలుసుకోకుండా ఏదో పార్టీలో చూసేసి దానికి లవ్ ఎల్ ఫ్లై టైట్ - అని పేరు పెట్టేసి, యిలా ఫౌన్లు మొదలు పెట్టానంచారా?” ఆమె కంఠంలో అదోలాంటి సుష్టుత ధ్వనించింది ... “జీవితాన్ని నేను చాలా కాలిక్యులేబ్యూడ్ గా తీసుకుంచాను రేవంత్. దయనేసి రీన్ని మీరు గర్వం అనుకోవద్దు. మిమ్మల్ని నేను చూసివచ్చి సమయానికి-మీకు మొదటిసారి ఫౌన్ చెయ్యడానికి మధ్య రెండు నెలలు భైము గడిచింది. నేను స్నేహితుడిగా ఎన్నుకోబోయే వ్యక్తి నాకు తగినవాడే అన్న నిర్ణయానికి రావటానికి నాకు ఇంత భైము పట్టింది. ఈ భైములో మీ గురించి అంతా తెలుసుకున్న తర్వాతే మీకు ఫౌన్ చేశాను.”

రేవంత్ ఉత్సాహంగా ముందుకు వంగి, “నా గురించి ఏం తెలుసుకున్నారు, మీరు?!” అని అడిగాడు.

“అంతా”

“అంటే”

“మీ అభిరుచులూ, మీ అలాట్లూ, మీ వ్యక్తిత్వం వగ్గొ— అంతా చెప్పిలంచే చాలా భైము పట్టింది.”

"వట్టెదు, చెప్పండి. నేను ఖాళీగానే వున్నాను" అన్నాడు రేవంత్. అతడికి చాలా అత్రంగా తన గురించి ఆ అమ్మాయి ఏం చెబ్బండో తెలుసుకోవాలిని వుంది. తన తండ్రి బ్రతికి వున్నప్పుడు ఏం చేసేవాడు? తాము ఎంతమంది సంతానం- తన జీవితం- ఆ వివరాలన్నీ చెబ్బంది అనుకున్నాడు. కానీ అతడు ఉహించినట్టుగాక ఆమె వివరణ మరో సాగింది.

"మీరు చాలా సెన్నిటివ్ రేవంత్! మీరెత సెన్నిటివ్ అంటే ఎవ్వొకా మీకు సాయం చేయబోయినా ఆ సాయాన్ని పాండటం మిమ్మల్ని మీరు తక్కువ జేసికోవడంగా భావిస్తారు. అందువల్ల మీరు మీ చుట్టూ గిరిగొనుకుని బ్రతుకుతున్నట్టుగా బైటహారికి కనిపిస్తారు. మిమ్మల్ని అశ్శం చేసుకోవచూనికి చాలా ఓర్పు కావారి. మీ జీవితాశయాన్ని ఎప్పుడూ ఎత్తులో ఉంచుకోవటం- దాన్ని సాధించటం కోసం నిరంతరక్కస్తి చెయ్యటుం వీటితోనే మీకు సరిపోతుంది కాబట్టి 'మామూలు అనందాల' బోర్కి పోరు. మీతో జీవితాన్ని వంచుకోబోయే భాగస్వామికి అర్కాటే కష్టం- అయితే మీకెప్పుడూ కోపమూ, విసుగు రాదు కాబట్టి అది అద్భుతం. జీవితం పట్ల మీకు చాలా నిర్మితమైన అవగాహన వుంది. మన వయసు నాశ్చకి చాలా మందికి లేని అశ్శత... ఏ వాతావరణంలోన్నో ఏ పరిస్థితుల్లోన్నో చొచ్చకుపోయి రాన్ని మీరు మీకు అనుగుణంగా మార్పుకుంటారు. అందుకి అదో రకమైన వికర్షణియమైన స్థయిల్ మీది.

చచుట్టి విషయంలో చాలా కరుగ్గా ప్రవర్తిస్తారు. ఖర్చు పెట్టే ప్రతీ ఔసాకి మార్కుల్ థియరి ఆఫ్ మార్జిన్ ర్ యుటిలిటీ లెక్స్ కడ్డరు. ఈ ప్రపంచంలో మీరు స్టేమించే ఒక్క వ్యక్తి మీ తల్లి గారు. అయిదు గంటలపాటూ వరదరంగం ఎలా మీ దినశర్యుల్ పాలుపంచుకుంటుందో - ఒక గంటలపాటూ మీ తల్లి గారితో గడవకపోతే మీరు అలా ఏర్పో కోర్టోయినట్టుగా భాదపడ్డారు. మీ స్నేహితుడు జెమ్ములా మీరు జీవితం పట్ల నిరాశకంగా, నిస్పరంగా, నిర్వ్యధంగా మారకుండా వుండటానికి కారణం మీ తల్లిగారూ - ఆమె ఆప్యోయితే. ఉర్ధ్వగం విషయంలో మీరు ఎటో ఏవరేణ అంతే. మీ రృష్ణి అంతా వరదరంగం మీదే. కనీసం మీ చుట్టూ రోజుతిరిగే పెసున్నలా (ప్రాదశ్శ) అమ్మాయిల పేట్లుకూడా మీకు తెలియవు. ఆ విధంగా మీక్కాబోయే భార్య అద్భుతమంతురాలు. జోతే వరదరంగం మీ మొదటి భార్య కాబట్టి ఆ కోణంలో దురదృష్టమంతురాలు. వరదహార్ష అమ్మాయితో మాట్లాడటం కన్నా వరదరంగం బళ్ల ముందు కూర్చోవటం మీకు బావుంటుంది. మీ ఆరోచస్తుని ఇతరులతో వంచుకోవటం కన్నా

పీల్ మీరే దాచుకోవచూనకి ఎక్కువ వ్యాపారాలు. మెరదుకన్నా బ్రాదయానికి ఎక్కువ (ప్రాముఖ్యత ఇస్తారు. మీకెమీ వ్యసనాలేవు. అలా అని మీకులేని అలహాటు రేదు. అన్నిటి కన్నా గొప్ప విషయం- మీలో సాకు నచ్చింది ఏమిటంటే జీవితాన్ని మీరు తీర్చి రిద్దుకునే విధానం.. ఒక టయ్యం కోసం దాన్ని చాలా సిష్టమాట్కిగా వుంచుకోవటం... గత అయిదు సంవత్సరాలుగా మీరెప్పుడూ అయిదు రాటి నిద్రపోరేదు. ఇక మీకున్న తెడ్డు అలాట్లులో అన్నిటికన్నా పెట్టది ఏమిటంటే ఆఫీసుకు వచ్చేముందు అరగంటనేపు ఆడపెల్లలూ అద్దం ముందు కూర్చోవటం.."

వింటున్న రేవంత్ మొహం ఎర్రబడింది.

"ఇంకో గుణం ఏమిటంటే ఏ చిన్న విషయం మీకు వ్యతిరేకంగా నిన్న మీ మొహం ఎర్రబడటం, ప్రస్తుతం అలాగే ఎర్రబడి వుండడం."

రేవంత్ ఉరిక్కిపెట్టడు, ఆమె కంఠం మారిపోయింది.

"ఇవన్నీ ఎంతో కష్టపుడే- ఎంతో ఖర్చు పెట్టే నేను సంపాదించుకున్న వివరాలు. ఇప్పుడు చెప్పండి రేవంత్, మూడు నిమిషాల పెళ్ళిమాపుల్లో కన్నా ఎక్కువ వివరాలు సేకరించి పెట్టుకున్నానా లేదా?"

రేవంత్ మాట్లాడలేదు. ఏదో అద్భుతమైన దృశ్యాన్ని చూస్తున్నట్టుగా ఒండిపోయాడు. అసలు ఇరంతా ఎలా సాధ్యముందో. అతడికి అశ్శంకావటంలేదు.

"చెప్పండి రేవంత్, నేనిరా మిమ్మల్ని ఎన్నుకోవడంలో తప్ప లేదనీ - మీకు ఫోను చెయ్యటం స్ట్రీపహాజ్మెన సపిహాద్ధుల్ని అతిక్రమించలేదనీ చెప్పండి. మీరు మాసంగా వుంట మీకు స్నేహితులూ కాబోయే అమ్మాయి ఇంతలా తెగించటం మీకు ఇష్టులేదని నేను భావించవలసి వుంటుంది..."

ఆమె మాటల్ని మర్యాద లేదు. "శేడు లేదు" అన్నాడు రేవంత్. "నేనింకా షెక్ నుండి తేరుకోలేదు... అసలు నాకు నమ్మకశ్యం కాకుండా ఉంది ఇరంతా, మీరెలా కనుకున్నరు?"

"ఆ విషయం ఇక వదిలి పెట్టేద్దాం. నేనడిగినదానికి చెప్పండి, ఈ అమ్మాయేమిటి - పెద్ద మొగరాయుడిలా నా గురించి అన్ని పాకబు చేసి మరీ ప్రపాజు చెయ్యటమేమిటి అని మీకు లనిపించటం లేదుకదా."

"లేదు" అన్నాడు రేవంత్. "కానీ నేనోక విషయం మాత్రం చెప్పచలుకున్నాను మనం కలుసుకుని నేను మిమ్మల్ని మాసేక నా అంపించ నిర్మించుండి చెబ్బాను"

అమె లట్టుంచి నవ్వింది. "...నేను అందికారాన్ని కల్పి పుచ్ఛకోవటం కోసం, మంచి ఇలా ఫొన్ చేసి నా తెలివి శంక్తి మిమ్మల్ని ఇంప్రెన్ చేయటానికి ప్రయత్నిష్టున్నానని మీరు అనుకోవటంతో తప్పనేడు. కానీ నేను మిమ్మల్ని డీస్పెయింట్ చెయ్యసులైండి".

"ఎందుకంత రిస్క్? మనం వెంటనే కలుసుకుంటే?" అని అత్రంగా అడిగాడు.

"అమ్మ! " ఆశ! " అంది కవ్వింపుగా, "... ఎంతో మందిలో మిమ్మల్ని వెతికి పట్టుకున్నాను. ఇక నన్ను వెతికి బాధ్యత మీరి. "

"ఎలాకనుకోగ్గలను?"

"ఇలా రీజనబుల్ హింట్) ఇస్తూనే వస్తున్నాగా రేవంత్! ఇక ముందు కూడా అలాగే ఇస్తాను. ఒక నెల రోజులు ఔమ్ ఇస్తాను. ఈ లోపులో నా మనసులో భావాలు చెప్పుకోవడానికి ఉత్సర్థాలు కూడా ఇస్తాను. నేనిచే హింట్) ద్వారా నా ఫొను నెంబరు కనుకున్నా, లేకపోతే నేనవర్కో కనుకున్నా ఆరోజే మనం కలుసుకుందాం. ఒకవేళ మీరు కనుకోలేకపోతే సరిగ్గా ఈ రోజు నుంచి ఒక నెల తర్వాత నేను మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాను. అయితే నాక్కాబోయే భర్త ఇంక మాత్రం తెలివి రేపిహాదే - ఇన్ని హింట్) ఇచ్చినా నన్ను కనుకోలేకపోయాడే అన్న వివారంతో మిమ్మల్ని ఆరోజు కలుసుకుంటాను సరేనా?"

రేవంత్ మొహం ఎరిబడింది. "ఎల్లాగ్నా నెలలో మిమ్మల్ని పట్టుకోగలను" అన్నాడు పట్టుకులగా.

"ఈ రోజు పదమూడోతారీఖు. వచ్చేనెల పదమూడో తారీఖు సాయంత్రం అయిదింటిలోపల మీరునన్న కనుకోలేకపోతే ఓడిపోయినష్టే" అంది. అమె పదమూడు అనగానే అందులో ఏరో అపశ్యతి ధ్యానించినఖల్యయింది అతడికి. అయినా "సరే" అన్నాడు.

"ఈ లోపులో మీరు నన్ను కనుకోలేకపోయినఖల్యయితే ఆ రోజు సరిగ్గా అయిదు గంటల ఒక్క నిముషణికి మా కారు మీ ఆఫీసుమందు సీలబడి ఉంటుంది. ఓడిపోయిన మిమ్మల్ని సాదారంగా మా ఇంటిపేచ్చిచూపులకి ఆప్యానించబానికి.... అప్పిడిక దాంతో సంతృప్తి పడాల్సిందే...."

రేవంత్ ఉక్కోషంతో "సరే" అన్నాడు. మనసులో 'నారచరంగు పరిజ్ఞానం అంతా ఉపయోగించేనా మిమ్మల్ని పట్టుకుంటాను' అనుకున్నాడు. సైకి "... మీరు మాత్రం నాకు అన్ని సరి అయిన హింట్) ఇచ్చారి తప్పుడారి పట్టించకూడదు" అన్నాడు.

"అలా ఎప్పుడూ చెయ్యసు. నా ఫియాన్స్ తెలిపైనాడన్న విషయం నిరూపణ అయితే నాకు మంచిరేగా! మిగ్గి ఇంకోసారి చెబ్బాన్నా రేవంత్? శ్రీతో దాగుదుమాత లాడాలని నా కెప్పుడూ లేదు. కేవలం మీ నా క్రూ, కనుకోప్రటం కోసమే ఇరంతా..... కారాలంచే మీకు ఒక మంచి శ్రాంక ఇస్తాను." "

"ఏమిటి?"

"నేను మీకో వాక్యం చెబ్బాను. అందులో మా ఇంటిఫోను నెంబరు నిషిద్ధితమై వుంది. మీరు ఆ వాక్యం ద్వారా మా ఫోను కనుకోటూనికి వెలరోజులు తైముంది - ఇక మీదే అలస్యం."

రేవంత్ అత్రంగా 'ఏమిటావాక్యం' అడిగాడు.

"I ATE NOTHING FOR SIX GONE DAYS."

అతడికి అర్థంగాక "ఏమిటి?" అన్నాడు అమె తిరిగి చెప్పింది. అతడు కాగితమిద ఆ వాక్యాన్ని ఇంసుకుని దాన్నే చూడసాగేదు.

"ఏమిటాలోచిస్తున్నారు?"

"ఏం రేదు. ఈ సారి ఎల్లాగ్నా మిమ్మల్ని పట్టుకుంటాను." "

"మీ గురించి ఇంకో విషయం చెప్పుటం మరిపోయాను. మీరు ఇంక్సెలంతో డ్రైవరు. మీకు ఇంటర్వెషన్లో డ్రైవింగ్ శైసెన్సు వుంది. అవునా?"

"అవును"

"ఇటు వర్షం కురుపూండా?"

రేవంత్ కిటికీలోంచి చూసి, 'లేదే' అన్నాడు. "ఇక్కడ కురుపూండి. మీరు ల్లాక్టివర్ దగ్గరికి రండి. నేనూ అక్కడికి టాక్సీలో చూస్తు. మీరు వెగంగా వాస్తే నన్ను చూడుచు." "

రేవంత్ రక్కం వడివడిగా ప్రవోచనాగింది. అంతలోనే అనుమానం చూసి.

"మీరు అక్కడికి దగ్గర్లోనే వున్నారేమో! నేను వచ్చేసరికి చెప్పితారేమో" అన్నాడు.

"మీ డ్రైవింగ్ ప్రావీణ్యత అంతా చూసిప్పే అలా జరగదు. దూరం శిశ్కక్షేత్రంచాటండి."

అతడు మరి అలస్యం చేయకుండా ఫొను పెట్టేసి గాలికొన్న వెగంగా మెళ్లు రిగి కారువద్దకు వాగ్గాడు. మరుకుం అది బయల్దేరింది.

* ట్రాఫిక్ రూల్స్ ని-జనాన్ని దేస్తే పట్టించుకోవటంలేదు. అతడి సుధటిమీర సుంచి చెముట ధారాపాతంగా కారుతరాంది. గంటకి ఎన్నై

కోమీటర్లు స్పీడుతో డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. వాహనాల మధ్యమంచే బాణంగా దూసుకుపోతున్నాడు.

సరిగ్గ ఎనిమిది నిమిషాల్ఫ్ అతడు క్లోక్ టవర్ చేరుకున్నాడు.
అక్కడ టాక్సీ ఏరీలేదు.

అతడు తెలిగ్గ వూపిరి టీల్యుకున్నాడు. ఇక ఆమె రావటమే తరువాయి ... తన డ్రైవింగ్ గురించి తెలియక ఈ పందం కళ్ళ వుంటుంది.

అతడు రిలాక్స్ గా సీటు తెనక్కి వాలబోతూ వుంటే దూరంనియి టాక్సీ నెమ్మురిగా రావటం కనిపించింది. అతడు నిటారుగా అయి భరించలేని ఒప్పున్తో-ఒప్పున్న టాక్సీలైపు చూడసాగేదు.

టాక్సీ వచ్చి అతడికి కారు ప్రక్కనే ఆగింది.

ఆగిన టాక్సీలోయి డ్రైవర్ రిగుతున్నాడు. టాక్సీ ఫాటీగా వుండటం దూసి రేవంత్ పూతాశుదయ్యాడు.

“సలాం సెడ్ !” అన్నాడు డ్రైవర్.

ఆ అమ్మాయి ఏడైనా కఱురు ఇచ్చి వుంటుందస్తు అశతో రేవంత్ “ఏయ్యి ! ఒప్పుడు నీ కారు ఎవరైనా ఎక్కురా ?” అని అడిగాడు.

“ఓ అమ్మాయిగారు ఎక్కురు సార్ ! అదిగో ఆ భై ఎన్స్పీట్టుయాట్ లోకి వెళ్ళారు.”

రేవంత్ చువ్వొలా ఆ ఎన్స్పీట్టుయాట్ లోకి పరుగిత్తాడు. లోపల నాటుగా మిషప్పున్నాయి. కానీ స్టూడెంటు ఎవరూలేదు. ప్రిప్రైటర్ మాత్రం నీరియన్గా ఏటో ప్రాసుకుంటున్నాడు.

రేవంత్ డైబుకొచ్చేసరికి టాక్సీ వెళ్ళిపోతూంది.

ఇంతలో అలికిడికి యజమాని తంత్రి చూశాడు.

రేవంత్ ఆల్రంగా “ఒప్పుడైనా అమ్మాయి లోపలికి వచ్చింది సార్ ?” అని అడిగాడు-కనిసం ఆమె రూపురేఖలైనా కనుక్కుండామిసి రేవంత్ మాటలు అతడు విన్నట్టులేదు. తల నైకెత్తి శూన్యంలోకి చూపు; గంభీరంగా “వచ్చేవాళ్ళకోసం - వచ్చేవాళ్ళ కోసం విషపం అగదు! అది నిరంతరం? ఇంక్యోలాద్ జిందాబాద్” అని తిరిగి ప్రాసుకోవటం మొదలుపెట్టాడు.

రేవంత్ అదిరిష్టాడు. అనుమానం వచ్చి తరువాత తలవయి చూశాడు. అతడు పరం క్రింద పదం ప్రాసుకుంటూ పోతున్నాడు. అది పచనగేయం అని అర్థమైంది. అతడిని ఎలా భావ ప్రపంచం నుంచి

ఉటకు తీసుకురావాలా అని ఆర్టోవించి రేవంత్ కూడా గంభీరంగా, “నీ రక్కం ఎరువు - నారక్కం ఎరువు ... ఎరుపూ ఎరుపూ కలిస్తే పెరువు” అన్నాడు.

ఆ మాటలికి ఆ బట్టతలతను రేవంత్ తైపు ఓ తణం అమోమయంగా దూసి, ఎగిరి గంతేసినంత పచిచేశాడు. పెస్తు మూసి పక్కనదెడ్డు ‘చెపు’ (బ్రర్, నీకేం కావాలి?) అని అడిగాడు. రేవంత్ ‘అమ్మాయ్య’ అనుకుని “ఒప్పుడొక అమ్మాయి మీ ఎన్స్పీట్టుయాట్ లోనికి వచ్చి వెళ్లింది సార్ ! ఆమె ఎలా వుంటుంది?” అని అడిగాడు.

అతడి మొహం మారిపోయింది మళ్ళీ. “..... అందానికి విలువలేదు. కామ్మెడ్ ... శ్రామిక శక్కే చివరకు మిగిలేది” అన్నాడు కటువుగా. అంతలో అతడి చూపు తథతా మెరుస్తున్న రేవంత్ కారుమీర పడింది. ఆ కారును చూస్తూ-

“సమసుమాజ సౌధానికి గొడ్డలి పెట్టుయిన పెట్టుబడ్డిదారీ విధానాన్ని పునాదుల్లో సహ పెక్కిలించి, కార్బికపర్పల్ సౌధాగ్యంకోసం దాన్ని వరుసలు తీసిన గోతుల్లో పాలిపెట్టే ఆ సమాధులమీర నవసుమాజాన్ని నిర్మించాలి. పీడిత ప్రజల దాచోనికి బూర్జువా రక్కలు (రాజుసారా సీరును కర్రకుల స్వేరంతో) తడిసిన క్లేరుంలో జిల్లి - ఈ వేళును నాగశుగ్గా దున్ని అన్నారూల అకరికి అశల అహారాన్ని పండించేరోజు తొందర్లోనే వస్తుంది. కామ్మెడ్ !” అన్నాడు.

“అన్ను వస్తుంది” అన్నాడు రేవంత్ పరి లంభణాలు చేసినవాడిలా.

“కాఫ్ఫున్నవాళ్ళు కాలినడకన ప్రయాణంచేసే ఆ రోజు కోసం పరండి ముందుకు.”

రేవంత్కి లింకు లోరికినట్టుయింది. “నా కారుచూసి అనుమానపడకు కామ్మెడ్ ! చూది దెబహాద. మా వూల్చో సమసుమాజం కోరే చాలామందికి ఇలాంటి కొత్కాభూన్నాయి” అని అతడిని మెప్పించబంకోసం “కారుకి కారుకి మధ్య బేకారుగా లిరిగే సామాన్యదా! నీకు బోహోరు” అన్నాడు - కీర్తికోసం పేదవాళ్ళని పూర్ణిడే కవిలా! దాంతో అతడి మొహం విప్పారింది. “చెపు” (బ్రర్, నీకేం కావాలి?) అని అడిగాడు.

రేవంత్కి ఒక్కసారి సత్తువ వచ్చినట్టుయి, “ఒక అమ్మాయి ఒప్పుడు కొప్పడి. వచ్చింది. ఎందుకొచ్చింది. వచ్చి ఎటుపైపు వెళ్లింది? ” అని అడిగాడు.

“అన్ను వచ్చింది, ఏం చెప్పకుండా గిర్రున తిరిగి వెళ్లిపోయింది. ఎండుకొచ్చింది” తెలిరు.

తనని శూల్ చెయ్యటానికి అమె అలా అక్కిడకు వన్ని వెళ్లిపోయిందని రేవంత్ కి అర్థమంది. కనీసం ఆ టాక్సీపూడిని అడిగినా అమె ఎక్కుడ ఎక్కుందో చెప్పేవాడు. ఇప్పుడు అంతా అయిపోయిన అమె ఎక్కుడ ఎక్కుందో చెప్పేవాడు. ఇప్పుడు అంతా అయిపోయిన అమె జరువాత లాభం ఏమిటనుకొని, "మీరా అమ్మాయిని చూశారా?" అని అడిగేదు.

"చూశాను"

రేవంత్ రక్తం వడివడిగా ప్రవహింపసాగింది. బైబిల్ మీర చేతులు అని ఆత్రంగం ముందుకువంగి, "అమె ఎలా వుంటుందో కాన్తు వున్నదున్నట్లుగా వర్ణించు కామ్మేడ్!" అన్నాడు.

అతడు మానం వహించి తన ప్రపంచంలోకి వెళ్లిపోయి, కొంచెంసేపటికి ఉన్నట్లుండి కళ్ళనీళ్ళు పెళ్ళుకున్నాడు. రేవంత్ కంగారు పడ్డడు. కనీ అంతలోనే అతను సద్గుకొని, "ఆ రోజులు మళ్ళీ రావు" అన్నాడు.

"ఏ రోజులు!"

"మా ఆధిక్త కలిసిపున్న రోజులు."

"ఎప్పుడు లేదా ఆవిడ."

"ఎదురించి దర్జించితో లేచిపోయింది. అప్పుట్టుంచే నేను మార్పిన్నటానికి అంతిమయ్యాను."

అప్పుటినరకూ సామాజిక స్ఫుర్తి, ఆకలి ఈ రెండే విష్ణువున్ని సృష్టించునున్నాడు రేవంత్. కనీ సంసారం నుంచి లేకపోయినపాట్లు కూడా మార్పిన్నం నీడలో ఆత్రయం పొందుతారసుకోలేదు. ఓరాంగుగా, "అంతకు ముందు ఏం చేసేవాడివి?" అని అడిగాడు.

"కనగేయాలు, భావకవిత్వం ప్రాసోవాడిని."

"నీ భావకవిత్వపు ఉపాహారికి ఇప్పుడోచిన అమ్మాయి సరిపోలేదా కామ్మేడ్?" అంటూ సభ్యులోకి ఉగడానికి ప్రయత్నించాడు రేవంత్.

అతడు గాఢంగా విశ్వసించి "ఆ అమ్మాయిని చూశాకే నా పూర్వపు రోజులు గుర్తొచ్చినాయి. నిజంగా ఆ అమ్మాయి అపి కళ్ళు కాళు రోజులు గుర్తొచ్చినాయి! ఆ ముక్కు... ముక్కు" అంటూ తడుముకున్నాడు. తామరాకు దొష్టులు! ఆ ముక్కు... ముక్కు" అంటూ తడుముకున్నాడు.

"పోలిక కోసం అగకు కామ్మేడ్, అమ్మాయి ఎలా వుందో చెప్పు చాలు. అందంగా వుందా?"

"అందమే? అనలు, అందమే అమెని చూసి నేర్చుకోవాలి? ఆ ముక్కు -" "

"ముక్కు... సంగతి వదిలిపెట్టు బుదర్... తెలగా వంటా?"

"టెలుపు? ఇరిగో ఈ మల్లె దీనికన్నా తెల్లగా వుంది."

సేంమీర వడిన మల్లెని చూడగానే రేవంత్ గుండె వడివడిగా క్లాష్టుకోవడం ప్రారంభించింది. దాన్ని జాగ్రత్తగా అందుకుని భద్రంగా రాచుకున్నాడు. అమె జడమండి జారిన మల్లె.

అందుకుంటూ, "ఆ అమ్మాయి ఇంకా ఎలా వుంది?" అని అడిగాడు.

"బంగారుబొమ్ము కామ్మేడ్! పోతే నా నోటిముంచి 'బంగారం' అన్న పరం వచ్చిసందుకు తుమించు. కనీ ఆ అమ్మాయిమాత్రం బంగారుబొమ్ము. బొమ్ములా వచ్చింది. మానంగా మెల్లుదిగి వెళ్లిపోయింది. చంపచింబంలా గుండ్రచి మొహం, పోచెక్కలా విన్న నోరు. అన్నిటికొన్న ముఖ్యంగా ఆ ముక్కు... ముక్కు!"

రేవంత్ ఏదుపు మొహం పెట్టి "ఆ ముక్కు సంగతి వదిలిపెట్టు బుదర్! ఇంకా విషయం చెప్పు" అన్నాడు.

"ఇంకా విషయమా! అయితే విష్ణువం" అంటూ అతడు ప్రించించేనరికి 'బాబో', అంటూ రేవంత్ బైటకొచ్చేశాడు. ఇక అతడి రగ్గర వివరాలు రాబ్యూటం తివిరి ఇశుమున తైలము లీయలమే అనుకుని.

రేవంత్ కారుస్టైర్చేసి కొట్టిగా ముందుకి పోనిచ్చాడ్ లేదో వెనుక మంచి "ఆగు కామ్మేడ్! ఒక ముఖ్య విషయం గుర్తొచ్చింది" అని విషించింది. రేవంత్ చటుకున్న బైక్కేసి ఆత్రంగా వెనుతిరిగి విండోలోచి చూశాడు.

అతడు పరుగెత్తుకుంటూ రగ్గరకొచ్చి రోప్పుతూ అన్నాడు. "కామ్మేడ్ ఆ పోలిక ఏమిటి అని కొట్టుక చట్టున్నాను సుర్కాచింది.... ముక్కు సంపెంగా."

6

అర్ణోజు బోధ్యుచల బిటీగావుంది. కారణం తెలీదు. కారణం తెకుండగనే బ్కోర్జు ఎందుకో పని ఎక్కువ అవుతూ వుంటుంది. దానికి తోడు ఆ రోజు ఎంటున్ రిజ్ల్సు వచ్చినయి. ఎంతోమంది ఆవేటప్పు స్పెషల్ సర్వీస్ ఫోన్లలో బోధ్యుచిర ప్రాయబడివున్న ఎన్నికల వివరాల్ని విషుగూ, విరామం లేకుండా చెప్పుతూ ఉన్నారు - 176రో.

సులోన ఆ రోజు లోకల్ అస్పెషన్స్ టో వుంది.

ఆమె మూడు అరోజు ఎందుకో బావోలేదు. పొద్దున్నించి చిరాగ్నసే వుంది. ఎవరో శని చేసి నెంబరు ఇమ్మునారు. ప్రయత్నించి అది ఎంగేళ్ళ రావడంతో "నెంబర్ బిట్ సార్" అంది. కొంచెం సేవయ్యాక పట్టి అదే నెంబర్ ఆమెకి లాండ్ అయింది. రెండోసారి ప్రయత్నించేసి విఫలమై "నెంబర్ ఫార్టీ అనుకుంటాన్నార్!" అంటూ డాకెట్ ప్రైసేర్ చేయటానికి అయత్తమవబోతా వుంటే అవకల్యుంచి "అనుకుంటానే మిటి? నిర్గి చెప్పులేనా?" అని కటువుగా వినిపించింది. ఆమె వస్తూను కొపాన్ని దిగుమిగుకొంది.

ఎక్కుంజలో అమ్మయిలు నేర్చుకునే మొదటిపారం ఓర్పుకోర్చుకుండా ఉండటం! "సంక్రమిత మన యజమాని" అన్న ధోరణిలో మాట్లాడాలనీ, అవతరి వ్యక్తి నోరు జారినా మనం సహనంతో నప్పుతూ జపాబు ఇంకాలనీ ప్రింటింగులో చెప్పబడుంది.

"గోప్యాదు కానీ - సామాన్యము గానీ

ఎవరైనా అతను మన క్షమమరు.

ఎంతో ముఖ్యమైన విషయాన్ని

అవతరి వ్యక్తికి ఫాల్స్ చెప్పాలని

(ప్రయత్నించి (ప్రయత్ని)ంచి

విఫలమై మన సాయం కోరుతున్నాడు

ఆ విషయం అనందం కావోచ్చ)

విషాదం కావోచ్చు)

కోవం - విచారం - నిష్పుహా

అశ - నిరాశ ఏదైనా కావోచ్చ)

ఇరిచెపన్ - (ప్రస్తుతమ్)

కలిసిన డెస్ట్రిబ్యూషన్ లతో

మనకు జీతమిత్తున్న యజమాని

పున్నపుడు

మాట్లాడగా చిరునప్పు కలగలిపి

జపాబు ఇవ్వటం మన విధి"

అని ఒక అవరెబరు గేయం కూడా ప్రాసుకుంది.

సులోచన అదే ఓర్పుతో "నెంబర్ ఫార్టీమే సార్! రిపోర్టు చేస్తును"

అన్నది.

"మరి ముందు ఎంగేళ్ళ అని ఎందుకన్నావ్?"

"అప్పుడు ఎంగేళ్ళ బోన్ వచ్చింది."

"అందుకని రెండుసాధ్య శని చెయ్యాలన్నమాట. పనిపాటు శేఖాశ్చంరూ అక్కుడ చేరేది పని చెయ్యటానికినా?"

సులోచన ఎరుబడ్డ మొహంతో "మర్యాదగా మాట్లాడండి" అంది.

"శనిలో.... వాళ్ళతో మర్యాదేమిటి" అన్నాడు ఓ బూతుమాట తపయాగిస్తూ.

అతడామాట అనేసరికి ఆమె ఇక ఆవేశం పట్టిలేక, "యు సన్నాఫేరివ్" అని అరిచింది, ఇరుపక్కలూ ఉన్న ఆవరెబడ్డా, గదిలో పున్న మిగితా జనం అంతా పని ఆవేసి ఒకసారిగా ఆమెపై తిరిగారు. ఎవ్వడూ నిగ్రహంగా వుండే ఆమె మొహం ఆ తణం జేసురు రంగుకి తిరిగి వుంది. ఆవేశంతో ఆమె వాసికిపోతా వుంది. దుఃఖం ఏ తణానైనా చెలియలికట్ట దాటబాణికి సిద్ధంగా వుంది.

సూపర్ సైపర్ రగ్గర కొచ్చింది. ఆమె అమభవం వున్నావిడ. ఏం జరిగిందని ఎవరూ అడగేదు. అందరికి తెలుపు, తోటి ఆవరెబర్ మొహం అలా మారింది అంటే దానికి కారణం. సూపర్ సైపర్ భుజం తణ్ణింది. సులోచన అతికష్టం మీర గుటకువేసి తనను తాను నిభాయించుకుంది.

మళ్ళీ ఎవరి వనిలో వాళ్ళ మునిగిపోయాక ఆమె చెయ్య కూడా యాంత్రికంగా వినిచెయ్యసాగింది.

"అస్ట్రోన్" సర్ - నెంబర్ బిట్ సర్ - నో రిప్లయిసర్ - రైన్ అపుట అఫ్ ఆర్డర్ సర్ - "

జీవితమే అపుట అఫ్ ఆర్డర్ మేడమ.

సరిగ్గా ఆ సమయానికి.

అప్పటిక కరంట పోయి పది నిమిషాలైంది. జేమ్స్ శనితో కుస్తీ పడుతున్నాడు.

"సార్! ఆవరెబర్ గారా ... చూడండి, నేను సీతారామపురంలో పుంటున్నాను. మా ఇంట్లో కరంటుపోయింది, ఏమిటీ మీది ట్రాంక్ అస్ట్రోన్? డైరెక్టరీ ఎంక్యూరీకి చెయ్యాలా? ఆ నెంబరెంటండి?"

అయ్యాచి "డైరెక్టరీ చూడండి. అంది ఆవరెబర్."

"ఇక్కడమే కనబడిచావట్లాడండి. అట్టెబ్బె మిమ్మల్ని చావమని కారండి. ఇక్కుడ కరంట లేదు."

"....."

" మీమిద కంట్లుయింట చేస్తాను ఏమిటీ చెసుకోమంటారా నెంబర్ కూడా చెప్పారా. ఆ నెంబర్ చేపేబదులు ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్ట్మెంట్ నెంబర్ చెప్పాచు కరండి. "

అటుపై ఫోన్ కళ్లుయింది.

జేమ్స్ డైరక్టరీలో 'కంట్లుయింట్స్' అని వున్న దాన్ని వెతికిపట్టుకొని 198కి చేసేదు. వాళ్ళు "ఫోనులు" పొదయిన కంట్లుయింట్స్ మాత్రమే తీసుకుంటామన్నారు.

ఇక సామ దాన భేద రండోపాయాల్లో మొదటిదే మందిరముకొని అస్ట్రోన్యూకి ఫోన్ చేసి కంఠం తీయగా మార్పుకొని, "హలో మాడండి, మారి సీతారామపురం. మా ఇంట్లో కరంట్ పోయింది" అన్నాడు.

"అయ్యా! అలాగా ఎప్పుడండి" అంటూ కుశలం అడిగాడు అవరేబర్. వీడవడో ఇంతసేపటికి మంచివాడు రారికాదనుకొని "ఓపరినిముషాలవుతుంది" అన్నాడు.

"మీ ఇంట్లోనే పోయిందా? నీథి అంతా పోయిందా" ఆ పీఠి తాలూకు ఎమ్ముచ్చేలా యోగాక్షేమం కనుక్కున్నాడు.

"మా ఒక్క ఇంట్లోనే పోయింది."

"సీతారామపురం కరంటు అఫీసు నెంబరు కావాలా మీకు?"

"అప్పనండి!"

"197 డైరక్టరీకి ఎంక్యుయిరి చేసి అడగండి" అని ఓ సలహా పారేసి ఫోను పెట్టేసేదు. అవతలిపై ఎదురుగా వుంటే లాగి తండూమన్నంత కోపం వచ్చింది జెమ్స్‌కి. బూరులు తిట్టుకుంటూ 197కి చేసేదు.

టెలిఫోను డిపార్ట్మెంటులో పనిచేసేవాళ్ళు మాటల అతివృష్టి అనావృష్టితో బాధపడుతూ వుంటారు కాబోలు.

"హల్లో, నాకు సీతారామపురం సట్టోష్టున్ నెంబర్ ఇస్తారా?" అని 197 అవరేబర్ని అడిగాడు చిరాగ్గా.

"ఒక్క నిముషం సార్" అంటూ అవరేబర్ తెలికి మర్యాద నిండిన కంఠంతో ఆ నెంబర్ చెప్పింది. మనసులోనే ఆమెని మెచ్చుకుంటూ ఆ నెంబర్కి చేసేదు.

"హల్లో సీతారామపురం సట్టోష్టున్?"

"ఆ గదే" అని అవతలున్నంచి విన్నించింది.

"మాడండి, మా ఇంట్లో కరంటు పోయింది. ఇంటి నెంబర్రా" అని చెప్పబోలూ వుంటే.

"అయ్యలేడు. ఇంటికి బోయిందు" అన్నాడు.

" ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్ట్మెంట్ వాళ్ళు రాల్రిపూబ అఫీసుల్లో వుండకుండ ఇళ్ళకుపాలే పూర్ణాజ్ఞ ఎవరెస్తారు?"

" ఏమో నాకు దెల్యదు ఆళ్లనే అడగాల"

" మరి నువ్వెదఱి?"

" సీతారామపురం హాటర్ క్రైష్టీప్పెన్‌లో పూర్ణాన్ని."

ఒక కైరింజను నిండా పెట్రోలు తీసికిచ్చి టెలిఫోను ఎక్కేంజి కార్బ్రూమన్నంత కోపం వచ్చింది. కాసారి 199కి ఫోన్ చేశాడు. నిముషం గడిచింది.

ందు నిముషాలైంది. ఫోను మౌగుతూంది కానీ ఎంతసేపటి అటుపై నుంచి ఎపరూ ఎత్తులేదు.

అతడు రిసెవర్ విసిరికొట్టబోతూంచే ఆవరేబర్ లైనులోకి వచ్చి, "హల్లో" అంది. ఫోన్‌లో ఇతరుల సంభాషణలు వినబడ్డున్నాయి.

జెమ్స్ గొంతు పగిలిపోయేలా " అయిదు నిముషాల్లుంచీ రింగ్‌వుతునా" ఒకరూ ఎత్తరే? చూచ్చా మీరంరూ" అని అరిచాడు.

" మాకేం వెయ్యచేతులు లేవు. ఒక్కసారి ఇక్కడకొచ్చి మాడండి, ఎలా పనిచేస్తున్నామో" అని అంత విసుగుగానూ వినిపించింది.

జెమ్స్ గతుక్కుమన్నాడు. టెలిఫోనువాళ్ళు అలా విసుకోవటం కొత్త.

అతడి కంఠంలో సంస్కారం వుంది. మంచి ఇంగ్లీషులో సంస్కారయుతంగా సభ్యతగా మాటలాడే అబ్బాయిలంచే ఆవరేబర్లకి ఇష్టుచేసి, అందువల్ల అతడికి ఇష్టబేవరకూ ఈ అనుభవం కాలేదు. అయినా అతడు గతుక్కుమనటానికి కారణం అవతల్చుంచి వినబడిన కంఠంలో విసుగుగాదు ఆ కంఠం.

అది అతడికి తెలుసు.

" హల్లో మీరా" అన్నాడు.

" ఎవరూ"

" నేనూ! మొన్న మీకు మాలిషన్‌కాల్ కోసం ఫోను అబ్బర్చేష్టున్‌లో ఎలా పెట్టాలీ అని అడిగి వివరాలు సంపాదించినవాడై.

సులోచన ఆశ్చర్యపోయి " నేనే అప్పుడు మీకు ఆ వివరాలు అన్నీ చెప్పింది అని ఎలా గుర్తుపడ్డారు?" అని అడిగింది.

" క్రికెన్సీని బట్టి కంఠం గుర్తుపడ్డటం నాకు తెలుసు"

" రాలా గొప్ప అర్థు అది."

" థాంక్యూ మీ పేరు?"

"సులోచన!"

అంబూ దీనవెళ్ళు చేసింది. అంతకుమందు జరిగిన సంభాషణ ప్రాథమం నుంచి అమె సిద్ధుకుంది. నిజానికి అని కొత్తకారు. కొత్తకోచాలా బాధగా వుండేది. అనుభవం రాటు లేల్పించి.

అమె మరో అరిగంట పనిచేసి డ్యూటీ పూర్తి చేసింది. రిలీవెంకి టోర్డు అప్పజెప్పి బైటిక్చి లాకర్ లోంచి పుస్కాలు తీసుకుని లీట్స్టోపు నడవోతాంచే "ఎక్కువుమీ" అని విషబడింది.

అమె తలతిప్పి మాస్టే ముట్టెప్పచ్చ యువకుడు అటు వస్తూ "సులోచనగారూ" అన్నాడు నందిగ్గంగా.

"నేనే!"

"గుడ్ శాఖెనింగ్, నా పేరు జేమ్స్! రమ్మున్నారుగా వచ్చేసేను."

అమెకి అర్ధం కాలేదు. అతడిపై అయిమయంగా చూసింది. "మాకెం వెయ్యి చేతులు లేవు. ఒక్కసారి ఇక్కడికొచ్చి మాడండి. ఎలా పనిచేసున్నామో" అన్నాడు అమె కంణస్ని అనుకరిస్తూ. అమెకి నవ్విప్పింది.

"మీరా" అన్నది.

"మీరాపక్కనే వుండి నన్నంతదూరం రష్ట్రంచటంలో వుద్దేశ్యమేమిటి? నేనెంత వేగంగా ద్రయివ్ చేసుకుంటూ వచ్చానో తెలుసా? అంత వేగంగా వర్షినా మీరు కనబడిరంచే ఇది కేవలం నన్ను పూల్ని చేయబానికి ఇలా అయితే నేను కాదు కాదా, మిమ్మల్ని బిప్పుదేవుడు కూడా పట్టుకోరేదు. దయచేసి నా సమయం వృధా పర్పకండి" కోపంగా అన్నాడు రేవంత.

"నేను చెప్పానుగా, మీతో దాగుడుమూతలు ఆడటం నా ఆశయం కాదని, మీకు రిజనబుల్గా హింట్స్ ఇస్తూనే వచ్చాను. కనుక్కోరేకపోతే అది నా తప్పు కాదు."

"ఏమిచెప్పారు? మీ ఇళ్ల ఆ ట్లాక్టటవర్ రగ్గర్లోనే. నేను ఇంత దూరం నుంచి వచ్చేసరకి మీరు వెళ్లిపోయారు. ఇదేం పంటెం."

"నేనెక్కన టాక్సీగాడిని మీ రగ్గరికి వెళ్గమని చెప్పాను. వాళ్లే మీరు 'ఎందుకు' అడగేదు - ఆ అమ్మాయి ఎక్కడ ఎక్కిందిరా అని అడివుంచే వాడు నేను వుండే రొకాలిటీ చెప్పి వుండేవాడు. అంతకుమందే మా ఇంటి ఫోన్ నెంబరు తాలూకు హింట్ ఇచ్చి

పున్నాన్నెను. ఆ రెండూ కలిపి అన్వయించుంచే మీకు నెంబరు పూర్తిగా లక్ష్మయిపుండెది."

రేవంత్ దెబ్బతిన్నాడు. అయినా సద్గుకొని తనని తను సమర్పించుకోంటూ "ఏమో, టాక్సీడ్రయవర్క్ కి మీరు అబద్ధం చెప్పమన్నారేమో" అన్నాడు.

"అది వేరే సంగితికానీ మీరు అనులు అతడినేమీ అడగలేదుగా."

"మీరు బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్లో వున్నారనే అక్కడికి పరుగెత్తాను."

"అది తొందరపాటు. ఒకవేళ బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్లోనే నేను వుండిపుంచే అక్కస్టుంచి పొరిపోనుగా. ముందు రొరికిన ద్రయివర్ని వరిలిపెట్టి 'టూ ఎన్ రి బుష్' కోసం అక్కడికి ఎందుకు వెళ్గారు.?"

"ద్రయివర్ని అనులు మీరు ఒక్క ప్రశ్న కూడా అడిగే అవసరం లేదు. మీరు బయలుదేరేమందు మిమ్మల్ని ఓ ప్రశ్న అడిగాను జ్ఞాపకం వుండా? 'అక్కడ వర్షం పదుతుండా' అని. లేదన్నారు. మీరు పరిశీలనగా నెన్నాచ్చిన టాక్సీని చూస్తుంచే అది వర్షంలో తడిసి వుండటం కనిపించి వుండేది. ఆ చిన్నజళ్లు ఈ రొకాలిటీలో ఎక్కడ పడెందో కనుక్కొవటం మీకు పెద్ద కష్టం కాకపోయి వుండేది. రాంతో ఆ ద్రయివర్న నిజం చెబుకున్నాడో, అలర్ధం చెబుతున్నాడో తెలుసుకోవడం సులభమయ్యది. ఇలా ఆలోచించడం మానేసి అవసరంగా బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్లోకి... పరిగెత్తారు."

అతడు సిగుపడుతున్నట్టు "నేనెంత లోతుగా ఆలోచించలేదు" అన్నాడు నిజాయిలీగా బటమి ఒప్పుకుంటూ.

"పోట్టిండి. ఇంకా ఇరణై అరురోజులు ఉన్నాయిగా. ఆఖరికి చివరి రోజు కనుక్కున్నా మీరు గెల్లినట్టే."

"చెప్పటం మరిపోయాను. మీ గురించి బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్ యజమాని వర్ణించాడు."

చిన్న వచ్చు ".... ఏమని?"

"దేవకన్యకి తక్కువ లెవెల్ లో లేదు ఆ వర్షాను."

అమె కొంచెంసేపు మూనం వహించి నెమ్మిదైన కంరంతో అన్నది, "నేను మిమ్మల్ని ధిన్సిప్పాయింట చెయ్యనని అనుకుంటున్నాను రేవంత్ బాబూ!"

"నాకు మిమ్మల్ని వెంటనే చూడాలని వుండి."

"ఇంకా ఇరణై అరురోజులు ఆగాలి. ఈ లోపులో మీరు కనుక్కుంచే సచేసరి. అన్నట్టు మరిపోయాను. మీకు ఉత్సర్థాలు రాస్తానన్నాగా. ఈరోజే

ఒక ఉత్తరం ప్రాణి పోష్టు చేసేను. వారానికో ఉత్తరం చుప్పున ఇంకా మూడు ఉత్తరాలు....

"ఈ లోపులో నేను కనుక్కొల్పేకపోతే"

"కనుక్కొల్పినపే అశిద్ధాం."

రేవంత్ పట్టుదలగా "నాకున్న తెలివితెబలన్ని ఉపయోగించి చిమ్మిర్చి కనుక్కుంటాను. ఓడిపోతే అది వేరే సంగతి" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది.

"ఈ ప్రపంచంలో తెలివితెబలన్న వాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. కానీ తెలివితెబల్లోపాటు సమయమ్మార్పి - తార్మిక జ్ఞానం పున్నవాటు చాలా తక్కువ. అమ్మాయిలు కోర్కునేది ఆ రెండోది వున్న చాలా తక్కువ. అమ్మాయిలు కోర్కునేది ఆ రెండోది వున్న బోయ్యింపున్ని! తలతిక్కగా ఆలోచించే అబ్బాయిలంటే అమ్మాయిలు కెంతో ఇష్టం. ఈ విషయం చాలామంది అబ్బాయిలకి తెలీదు"

"ఉహు, నా కర్షణ కాలే" దున్నాడు రేవంత్.

"ఉదాహరణకి ఒక ఇంటి కుప్పుమీద పరి కాకులు కూర్చుని ఉన్నాయి. ఒకడు తుపాకి పేరిప్పి ఒకదాన్ని చంపేడు. ఎన్ని కాకులంటాయి కప్పుమీద"

"ఏమీ ఉండవ, ఎగిరిపోతామ్" అన్నాడు రేవంత్ చుప్పున.

"అది మామాలు వాళ్ళు చేప్పేరి"

"ఒకటి వుంటంది చవ్విపడిన కాకి."

"అది కొద్దిగా తెలివైనవాడు చేప్పేరి!"

"తొమ్మిది వుంటాయి తుపాకి దూరం నుంచి కాల్పి ఆ శబ్దం మిగతా వాటికి వినిబడకపోతే."

"అది అలితెలివైన్నవాడు చేప్పేరి."

రేవంత్ రోచంతో - "ఇంకేమిటి అన్నరు" అని అడాడు.

"ప్రక్కకి సమాధానం చెప్పేముందు కొంచెం తార్మికంగా ఆలోచిస్తే మీకో విషయం బోధపడుతుంది. ప్రక్క కాకులు ఎన్ని మిగిలివుంటాయి అని కాదు - కప్పుమీద ఎన్ని వుంటాయి అని. అంటే మనం తిరిగి అమె కప్పు వాలుగా ఉండా? లేక జ్ఞాయిగా ఉండా అని. ఇంటి అడగాలి కప్పు వాలుగా ఉండా? లేక జ్ఞాయిగా ఉండా అని. ఇంటి పీడి అడగాలి కప్పు వాలుగా ఉండా? లేక జ్ఞాయిగా ఉండా? - తుపాకి దూరం నిఱిచి కాల్పి వుంటే కప్పు జ్ఞాయిగా వున్న పథంలో - తుపాకి దూరం నిఱిచి కాల్పి ... పరి కాకులూ (చచిన కాకితో సహ) 'కప్పుమీదే ఉండే పీలుంది ... తెలివైన కుర్రపాడు తన ఆలోచనలలో ఏ విధమైన లొసుగూ ఉంచుకోదు. రేవంత్ మీరీ పంథాలో ఆలోచిస్తే నెలరోజులక్కుండ్లేదు - పదిరోజుల్లో

నన్న కనుక్కుంటారు!"

రేవంత్ అప్రతిభాదయ్యాడు "మీరేం చదువుకున్నారు?"

వన్వింది, "ఏం చదువుకున్నానునుకున్నారు?"

"ముందు శెక్కుల అనుకున్నాను. తరువాత ఇంస్టీషన్ అనుకున్నాను. ఇప్పుడేమో లాజిక్ అనుకున్నాను."

"ఉహూ ఇవేమీ కావు. మీరు యూనివరిటీకి ఛోనుచేసి కనుక్కొనంటే తెబ్బా."

"కనుక్కొను చెప్పండి."

"ఫోలాసఫీ"! మీరు చెప్పిన ఆ సజ్జెట్ అన్ని అందులోంచి వర్ణించేసి.

"నిజమే" అనుకున్నాడు.

"మరి నేను పెట్టేపున్నాను. రేపు మీకు ఉత్తరం అందుతుంది. శై"

"బక్క - నిముండి" కంగారుగా అన్నాడు "మీ నెంబరు గురించి ఇంకో హింట బీటైనా ఇష్టుండి... ఫ్లైట్"

"ఏ నెంబరు? మా ఇంటి నెంబరా?"

"మీరు 'ఐ ఐల్ నథింగ్' అన్నారే- దాని గురించి... ఆ నెంబరు."

"సరే అయితే - క్రాసుకోకుండా వినండి" అని చెప్పసాగింది.

"అయిదంకెల సంఖ్య. మొత్తం అంకెలన్ని కలిపితే పంతోమ్మిరి. మొదటి అంకెకి రెండోది ఎనిమిది రభైక్కువ. చివరి మూడంకెలూ ఒకాన్నాకటి గుట్టిస్తే 24 గానీ సున్నా గానీ వస్తుంది. నాలుగో అంకె మూడోఅంకె కలిపి, అయిదు అంకెలోంచి తీసేస్తే రెండు" అని శోన్ డైన్కనెష్ట్ చేసింది.

ఆమె శోను పెట్టేయ్యగానే రేవంత్ మరి ఆలస్యం చేయకుండా తీరిగి వెంటనే శోన్ డయల్ చేశాడు.

ఆమె ముందు అతడు కొద్దిగా దెబ్బులింటున్నాడుగానీ అతడి లెక్కల పరిజ్ఞానం సామాన్యమైనదేమీ కాదు. ఆమె ప్రశ్న చెబుతూవుండగానే అతడు శెక్కకళ్ళుసాగేడు.

మొదటి అంకెకి రెండో అంకెకి ఎనిమిదిరభు అవగానే అవి 1,8 అని తెలిసిపోయింది. చివరి మూడంకెల మొత్తమూ పది. వాటి లబ్దము ఇర్పైనాలుగూ అవగానే అవి 6,4,0 గానీ 6,2,2 గాని అయివుండాలని అర్థమయింది. ఆఖరి సంఖ్య అన్నిటికన్నా పెద్దది కాబట్టి లేదా రెండు కాబట్టి, ఆ నెంబరు -

18226 - 18406.

ఈ మూడింటలో ఏదో ఒకటి అవ్యాలని నిశ్చయమైపోయింది.
భసు రగ్గికి రాక్కొని ముందు నెంబరుకి చేసేదు.

"హార్లో" అన్నాడు అవతల్చుంచి.

"ఇప్పుడో అమ్మాయి ఆక్రమ్యంచి భసు చేసింది."

"అమ్మాయి - అసార్ధం. ఏవరో ఆడగొంతులో చేసివుంటారు."

అంటూ నవ్వాడు అవతలి వ్యక్తి రేవంత్ కోపం రిగమింగుకుంటూ
“అంత నిశ్చయంగా ఎలా చెప్పగలరు?” అని అడిగాడు.

"ఇది పిద్దాసుపుప్తి కాబళ్ళే..." అంటూ భసు డైన్కనెట్ చేసేదు
అవతలి మనిషి.

రేవంత్ తనని తీట్యుకుంటూ రెండో నెంబర్కి చేసేదు.

"రిసీక్ కెన్సర్క్ పోస్టీటర్ ఫ్లోక్" అంటూ ఓ ఆడగొంతుతీయగా
చెప్పింది. బావ్సుని పెట్టేసి మూడో నెంబర్కి చేసేదు.

ముందో పెద్ద రగ్గు "హార్లో... క.... టి. బి. పోస్టీటర్"

రేవంత్ చేతిలోంచి రిపీవర్ జారిపోయింది.

ఒక్క ట్లాం అలోచించాడు. ఆమె మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి....

"తెల్లినెవాళ్ళు ఏ విధమయిన రిస్టార్ లీసుకోరు... తార్కిక్కగా
ఆర్చిప్పారు."

పెంటనే ఔరిథిక్ క్రైక్స్టరి తీపుకుని,

ఆ మూడు ఆస్ట్రుల నెంబర్లూ చూసేదు. ఆ అమ్మాయి
చెప్పించాడు దగ్గరే వుండి తనకి 'పిద్దాసుప్తి' అని చెప్పించేమానని.
మూడు ఆస్ట్రుల నెంబర్లూ కరునగా 18226, 18406, 18046
వే.

...అంటే తనే నెంబరు తప్పుగా లెఖ్చి కళ్ళాడన్నమాట!

ఇంకేదో నెంబరు వుండారి.

...రేవంత్ కారితమూ, కంమూ లీపుకుని పజిల్ సౌక్య
చేయబోతావుంచే సీతారాం వచ్చాడు. సీతారాంకి నల్భై సించ్చుంటాయి.
మనిషిలో సిపిం కొళ్ళాచ్చినట్లు కనబదుతుంది. సేరా లైలాటీ బాగా
చరితాపని చెప్పుకుంటూ రుగుతూ వుంటాడు, నుదుబొళ్ళు,
మొహంమీద వెక్కి నవ్వు ఆశరణాలు.

"మిమ్మల్ని ఒప్పాయం కోరదామని వచ్చాను సౌర్!" అన్నాడు
దాగానే.

"ప్రమిటి?" అన్నాడు రేవంత్ తొందరగా అతడిని వరిలించుకునే
ఉద్దేశ్యంతో.

"మీరు క్రాసిన పుస్తకం - మీరేమీ అనుకోకపోతే నాకు అంకితం
ఇచ్చాలి."

రేవంత్కి ఒకక్కణం అర్ధంకాలేదు. అతడు చెబ్బున్నది అర్థమయ్యాక
మరింత అసహ్యమైసింది.

రేవంత్ తన అనుభవాలు, తనకు తెలిసిన విషయాలు క్రోడికరించి
“వదరంగం ఆడటం ఎలా?” అని ఒక పుస్తకం ఇంగీషులో క్రాసాడు
ఒక ప్రముఖ సంష్ఠ దాన్ని ప్రచురిస్తూంది. ఇప్పుడు సీతారాం దాన్ని
తనకి అంకితం ఎమ్మని అడగబానికి వచ్చాడు.

రేవంత్ అతి కష్టమీద తనని తను కంట్రోల్ చేసుకుని “మాడు
సీతారాం! అంకితం అనేరి ఇష్టమైన వ్యక్తులికి అస్యాయంగా ఇచ్చేది.
అంతేకానీ అడిగి ప్రముఖనేరి కాదు. నాకు మరింత కోపమూ, అసహ్యమూ
పుట్టి తీట్యుకుందే ఇక్కొఱ్లంచి వెళ్ళు” అన్నాడు.

“మీరు నలుగురుకి తెలిసినవాళ్ళు - మీలాంటివాళ్ళు కాస్త నాగురించి
క్రాస్తే నాకూ గుర్తింపు వస్తుంది” బీరగా నవ్వుతూ అన్నాడు. సీతారాం
విన్న చిన్న ఆట్టిక్కర్స్ క్రాస్తూ వుంటాడు. కీర్తి కాండ ఎక్కువ.

రేవంత్ బిరుతో, “చేతిలో కణ అంటూ వుంచే గుర్తింపు ఎప్పటిక్కొ
వస్తుంది. అంతేకానీ ఇలా అంకితాలు ‘అడిగి’ లీసుకోవబం వట్ల రాదు
ఇక వెళ్ళు” అన్నాడు.

అతడు కర్దెదు, జేబులోంచి వంద రూపాయలు తీసి బళ్ళమీద
పెడుతూ ఇది వుంచండి” అన్నాడు. ఆ మరుక్కణం అతడు గారిలోకి
కేవాడు కాలర్ పట్టుకుని అతడిని గారిలోకి లేపుతూ “రాస్ట్రో - నిన్ను -
నిమ్మా” అంటూ “వెళ్ళు, ఇంకెప్పుడు ఇలా చెయ్యకు -” అని వంద
రూపాయిలనోటు అతడి జేబులోతిరిగి కుక్కి, “ఇది ఒకరోజు నా
ంచ్ ఇర్చు, మైండిట్! నో గిచొట ...” అరివాడు.

సీతారాం బాధవడలేదు. అదే సౌక్యపీటి నవ్వుతో. “క్షమించండి
సౌక్య!” అన్నాడు.

“గిచొట” ఉచ్చస్వరంతో అన్నాడు రేవంత్. అతడు వెళ్లపోయాక
శ్యామ్నిని పెరిచి, “మళ్ళీ” వీదు ఈ ధాయలక్కొస్తే లోపలికి రానివ్వక”
అని చెప్పాడు.

దారాపు మెడ పట్టుకుని బైటకి గెంటబడ్డ సీతారాం మొహం
గారిలోంచి భైటవడేవరకు ఆ జారి నవ్వుతోనే నిండిపుంది. గడవ రాబగానే

వస్తు మాయమై విక్రతంగా మారింది. ఒకసారి తల లిపి రేవంత్ గరిష్టపు చూశాడు.

తల పంకించి బైటకు వెళ్ళిపోయాడు.

"ఆ మాట చ్ఛుకుని ఇంతదూరం వచ్చారా" అంది సులోచన.

"కాదనుకోండి మారిషన్ కార్ గురించి సాయం చేసివుపుడే మీకంకు నచ్చింది. అప్పుడే ఎక్కుంజి చూడటానికి వస్తునండీ అని అడుగాదమనుకు నచ్చాను. కానీ భాగ్ దని వూరుకునాను. రెండోసారి ఈ రోజు కూడా మీరె ఫౌన్ లో తలపువడబంతో - ఇది యార్గ్యూచిక్రంకాదని దేవుడే మనం కలుసుకోవటానికి శష్ఠిష్టుతున్నాడని అనుకోని పేరు అడిగాను. మీటు చెప్పేశారు, నేను వచ్చేశాను" అన్నాడు జేమ్స్ - అదేదో సర్వసమానమైని చిపయంలా.

ఈ మాటలకి అమె అతడి మొహంలోకి చూపింది. అతడి మొహంభావరహితంగా వుంది.

"మా సూపర్ టైప్ నీమన్నా అంటుందో ఏమో!"

"వర్ధదులెండి, వెళ్ళిపోదాం" అన్నాడు. నిజానికి అతడికి ఎక్కుం చూడాలన్న ఆశ ఏమీలేదు, అమెని చూడాలనే తప్ప.

అమె ఒక త్రణం తటపటాయించి "కొంచెం ఆగండి" అంటలికి వెళ్లి తిరిగివచ్చి "రండి" అంది.

ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళారు.

గాజు అడ్డాల తలపు తెలుచుకుని అతడు లోపలికి అడుగు పెట్టి పెట్టుగానే ఒక నమ్మలేని దృశ్యం చూస్తున్నట్టు నిలబడిపోయాడు. అప్పటివరకు అతడికి ఎక్కుంజి అన్నా - అపరేటస్టస్సాన్నా ఒక తేలిక అభిప్రాయం వున్నది.

ఒక మూల నలుగురైదుగురు అమ్మాయిలు ఓ బల్ల రగ్గిర నిఱటి టిఫిన్ క్యారియర్ డబ్బుల్లో తెచ్చుకున్న ఉంట్ లింటూ వుంటావీ ఇంకోమూల, పనిచెయ్యకుండా ఇంకోగుంపు చీరెల గురించి కట్టు చెప్పుకుంటూ వుంటారనీ అతడు అనుకునేవాడు.

కానీ ఇక్కడ....

దారాపు యాభైమంది పాడవాటి బల్లముందు కూర్చుని కమీస్ తలకూడా ఎత్తకుండా పక్కకి తిరగకుండా డైరెక్టీ లిప్పుతూ నెఱ్చు. డనుల్ చేస్తూ త్రాంకూడా వ్యాఘాపర్కుండా పని చేస్తున్నారు.

ఏ అఫీసర్లోనూ, ఏ కార్యాలయంలోనూ, ఏ ప్రైక్సెట్లోనూ, ఏ కార్లైకులెందోనూ కనబడని "బైమోసెన్స్" అక్కడ కనబడుతుంది.

మరందుకు - ఈ డిపార్ట్మెంట్ అంటే జనానికి అంత చులకన? అతడికి ఓ మిత్రుడు అన్న మాట జ్ఞాపకం వచ్చింది ప్రతి డిపార్ట్మెంటు తన తప్పులవల్ల, సరిగ్గా పనిచేయక పోవడంవల్ల లాభం పొందుతుంది. తప్పుడు లిథింగ్ ప్లాట భోను వాడకపోయినా వేలికవేలు లిల్ రావటం, ఖండక్లైమ్స్ సరిగ్గా అందకపోవటం, మాటిమాటికి రంగ్ నెంబర్లు రావటం కొద్దిగా వర్షం పడిదే భోను పనిచేయకపోవటం.

అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా...

ఎంక్యూమిరీ కోసమో, నెంబరు సాయంకోసమో ఎక్కుంజికి భోమచేస్తే 199లోనూ 197లోనూ ఎంతసేపటికీ ఎవరూ ఎత్తకపోవటం... అదే అమెని అడిగాడు.

"చాలా తప్పు అభిప్రాయం అది, ఉదాహరణకి ఇరిగో ఈ 199ని తిసుకోండి" అన్వరి. దారాపు అరుగురు అమ్మాయిలు ఆ టైన్ లో పని చేస్తున్నారు. వారి ముందున్న బోర్డుమీద లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అరుగురూ మాట్లాడుతున్నారు భోనులో.

"ప్రశ్నతం ఈ అరుగురు క్షేముర్లకి సాయం చేస్తున్నారు. కానీ ఆ లైట్లు వెలుగుతున్నాయి అంటే అప్పుడే మరో అరుగురు క్షేముర్లు కైనులోనికి వచ్చిన్నారు అన్నమాట. రీనే 'కార్ క్ర్యా సిస్టమ్' అంచారు."

ఇక్కడ లైట్ ప్రపంచానికి అర్థంకాని విషయం ఒకటి వుంది.

ఈ లైనులోకి వచ్చిన క్షేముర్లకి 'ఎంగేస్ ట్ బోన్' వినిపించడు. బెలిఫోను ప్రోగ్రసున్న ర్ధ్వనే వినిపిస్తుంది. వాచేమో, ఎవరూ భోను ఎత్తటం లేదమిటి అని విరాకుపడుతు వుంటారు. నిజానికి ఆ 'మోగటానికి', అర్థం ఏమిటంటే 'అపరేటర్ ఎవరితోనో మాట్లాడుతుంది. తరువాత చామ్సు మీదే, కొద్దినేపు టైన్ లో వుండండి' అని. ఇది అర్థం చేసుకోక ఎక్కుంజిమీర దురభిప్రాయం పడుతూ వుంటారు ప్రజలు.

"నేనూ అదే అభిప్రాయంలో వుండాడిని. ఆపరేటర్లు పోడ్ భోన్లు ఈసి పక్కన పెట్టేసి కబ్బడు చెప్పుకుంటూ వుంటారని, శైరిలై మీ టాటీ రిలెఫ్స్ అఫీసర్ ఎవరు?"

అమె ఆశ్చర్యంగా "ఎందుకు" అని అడిగింది.

"అతడి బదులు నమ్మి నియమించుకోండి. అనులు ఈ విషయాలన్నీ జామాలకి అర్థం అయ్యేటట్టు చెప్ప బాధ్యత అతడిదే."

"అతడు మాత్రం ఏం చేస్తాడు? అతడి నమన్యలు అతడికి ఉన్నాయి."

ఇద్దురూ బైటకు వద్దారు. లిప్పీలో దిగుతుంటే అతడు తన ఎల్లప్పిటి సబ్జెక్ట్స్ నెంబర్ కన్కుప్రచటం గురించి పడిన లిప్పులు వర్ణించాడు. అతడు చెబుతూంటే అమెకి నవ్వు అగేరు, నవ్వుతూ వుంటే బుగ్గమీద చిన్న నొక్కు పడుతుంది అరి ఎంతో బాపుంది.

లిప్పీ ఆగేక "వెల్స్ ప్రస్తావు" అంది.

"మీ ఆఫీసు కొన్సిన అతిథులకి కాఫీకూడా ఇవ్వకుండా పంపించేస్తారా?"

ఊహించని ఈ ప్రశ్నకి అమె విస్తుబోయి, వెంటనే నవ్వేస్తూ, "మా కాంటీన్ కాఫీ తాగితే మీరు జీవితంలో ఇక కాఫీ తాగగు" అంది.

"అయితే బైటక్కుడన్నా తాగడం" అని వాళీ చూసుకొని "ఈ రైట్ కాఫీ ఏమిటి? మికోసం ఎవ్వునా ఎదురు చూస్తూ వుంచారా?" అని అడిగాడు అమె లేదనసరికి " అయితే కలిసి భోంచ్చెద్దం" అన్నాడు.

తటపటాయించుకుండా అమె తలూపింది.

అప్పుడు రాత్రి తొమ్మిరి కావ్స్టుండ. నగరం విశ్రమించటానికి ఇంకా ఉపక్రమించవేదు. అతడి మోటార్ సైకిల్ అ విశాలమైన పీధులగుండ వేగంగా పయనిస్తూంటే అమెకి భయం వేసింది, తెబ్బామనుకుంది. కానీ ముహ్వమాటం వేసింది.

పట్టుకోవటానికి ఏమిలేదు. అతడి నడుము తప్ప.

7

ప్రియమైన మీకు,

ఇది నేను మీకు ఖ్రానే ముదటి ఉత్తరం. కానీ పోట్ చెయ్యిని ఉత్తరాలు ఇప్పటికే ఖూపొల్లో ఎన్ని ఖ్రానేసేవో తెలుసా! అనీ ఉత్తరంలోపాటూ నాఫోటో కూడా వంపిద్దామనుకున్నాను, కానీ భయపడ్డారని శూరుకున్నాను. అయినా నన్ను వెంటనే చూసెయ్యాలని మీ కెందుకం కుతూహలం? పోల్లో మీ కంఠం ఎందుకంత అత్తంగా వినిపిస్తుంది? భలే నవ్వుస్తుంది నాకు. ఇంకెంతకాలం! ఇరైనాలుగు రోజాలో! ఓపిక పట్టిరేయా - అంతవరకూ.

'ఎంకెవ్వరని లోకమెప్పుక్కొనా అడిగితే ఎలుగు నీడుకెసి వేయుపొంతు' అనండి.

నా గురించి చెప్పుమన్నారు. ఏం చెప్పును? నింగికి ఎగిరేందుకు రెక్కులే బరువైన వఛిని నేను. స్నేహితులు, బంధువులు, నౌకరులే, రైస్ట్స్ పోలాంటి మా యింట్లో పుష్టకాలే మంచి స్నేహితులు. ఇంద్రనాథ్ కోసం శ్రీకాంత్ ఎన్నిసాధు చదివానో... శ్రీకాంత్ చదివిన తరువాత అనిపించింది, ప్రతీ కలయికా ఒక విడిపోవటానికి నాంది అని! కలయికనీ విడిపోవటాన్ని - ఒక కర్కుగా తీసుకోగలగాంటే దానికి గొప్ప దీటాచ్మెంట్ కావాలి అనుకుంటూ.

ఫీలాసఫీకి నిర్వచనం "విభజం ఆఫ్ లవ్" అని జ్ఞాట్ చెబ్బాడు. నిజమేహో. ఏ విభజున కోర్టా లేకుండా ఉండటం ఫీలాసఫ్కాట్. అట్టినుండి అన్నిటీకి దూరంగా ఉండటం ఫీలాసఫీ. అనలా మాటక్కు ప్రమే వెదాంతం. అరెర్-సార్ట్ ఇంత (పేమపుందన్న) సంగతి నాకు ఇప్పుడే తెలుపూరంది నుమా? భాంక్యూ (ఎందుకు చెబుతున్నానో తెబునుగా):

ప్రైమ్! ఏం ప్రాప్తమనుకుని ఏం ప్రాప్తున్నాను, తెలుగు నరిగ్గా రాదేహో అన్న ఇస్పీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ ని పోగ్యూకోవటంకోసం మరీ ఆర్డంలేని తెలుగుని తప్పుల తడకగా ప్రాప్తున్నంటాను. ఏమీ అనుకోకండేం.

ఇప్పుడు బైటంతయిందో తెలుసా? వదకొందున్నర.

కిటికే బైటంతావెన్నెల్... ప్రవంచం నిదర్శించూంది. నల్లటిరాత్రిని తెల్లటే వెన్నెలలో ముంచి ఆకాశం మీద ఆరవేసినట్టున్నాడు స్ట్రైకర్ తెల్లారేసరకికి ఈ నూరిపాలిమేరల్ని దాటాలని వందేరెసుకొని పరుగెడ్డున్నాయి మబ్బులు. పెన్నెల్లో చూసిన నన్నజాబ్లి చూడటంకోసం కమర్పెల్లారే నమయికూడా వృద్ధావర్జకూడదన్న అత్యాశ నాది. అన్నట్టు నన్నజాబ్లు లంటే గుర్తొన్నింది. పోల్లో మీకంఠం విన్నప్పుడల్లా గుప్పెదు నన్నజాబ్లాలు సుండెల మీరకు జారిన ర్యాని తెల్లారేచి మద్రాసునుంచి వచ్చే 'తిరుప్పేర్వై' వింటూ ఇంటిముందు ముగ్గులేస్తూంటే లేత చలి వణికించే అనందం వాలా అనందంగా వరటుంది కదూ!

కార్ట్రికమానంవస్తే రాలు జలులు చేస్తుంది, ఆక్స్ప్రెస్‌లో కార్ట్రికమానాలు నవరాత్రి ఉత్సవాలు ఉండవు. స్నేహితులు, ఆటమల మధ్య ప్రైరమ్పలాటి జీవితం. తెల్లారే అమ్ములో గుడికి వెళ్లటం కోసం స్నేహంచెయ్యార్చి రావటంకో ఈ జలులు. అమ్మకి భక్తి నక్కలు. నాన్న డబ్బులో మునిగిచెలుతూ

పెగులు పెడితే అని ఎగిరి మీ ఇంటి ముంగిల్లో చిరుదివ్యేలుగా వెలుగులాయి. ఆ వెన్నెల వెలుగులో ఓటీ వరికీసోర్లో ఓ పేజీ...

- వెన్నెల్లో ఆడపేజీ.

మను దివ్యానుభూతికి లోనయినట్టూ - అలోచనల్లమీద ఏకాదేవకవ్య మంగిగంధం జల్లినట్టూ అతడు చిత్తరువులా అలానే కూర్చుండి పోయాడు. తరువాత కలలోనుంచి రేవినట్టు శేచి ముందు హాల్డ్‌కి వెళ్లాడు. అక్కడ తల్లి ఉయ్యాగం బల్లమీద కూర్చుని పీర్లో కుడుతున్నారి. అతడు నిశ్శబ్దంగా వెళ్లి నేఱమీద కూర్చుని చిన్నపేజ్యాడిలా అమె ఒచ్చో మొహం దాచుకున్నాడు.

అమె ఆప్యాయంగా కొడుకు జాట్టులోకి వేళ్లు జోనిపి “ఏమిలా రేవూ అలా వున్నావ్ ?” అన్నది, అతడు మాట్లాడిరేదు. ఆ ఈం అతడిని చూసి వారెవరూ అతడో అంతర్జ్ఞాతియ అటగాడు అనుకోరు, వరి ఎత్తుల ముందే ఎటుచేపాడి ఆటని పసిగట్టగల నమర్చుడు అంచే ఎవరూ నమ్మరు. అంతహాదు ఈ ఈం తల్లి శీర చెరగులో మొహం దాచుకుని జ్ఞాపకాల తీయటి లాశాంతిని నెమురువేసుకుంటున్నాడు.

ఆ లాశాంతి శరీరం తాలూకుదేమోనని భ్రమపడి, అమె “వచ్చు భాగానేవుంది కదరా దేవుడూ” అంది కంగారుగా.

అమె తనని మాటిమాటికి ‘దేవుడూ’ అని పిలవబంతో అశడు ఉక్కోషం చెంది, “నాకీ పేరు పెట్టేంది ఎవరమ్మా ?” అన్నాడు రోషం తన ప్రేమ సంగతి తాత్కాలికంగా మరిపోయి.

“అప్పట్లో ఎవరికి సంతాసం కలిగినా మీ మేవతే కదరా పేరు పెట్టేది” అంది అవిడ. రెవంతే మేవత్త రచయితి, ఇప్పటికే పుంచాను పుంచాలుగా ప్రాస్తుంది, కనీ, కొత్త రచయిత్రులు వచ్చాక అవిడవి పేసుకోవడం మానేసేరు ఎడిబట్టు — పట్టిపట్టు.

“డీమాండు తగిపోయిన రోజుల్లో నేను పుట్టివుంటానమ్మా! ప్రపంచమీద కసంతా ఇలా నామీద తీర్చుకుని వుంటుంది” అన్నాడు.

“అనరేపైందిరా ?”

“రెవంతే అంటే ఏమిటో తెలుసా ?”

“ఏమిటి ?”

“గుర్రాలకు బ్రైనింగ్ ఇచ్చేవాడు. ఇహపోతే మాన్య ముఢ్ఱో ఫిలిచే రెవుడూకి అర్థం ఏమిటో తెలుసా—రజకుడు” అని కోషం అక్కణ్ణుంచి రేవిపోయాడు.

“గుడ్ మార్పింగ్ సర్ నన్ను ప్రోఫెసర్ రామన్ పంపేరు”
“ఫ్లైజ్ కమిన్ !”

రెవంతే కుర్రిలో కూర్చుని, ఉత్తరాన్ని అతని ముందు పెడుతూ కాస్త సిగ్గుతో “ఇద్దేమి క్రమినర్ కేసు కాదు” అన్నాడు.

అయిన నవ్వి “నాకు రామన్ చెప్పారు. ఏమి ప్రశ్నలు వేయకుండా మీ వని చేసి పంపుని” అన్నాడు. రెవంతే మరింత సిగ్గుపడి “సారీ-శాలా నిట్టి పనికోసం మీ కాలాన్ని వృధా చేపున్నాను” అన్నాడు.

“పట్టేదు, నాకు పూషారుగా వుంది. ఈ అమ్మాయి ఎవరో మీకు తెలియదా?”

“ఉహా- కేవలం ఈ చేతిప్రాత చూసి నేనా అమ్మాయి గురించి వివరాలు తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. బైరిబై, మీరు బైకాలజిష్టో ?”

“కాదు. కనిసం డాక్టర్ ని కూడా కాదు. కేవలం ‘గ్రాఫాలజిష్టో’ని మాత్రమే, హండ్ రైటింగ్ ని బట్టి మనస్తత్వాన్ని కనుక్కునే శాస్త్రాన్ని గ్రాఫాలజిష్టో అంటారు. ఇది ఎవరయినా నేర్చుకోవచ్చు, హారీగా పెంపాందించుకోవచ్చు కూడా.”

“ప్రోఫెసర్ రామన్ చెప్పారు. నాక్కే ఇలాంటి బెక్కుక్కు ఉన్నాయని కూడా తెలిదు.” అంటూ ఆ అమ్మాయి ప్రాసినది అందించాడు.

అయిన నవ్వి, “రేపు రండి. ఎనలైజ్ చేసి ఉంచుతాను” అన్నాడు.

—రెవంతే మరుసటీర్జు వెళ్లేసరికి రెండు పేజీల బైవ్యేటర్ అయిన అందించాడు.

రెవంతే ఆప్స్ట్ర్యూంగా, “ఒక చిన్న శెలర్ ఆధారంగా ఇంత సైక్ అనారిసిస్పా” అన్నాడు ఆ కాగితాలు అందుకుంటూ.

“ఉత్తరం తెలుగులో వుంది కాబట్టి కొంచెం తక్కువ పరిశోధనే సాధ్యమైంది. ఇంద్రీష్యుతే ఇంకా ఎక్కువ వివరణ ఇచ్చిపుండేవాట్టి.”

“చేతిలో కాగితంవంక చూస్తూ” ఇదంతా నాకు నమ్మిశక్యం కాకుండా వుంది” అన్నాడు.

చేతిప్రాత చూసి ఒక్క మనస్తత్వాన్నేకారు - శాఖలి గురించి కూడా చెప్పాడు. అక్కరాల ఔబై, పుల్లిష్ట్ పెట్టే నిధానం, వాక్య నిర్మాణం అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా ఉత్తరం పూర్తిగా చేసి వివర్లు సంతకం పెట్టేటప్పుడు కనబడే విసుగ్గా, మరిపోయన వత్తులూ, కొమ్ముదీర్చులూ, భావాల్ని వెలియిచే విధానం-ఉత్తరం మొదలుపెట్టినపుడు ప్రాసినం గుండంగా చివరివరకూ అక్కరాలన్నాయా రేదా అన్నది-ఇష్టీ-మనకి

వెన్నిల్లో అడపిల్ల —

దాంతో అతడు మరీ బెట్టుచేస్తూ “అబ్బా ఆశ? మీ గురించి పీరం చెప్పరుగాని నేను మాత్రం ఇదంతా ఎలా కనుక్కొన్నానో ఎందుకు చెప్పాలి” అన్నాడు.

“సరే, మా ఇంట్లో నన్ను ఏమని పిలుస్తారో చెప్పానుగానీ మీరు ఇది చెప్పండి” అంది రాజీకి వస్తూ.

“గుడ్,” అనుకుని “గ్రాఫోలటీ” అన్నాడు.

“పైగాడ్! అదా” అంది. “అంత అలోచన నాకు రాలేదునుమా.”

“ఊ ఇప్పుడు చెప్పండి. మీ ముద్దు పేరు.”

“బక కాగితమూ, కలమూ తీసుకోండి”

తీసుకున్నాడు.

“బక కోడిగుడ్డు ఆకారంలో 26 చుక్కలు పెట్టుకుంటూ పోండి. దీర్ఘ బక చుక్కరగ్గర 3 అన్న అంకెను వెయ్యండి. క్లోన్వేజ్ (గడియారం ముల్లు) వాళ్ళ రారిలో ఆ చుక్క తరువాత పన్నెండో చుక్కమీద 4 అంకె తరువాత ఒక చుక్క వదిలేసి 5 అంకె వెయ్యండి.”

“వేసేను” అన్నాడు.

“జాగ్రత్తగా వినండి.

యండమూరి పీరేంద్రనాథ్

సాయంత్రాయి. మీరూక వ్యక్తిగురించి అతడితో అయిదు సంవత్సరాలు స్నేహంచేసి కనుకున్నదాన్ని - అతడు ప్రాసిన ఒక్క ఉత్తరపుచేతిల్లాత సాయంతో కనుక్కోవచు). అంతగా దెవలవ్ అయింది ఈ పైన్పు.”

“పాకూ ఈ అర్ధ నేరుక్కోవాలని వుంది” అన్నాడు రేవంత్.

“ముందు ప్రేమకో విజయం సాందర్భండి. గ్రాఫోలటీ దేముంది.” ఆప్టికోండ్ ఇస్తూ అన్నాడాయన. “....అసే మీరు బిడియస్తులు, ఆలమ్మాయిని వెగుకు రాగలరా?”

రేవంత్ తల మునకలయ్యేటంత ఆశ్వర్యంతో “నేను బిడియస్తుడని మీకెలా తెలిసింది?” అని అడిగాడు.

“విషటేం స్పైఫీద పీయ మీ పేరు ప్రాసేరుగా. స్వంత దస్తారీతో ఆ మాత్రం ఇన్వరైపన్ చాలు - మీగురించి తెలుసుకోవచునికి. ఆదే ఆ మాత్రం ఇన్వరైపన్ చాలు. గ్రాఫోలటీ అన్నాడు ఆయన వస్తుతూ.

8

“మీ గురించి నాకు చాలా తెలిసిపోయింది.”

“ఏం తెలిసింది?”

“మీ అభిరుచులూ, మీకేమీ ఇస్టోరో అదీ, కార్బోరైషన్స్,

—అంతా!”

“ఎలా తెలిసిందబ్బా!”

“ఆది మాత్రం చెప్పును.”

“పోనీ, ఏం తెలిసిరో చెప్పండి.”

అతడు ఆమె గురించి తయారుచేయబడిన ఆ రెండు పేజీల వివరణనీ పోస్టో చెప్పాడు. సునిశిల్పాన రిపోర్టు అది ఆమె వ్యక్తిత్వం గురించి, ప్రాంతాన్న గురించి, దయాగుణం గురించి, ఈ స్క్రేటిక్ సెన్స్, గురించి, ప్రాంతాన్న గురించి, జీవితంలోపున్న ప్రాంక్రోలిటీ, విత్యరాండ్తతో - సెన్స్ ఆఫ్ ప్రాగ్యాటేజం, జీవితంలోపున్న ప్రాంక్రోలిటీ, విత్యరాండ్తతో - సెన్స్ ఆఫ్ ప్రాగ్యాటేజం, జీవితంలోపున్న ప్రాంక్రోలిటీ, అమె ప్రపర్పున వ్యోరా అన్నిటి గురించి వివరణ. అతడు ఇచ్చేసరకి ఆమె ప్రపర్పున వ్యోరా అన్నిటి గురించి మాత్రం నుండి అన్నాడు.

దిగ్గుమ చెంది, “ఇదంతా మీరోలా కనుక్కొన్నారు” అని అడిగింది. అతడు కొద్దిగా గ్రాయం నిండిన కంఠంతో “మీలా నేనెవర్కు ముందు తెలుసుకోనీ, గూడచారుల్ని నియమించి, రెండు నెలఱి క్రష్ణది మాత్రం కాదు” అన్నాడు.

అమె బతిమాలుతున్నట్టూ “చెప్పరూ-ప్లీట్” అంది-ఉర్నిగ్గుత నిండిన కంఠంతో.

“ఇది అన్యాయం” అన్నాడు రేవంత్ కంగారుగా. “ఇలా మీ పేరు కనుక్కోవాలంటే నేను 27 కాంబినేషన్స్ వెయ్యాలి.”

“ అది లెక్కల పండితుడు చేసేది ? కొంచెం కామన్సెన్స్ పున్ననాడు చాలా నులభంగా కనుకోగ్గలదు రాన్ని ” అని “ రేవంత్ బాబూ ! మీకో విషయం చెప్పాను వినండి. మీకున్న అద్భుతమైన తెలివీచెట్టుపాటు రవ్వంత ఇస్క్రియరిటీ కాంట్లెక్చు) కూడా ఉన్నదేహానిపిష్టుంది. అవసరంగా మీరు మీ స్నేహితులసాయం తీసుకొంటున్నారు. వాళ్ళ మిమ్మల్ని తప్పుడారి పట్టేంచటానికి తప్ప) ఒక దెనికీ పనికిరాదు. మీరే స్వయంగా ప్రయత్నిస్తే చాలా నులభంగా ఈ పేరుకనుకోగిరు. నేను శైల్సో వుంటాను. ప్రయత్నించండి.... ”

అతడు కలం చెలిలోకి తీసుకున్నాడు. మరుషణం అత్యంత ఏకాగ్రతతో అడే చదరంగం ఆటగాడు అయిపోయాడు.

నిముషం గడించింది. రెండు నిముషాలైంది. అతడి నుదిటి మీర తెచుల పడుతూంది. మొదటి రెండు అక్షరాలూ R A అనితెలును.

“ కనుకోగ్గలదు రేవంత్ ! ప్రయత్నిం చేయండి ” అవతల్పుయి ప్రోత్సహం ఇస్తాంది ఆ అమ్మాయి. మూడో అక్షరానికి, నాలుగో అక్షరానికి మధ్య తేడా....

వచ్చేసింది.

అతడు చిరునవ్వుతో — “ మీరు ఫోన్ కొంచెం చెవికి దగ్గరగా పెట్టుకుంటారా ” అని అడిగాడు - తన విజయం సంగతి చెప్పకుండా.

“ ఈ.... ” అని “ ఎందుకు ? ” అంది.

అప్పాయతా, [పేమా, కొద్దిగా చిరిపిదమూ రంగరించిన స్వరంత ఆమె పేరుని తీయగా ఉచ్చరించాడు.

కెవ్వున అరిచినంత పనిచేసి, “ మైగాడ్, కనుక్కున్నారు ” అంది.

“థాంక్స్ ”

“ ఇలా అయితే చాలా తోందర్లో నా ఫోన్ నెంబరు కూడా కనుకోగ్గలదు ”

“ తప్పకుండా కనుక్కుంటాను ” ఆత్మవిశ్వాసంతో అన్నాడు. “ కానీ తప్పకుండా కనుక్కుంటాను ” ఆత్మవిశ్వాసంతో అన్నాడు. “ కానీ రెండు రోజులు భైమ్ యివ్వండి. ఈ రెండ్రోజులు చదరంగం పోటిల్ రెండు రోజులు భైమ్ యివ్వండి. ఈ రెండ్రోజులు చదరంగం పోటిల్ ”

“ అవును ! పేపర్ టో చదివేను. మీరు తప్పకుండా ఆడాలా రేవంత్ ? ” అప్పే అతడు ఆశ్చర్యంగా “ ఏ ? ఎందుకు ? ” అని అడిగాడు. ఆమె మాట్లాడకేదు. “ రఘ్య నుంచి పోలన్స్ కూడా వస్తున్నాడు.” అన్నాడు. “ అందుకే నాకు అనుమానంగా వుంది. రఘ్యస్తు ఓటమిని అంత నులభంగా తీసుకోరు.”

రేవంత్ తెలిగ్గా తీసుకుంబూ, “ ఆ మీరు అవసరంగా కంగారు పడుతున్నారు. పోలన్స్ క్లీఅలాంటివాడు కాదు. చాలా మంచివాడు. స్పృష్టి ” అన్నాడు.

(అయితే ప్రమాదం పోలన్స్ నుంచి రాలేదు. సీతారాం నుంచి చుప్పింది. ఇక్కడ ఫోల్డ్ ఈ సంభాషణ జరుగుతున్న నమయానికి అతడు ఒక నిమ్మకాయలోకి కోడి రక్కాన్ని ఇంజెక్టు చేస్తున్నాడు. ఆ తరువాత ఆ కాయలోకి ఒక గుండునూది గుచ్ఛాడు. అతడి మొహంనిండ విక్రతమైన కటీ, పగా, ద్వేషం నిండి వుంది.)

“ పోలన్స్ నీ మంచివాడే కాచు. కానీ అమెరికన్ మాగజైన్ ‘ రి గెమ్ ’ అన్న వత్తికలో పడిన వ్యాసం చదివారా ? ” అన్నారి అమె.

రేవంత్ ఆ వ్యాసం చదివాడు. “ రఘ్యస్తు బుద్ది చెప్పిన భారతీయుడు ” అన్న పెడ్డింగ్ టో పడిన వార్త అది.

“ రి గెమ్ ” అన్న వత్తిక ఎల్ఫోజర్వుర్ లాంటిది. ఇస్టం చచినట్లుగా ఇసింది.

“ అన్ని క్రీడారంగాల్స్ నూ యూరోపియన్ దేశంగా చలామడి అయ్యే రఘ్య చదరంగంలో అసియన్ చాంపియన్స్ పివ్స్ కోసం ఎందుకు ప్రయత్నించింది?.... కేవలం చదరంగంలో తాము మకుటంలేని మహారాజులమని నిరూపించుకోవటం కోసమేనా ? అందుకే ఈ పోటీలని మాస్క్రోలో నిర్మించకుండా అసియూరోపున్న ఉద్దేశ్స్క్రిస్టాన్ టో నిర్మించినట్లు కంబడుతూంది. రఘ్యస్తు చాకబారు ఎత్తులకు బుద్ది చెప్పిన భారతీయ ఆటగాడిని ‘ రి గెమ్ ’ అధినందిస్తూంది.”

రేవంత్ దిని గురించి పట్టించుకోలేదు.

కానీ పోలన్స్ ఒక రఘ్యన్ ప్రతికకి ఇన్విన ఇంటర్వ్యూ అతడిని అక్కుంచింది.

విలేకరి అతడిని అడిగాడు. “బకానాక రశలో మీరు చాలా నులభంగా రేవంత్ని గెలిచ్చేతిలో వున్నారు - కానీ ఎలా ఓడిపోయారు ? ”

“ ఎలాగూ గెలవబోరున్న కదా అని కొంచెం నిర్దిశ్యంగా ఆడాను ” పోలన్స్ నిజాయితీగా నమాధానం ఇచ్చాడు.

“ కానీ ప్రత్యక్షి ఏ ఎత్తు వేస్తాడా అన్న విషయాన్ని పరి ఎత్తులు మందే గ్రహించగలరని మీకు చేరున్నది. అలాంటిది సాలుగు ఎత్తుల్లో ఎలా ఓడిపోయారు ? ”

“ చెప్పాముగా ఓవర్ కాస్పిడెన్స్. అతడి మిస్టర్ పోతుందనుక్కున్నాను. అడిగాక భైమ్ రన్ అవుట అయిపోతున్నది మరొకాప్ప ”

విశాలమైన హోలు.

రేవంత్ వెచ్చేసరికి అక్కుడ బ్రాహ్మణు జరిగి ఖన్నాయి. అతడు వెళ్లిన పది నిముషేలకి పోలన్ స్నేహితుడు, రేవంత్ లో కరచాలనంచేసి స్నేహపూర్వకంగా నవ్యేదు.

అంతరో ప్రభాకర్ కూడ అక్కుడికి వచ్చాడు. అతడప్పుడూ సీరియిన్ గా అజ్ఞర్ రోగిలో పుంటాడు. పోలన్ స్నేహితుడిని మాత్రం పలకరించి వూరుకున్నాడు.

రేవంత్ పైలీర్ రగ్గరికి నడిచాడు.

చరరంగంలో బాన్ వెయ్యడం ద్వారాగానీ, చెతిలో పొవ పట్టుకోవడంద్వారా గానీ ఎవరు ముందు ఎత్తు వెయ్యాలా అన్న నిర్ణయం జరుగుతుంది.

ప్రభాకర్ నాణం ఎగురవేసేదు.

‘పాడ్ అన్నాడు రేవంత్.

చెయిల్ పడింది.

ప్రభాకర్ తెల్ల పొపులంటు కూర్చుని ఖన్నాడు.

స్టోవ్ వాటిల్ ప్రారంభమయ్యాయి. పోలన్ స్నేహితుడు రేవంత్ అటని గమనించసాగేదు.

ప్రభాకర్ కింగ్పాన్ని రెండు గళ్లు ముందుకు జరిపాడు. (పి.క. 4) రేవంత్ వెంటనే క్షీంగ్ పక్కనేవున్న భిషష్ పాన్ ని ముందుకు జరిపాడు. ప్రభాకర్ శైల్ ని ముందుకు జరవగానే (ఎన్.కె.బి.కి) రేవంత్ పెదవుల చిరునవ్వు వెలిసింది.

అతనిని సిసీలియన్ డిఫెన్ లోక్కుగలిగేవాళ్లు ఎవరూ లేరు. అలాగే బట్ట బిపెనింగ్ లో కూడా. సిసీలియన్ డిఫెన్ లో అతడు అఖండుడు. ఈ ప్రభాకర్ కోరి కోరి తన చేతికి అస్త్రాన్ని ఇస్తున్నాడు.

రేవంత్ శైల్ ని ముందుకు జరిపాడు. (ఎన్.కర్మాచి.కి)

ప్రభాకర్ సిగెల్ వెలిగించి అగ్గిపెట్టేని చేతివేళ మధ్య తిప్పసాగేదు. అతడు ఇలాంటి చౌకొర్చు (బ్రెక్) ప్రయాగించడంలో ప్రసిద్ధి. ఎదుటి శృక్కి ఏకాగ్రతని దెబుతీయటం కోసం సిగెల్ పోగిని రింగు రింగులుగా నరలడం వగైరాచేస్తూ వుంటాడు.

రేవంత్ దాన్ని పట్టించుకొనలేదు. తరువాత ఎత్తు గురించి ఆరోచించసాగేదు.

“కానీ మీ ఆట కేవలం రూక్ (ఏసుగు)తో కట్టబడింది. మిస్టర్ పోలన్ స్నేహితుడు, అది మీరు చిన్నతనంగా భావించబంచేదా?..”

“ఆ తణం నాకేమీ తోచలేదు”
ఆ పత్రిక అదే పోడ్సింగ్ లో “ఆ తణం నాకేమీ తోచలేదు. ఆ విశ్రిత అదే పోడ్సింగ్ లో ఆ తణం నాకేమీ తోచలేదు. రేవంత్ ని చివర్లో పోగింది అని పెట్టిన ఇంటర్వ్యూని ప్రచురించింది. రేవంత్ ని పోగింది కూడా.

రేవంత్ అది జ్ఞాపకం వచ్చి నవ్వుకున్నాడు.

“ఏమిటి మానంగా వున్నారు”

“ఉహు-ఏరో ఆలోచిస్తున్నాను”

“నేను చెప్పిన విషయం గురించేవా”

“అవును”

“ఎందుకో ఏరో జరగబోతూ వుందని నా మనసు చెబుతూంది”

అందామె. “పోలన్ స్నేహితుడో కసారి అడబం తప్పించుకోవటానికి విభేదా?..”

“అంతా అయిపోయిన తరువాత ఇప్పుడేలా కుదురుతూంది?..”
అంతా అయిపోయిన తరువాత ఇప్పుడే ఇండియన్ మాస్టర్ పూన్ న్ పూన్ న్ అన్నాడు రేవంత్. “పోలన్ స్నేహితుడో ఇప్పుడే ఇండియన్ మాస్టర్ పూన్ న్ పూన్ న్ అటని రిషిఫర్, ఆర్నలతో వరుసగా కంకత్తె, ధీర్ఘి, బొంబాయిలరో అడి రిషిఫర్, ఆర్నలతో వరుసగా కంకత్తె, ధీర్ఘి, బొంబాయిలరో అడి. ఇక్కడికి వస్తున్నాడు. ఇక్కడి మాస్టర్ పూన్ న్ అయిన నేనూ, ప్రభాకర్ ఆడారి. మార్లో గెల్చినవాళ్లుతో అతడు అడతాడు. పైగొ ఇవేమీ పోటీలు కావు. మార్లో గెల్చినవాళ్లుతో అతడు అడతాడు.”

కేవలం స్నేహపూర్వకంగా అడే అటలు.”

“అయినా నాకెందుకో ఇయంగా వుంది. మీరి ఒక్కసారికి శప్పుకోకాడదూ”

అతడు తేలిగు నవ్వు, “నాకు అభిమన్యుడూ, ఉత్తరం కథ జ్ఞాపకం అటడు తేలిగు నవ్వు, “నాకు అభిమన్యుడూ, ఉత్తరం కథ జ్ఞాపకం వస్తూంది” అన్నాడు. తీరా అలా లనేసాక తన చౌరపకి అపేక్షి కోపం ప్రస్తుంది” అన్నాడు. తీరా అలా లనేసాక తన చౌరపకి అపేక్షి కోపం వస్తూంది” అన్నాడు. కానీ అమె మానంగా వుండిపోయింది. అతనే పశ్చందేమో అనుకున్నాడు. కానీ అమె మానంగా వుండిపోయింది. అన్నిటికన్నా ఏక్కువరో అన్నాడు, “ఇందులో ప్రాచాలు పోయేదేమీ లేదుగా. అన్నిటికన్నా ఏక్కువరో అన్నాడు. ఏక్కువరో జరిగేరి ఏమిటంటే — నేను ఒడిపోవటం! ప్రింటీ గేమ్ ఎక్కువగా జరిగేరి ఏమిటంటే — నేను ఒడిపోవటం! ప్రింటీ గేమ్ కాబట్టి వచ్చే వస్తుం ఏమి లేదు”.

“మీకు ఇన్ టుర్యాప్స్ గురించి తెలుసా?..”

“తెలుసు. కానీ అలాంటివాటిని నేను నమ్మును ప్రతిష్ఠాపించాలని”

అలాంటి శక్కి ఏరో తమకు వుందనే అనుకుంటూ వుంటారు.”
అలాంటి శక్కి ఏరో తమకు వుందనే అయిపోయింది. “మరి వుంటాను. దాంతో అమె ఇక మాట్లాడుకే పోయింది. అని పెట్టే శాక్ చేస్తాను” అని పెట్టేసింది అయిప్పంగా.

రెండుస్వర గంటలు గడిచేసరికి బళ్లమీద సగం పాపులు ఖాళీ అయినమ్. కానీ అప్పటికే ప్రభాకర్ అట అడ్యంటేజిగా వుంది. బిషప్తో రెవంత్ తాలూకు శైట్ నీ, రూక్ తో బిషప్ ని పిన్ చేసేదు. చూసేవాళ్లకి అతడు గల్పేటట్టే వున్నాడు. అది పైకి కనబడేరి మాత్రమే. రెవంత్ రెండు రూక్ నీ కోల్ ఏయాడు. అయినా అతడు గుర్తాల్ని నడిపించడంలో ప్రాపీణ్యం గలవాడు. అతడి శైట్ నీ రెండూ శత్రుశిరింలోకి ప్రవేశించి విధ్యంవించాడని ప్రారంభించినమ్. తన పాన్ ని వదులుకోవటం ర్యారా శైట్ కి ముందుకు తీసుకెళ్ళటం అతని ప్రశ్నేకత.

అతడి ఒక్క శైట్ నొన్న చంపాలని ప్రభాకర్ శతవిధాల ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.

సాయంత్రం అయిదు కావోస్తుంది.

వదరంగంలో రోజు చివరిలో ఆఖరి ఎత్తు వెయ్యరు. అలా వేత్తై ప్రత్యర్థికి ఆ రాత్రంతా అలోచించుకోవచూనికి ఔమ్ ఉంటుంది. అందువల్ల ఆఖరి ఎత్తు కాగితంమీద ద్రాసి కవరులో పెట్టి సీర్ వేసి, రెఫ్లీకి ఇస్తారు. మరుసటిరోజు ఆ ఎత్తుమంచి అట ప్రారంభం అవుతుంది.

రెవంత్ బిషప్తో పాన్ ని తిన్నాడు. ఆఖరి ఎత్తు ఆ రోజుకి తన దావ్యాలని ప్రభాకర్ అశ.

రూక్ ముందుక జిరిపి, రెవంత్ తాలుకు బిషప్ ని తీసేసి, గర్యంగా రెవంత్ మొహంలోకి చూసేదు. అయితే రెవంత్ మొహంలో అతనాశించినట్లు ఓటమి కనబడలేదు. కాగితం మీద ఏదో ద్రాసి కవరులో పెట్టి రెఫ్లీకి ఇచ్చాడు.

బళ్లవేపు చూసిన ప్రభాకర్కి ఏదో అనుమం వచ్చింది. తను రూక్ ని జరిపే తొందరలో మినిష్ట్రి చూసుకోలేదు. రెవంత్ వేయబోయే ఎత్తు తెలిసిపోయింది.

రెవంత్ శైట్ ని వెనక్కి తీసుకొచ్చి తన రాజుకీ మంత్రికి 'ఛౌక్క' పేస్తాడన్నమాట. దాంతో తన పని ఆఖరు. మంత్రిని వదులుకోవారి.

సుదుటిమీద పట్టిన చెముటని తుడుమకుంటూ ప్రభాకర్ తలేతేనరికి హాలంతా ఖాళీగా కనిపించింది. కనీసం సానుభాతి చెప్పచానికొన్నా ఒక్కదు మిగట్టేదు. సీరనంగా రెవబోతూ హాల్ ఒక మూల బంటరిగా నిలబడి తనవైపే చూస్తున్న వ్యక్తిని గమనించాడు.

అతడు నేతారాం.

"చూసేరా మీరు! అనవసరంగా కంగారు పడ్డారు. చాల సుంభంగా గింభోతున్నాను రెపు..."

ఇంట్లో బెడ్ రూమ్లో పక్కమీద బోధ్ పడుకుని అతడు ఆమెతో మాట్లాడుతున్నాడు.

తప్ప వప్పుకుంటున్నట్టు "సారీ- నేను అనవసరంగా కంగారు పడ్డాయ్యున్నాను" అన్నది.

"పట్టేదు" అన్నాడు "ఇంతకీ నాకు రెండో ఉత్తరం ఎప్పుడు క్రాస్టున్నారు."

"ఇత్తరమా?చూస్తాంచే మీకు నన్ను కలుసుకోవడం కన్నా ఆ ఉత్తరాలు చదవటంలోనే ఎక్కువ వుత్తాప్పాం కలుగుతున్నట్లుందే"

"అవున్నిజమే" అన్నాడు. "నేనెన్ని వూహాలు అల్లుకుంటున్నానో కిలుసా?"

"ఈ లోపులో మూడు వారాలు గడిపిశాయి."

"వదరంగంలో" నారో ప్రత్యేకమైన చెక్కిక్కా! చివరవరకూ చండిపోతున్నట్లు ప్రత్యర్థికి నమ్ముకం కలిగించి- వివర్లో దెబు కొట్టడం. మిమ్మల్ని అలాగే గడువు లోపులో కనుక్కెగిలను అనుకుంటున్నాను."

"కానీ నేను మీ ప్రత్యర్థిని కాను రెవంత్! ఎంత లోంగరగా కలుసుకుంచే అంత ఎక్కువగా మీ తెలివేటులవట్లు నాకు నమ్మకం క్రాడుతుంది."

"కానీ మీరు మీ లాజిక్కో నన్ను కన్స్ప్యూట్ చేస్తున్నారు. లాజిక్ లేకుండా వుట్టి మార్చిమాటిక్కో చెప్పండి. అర నిముషంలో చేస్తాను."

"నిజమా"

"వందెం"

"అయితే మా స్నేహితుగాలి ఫోన్ నెంబర్ చెప్పేను. అయిదంకెల సంఖ్య...ఒక అంకెని అదే అంకెతో పాచువేస్తే వచ్చే నెంబరు అది!"

"ఛెర్ ఛెక్కు స్నేఫ్వర్ అన్నమాట".

"ఆ, అదే? ఇంకో హింట్ ఏమిటంచే ఆ సంఖ్యలో మొదటి అంకె స్నేఫ్వరూ-చివరి అంకె స్నేఫ్వరూ కలిపితే మధ్య అంకె వస్తుంది. ఇందులో ఏ లాజిక్కు, కామన్సెన్సూన్ రెదు" అంది.

ఆమె మాట వూర్తి కాకుండానే రెవంత్, "101 x 101 = 10201" అన్నాడు. ఆమె విస్తృతుం ధ్వనిస్తున్న కంరంతో "ప్లైగాడ్"! అంత లోంగరగా ఎలా కనుక్కెన్నారు? అని అడిగింది.

రెవంత్ కాల్రో సద్గుకొని "చూసేరా మరి" అన్నాడు.

"కంగ్రెసులేపన్" - ఇంత తొందరగా లెక్కకల్ని చెప్పి స్వరస్తాశ్రమకోశ దు" అంది.

“ మీకు నా తెలివీతేబలచ్చు వారా తేలికైన అభిప్రాయం పున్నట్టుండే ”
అన్నాడు. “ పందెంకట్టు చెప్పున్నాను! ఏ తెక్క అయినా మీకన్నా తొందరగ
నేను చేయగలను.”

“కానీ, ఏ అమ్మాయి అయినా తన మెగుడు కొర్తిగా కామన్సెన్‌) వన్నవాడూ, హందరపట్టు శేనివాడూ అయివుండాలని కోరుకుంటుండే తప్ప, తెక్కల పూస్తరు అవ్వాలని కోరుకోదుగా! మిమ్మల్ని చేసుకుంచే వంకాయల కిల్కి ధరకి స్క్ర్యూప్ రూట్ పచిమిరపకాయలు వందగ్రాములధర ఆపేటట్టున్నారు.” అని నవ్వేసి ఫోన్ పెట్టేసింది.

ఆనందముల్లు. అప్పుడు వీరబడింది. అంతలో ఒక అనుమానంవలిగింది.
దేవంతే మొహం ఎర్రబడింది. తను తొందరపడి చెప్పి
తొందరపాటు శేనివాడు అని ఎందుకు అన్నది? తను తొందరపడి చెప్పి
నెంబరు?

ఫ్లెన్ రగ్గికే లాక్స్‌ని 10201కి ఫ్లెన్ చేసి "పార్ల్స్" అన్నాడు. ఈ పార్ల్స్ కెమ్మెంటర్ కట్టింగ్ సెల్యాన్ సర్ అని వినిపించింది.

సూచిం వైన పొయిర కళ్లు లేదని శవంత్ బక్కున శవ్ పెట్టేసేదు. మళ్ళీ కాగితమూ, కంమూ తీసుకుని జాగ్రత్తగా లెక్క కట్టేదు అలాంటి అష్టతలున్న మరోసంఘ్యా।
 $110 \times 110 = 12100$ పవ్వింది.

దానికి డయల్ చేసేదు.
 "యన్ ఫ్రెజ్" అంది అవతల్పుంచి ఓ అమ్మాయి.
 రేవంత్ లాపీగా, కంగారు పడకుండా, "మిమ్మిల్చి డిస్టర్ప్ పేస్టున్న
 దుకు కుమించండి మేడమ్। మేము పెనున్నా ప్రోదక్కు నుం
 మాళ్ళు దుతున్నాము. మీకు అభ్యంతరం రేకపోతే ఒక రెండు నిమ్మాలు
 స్టోటిప్పీన్ ప్రిసుకుంటాము. మీరు హాకు సాయం చేసేరని ఆశిస్తున్నాము.
 ఇంట్లొపుల్ అన్నాడు ఇలా ఫోన్ టో ఇంటర్వ్యూచేసే వద్దతి విదేశ
 కు మద్దే అమలుపరుస్తున్నారు.

“ మీకు ఏ వివరాలు కావాలి ? ”
 “ పద్మినిమిర్ ఇండ్రజైరెండు సంపత్కరాల మధ్య వయసున్న అమృతయిచ్చి
 మీ ఇంట్లో ఎవడ్కూ పున్నారా ? ”

“వాట” కోపంగా విషిపించింది.
“కోపగించుకోకండి మాడమీ! కేవలం మా వస్తువుల అమృతు
పెంచుకోవటం కోసమే ఈ విపరాలు సేకరిస్తున్నాయి. అలాప
అమృతాయితరవద్దు పూర్వార్థాలు - పూర్వ అభిరుచులు ఏమీలో కనుకోవచ్చే

వెన్నల్ అడపెల్ల

మా ఆకయం. దానికి తగినట్టుగా మా నస్తువుల ఉత్తరిలో మార్పు తెచ్చుకుంటాం. ఇటిపాటి పెరుసర్గగా వచ్చి అడిగే బావోదని ఔళ్లో అలగుతున్నాం। దయచేసి మా కోర్కెని అర్థం చేసుకొండి" అన్నాడు టీగ్ - 'ఎంత కథ అభ్యసినివచ్చిందిరా భగవంతుడు' అనుకుంటా.

‘ అందుకే ఫోన్‌లో అడుగుతున్నారా ? ’

“అవును మేడమ్” మర్గద నిండిన కంరంతో అన్నాడు.

"వర్షనీలుగా అడుగలేనిని అంటున్నారు-కొంపలీస్ లో సైజు-
"చైను" అడుగుతారా మమ్మల్చి" అలరిగా అంది అవతల్యాంచి.

“ಅದ್ವಯ”)- ಅಲಾಟಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಮೇಡಿನ್‌ ಕೆವಳಂ ಬೊಳ್ಳು ರಂಗುಲು, ಮೊಹನಿಕಿ ಹಾಡೆ ಶ್ರೀಮುಲ್ಯ, ಹಾಟಿ ವಿವರಾಲ್ಯ ಅಡುಗುತ್ತಾಂ. ದಯವೇಸಿ ಮೀ ಇಂಟ್ಲ್ ಆ ವರ್ಯಸುನ್ನ ಅಮೃತ್ಯುಲು ಏಂದರುನ್ನಾರ್ ಚೆಬ್ಬಾರಾ ? ”

" ఒక్కరే వున్నారు. నేనే మాట్లాడుతున్నాను."

"ధార్మక్య మెడమ్! 'సువ్య నీ స్నేహితుల గురించి చెప్పి నేను నీ గురించి చెభ్బాను' అన్నాడో కవి. మీ అభిరుచంల గురించి చెప్పేముందు మీ స్నేహితురాంప్రద గురించి చెప్పండి. మీకు విదేశాల్లో గానీ, విదేశాల్లో చదువుకునే వచ్చినవారు గానీ స్నేహితులు చున్నారా?"

“ఆ ఒకరునాగురు. మొన్నే అక్కప్పుర్లు నుంచి వచ్చింది.”

‘రేవంత్ గుండెలు వేగంగా కొళ్ళుకుంటూ వుంటే, “ఆ అమ్మయి పూర్తిపెరు, ఆడమా చెపోరా” అని అడిగాడు.

" ఎందుకు ? "

“ అలా నిదేశాల్ని చదివిన అమ్మాయిల టేస్టు ఏమిటో తెబుమకోవాలి.... ”

" ప్రార్థి నేడు కొన్నాళు ? "

二〇〇〇年九月

عَنْ أَنَّهُمْ
كُلُّهُمْ مُّسْلِمٌ

ప్రాణ కు |

“లుపు” ఆత్రంగ అన్నాడు.
ఆమె భావ్ ఎవరికో అందించిన ధ్వని - “చెప్పండి, నేనె మాళ్ళాడుతున్నాను. మీకేం వివరాలు కావాలి? నేను పెట్టుకున్న బోళ్ళు రోజు, ముహుర్నికి ఎలపుట్టు పొండి 1 క్రిమ్మనే హడ్డెరము నేను.”

రెవంత్ జావకారిసోయి, “ మీరక్కడే వున్నారా ” అని అడిగాడు.
సచ్చి, “ మీకు కామన్సెన్సు మరీ ఎక్కువ అని తెలుసు. అందుకే
టొగ్గుక్కల్ని వున్నాసు. అయినా మన కంట్రాక్టు ప్రకారం నేను
కమ్మక్కొమస్సుప్పుడే కస్కొట్టాలి తప్ప మాట నరసకి అన్న మాటలు

పట్టుకుని వెతుక్కుంటూ రాకూడు అవునా" అంది.

"అవును" అన్నాడు నీరసంగా జవాబుచేపే ఫోన్ పెట్టేనేడు రేవంత్.

✿ ✿ ✿

మరుణటి రోజు ప్రార్థనేనే పరింటికి, రేవంత్ అటజరిగే స్వలాసికి చేరుకున్నాడు.

అప్పటికి చాలా కొద్దిమంది జనమే వున్నారు. ఫోలన్స్ట్రో అటమధ్యహృం ప్రారంభం అవుతుంది. చాలామంది అప్పుడు వద్దంలే అని వూరుకోన్నట్టున్నారు, ప్రభాకర్ ఇంక కొద్దిసేపట్టు ఓడిపోతాడని నిన్న రాత్రే తెలిసిపోయింది.

రేవంత్ మెళ్ళు ఎక్కువోతూంటే గుమ్మం రగ్గర సీతారాం తగఱి, "గుడ్ మార్చింగ్ సర్!" అన్నాడు. రేవంత్ అతడిని చూసి ముహం చిట్టించాడు.

"మీ గురించి - మీ నిజయం గురించి నిన్నంతా పూజలుచేసేసార్! మీరు తప్పక గెలుస్తారు."

రేవంత్ మర్యాదకి 'భ్యాంక్యా' అని లోపలికి వెళ్ళబోయాడు, అతడు వదిలీచెట్టుకుండా "ఈ నిమ్మకాయ మీ రగ్గర వుంవండి సార్!" అంటూ ఇచ్చి "మీకు అఖండ నిజయాన్ని సంపారించి పెడ్దుంది ఇది" అన్నాడు.

రేవంత్కి ఇటువంటిపొట్టిమీద నమ్మకం లేదు.

"కానీ నా తప్పికోసం సార్!" బలవంతం చేస్తూ అన్నాడు.

అతడు దాన్ని క్యాజువర్ గా అందుకుని లోపలికి ప్రవేశించాడు.

పదిన్నరకి అట (ప్రారంభం అయింది).

రేవంత్ తన కవర్ తీసుకుని లిపి, అందులో ఎత్తు ప్రకారం రాజకీ మంత్రికి ఫోర్మ్‌పేసాడు - గైట్‌తో.

ప్రభాకర్ చాలాసేపు అలోచించి, మంత్రిని వరులుకున్నాడు. మాసోవాళ్ళకి అతడు ఎందుకు అంతస్తే దాని గురించి (వేరే ఇంకో ఎత్తు లేపప్పుడు) అలోచించాడో అర్థంకాలేదు.

రేవంత్ బిషప్‌తో మళ్ళీ చెక్ చెప్పాడు. ప్రభాకర్ తన బిషప్ తీసుకోచి అభ్యువేశాడు. ఇతడికేమైనా మతిపోయిందా అనుకుంటున్నారు మాసోవాళ్ళు.

అనలు మంత్రి పాగానే రిషైన్ చెయ్యవలసిన అట ఇంక ఎందుకు అదుతున్నాడో తెలీదు.

రేవంత్ అతడికి బిషప్‌ని కూడా తిని మళ్ళీ చెక్ చెప్పాడు. ప్రభాకర్ తల రెండు చెతుల్లో పట్టుకుని పావులకేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు. గడువు పూర్తావోస్తూంది.

అందరూ అతడికిపే చూస్తూన్నారు.

ఉన్నట్టుండి అతడు లేచి "నాకేరో అవుతుంది" అన్నాడు. ఎవరికీ అతడు చెపుతున్నది అర్థంకాలేదు.

ప్రభాకర్ తల పట్టుకుని "నన్ను ఎవరో పీప్పుటైజ్ చేస్తున్నారు. నాకు ఏం ఎత్తు వెయ్యాలో తెలియటంలేదు" అన్నాడు. కొందరపుడే రేవంతోపై అనుమానంగా చూడసాగేరు. చాలామంది ఉత్సహంగా ఏం జరగబోతుండా అన్నట్టు దగ్గరకొచ్చారు.

రెట్రీ కల్పించుకుని, "మిష్ట్రో ప్రభాకర్! మీరలా నెపం వెయ్యాడానికి పీట్టేదు. మీరు ఆట కొనసాగించని పట్టంలో ఓడిపోయినట్టు ప్రకటించవలసి వస్తుంది జాగ్రత్త!" అని పోచురించాడు.

(ప్రపంచ ధాంపియన్ కార్పోర్టో అంతర్జాతీయ వదరంగపాటిల్లో విష్ట్రో కార్పొనాయ్ అదుతున్నప్పుడు అట మర్యాదలో కార్పొనాయ్ లేచి ఆరోపించాడు. అతడి దృష్టి దోషమనుంచి తప్పించుకోవలానికి ముందు వరుసరో ఒక కాషాయ బట్టలు కట్టుకున్న యోగిని కూర్చెబెట్టుకున్నాడు కూడా. అయితే వీటికి రెప్బుప్పుకోక కార్పోర్వ గిలిచినట్టు (పకటించాడు....రచయిత)

రేవంత్ ఇంకా షాక్ నుంచి తేరుకోలేదు. ప్రభాకర్ కైపే అమోమయంగా చూడసాగేదు. ప్రపంచ పోటీల్లోనే ఈ ఆరోపణ తప్పనిసరి అయినప్పుడు తనంత?

ప్రభాకర్ రేవంత్ కైపే చూస్తూ "నేను ఎత్తు వేయబోయే టైమ్ కి అశదేరో మంత్రాలు చదువుతున్నాడు. లేకపోతే అంత మూర్ఖంగా బిషప్‌ని ఏం తీసుకోస్తాను?" అన్నాడు. ఆ చివరి మాట మాత్రం నిజమే, వదరంగంలో "ఏ మాత్రం పరిచయం వున్నాడైనా కాపు లేకుండా ఆ ఎత్తు వెయ్యారు. అయితే నిజంగా రేవంత్ ప్రభావంల్లో అతడు అలా ప్రశ్నించాడో? ఎద్దు యానిందంచే దూడిని కట్టుయ్యమనే జనం మనవాళ్ళు. రేవంత్ని జాబు చెప్పుమన్నట్టు చూసేరు. "రెట్రీ మాత్రం టైమ్ రన్ అప్పట అవుతూంది ప్రభాకర్!" అని పోచురించాడు.

తనిక ఆడనన్నట్టు ప్రభాకర్ లేచి నిలబడ్డుడు.

రేవంత్ కూడా లేచాడు.

ప్రభాకర్ చూపు రేవంత్ జాంటు త్రంట జెబుమీర పడింది, "అరుగో అదేమిటి" అని అరిచాడు. అందరూ అటు చూసేరు. జెబు ఎత్తుగా వుంది. ఒకప్రకారం రేవంతుకూడా తన జెబులో ఏమిటో అర్ధం కాలేదు. అప్రయత్నంగా బైటుకు తీసేడు ఏమిటో చూడ్దామని.

ఆది నిమ్మకాయ. గుండునూది గుచ్ఛబడి వున్నది. మధ్యలో ఎర్రగా వున్నది.

రెఫ్రీ కూడా ఒక కుటం అస్త్రభుతిదయ్యాడు.

ఇదంతా రెప్పపాటులో జరిగిపోయింది.

విలేఖన్లు చెలిప్పింటుర్లు మీద ఈ వార్త పంపడం కొసం నోట్ పుస్తకాల్లో ప్రాసుకుని అక్కెళ్ళుంచి పరుగెత్తుసాగారు. జనంలో కలకంం బయశేరింది. రేవంత్ని ఒక వింతమృగంలా చూడసాగేరు. ఏమరో అతడచేసిరోచి నిమ్మకాయ తీసుకుని అందులోంచి గుండునూదిని బైటుకులాగేదు.

పెద్ద తుఫాను మధ్యలో ఘైరావంలో ఒంటరిగా నిలబడి వున్నట్టు అచేతనంగా నిలండివున్నాడు రేవంత్! అతనికి తనమట్టూ జరుగుతున్నది తెరియటంలేదు. మనసంతా ప్రభుంగా నోక్కిపెట్టినట్లు వుంది. రణరంగంలో తనవాళ్ళు ఒక్కసారిగా ఎదురుతిరి వెన్ను పోటు పొడిచినట్లు...

ప్రభాకర్ విజయం సాధించినవాడిలా పోలు బైటకి నఢిచాడు. పోలు ఖాళీ అయింది.

చరదంగం బ్లూముందు రేవంత్, అతనితోపాటు నిశ్శబ్దం మిగిలేయి.

ఆ ఒంటరితనంలో ఆ నీరసంలో నిన్నిత్తువగా కుర్కిలో కూర్చుండ పోయాడు. గుండెల్ని నోక్కిపెట్టినట్టిని వేదన అప్పుడు కళ్ళలు తెంచుకుంది. నేతుల్లో మొహం రాచుకున్నాడు. ఆ విశాలమైన నిర్మానుష్ణపు పోలులో అతడు అలా ఎంతసేపు ఉండిపోయాడో తెలిదు.

భుజంమీర చెయ్యిపడితే తడి కళ్ళతో తలెత్తి చూశాడు.

పోలన్ స్ట్రీ!

పోంట్ స్ట్రీ మాట్లాడలేదు. భుజం తళ్ళి వూరుకున్నాడు. ఆ కుటుంబం చిదార్పు చాలు, ఇద్దరు క్రీడాకారులూ ఆ గదిలోంచి నిశ్శబ్దంగా బైటుకు వెచ్చారు.

అయితే ఈ నమస్య ఇంత సులభంగా తేలిపోలేదు. మరుసటిరో స్ట్రీ కాలమ్మనిండా ఈ వార్తలే "గ్రాండ్ మాస్టర్" విజయం వెన్ను వున్న అనులు రహస్యం"

"పుడుక్కుల సాయంతో గెలస్తున్న గ్రాండ్ మాస్టర్" వగైరా వార్తలు వూపు. ప్రభూత చదరంగపు ఆటగాడు, బాటిప్పర్ పట్టజనంలో ఎంత సంచం రేగింరో రేవంత్ పట్లు అలాగే ప్రారంభం అయింది.

మద్రాసు నుండి వన్నే తమిత వల్కి ఇంకా ముందుకెళ్లింది.

కొంతకాలం క్రితం ఒక రఘువ్ మాస్టర్ పోంట్ స్ట్రీలో ఇంటర్వ్యూ చేసి ప్రథమరించిన వ్యాసం తాలుకు ప్రాణింగ్ నీ పట్టుకుంది, "ఆ తణం పాక్టీ హోటల్లో" అన్న ప్రాణింగ్ అది. పోంట్ స్ట్రీ కూడా రేవంత్ తో ఆచెట్టుడు తనకేమీ హోటల్లో అన్నాడు. అంచే పోంట్ స్ట్రీ మీద పారించిన విజయంలో కూడా ఇదే ట్రైక్ ఉపయోగించాడన్నమాట రేవంత్!

పోంట్ స్ట్రీయే ఇలా అన్నాడంటే ఇక ఎదురేముంది?

తనే నందర్ఘంలో అలా అన్నాడో విరించబానికి, అంతక్రితం రోచే పోంట్ స్ట్రీ వెల్పిపోయాడు. అయినా వరిశ్శతి ఎలా చెచిందంచే పాంట్ స్ట్రీయే న్యయంగా వచ్చి 'నేనలా మాటవరసకి అన్నాను' అన్నావినిపించుకోనేబట్టులేరు జనం. రేవంత్ కళ్ళతో నిజంగాహిప్పాచ్చిక్ చవర్చున్నదా అన్న చర్చలో తలమునక్కల్పున్నారు.

మరుసటిరోజు సాయంత్రం ప్రాంతియ క్రీడామండలి నర్సరభ్యమానే ఈ జరవబానికి నిర్దయమైంది.

"మన దేశంలో ఇంతవరకూ గ్రాండ్ మాస్టర్" లేదు. మెట్టుమొరటీపాడివి నువ్వే. బహుళా అందుకేనేమో ఇంత అంజడీ" అన్నాడు చేస్తు.

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

అతడి గడ్డు పెరిగింది. రాదాపుమప్పుయిలు గంటల్నించీ, అతడు చూసంగా, నిశ్శబ్దంగా, అదోరకైన ట్రాన్స్‌లో వున్నాడు. నిరాసక్త వేరాంతభావం అన్ని మిశితమైన మాసం అది.

జేమ్స్ తిరిగి ఎదో అనబోతూ వుంచే గుమ్మందగ్గర అలికిడి వినిపించింది. సీటారాం రోవలికి వస్తూ కనిపించాడు. వస్తూనే "నువ్వు క్లమించండి" అన్నాడు రేవంత్ చేతులు పట్టుకుని. "నిందు మనసుతో మీకు ఇచ్చిన దేవీప్రసాదం ఇంత అన్ధనికి దారితీస్తుందని కలలోకూడా అనుకోలేదు."

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

సీటారాం అయిదు విమిషాలసేపు నిదేరో మాట్లాడాడు. ఈ విషయంలో రఘుంతా తనదేవసీ... తనే ఆ నిమ్మకాయని రేవంత్కి ఇచ్చానీ ప్రపంచానికి చెఱ్చానని పోషి ఇచ్చాడు. గుడ్లోమ్మి అనుకున్నాడు రేవంత్. కౌన్సి

అంతలో సీతారాం ననుగుతున్నట్లు "మీ పుస్తకం నాకు.... అదే.... అంకటం" అని ఆగేడు.

క్రోతరిద్దరికి అర్థమైంది అతడి బిజనెన్ ప్రాపాజివ్ ను వ్యాపారికి సాయం చెయ్యి! నేను సీకా సాయం చేస్తాను...

రేవంత్ కోపాన్ని అతికష్టమీద అప్పకొని, "గిటాట్" అన్నాడు. సీతారాం అతడినైపు వఱకిలగా చూసి, శైచికి నడిచాడు.

జెమ్స్ కూడా చప్పున గిరీంచి శైటకొన్ని అతడ్ని అనునరించాడు.

"సీతారాం! నువ్వేమీ అనుకోకు. రేవంత్ మనసీమి బాబోడిని సీకా తెలుసు. అతని తరపున నేను మాట్లాడతాను" అన్నాడు. సీతారాం మొహం విప్పారింది.

"చరిష్టీతిని మీరు గ్రహించగలిగారు సార్!" అన్నాడు.

"ప్రత్యుత్తిని ఉడగొళ్ళుడం కోసం మంత్రించిన నిమ్మకాయ ఇమ్మని నన్ను రేవంత్ అడిగాడు - అని నువ్వో పేపర్ స్టేట్ మెంటు ఇస్తే ఇక రేవంత్ బ్రతుకుతాడా? ఇంత చిన్న విషయం అతడు అర్థం చేసుకోదేం."

"అదేసార్ నేను చెబుతున్నిరికాడను. నా మంచితనం అయిన అర్థం చేసుకోవటంలేదు. అప్పుడే పేపర్ వాళ్ళు నన్ను అప్పించారు కూడా".

"నువ్వేగానీ 'ఆ నిమ్మకాయ సంగతి రేవంత్కి ఏమీ తెరిదు. నేనే అతడికి మేలు జరగాలని ఇచ్చాను' అని చప్పావమ్మో - రేవంత్కి పోయిన ప్రిస్టేట్ అంతా తిరిగివస్తుంది కదా"

"ఎందుకు రాదు!"

"అంత సాయం చేసిన సీకు తన పుస్తకం అంకటం ఇప్పటంలో తప్పేమి వుందో నాకు అర్థం కావటంలేదు. రేవంత్కి చెబ్బాడు."

"అది, అలా చెప్పండి."

"మరి తరువాత ప్రభాకర్ వూరుకోదేమా" అనుమంగా అడిగాడు జెమ్స్, "నువ్వు తననైపు పున్నావని అనుకుంటున్నాడుగా."

"వాడెం చేస్తాడు సార్ మనసి?"

"అదేమిటయ్యా - రేవంత్ గ్రిగరి నిమ్మకాయ పున్నట్లు అతను తెలుసుకోగాడూ అంచె అతడు సామాన్యమైనవాడై వుండడు."

"అచ్చే, అదెందేదు. నేనే చెప్పాను అతడికి."

"అయితే అందులో అతని గొప్పం లేదన్నమాట. నువ్వేచెప్పావు"

"అన్నను, నేనే చెప్పాను."

ఆ మాట వూర్కికాకుమంచే అతడి శరీరం గాలిలోకి లేచింది. అది క్రిందబడకమంచే మళ్ళీ లేచింది. ర్ఘ్యనికిన్నా కాంతి వేగంగా

ర్ఘ్యాణంచేస్తుంది. కంటిముందు మెరుపు మొదట తెలుస్తుంది. తరువాత దెబ్బ తాలూకు బాధ. మొదడుకు అందుతాంది. అయిదు నిమ్మాశైలు గడిచినికి బొగ్గుగమల్లో వనిచేసే కార్బూకునిలా తయారు అయ్యాడు సీతారాం. అతడి కాల్చ వట్టుకుని లేపుతూ జేమ్స్ అన్నాడు. "...నేను రేవంత్ లాస్సినుతుట్టే రేత మనసున్న వాట్టీ కాను. ఆ విషయం గుర్తుంచుకో."

అఫీసులో వని చేసుకుంటూ వుండగా రేవంత్కి మానేజింగ్ డైరెక్టర్ నుండి పిలుపువచ్చింది. పెన్న మూతపెట్టే అతడు అయిన ఛాంబర్ టోకి వెళ్ళాడు.

"కూర్చో?"

రేవంత్ కూర్చున్నాడు, అయిన ఒ రెండు నిమ్మాశైలు మాట్లాడదేదు. తరువాత పేపర్ వెయిట్ వేళ్ళ మధ్య తిప్పుతూ మాట్లాడసాగాడు.

"రేవంత్! బాటాలాంటే పెద్ద కంపెనీలు, బాంకులూ క్రీకెబట్టకి ప్రెత్స్పాం ఇష్టున్నాయి. ఎయిర్ పోర్ట్, రైర్వ్యూలాంటిచి పోక్స్టైమ్యర్ నీ తమసంపూలో చేర్చుకుంటున్నాయి. కానీ నాకు తెలిసినంతవరకూ చదరంగం ఆలగాళ్ళని ఎవరూ ఆ క్యాలిఫీకేషన్ కారణంగా తమ సంష్టలో చేర్చుకోవటం దేరు." అగాడు.

"....నిజం చెప్పాలంచే ఇందులో మా స్వాస్త్రమూ కొంత వుంది. అది కాదనను. ఉదాహరణకి పెనున్నట్లు ప్రాడాక్సు గురించి ప్రతి రిన ప్రతికరోమూ, మాగజైన్ లోమూ ఒక్క అడ్వ్యూట్యూషన్ మెంట్ ఇంయిలంచే దాదాపు యాభైలే ఖర్పుతుంది. అలాటిది ఒకసారి నువ్వు నేనుల్న చాంపియన్స్ పీప్ల్ గెలట్టే, శాలా రేవంత్ పెనున్నట్లు ప్రాడాక్సులో వని చేపున్నాడు అని ప్రతి ప్రతికా ప్రాస్తుంది.. పొరకులకి సంబంధించినంత పరకూ చున సంష్టకి ఇదే గొప్ప అడ్వ్యూట్యూషన్ మెంట్ - అంచె, ఇంకోవిధంగా చెప్పాలంచే - సీ ఒక్కొక్క విజయమూ మన సంష్టకి దాదాపు యాభైలే విలువచే న్యాపార ప్రకటనని ఇన్ డైరెక్ట్గా ఇష్టుందన్నమాట. పెద్ద పెద్ద సంష్టలు క్రికెబట్టని చేర్చుకోనేది అందుకే..."

రేవంత్ మాట్లాడదేదు. అయిన నెమ్మిదిగా విషయంలోకి వస్తూ అన్నాడు "...కేన్యాసింగ్ ఎంత బాగా విషయందో రేవంత్! నువ్వు చిన్నవాడి, సీకు తెలియకపోవచు) - అట్టి కేన్యాసింగ్ (ఫ్యాలీరేక్ ప్రచారం) ఒక్కొక్కపుడు అంత అపాయకరంగా విషయందో.... అర్థం చేసుకోగిలవను కుంటాను....నో యు కెన్ గో..." తూచి తూచి అయిన వారా తక్కువ

మాట్లాడాడు. కానీ తరచి చూసేకొర్తీ అందులో ఎవోన్న అర్థాలు కనబడ్డాయి. దేవంత మొహం పొరిపోయింది. సత్తువంతా కాళ్ళలోకి తీసుకొని శేరి, అతికష్టమీద గదిలోకివచి కురీలో కూలబడ్డాడు.

ఎన్ని వైపులనుంచి ఉపైన ఒక్కసారి వస్తుందనుకోలేదు. ఈ ప్రపంచం మీదే తెలియని కసి...ఏకో చెయ్యాలి...తనెదో చెసియ్యాలి. ప్రపంచం నుంచి పారిపోవారి. ఫోన్ ఎత్తి ఎకాంటున్న ఛిపార్ట్మెంట్కి ఫోన్ చెసాడు. "నా గ్రాట్యూయిటీ అదీ మొత్తం ఎంతోస్తుందో చెఱ్లా"-

రెండు నిముషల తర్వాత వాళ్ళు చెప్పారు.

కాగితం తీసుకొని రాజీనామా పత్రం ప్రాయసిగాడు.

తన కసికి - ద్వేషినికి అపుచలేట తనమీద తనే వగతిర్మకోపటం. నాలుగైదు వాక్యాలకున్న ఏక్కువ ప్రాయలేదు. తననింతకాలం బాగా చూసుకున్నందుకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ పత్రం ముగించాడు.

అతడు దాన్ని పుచ్చుకుని లేబోతూంచే ఫోన్ ప్రోగింది. "మీరా" అన్నాడు రిసీవర్ అందుకొని.

"ఎయామ్ సారీ..."

ఇద్దరూ నిశ్శబ్దంగా పుండిపోయారు. ఆ మానాన్ని చీలుస్తూ ఆమె అన్నారి "ఏం చెప్పున్నారు?"

అతడు తన చెతిలోని కాగితంవంక చూసుకొని పేలవంగా వశ్వయూ చెప్పాడు చెప్పున్నది.

"మీ కేమన్నా మతిపోయిందా" అంది.

....అతడు చెప్పటం ప్రారంభించాడు. గుండెలోతుల్లో కరడు కళ్ళుకున్న పర్యతంలాంటి వేదన అంతా స్నేహపూర్వకమైన స్వాంతనతో తిరిగి మాటల రూపంలో ప్రవహించసాగింది. ఆమె అడ్డురాలేదు. అతనిని చెప్పనిచెప్పింది. అతడు ఆమెకి చెప్పటంలేదు. ఈ ప్రపంచానికి చెబుతున్నాడు. కనిపించని ప్రజానీకాన్ని ఉపాంచకొని, కళ్ళు మూసుకుని మాట్లాడుతున్నాడు.

"మీకు తెలీదు! చదరంగం నాజీవితంలో ఎంతలా పెనవేసుకు పొయిందో మీకు తెలీదు! నా ఎనిమిలో ఏట ఈ తెలుపు నలుపు గట్టు నా జీవితంలో ఒక భాగమయ్యాయి. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ గట్టు నా జీవితంలో ఒక భాగమయ్యాయి. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ ఒక బుపీలా ఒక మునీలా దాన్ని నిర్విర్తిస్తూ వచ్చాను. చదరంగాన్ని నేనెపుడూ ఒక ఆటలా భావించలేదు. అదో మహాయజ్ఞం. అర్థరాత్రి మెలకున వస్తే కప్పకేసి చూస్తూ నైట్యున్ని, రూక్కునీ వూహించుకొనేవాడని. గమ్మ నాపరాళ్ళు గట్టుగా ఉపో ప్రపంచంలో ప్రశ్రీతో పాపలు

బడపేవాళ్ళే. భారతదేశపు మొట్టమొదటటి గ్రాండ్ మాస్టర్ అవ్వాలన్న తపాలో కుర్ర వాళ్ళు పోయిగా అనుభవించే ప్రతిఅనందాన్ని నా పన్నెండో ఏట వదులుకున్నాయి. నా జీవితాన్ని ఘణంగా పెట్టి కృషిచేశాను. ఇరుంతా నేను గర్వంగా చెప్పటంలేదండీ! నాబాధని చెప్పుకుంటున్నాను. ఇతచేసి - ఇన్ని మెట్లు ఎక్కి ఈ శిఖరం చేరుకున్న తర్వాత ఇప్పుడు....కనిసం నాపైపు మాపుడు వేత్తెనా సూచిగా సారించ తాపతురేని అనామకలందరూ మాటలనగలుగుతున్నారు. అయినా పడ్డెద్దు. కానీ న్నా జీవితంలో ఒక భాగంగా పెనవేసుకుపోయిన చదరంగాన్ని, నానుంచి వేరు చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు" అతడి గొంతు గద్దికమైంది.

ఆమె వెంటనే జవాబు చెప్పాలేదు. అతడి భాధని అర్థం చేసుకుంటున్నట్లు మానంగా వుండి తరువాత అంది.

"మీకు చెప్పేటం గ్రస్పదాన్ని కానుకోని, నాకెందుకో జపనియుల తత్త్వాప్రాంగం గుర్తొస్తుంది. సూక్ష్మతి సూక్ష్మమైన 'అమీబా' ప్రాణి జీవితం నుంచే - అభిలండ శూన్యం వరకూ ఒక పెద్ద చక్రమనీ - ప్రతి ప్రాణి అష్టిత్యమూ తన జీవితంలో ఒకచోటునుంచి ప్రారంభమై - సెమిసర్టిల్ టో పైకి ఎగిరి మళ్ళీ కాన్వెక్స్‌గా క్రిందికి దిగుతుందని - అలాంటి చక్రాల సముద్రాయమే ఒక జాతీ, ఒక నాగరికత, ఒక ఇండివ్యవర్త జీవితపు పరిమాణమం అనీ వాటు భావిస్తారు. సామాన్యది జీవితంలో 'ఉండి కావలమూ' లాటి తాత్కాలికమైన గిలుపులు అతడి జీవితపు సర్టిఫీల్డ్ ఇప్పటియా క్లిచుల్లి నిర్మిస్తే - మహానుభావుల జీవితాల్లో సెర్ప్ కన్వెక్షన్, సెర్ప్ డిప్రెక్షన్ లతో ఈ ప్రిటాసు చక్రం బ్రిడ్జులై విభిన్న రూపాలు చెంది రేఖగా మారి ఎత్తు పట్టాలతో అత్యాన్నశ స్కోయికి చేరుకొంటుంది. అందుకే వారు గిలుపుని మరిపోయి ఓటమి నుంచి నేర్చుకుంటూ వుంటారు...."

"ఇప్పుడు నేనెం చెయ్యసు?"

"ఏం చెయ్యలేదు? మీరు ఏదైనా చెయ్యగలరు. కొప్ప అంటూ వుండారేగానీ ఎన్ని పిగలైనా వెయ్యము. మీ చేతిలో ఆధ్యంది. దాంతో దెబ్బ కొట్టుటం అంత కప్పుమీకాదు."

"దెబ్బ కొట్టుటమా?" వచ్చేడు అతడు. "రేపే ప్రాంతియ క్రీడామండలి సమావేశం. ఆ మీచెంగులో అందరూ చేరి రేవంత కాళ్ళలో పూపూబీక పవర్ వున్నదా లేదా అని నిర్మయించబానికి ఒక కమిటీ వేసినా ఆశ్రయపోనక్కాద్దేరు."

"ఎరికన్నా ముందే మీరో ప్రకటన చేసేరనుకోండి".

" ఏమని ? "

అమె చెప్పింది. అరి వింటుంటే అతడి చెతిలోంచి ఫాన్ జారిపయింది. కష్టంమీద సంబాధించుకుని " మీ కెమన్నా మతిపోయిందా ? ఏమిటి మీరంటున్నది ? " అన్నాడు.

అమె మామూలగా నవ్వేసింది. పూర్వపు సీరియస్ దేరు. " మీథు ఆ పని చేయగలరు రేవంతోఁ నాకు తెలుసు. మీలో ఆ సామాజ్యం వున్నది. మీ కృష్ణ-పట్టురలా - మీ ఇరకై నంపత్సరాల చదరంగపు అనుభవం - వీటిని తక్కువ అంచనా వెమ్ముద్దు. "

" కానీ ఏ మాత్రం పాడయినా అభాసుపాంపుతాం " అవనమ్మకంగా అన్నాడు అతడు.

" నా స్లైన్ పాడయదు " అందామె.

అతడి శక్తిమీద అమెకు అనుభవం దేరు. అతడికి కావార్పింది ప్రతిశాఖామే! ఆ విషయం అమెకు తెలుసు.

మరుసటిరోజు పేపర్లో పెద్ద అశ్కరాల్టో పడింది.

REVANTH ANNOUNCES BLIND - FOLD

పేపరు టో అవాన్స్ మెంట్ యా విధంగా కొనసాగింది.

" ఇండియన్ గ్రాండ్ మాస్టర్ రేవంత్ కళ్ళో వశికరణ శక్తి ఉన్నదని, దానివల్లే అతడు ప్రత్యాఘట అటని సులభంగా కళ్ళోస్తున్నాడని తోచి అటగాడు ' ప్రభాకర్ ' అర్థపీంచాడు. అదే సమయంలో రేవంత్ వద్ద మంత్రించిన నిమ్మకాయ ఉండటంవల్లా, అంతకుముందు కొన్ని రోజుం క్రితం ప్రభాయత రఘ్వున్ అటగాడు పోల్నస్తో ఒక పత్రికకి యింటర్వ్యూ ఇస్తూ ' ఆ కడాంలో ' నాకేమీ తోచరేదు ' అనటంవల్లమూ, వాలామంది ఈ అర్థపణాలపట్ల ఉత్సాహాన్ని చూపించారు.

తనకు ఏ మానవతాతీతి శక్తులూ లేవని నిరూపించుకోవటం కోసమూ తన కళ్ళ ద్వారా పొస్పోల్ట్ చేసే ప్రస్తకే దెదని ప్రెష్టకులకి తెలపట్లు కోసమూ రేవంత్ అత్యంత సాహస్రమైన ఒక నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నారు.

ప్రత్యక్షితి అయిన ప్రభాకర్ తో పాటు ఆరుగురితో ఆయన భూయింది భార్త్తు అడతారు. కళ్ళకి గంతలు కళ్ళుకొని ఆడటంవల్ల ఇక తన కళ్ళో భార్త్తు వున్న శక్తి (ఒకవేళ అటుపంచి దేశ్రానా పుంటే) పని చెయ్యడని, అందువల్ల యా పోటికి వప్పుకోవాలని ఆయన కోరాడు.

ప్రాంతియ క్రీడామండలి ఏర్పాటు చేసిన సమావేశంలో మాట్లాడుతూ ప్రభాకర్, ఈ పోటీలో పార్లోనటం తన కెష్టమేననీ, రేవంత్ కళ్ళు

శక్తీసమైన పెక్కంలో అతడి ఆటని నలభై ఎత్తుల్లో కళ్ళే వెయ్యగలననీ ప్రకటించాడు.

ఎంతో ఉత్సాహంగా సాగబోయే ఈ పోటీలకి పోలన్స్ట్రో కాప్టీన్గా వ్యవహరిస్తారు. ఈ పోటీలో గెల్గిపునారికీ, పోలన్స్ట్రోకి మాములు ఇష్టుయిల ప్రకారం జరగవలసిన ఈ రోజు అట పరించుల జిల్లల తరువాత డిల్టో జరుగుతుంది. ప్రాంతియ క్రీడామండలి మెయిన్సోలులో రేపు ప్రార్థన్సు పదించికి ప్రారంభం కాబోయే ఈ అసక్కిదాయకమైన ఆటలకి చదరంగంలో అసక్కిన్నస్తు వాచేగాక మామూలు ప్రేక్షకులు కూడా వందల సంబ్యోలో వస్తారని అనుకుంటున్నారు."

10

మరుసటే రోజు తొమ్మిదిన్నరకే అక్కుడ జనం తెరుకోసాగేరు. పేపర్లో ప్రాసింది నిజమే అయింది. చదరంగం ఆట తెలిని వాళ్ళు కూడా యా భూయింద్ పోల్లు చూడటానికి వచ్చారు.

చాలామంది రేవంత్కి మతిపోయిందనే అనుకున్నారు. కళ్ళుమూను కుని ఒక చదరంగపు బోర్డుని జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడమే కష్టం. అలాంటిది నీడు బోర్డుల్లో ఆటని ఎలా జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటాడు ?

సరిగ్గు పది నిమ్మసైల పదికి రేవంత్ కారు కార్బూలయం ముందు ఆగింది. జనం గుంపులు గుంపులుగా అతడికైపు చూడసాగేరు. అతడవరితోనూ మాట్లాడలేదు. మానంగా తలవంచుకొని పోర్డోకి వచ్చేశాడు. పోలన్స్ట్రో మాత్రం కరచాలనం చేశాడు. పోలన్స్ట్రోకి తెలుసు. అతడి నొగ్గరతని భంగం చెయ్యకూడదని. అందువల్లే అతడిని పలకరించలేదు.

ఆసు చెయ్యబోలున్నది సామాన్యమైన సాహసం కాదని రేవంత్కి తెలుసు. తన పరుపు, ప్రతిష్ట చదరంగంలో తనకున్న విశిష్టాసం అన్ని ఈ రోజు ఈ ఆటమీద ఆధారపడి వుంటాయని కూడా తెలుసు. అతడిని మిత్రులు కొండరు పొచ్చరించారు. ప్రభాకర్ అర్థపణాల్స్ మెటీరియల్, గా జిరిగేరి ఏదిలేదని, ప్రభాకర్ ఓపెపోయినట్లునని....కానీ రేవంత్ తన నిర్ణయం మార్పుకోలేదు. చదరంగం రూల్స్) ప్రకారం రను గెలిగ్నట్లు కానీ ప్రజల్లో అప్పటికే నాటుకపోయిన భావాన్ని కూకటి వేశుతో సహా పెరికివెయ్యారి. అదే నిజమైన గెలువు.

అందుకే అతడు రిస్ట్రో లీస్టుకోరలేదు.

ప్రాధునే అయిదించికి చేశాడు. దాదాపు గంటసేవు గదిలో ఒంటరిగా కళ్ళమూసుకుని కూర్చున్నాడు. అది మెడిచేషన్ కాదు. కణాకరులూ, క్రీడాకారులూ తమ వృత్తిలో లీస్ట్స్ చేసే యజ్ఞం - బుషులు, శైగులూ, చేసు) మెడిచేషన్ కంటే గొప్పది. అతడు ప్రార్థిస్తున్నది భగవంతుని చేసు) మెడిచేషన్ కంటే గొప్పది. అతడు తనలోని శక్తిని రాన్నే భగవంతుడు అంటే అతడికి అభ్యంతరంలేదు.

సముద్రపు కెరటాలవరె పారే అలోచనల్ హోరు మొరటి పదినిముడ్లో తగ్గింది. మనసు ప్రశాంతమైంది. తరువాత అది దర్శించైంది. ఏష్ట తరించి చేసిన సారన దానికి సాయవడింది. సరిగ్గ గంట గడిచేసరికి తరించి చేసిన సారన దానికి సాయవడింది. సరిగ్గ గంట గడిచేసరికి అతడి మనోఫలకంమీద ఎనిమిది అధ్యగచ్ఛు - ఎనిమిది నిలవుగచ్ఛతో ఒక వదరంగపు బోర్డు ముద్రింపబడింది.

ఆ ఏకాగ్రత చెడకుండా అతడు అలాగే బయల్దేరి వచ్చేశాడు.

హోలు మధ్యలో ఏడు బల్లలున్నాయి.

ఒకమైపు-మూడు. మరొకమైపు... మధ్యలో ఇంకాకటి.

ఏడు బల్లలుమీద ఏడు చదరంగపు బోర్డులున్నాయి.

మధ్య కుర్కీలో ప్రభాకర్ కూర్చున్నాడు. మిగితా అరుగురూ జూనియర్స్). అయినా చదరంగంలో ప్రావీణ్యాలు. ఇటు ముగ్గురూ, అటు ముగ్గురూ కూర్చున్నారు.

పోలన్ నీ టాప్ వేశాడు ఏడుసార్లు.

రేవంత్ నాలుగుసార్లు సరిగ్గ చెప్పగిరేడు.

మొరటి ఇద్దరితో నభాపాపులు తరువాత ఆటగాడితో తెలుపు. మొరటి ఇద్దరితో నభాపాపులు తరువాత ముగ్గురితో తెలుపు. అలా ప్రారంభం ప్రభాకర్తో నటుపు, తరువాత ముగ్గురితో తెలుపు. అలా ప్రారంభం తెయ్యాలి అట.

తరువాత అతడి కళ్ళకి గంతలు కళ్ళబడ్డాయి. ప్రేక్షకుల్లోంచి ఇద్దరు ముగ్గురువచ్చి వాటిని పరిష్కించారు.

బ్లయిండ్ పోర్ట్ ప్రారంభం అయింది.

బ్లయిండ్ పోర్ట్ కిక్కిరిసి వుంది. అందరూ ఉత్సవకతతో చూడసాగేరు.

హోలు జనంతో కిక్కిరిసి వుంది. అందరూ ఉత్సవకతతో చూడసాగేరు. ఎడమవైపు మొళ్ళమొరట కూర్చున్న అటగాడు తన పాపుని ముందుకు జిరిపాడు.

“బోర్డు నెంబర్ వన్, ఎన్. కె. బి. 3” అని బిగ్గరగా అన్నాడు పోలన్ నీ. రేవంత్ మొరటులో సంక్షిప్తమైన చదరంగం బోర్డు ఏడుగా పోలన్ నీ విడిపోయింది. ఇప్పుడు వాటిమీద పాపులు నిండుగా వున్నాయి. పోలన్ నీ

ఆ మాట అనగానే బోర్డు నెంబర్ వన్ లో తెల్లపాపు ముందుకు కదిలింది. అతడు “పీ. కె. 4” అన్నాడు నెమ్మురిగా అది తన అటగా.

పోలన్ నీ అతడు చెప్పిన ప్రకారం అతడి తరపున పాపుని కదిపి రెండో బల్ల దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతడితో పాటు రేవంత్ కూడా నడిచాడు. అలా ఏడుగురితో ఏడు ఎత్తులు వేసి మళ్ళీ మొరటచే ఆటగాడి దగ్గరికి వచ్చే సరికి అతడు వైట్లని కిపిపాడు. అప్పువధానంలోలా మొదటి అతడు ఏం ఆడేడో జ్ఞావపం వుంచుకొని ఎత్తు వెయ్యాలి.

వచ్చి తన సీట్లో కూర్చుని రేవంత్ రెండో ఎత్తు చెప్పాడు.

ఇలా అట కొనసాగింది.

దాదా రెండున్నర గంటలు గడిచేసరికి ఇద్దరు రిజ్లెన్ చేసేరు. నలశై రెండో ఎత్తులో మరొకడు రిజ్లెన్ చేసేడు.

రేవంత్ కుర్కీలో కూర్చుని వున్నాడు. అతడి స్పృతి వథంలో నాలుగు చదరంగం బోర్డులూ స్పృష్టాగా కనబడుతున్నాయి. ఆ గదిలో సూరి పడితే వినబడేటం నిశ్శబ్దం వ్యాపించి వుంది. అతడో బుమీలా వున్నాడు. పోలన్ నీ మాటలు మాత్రం అతడి మొరటుని చేరుతున్నాయి. వెంటనే వాటికి జవాబు ఇస్తున్నాడు. కనులు తెరచి ఆడే వారికంటే అరగంట ఎక్కువ కైమ్ గియిన్ చేశాడు.

అతడిని తికమక పెడుతున్నది ప్రభాకర్ బక్కడే. బ్లయిండ్ పోర్ట్ లో ఎక్కువ పాపుల్ని చంపకాడు. కళ్ళ మూసుకుని ఆడే అటగాడిని మరింత కన్స్పూర్యాజ్ చెయ్యటం కోసం బోర్డుమీద ఎన్ని పాపులంచే అంత మంచిరి. అడే టాక్కెన్ పోర్ట్ అపుతున్నాడు ప్రభాకర్. అతడేమీ తక్కువ ఆటగాడు కాదు. భారతదేశపు అతితక్కువ మాస్టర్స్ లో ఒకడు. మిగితా వారిదేముంది, ఇంకో అరగంటలో చెక్క చెప్పగానే తప్పుకున్నారు.

తరువాత అనలు యుద్ధం ప్రారంభం అయింది. ఒక వద్దతిప్రకారం ఆడటంలేదు ప్రభాకర్. రేవంత్ బిలం అంతా అతడి గుర్రాల్ని వుంటుడని చెఱును. అందుకే తన చిపఫ్ నీ రెండు రూక్స్ నీ ఇచ్చేసి రేవంత్ తాలూకు రెండు గుర్రాల్ని తినేసేడు. అయితే ఆ తరువాత పిగ్గతాపుల్ని అనలు చదులుకోలేదు. రేవంత్ తాలూకు మిగితా వాటిని “పిక్” చేశాడు.

తన వైట్ పోగానే రేవంత్ క్యీన్ మీద ఆధారపడ్డాడు. సరిగ్గ నాలుగెత్తుల్లో దాన్ని బైటెకి తీసుకొని శత్రువుకంటో బౌరుబడ్డాడు. అతడు కళ్ళమూసుకునే ప్రభాకర్ పరి ఎత్తుల తరువాత ఏం ఆడతాడా అన్నది శూపొంచగల్లతున్నాడు. ఈ కళ ఒక్క బాటిపీపర్కే వున్నదని ప్రతితి.

అతడు పరిహాస ఎత్తుల ముందే ప్రత్యర్థి ఎత్తుని "ఫోర్స్" చేయగలిగి వాడట. ప్రభాకర్ తన క్షీర్వని ఇచ్చి రేవంత్ క్షీర్వని తినక తప్పగలేదు. ఇరవ్యేశ్వరికి రేవంత్ తన రూక్షని రంగంలోనికి తీసుకొచ్చి విషి మీర పడ్డడు. ప్రభాకర్ తాలూకు బిషిట్, రేవంత్ తాలూకు రూక్ష పోయినాయి. ఈ మధ్యలో పాన్‌స్ టపాపా ఎగిరిపోయినాయి.

అట ఈ స్టేజ్‌కొచ్చేసరికి రేవంత్ తనరాజుని స్వయంగా మండుకు తీసుకొచ్చాడు.

అప్పటివరకూ ఒకే కోణంలో ఆశోచిస్తున్న ప్రభాకర్ భోర్ధుమాస ఉలిక్కి పడ్డడు. భోర్ధు సగంకన్నా ఔగా ఖాళీగా వుంది. అంటే రేవంత్ మెరదు అంతక్కియుర్ గానూ తయారయిందన్నమాట. అది ఒక్కటే కాదు. ఆట ప్రారంభంలో రేవంత్ ఛేవరటలయిన నైట్‌ని తినేందుకుగానూ తన బిషిట్‌ని రెండు రూక్షనీ వదులుకున్నాడు. ఇప్పుడు దాదాపు చేబిల్ తన ఖాళీ అయినష్టీలో రేవంత్ రూక్ష సేయంతో రాజుని స్వయంగా తీసుకువస్తున్నాడు. తనకన్నా అతడికి ఒక రూక్ష ఎక్కువ ఉంది.

మరో నాలుగెత్తులు అధేసరికి ప్రభాకర్‌కి ఒక విషయం తెలిసిపోయింది. రేవంత్ తన నైట్‌ని తినడు. ఖాళీ అయిన చేబిల్‌మీర నైట్ ఎందుకూ కొరగావు. మరోషైలు రేవంత్ తాలూకు రూక్ష సైరపిపోరం చేస్తూంది. చేబిల్ ఖాళీ అవటం గమనించక పోవటంలోనే తను వప్పులో కాలు వేసేడు.

ఇప్పుడిక రేవంత్ కళ్ళకి గంతలు కళ్ళుకొని ఆడినా ఒకటే, నాలుగు కళ్ళతో ఆడినా ఒకటే. తను ఎలా అడరామనుకున్నాడో సరిగ్గా దానికి వ్యాలీకంగా అడించాడు తనచేత! చేబిల్ తనతోనే ఖాళీ చేయించాడు। ఇప్పుడిక అట కొసాగించి లాభంలేదు. ఇంకా నాలుగెత్తుల్లో కింగ్‌కి, నైట్‌కి ఫోర్స్‌కి చెయ్యటం ఖాయం.

అతడు భైమ్ చూసేడు.

ఇంకా అయిదు నిముడెలుంది. నాలుగు ఎత్తులు చెయ్యటానికి. మరికొంతసేపు ఆడి సమయం వృధా చెయ్యటం అనవనరం.

అడేకొర్కీ పూర్వ లవటం తప్ప మరేమీ లేదు.

లేచి నిలబడి "నేను వదులుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

అతడు దూరంగా వుండబంచేత రేవంత్‌కి అతడు అన్నారి అర్థం కాలేదు. మొదట నినబడింది చెపులు బ్రద్రలయేలా కరతాళ ధ్వనులు. తరువాత తల దగ్గిర పోలన్‌స్టీ వేళున్నర్చు. అతడు స్వయంగా విప్పులూ "కంగ్రాచ్చులేషన్స్ మైబాయ్" అంటున్నాడు. అప్పుడ్దమైంది అతడికి

రసు గెల్పానని. ఈ లోపులో జనం ఆతడిని చుట్టుచుట్టారు. చాలాసేపట్టుంచి మూసుకొని వుండబంచేత కళ్ళ మండుతున్నాయి. నీళు కారుతున్నాయి కూడా. అయితే ఆ నీళు మంటవల్ల వచ్చినవికావు. అనంంం వల్ల వల్పినవి ఆ హర్షతిరేకాన్ని అనుభవిస్తే తప్ప అనుభాతి అర్థం కాదు. ఏమనుకున్నాడో ఏమా ప్రభాకర్ కూడా వచ్చి కరవాలనం చేసేదు. కమేరాలు టీక్ మంటున్నాయి. ఒకడవరో ఖాళీ చరదంగం పెబిల్‌ని ఏడించిని కూడా భోటుల తీస్తున్నాడు.

"వారా గొప్పవిజయం సాధించావ్" నవ్వుతూ అన్నాడు పోలన్‌స్టీ..

"మాస్టర్ మీరా గెలుపు గొప్పదే. ఏడుగురితో జ్ఞయిండ్ పోల్టీ చూమూలే. నిజం చెప్పండి ఇలాటి పందెం ఆడవలసివస్తే మీరు ముఖై) మందితో ఒకేసారి జ్ఞయిండ్ పోల్టీ ఆడలేరూ!"

పోలన్‌స్టీ అతడిపైపు సూటిగా చూసేడు. రేవంత్ అన్నారి నిజమే! కర్తృ చాంపియన్ కార్పోర్ డెస్ట్రిమండితో ఒకసారి కళ్ళకి గంతలు కళ్ళుకని అడగలడని ప్రతీతి.

కథ గొప్పరి, అందుకే కళాకారుడికి ఎప్పుడూ సంతోషం లేదు. తచ్చేకొర్కీ సాధించవలసింది కనబడ్డానే వుంటుంది. ఆ తపనతోనే విషాదమూ, అనందమూనూ.

చే.వీ కమేరా నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతూంది. ఆటోగ్రాఫ్‌చేస్టూ అతడు ఆశోచిస్తున్నాడు. గెలుపుకీ ఓటమికీ తేడా ఎంత చిన్నది. ఒక చిన్న తప్పుడు ఎత్తువేసి ఓడిపోయి వుంటే ఈ జనం - హర్షతిరేకంతో ఇప్పుడు చుప్పబ్లు కొడుతూన్న ఈ జనం - హేశనతో ఎగతాళివేసి వుండేవారు. కనీసం ప్రయత్నాన్ని అర్థం చేసుకొని ఉండేవారు కూడా కాదు.

ఆ తటం అతడికి చిత్రమైన అనుభాతి కలిగింది. అతడో ఎత్తైన శిఫంమీర నిలబడి వున్నాడు. గెలుపుకీ ఓటమికీ అతీతమైన భావం మొహంలో ప్రతిబింబిస్తూ వుండగా, బుమిలా అతడు మరింత పైకినడుస్తూ పెట్టిపెతున్నాడు. సూర్యరశ్మికి చేతులు కళ్ళకి అడ్డుపెట్టుకుని వేలవేల మంది జనం అతడి నిప్పుచుని చూడచానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇదంతా తటాకలమే. తటంలో అతడు మామూలు మసిమీ అయ్యాడు. క్లామాత్రపు ఆ అనుభాతితో అహంగానీ, గర్వంగానీ లేవు. కానీ జీవితం తాలూకు గొప్ప నత్యం వుంది.

"ఒక వూళ్లో ఒక కాలేజి పుండట. ఆ కాలేజీ అమ్మాయిలు కొంత మంది కాలేజిదే అయిపోయాక ఒక పోల్లో పౌర్ణిశేషుకుంటున్నాళ్ల వాళ్లలో ఒకే ఒక అబ్బాయికూడ పున్నాడట అమాయకంగా పాంబుగ్గుల్ల అమ్మ రేవంతీలా."

రేవంతీ పశ్చ బిగించి "ముందు లెక్క చెప్పండి" అన్నాడు. ఈమె నవ్వి "ఏముంది? ఇంతలో కరెంట్ పోయిందట. ఆ చీకట్లు ప్రతిచిన్నారికి రేవంతీని ముర్దు పెట్టుకోవాలనిపించింది" అంది.

"ర్పీంద్ర సరోవర్ సంఘనలూ అన్నమాట."

"ఆ! అలాగేకానీ ఆ చీకట్లో రేవంతీ ఎక్కుడున్నాడో ఎలా కనబడ్డాడు? కనబడ్డు కదా." అందుకని వాళ్లలో రీడక్ లాటి అమ్మాయి, స్నేహితురాళ్లతో, "ఒనేవ్, మీరందరూ ఎక్కుప్పి వాళ్చు" అక్కడే కరలకుండా నిలబడండి. అందరీలీ వరసగా ముర్దు పెట్టుకుని నేను హటు బైటకి వెల్పిపోతాను అని అందట."

"మైగాడ్! ఒక అబ్బాయిని ముర్దు పెట్టుకోవటం కోసం అంత స్వాజాతి చర్యకి పాలపడే రిస్క్ లీసుకుందా."

"మరెం చేస్తుంది పాపం. రేవంతీ బుగ్గలకి అంత డిమాండ్ ఉండన్నమాట."

రేవంతీ కోపంగా ఫోన్ పెట్టేయబోతూ లెక్క ఇంటర్ఫెంట్ గా ఉండటంతో "తరువాత ఏమైంది?" అని అడ్డాడు.

"ఆ అమ్మాయిని చూసి ఇంకో అమ్మాయి కూడా అలాగేసి బైటకొచ్చిందట. అరగంట గిచేసరికి రేవంతీ ఒక్కడే ఎర్రగా కందిపోయి బుగ్గల్లో మిగిలిపోయాడు పాపం."

"ఆ తరువాత."

"బైట పూజ్ వేష్టున్న ఎలక్ష్మీయన్క గదిలోంచి 1081 సాభ్ మ్యూ" అని చప్పుడు వినిపించిందట.

"మైగాడ్!"

"ఆ గదిలో ఎంతమంది అమ్మాయిలున్నారో అదే నా చురీఫోన్రీ చివరి రెండు అంటు" అని ఫోన్ డినెక్కె చేసిందామె.

"ఒర్చేయ రేవూ. నీ గురించి ఎవరో వచ్చాగ్రా" అన్న తల్లిమాటలకీ, గదిలోంచి బైటకిపోవాడు రేవంతీ. హల్లో ఒక కాఫీ బట్టలు వేసుకున్న వ్యక్తి ఉన్నాడు. ఒక పెద్ద ప్యాకెట్లు, ఒక చీటి అందించాడు. చీటికి వ్యక్తి ఉన్నాడు.

"అఖండ విజయానికి గుర్తుగా అధినందిస్తూ" అని వుంది. దాని క్రింద విన్న అక్కరాల్లో.

"పే. యన్. మీ డిటెక్ట్ తెలివిని, పత్తేదారు చర్యల్ని దయచేసి తు అమాయక ప్రాణీమీద ప్రయోగించకండి" అని ప్రాయబడి వుంది. అతడికి నవ్వొచ్చింది.

కాగితాన్ని ముదుస్తూ "ఏమిటే ప్యాకెట్లు" అని అడ్డాడు. కుతూహలంగా.

అతడు పొకెట్లు విప్పుతూ, "మీ చురిఫోన్ ఎక్కుడ సార్" అని అడ్డాడు. రేవంతీ అతడిని తన బెడ్ రూమ్లోకి తీసుకెళ్చాడు.

ఆ పాకెట్ లో చిన్న ఎలక్ష్మీనిక్ కాలిక్యూలేబర్ లాటిరి వుంది. రాన్ని ఫోన్కి అమరుస్తూ అన్నాడు. "ఇందులో వంద బట్టన్ ఉన్నాయి. నార్! మీస్నేహితులికీ, పరిచయస్తులకీ ఫోన్ చెయ్యవలసివచ్చినప్పుడు ఇక మీరు నంబర్లు డయల్ చేయనక్కేద్దు. మీకు కావార్పిన వంద నెంబర్లు దాకా ఇందులో సంషేష్ట పరచవచ్చు. మీరు బట్టన్ నొక్కిచే ఆ నెంబర్ అదే యిస్టుంది. ఒకవేళ అవతలి వారి ఫోన్ ఎంగేళ్లు అయితే డయల్ చేసి అది వచ్చేవరకూ ఇది అలా చేస్తూనే ఉంటుంది. ఇది, మీ బైమ్ ని ఎంతో సేవ చెయ్యటమే కాకుండా, యన్. టి.డి.లు చెయ్యటానికి చాలా ఉపయోగపడ్డుంది" అంటూ ఇంకో ఆపరేటని తీసి రెండోపై అమర్చాడు.

"మీరు ఇంట్లో లెనప్పుడు ఈ బట్టన్ నొక్కి వెళ్చాలు. మీకు బైట్టుంచి ఎవరన్నా ఫోన్ చేస్తే ఇదిగో ఇలా వినబడ్డంది వాళ్లకి" అంటూ బట్టన్ నొక్కాడు ఒక అమ్మాయి కంఠం వినబడింది. "ఎక్కున్నాజీ మీ సర్? రేవంతీ ఇంట్లోలేరు. అయినకి మీరు ప్రిణ్టా మేసేజి ఇవ్వరలిష్టే చెప్పండి" టప్ మన్న చప్పుడుతో చేపు తిరగడం ప్రారంభం అయింది.

మెకానిక్ బేవ్ ని అఫ్ చేస్తూ అన్నాడు. "మీరు ఇంట్లో బేవ్ ని రిష్ట్ చేసుకుని వించే మీకు ఎవరచు ఫోన్ చేసి నించెవరలుకున్నది తెలుస్తుంది."

రేవంతీ విన్నుయంతో ఆ పరికరాలమైపు చూస్తున్నాడు. వైన్సు నీత అభివృద్ధి చెందిందో చూస్తుంచే అతడికి ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఇలాంటి పరికరాలు వున్నాయని ఎక్కుడో చదివాను. వైన్సు వాటిని ప్రత్యక్షంగా ఇండియాలో - అది తనింట్లో చూస్తూంటే సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగాయి.

“ ఎవరు పంపించారు వీటని ? ” అని అడిగాడు.

“ అమ్మాయిగారు, ”.

రేవంత్ ఆసక్కిగా ముందుకువంగి “ అదే ఎవరు ? ” అని అడిగాడు. ఆ మెకానిక్లు నిర్మిత్తంగా చెబుతోంచి మరో కాగితం తీసి అందించాడు. అందులో ఇలా వుంది.

“ మీరు అడుగుతారని తెలుసు బుచ్చయ్యామ్మగారూ ! అందుకే ఈ కాగితాన్ని కూడా ప్రాసి పెట్టాను.

వరిని, రేవంత్ తలత్తేసరికి ఆ మెకానిక్ లేదు.

“ కంగ్రామ్యులేషన్స్ ”.

“ ధాంకూర్స్ ” !

“ కంగ్రాట్స్ ”

“ ధాంకూర్స్ ” !

రేవంత్ తన ఛాంబర్ లోకి వచ్చి కూర్చున్న అయిదు నిముణైలకి మేనేజింగ్ డైరెక్ట్ వధనుంచి పిలుపువచ్చింది. మళ్ళీ ప్రమాందిరా భగవంతుడు అనుకుంటూ అతడు వెళ్ళాడు.

“ రా కూర్స్ ” ! అన్నాడు ఆయన. రేవంత్ ఎదుటి కుర్రీలో కూర్చున్నాడు.

“ కంగ్రామ్యులేషన్స్ ! పెప్పల్ నీ గురించి దాగా ప్రాసినయి. నిజంగా అభినందించవలసిన విషయం అది. ”

రేవంత్ ఆశ్చర్యపోయాడు. నాల్గోఱలక్కితం తనని ఇన్ డైరెక్ట్ గా రాజీనామా చెయ్యమన్నాయినేనా ఈయన ? ప్రశ్న అనలేమీ జరగణణ్ణూ ఎంత మామూలుగా మాట్లాడుతున్నాడు.....ఇందుకేనేవో నీటు యౌ బిజినెస్లో ఇంత పైకి రాగించింది.

“ ఇద్దరు ముగ్గురు టోర్డు అఫ్ డైరెక్ట్ ఫోన్ చేసి నీ గురించి వెసేరు. వచ్చే మీటింగులో నీ ప్రతిభకు గుర్తింపుగా రెంటు చేసేరు. ”

“ ధాంకూర్స్ సర్ ! ” అంటూ రెచి ఆయనతో కరచాలనం చేసాడు. అతనికి నవ్వువచ్చింది.

విజయమా విజయమా ! వెళుతూ వెళుతూ అథః పాత్రాన్ని తోస్తేను. వస్తూ వస్తూ అందరాన్ని ఎక్కి-స్తోత్తు. నీకు ఇది న్యాయమా ? .

అతడు తన ఛాంబర్ లోకి వచ్చేసరికి అక్కడ జేమ్స్ కూర్స్ గాన్ని పూడు. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఈంజి టైటో వుండే అతడి మొహం శ్రీకృంగా, ఏదో ఉద్యేగంతోనూ, ఉద్యోగుతోనూ నిండి వుంది. “ ఏమిటి రిష్టుమం ? ” అన్నాడు పంకరింపుగా.

జేమ్స్ చేతి గోశ్చవైపు మానుకుంటూ “ రేవంత్ సీకో విషయం తప్పాలి ” అన్నాడు.

అతడి కంరంలో కనబడిన సీరియస్ నెన్సికి రేవంత్ విస్క్యుయం చెంది “ ఏమిటి ? ఏదైనా గోదవ జరిగిందా ” అని అడిగాడు.

“ మొగాడి జీవితంలో పెళ్ళి అనేది పెద్ద గోదవ అనుకుంటే, అదే జరగబోలోంది ”.

రేవంత్కి అర్ధంంక “ అంటే ” అన్నాడు:

“ మనం ఒక అమ్మాయితో ఫోన్ లో మాట్లాడేం జ్ఞాపకం వుందా ! ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను ” తాపీగా అన్నాడు.

“ ఆ అమ్మాయిని నువ్వెప్పుడు కలునుకున్నావు ? ”.

“ మొన్నురాత్రి ”.

“ మొన్ను రాత్రి కలునుకొని ఈ రోజు అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నావా ? ”.

“ ఏం ? కలునుకున్న రెండు మూడు సంవత్సరాల వరకూ పెళ్ళి చేసుకో కూడదంటావా ? ”

మీరందూ జీవితానికి ఎందుకంత ప్రాముఖ్యత ఇస్ట్రార్స్ నాకు అర్థంకాదు. పరస్పర ఆకర్షణ, భావుకత్వం, ఆహార చందులామా, ఒకర్నుకరు అర్థం చేసుకోవటం - ఇదంతా ప్రాప్తి అని నా పుద్ధేశ్యం. ఇదోక్కుటాదు జీవితం....! పెళ్ళి అనేది జీవితంలో ఒక ఫేజ్ మాత్రమే. నీకు తెలుసుగా - నేనేడైనా నమ్మాను అంటే దాన్ని అనురిస్తానూ అని ”.

“ ఇంతగా నిన్ను ఆ అమ్మాయి ఎలా ఇంప్రెన్ చేయగలిగింది ? ”.

“ ఇందులో ఇంప్రెన్ అన్న ప్రస్తరీలేదు. ఏదో ఒకటి జరగాలి. కాబ్లై - అది అలా జరిగిపోయింది. అంటే ”.

“ అదే - ఎలా జరిగింది.

అతడు చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

11

విశాలమైన విధులగుండా అతడు మొటార్ సైకిల్ ని పోనిస్తున్నాడు. మలుపుల్లో అది వంగుతూంచే అమెకి భయం వేసింది పట్టుకోవటానికి ఏమీలేదు - అతడి నడుము తప్ప.

అతడి మొటారు సైకిల్ ఒక పెద్ద హోబర్ ముందు అగింది.

ఇద్దరూ ఒక కాలిన్ లో కూర్చున్నాక అతడేషైనా మాట్లాడడాడేమో అని చూసింది కానీ, అతడు అమెతో మాట్లాడటం కన్నా ముగ్గుక్క వినటంలోనే ఎక్కువ లీన్వై మొటారు సైకిల్ తాళం చెపుల్లో బెదిల్ మీద తాళం వేస్తున్నాడు వాటికి సరిపోయేటట్లుగా.

భోజనం పూర్తయేసరికి పదయింది.

“మీరు వుండేది ఎక్కుడి ?” బిల్ పేచెష్టూ అడిగాడు. అమె చెప్పింది.

అమె ఇంటిపై నడుపుతూ, మెయిన్ రోడ్ ప్రక్క సందుభో కనబడుతూన్న మేడ మీద గరి చూపిస్తూ, “అదిగి అక్కడే నేనుండేది” అని అంతరో అలోచన స్ట్రింగినపాటిలా “పదండి. నా గరి చూడురు గాని” అంటూ మొటారు సైకిల్ సప్రదన ప్రక్కకి కోశాడు.

అమె “ఇంతరాల్చి ఎందుకు” అనిబోయింది.

అతడు ట్రైక్ పేష్టూ “మా ఇంటి ఓనరు ఏమీ అనుకోదులెండి” అంటూ లోపలికి దారితీశాడు. సమస్యను తనవైపునుంచే అలోచిస్తున్న అతడిని చూస్తూ అమెకి ఆశ్చర్యం వేస్తుంది.

అతడు రూమ్ తాళం తీసి లోపలికి ప్రవేశించాడు. అతడి రూమ్ ఒక ముగ్గుజియములా పుంది. ఇంకు బాటిల్స్, బ్రెవ్లూ, డ్రాయింగ్ బోర్డుమీద రోర్డుతున్నాయి. కిటికీ తలపులు సరిగ్గా వెయ్యేదనుకుంటా డ్రాయింగ్ పేపర్లు ఎగిరి నేలమీద వచ్చి పడ్డాయి.

మంచం కొత్తదే అయినా నవారు బిగించకపోవటంవల్ల కుక్కి మంచంలా వుంది. తలదింధ్ను వుండవలసినచోట నాణాగైదు బౌండు పుస్తకాలున్నాయి. గోడకి స్పృసిన గిటారు వేలాడుతూ వుంది.

“కాఫీ తాగుతారా”

“ఇప్పుడేగా భోంచేసిం”.

“పట్టుదు” అంటూ జ్ఞాస్సులో వల్లారిపోయిన కాఫిని స్టైమీద పెట్టాడు. అమె ర్పుస్టి పెద్ద ఫోటోమీద పడింది. రానిమీర ప్రాసి వున్న పేరు నదువుతూ “ఎవరి గ్రాగ్రిపెక్ ?” అని అడిగింది.

“ అమెరికాలో పెద్ద క్రికెట్ ఫైయరు ” అన్నాడు.

పుస్తకాల రాక్సోంచి అమె ఒక పుస్తకాన్ని బైటకి తీసింది. ‘గీతల్లో భావాలు’ అన్న ఇంగ్లీషు పుస్తకం లాది.

“ మీరు బోమ్మలు కూడా వేస్తారా ? ”.

“ వేస్తాను ”.

“ పత్రికల్లో వస్తూ వుంటాయా ? ”.

“ ఆ ! కార్డ్రూస్లు ”

అమె చుప్పున తలత్తి “ చేమ్మ) అన్న పేరుమీద వేసేది మీరేనా ? ” అంది.

“ నేనే ”

అప్రయత్నంగా అమె చేతిలో పుస్తకం జారిపోయింది. ఆంధ్రదేశంలోన్నా అతి, కొద్దిమంది కార్డ్రూస్లులలో అతడ్డుక్కడు. బోమ్మెసి బోకు ల్రాయకుండా బోమ్ముతోనే నవ్వు తెప్పిస్తాడు. అప్పడాల కర్ర - గయ్యాలి భార్య బోకులకు దూరంగా వుంటాడు.

ఇంతోస్పూ మీరే ‘తను’ అని చెప్పాలేదేం ? ”

“ ఏది ఆ సందర్భం రాలేదుగా ”,

సులోచనకి తన ఎక్కెంజిలో పనిచేసే ఆవరేటరు గుర్తొప్పాడు. అతడు తన వచనగేయం పడిన పత్రికని చేతిలో పట్టుకొని తిరిగాడు. ప్రతి సంభాషణి ఆ పత్రిక మీదకి తీసుకొచ్చి తన రవనని చూపించేవాడు.

“ భలే నవ్వొస్తాయ్ ? మీరంత బాగా బోమ్మను ఎలా వేస్తారు ? ”

“ నిరంతర మానసిక ఘర్షణానుంచి బైటవడడానికి....ఎలావేస్తాం ? డ్రాయింగ్ పేపరు మీద ఇందియన్ ఇంకో ” అన్నాడు నవ్వి. అమె ఇంకా ఆ సంభాషమం నుంచి తేరుకోలేదు.

ఈ లోపలో కాఫీ కాగింది. అతడు కప్పుల్ని వెతకటానికి అయిదు నిమ్మాలు పట్టింది నవ్వాన్ పేపర్ల వెనుక రొరికాయి కప్పులు. ఈ లోపలో కాఫీ చల్లారిపోయింది. రాన్నె తాగేరు.

దూరంగా ఎక్కుడో గడియారం ఒక గంటకోట్టి పదిన్నర అయిపట్టు నూచిందిది.

చేమ్మ చిన్నత్తెలు వేలాడు. గరి నీలిరంగులో కనిపిస్తుంది. కిటికీలోని వెన్నెం వడుతోంది ఒక్కసారి గరిలో వ్యాపించిన చీకటికి అమె బెదిరింది కాఫి అంతలో అతడు అడిగాడు.

“ మీ ఎక్కెంజి గురించి చెప్పాండి ”

తన సమైక్య గురించి అతడు అడిగేసరికి ఆమె కొద్దిగా ఉత్సాహపడి
“నీం చెవులు” అంది.

“ ఎక్కుంజిల్ తెలిసినవాళ్ళు ఏవర్కొ వుంట మనం లుగ్గొ బట్టునా ఫెను చేసుకోవచ్చునట, నిజమేనా ? ”

“ఎవరన్నారు? శుద్ధ అబద్ధం” ఆమె కాదుగో క పాత ఉపది.

"ಅಲ್ಲಾಗೆ ಅಂಬಾರ್ಥಿಂದಿ, ನಿಂಜ ಚೆಪ್ಪಂಡಿ" ಅಂಬು ಬಳವಂತಂ
ಚೇಸಾದು. ಅವು ಅರ್ಲೊನಿಂಬಿ ನಾಕು ತೆಲಿಸಿನಂತವರಕ್ಕ ಅಲ್ಲ ಚೆಯ್ಯೆರೆಂ-ಪೈತೆ
ಅಂಬುಶೆನ್ಸ್‌ಲ್ ತೆಲಿಸಿನ ವಾಕ್ಯವರಯಿನಾ ಪುಂಟೆ ವಾಟ್‌ಲೋಕರ್‌ಕಾರ್‌ನ್ ಟ್ರೀಗ್
ಇವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಮುಕುಂಡಾ." ೧೮೫೩ ಕ್ರಿಸ್ತಕಾಲ

“మీరూ ఆ ప్రజాపన్నతికి ఎప్పుడు స్వీరు”

ఆమె నవ్వి “ ఏం ? మీరు చెయ్యాలిన కాలు) వున్నాయి ”
అంది. అతడు తలూపాడు. “ ఈ విధంగాస్తూ బిల్లు తగ్గిమమకుంటు
న్నాను.” అని ఏరో జ్ఞాపకం వచ్చినవాడిలా “ లైన్ మెన్ ని పట్టుకుంచే
ఉండిగాడు.

ఆంధ్ర కానీ నిజం కాదు. మా కొచ్చిన కంప్యూటర్ తోండ్ర
తోమ్మిది శాతం తప్పగు కంప్యూటర్. ముఖ్యంగా యన్.ఎస్.టి.డి. వచ్చాక
ఇశ్కుల్లో అడవాత్మన్ దూరప్రాంతాలలో వున్న బంధువులతో గంటల తరబడి
పద్ధతిల్లో తెలుగుభేషణ విషయమే మరిచిపోతారు. బిల్లు వచ్చాక మొగొత్తు ఎగిం
చుట్టూడి. ఆ విషయమే మరిచిపోతారు. " విల్లు వచ్చాక మొగొత్తు ఎగిం
చుట్టూడి. తేలుకుట్టిన రోంగల్లు వుండిపోతారు. "

“ಅಂಟೆ ರಾಂಗ್ ಬಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಅನ್ನದೆ ಜರಗಣ ಇರು.”
“ಆ ಮಾತ್ರಂ ತಪ್ಪುಯ ಏ ಡಿಪ್ಪ್ರಮೆಂಟ್‌ಲೋನ್ನು ಜರುಗುತ್ತಾಯಿ.
ಚೆಮ್ಮೆ! ಮಾ ಡಿಪ್ಪ್ರಮೆಂಟ್‌ನಿ ತಪ್ಪುಪಟ್ಟಾಂತೆ ಒಕ್ಕೆ ಒಕಟುಂದಿ. ನಾರ
ನಿರತ್ಯಂಗ್ ಮಾ ವಾಸ್ತವ ಚೆಪ್ಪಿನ್ನು ತಪ್ಪು.”

“ ఏమిటి ? ”
 ఇంతమంది శోస్తు కావల్సిన వాళ్ళు వెయిటింగ్ లిఫ్ట్స్ పునర్వురు
 కడా ! భవిష్యత్తులో వీళ్ళు లక్షణాకా తేల్రూరు. ఇంతమందికి కావల్సిన
 శోస్తు డిపార్ట్మెంట్ ఎందుకు సమకూర్చలేకపోతాంది ? కేవలం బాడ్
 శోస్తు డిపార్ట్మెంట్ ఎందుకు సమకూర్చలేకపోతాంది ? కేవలం బాడ్
 శోస్తు నీనింగ్ ! ఇప్పుడొక పదికోల్పు ఖర్పు పెట్టబం ర్యారా భవిష్యత్తులో
 మరిన్ని లాభాలు గడించమన్చ. ఎక్కేంజిలని విస్తృత పర్యటం ర్యారా
 అడిన్ అడిన్ హాడికి పదికోల్పు ఇచ్చే ఏర్పాటు చెయ్యవచ్చు. ఎందుకి

వెన్నిల్ల ఆడపెల్ల -

చెయ్యటం లేదు? ” అంటూ, అంతలో తను ఆవేశంగా మాట్లాడుతున్నానని
గ్రహించి అపు చేసింది, జీమ్స్కి ఆ విషయంవట్ల అంత ఉత్సాహం
కలగలేదు.

“ ఇంకో విషయం చెప్పండి ” అన్నాడు.

డురు నిద్రకువక్రమించడానికి ఆయత్తమవుతుంది, తారు) దిక్కుగా వెళున) పక్కి తెల్గుగా కనబడుతుంది కటీకోలోయి.

“విముఖ”

" మనం వచ్చేనా ఏడిపించాలటే వాళ్ళకి ఫోన్‌చేసి తిరిగి మన రిస్వర్ సరిగ్గా పెట్టకపోతే వాళ్ళ ఫోన్ పనిచెయ్యరట, నిజమేనా ? "

ఆమె కళ్ళు పెద్దవివేసి “ ఇన్ని దారుణమైన ఆరోచనలు మీకెందుకు కలుగుతున్నాయి ? ” అని అడిగింది.

" నిజమో కాదో చెపుకూడరా ఏమిటి ? "

ನಿಜಮೇ

ఇంటి గలవాళు క్రిందలైణ్ణు అర్పేశారు, వరండాలో చికటి పంగా పరచుకుంది. అతడు కిటెకీ తలుపు తెరిచాడు చల్లగియాలి రివ్వున వీస్తుంది. చేష్ట రికార్డర్ అన్వేష్టూ అన్నాడు. “ ఏం మాట్లాడేనా ఫోనే కాబట్టి అమ్మాయియు అంతగా పట్టించుకోరని అంటారు, నిజమేనా ? ”

"మాకు అవసరమైనదానికన్నా ఎక్కువగా అవతలి వాళ్ళ మాళ్ళడిచే కీ. అఫ్చెస్టం అది తెలియక మేము ఇంకా నింటున్నామనుకొని అవతలి వృక్షి మాళ్ళడబం కొనసాగిస్తాడు. అలాగే తెల్లుకూడ...." అంటూ నవింది.

" వాకు ఆశ్రయంగా ఉంటుంది । [ప్రాద్రుట్టుంటీ సౌయంత్రంవరకూ డయల్ అలా తెప్పుతానే వుంటారు కదా, వేళు] నొప్పిష్టువు ".

“పెయిన్ బటన్ సిష్టమ్ వ్స్టే బావుణ్ణ అని మొం అనుకుంటూ వ్యంచాం”.

పేర్ రికర్డ్‌లో సాట మంద్రస్తోయిలో వస్తుంది. అతడు పక్కమీదవన్న పుస్కాలు తీసి అల్పురాలో నద్దేడు: ఆమె వాచి చూసుకుంది. అతడు తన గదిలో భోన్ చూపిస్తూ, “ ఏది నాకెలా వచ్చిందో తెలుసా ? ” అని అడిగాడు.

“ ఎలా చెప్పింద ? ”

“ముదచి ఆరైళ్లా మానాన్నకి ఫోర్ట్ కంష్టయింట్! తరువాత ఆరైళ్లా మా అమ్మకి హృదైగం. ఇంట్లో ఎవరిక్కొ సీరియస్‌గా ఉంటే ఔంపరరి ఫోన్ ఇస్ట్రోరూ కదా!”

“పాశేరి” అని అడిగింది వున్న ఒక్క గరిని చూస్తూ,

“నా చిన్నపుడే పోయారు.” అంటూ నవ్వేదు. అమె కూడా నవ్వింది! అతడు చాలా క్యాజలువర్గగా రగ్గిరికొచ్చి అమెని చేతుల మధ్య తీసుకున్నాడు. ఇదెతో నిశ్శబ్దంగా మామూలుగా జరిగిపోయింది.

ఒక్క తణం అమెకేమీ అర్థంకాలేదు. అతడి మొహం రగ్గిరకొస్ట్రాండి అర్థమ్యేసరికి అమె ఒక్కసారిగా విదిలించుకొని, హాస్ట్రిక్‌గా వెనక్కి అదుగువేసి, “ఏ...ఎనిటది” అని అడిగింది, తడి ఆరిన గొంతుతో.

అమె నుంచి ఈ రియాక్షన్ ఆశించినట్లూ అతడో తణం విష్టుబోయి “మీ కిస్టం లేదా?” అన్నాడు. అతడి కంఠంలో ఆశ్చర్యం కొచ్చోచినట్లూ కనబదుతూంది.

“ఏముకుంటున్నారు మీరు నా గురించి” రోపమూ, ఉక్కోపమూ, నినపోయతా, ఏడుపూ కలిసిన కంఠంలో అడిగింది.

అతడూ అంటే నిజాయితీగా, “ఏమీ అనుకోవటంలేదు” అన్నాడు. ఈ జపాటుకి అమె తెల్లుబోయి తలెత్తియాసింది. అతను అన్నాడు “మీహూ నేనూ యిద్దరమే వున్నాం గిరిలో. భైము రాత్రి పది రాటింది. మీకు ఇష్టమేచూ అసుకున్నాను” అన్నాడు.

“ఒక అమాయకమైన అడపేళ్ల మిమ్మల్ని నమ్మి గరికి వ్యక్తి ఇక ఆ ఉడైశ్యం తప్ప మరేమీ కలగడా మీకు?” కోపంగా అంది.

“మరీ ప్రీత్యాన్ని నటించకండి, నటించే వాళ్లంటే నా కనహ్యం. ఇలా జరగబోతూందని నిజంగా మీకు తెలీదా?” అన్నాడు.

“నిజంగా నాకు తెలీదు మీకి ఉడైశ్య వుందని నేను అనుకోలేదు?” ఏడుపోక్కట్టే తరువాయి అమె కంఠంలో.

అతడు అమె వంక సూటిగా చూసేదు. అమె కంఠంలో వినబడిని సినియారిటీ గుర్తించి, ఒక్క తణం మానంగా వుండి, భుజాలెగరేసి, “ట. కె. ఇట్లార్ట్...” అన్నాడు. “నేనే తొందరవడ్డానేమో, ఇక ఇదంతా మరిపోండి”.

ముక్కు పాడుం పెట్టుకుని తుమ్మి సారి చెప్పినంత సులభంగా అతను ఇదంతా మరిపోండి అనేసరికి అమె తల తిరిగిపోయింది.

“ఇందుకోసమే నిన్నిక్కాడికి తీసుకొచ్చారా” అని అడిగింది.

అతడు తల నిర్మల్యంగా ఎగరేసి, “ఇంక అదంతా మరిపోమన్నాగా” అన్నాడు.

“కాదు చెప్పండి. నన్నిక భవిష్యత్తులో కలుపుకోరు కదూ?”

“రాజేముంది-ఎప్పుడైనా కలుపుకుంటూనే వుంటాం కదా” చేలిగ్గా అన్నాడు.

“అంటే మీ ఉద్దేశ్యంలో ఆడా మొగ మర్య స్టేప్హాం అంటే ఇంచే నన్నమాట” హేళన ధ్వనిస్తూన్న స్వరంతో అంది. అతడు నెమ్మదిగా వెనురిగి అమెపై సూటిగా చూసేదు.

“ఇంటే అన్న మీ మాటకి అర్థం ఏమిటి? మొదట్లో ప్రేమికుడు చందులూ ఎంత బాపుండో అని అంటాడు. అవునంటుంది. మన భాపాలు ఎంత బాగా కలిసిపోయాయా చూసేరా అంటాడు. అమె తరాత్మయతరో తలూపుతుంది. నేన్నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను అంటాడు. నేనూ అంటే నువ్వురేకపోవే బ్రతకరెను ప్రియా అంటుంది. అతడామెను రగ్గరకు తీసుకుంటాడు. ప్రక్కాలే పులకిస్టుంది. కోఱల పాడుతుంది. అమె అతడిలో బహ్యం అయిపోతుంది. ఇంతకు మొత్తం మీర చివరకు జరిగేదేవిటంటే అతడు అమెను అనుభవించటం... దానికోసం ఇంత ట్రామ్ ఇన్నిరోజులు పాట్లూ ఎందుకు? ప్రతిది అక్కడికి వెళ్లి అంతమయ్యారానికి, అదేదో అక్కడే ట్రాపంథించి ముగించేసుకుంటే-ఆ సమయాన్నాంతా మిగతా విలువైన పశ్చి వుపయోగించుకోవచ్చగా! ఈ ప్రేమికుల్ని చూస్తే నాకు నవ్వస్తూంది. ప్రేమ అనే ఆత్మవంచన వేరిటి ఎంత సమయాన్ని వ్యాధా చేసుకుంటూ వుంటారో! ముఖ్యంగా మా రెవంల్ లాంటి వాళ్లు.”

“మీరింత మెటీరియలిస్టు అసుకోలేదు.”

“నావి దారుణమైన భానారే. కనీ నా భావాల్ని వేసు చెంపాందినమునే హక్కు నాకుంది పీటితో మీరు కన్నిన్న అవ్యాలని రూల్ లేదు..”

“మనం వెళ్లామా ఇక!”

“పరండి!” తాంచం కప్ప చేతిలోకి తీసుకుంటా అన్నాడు. అమె గుమ్మం దాటబోయేదల్లు ఆగి, “షైగాడ్ ?” అంది.

“ఏం జరిగింది..”

అమె కొడ్డిగా సిగ్గుతో “బ్రా తెగినట్టుంది. ఇలా ఎలా వెళ్లటం?” అని అటు తిరిగి “అవునా” అని అడిగింది.

ఆతడు ఆమె తెల్లటి స్విమీర బిగుతుగా వున్న జాకెట్‌ను క్రైగ్
ప్రైకితీసి, (ప్రైస్) అందుకోవడానికి ప్రయత్నమేచేసి, రెండు చేతుల్లో లాగి
దగ్గరకు చేరున్నా, “ తెగిపోలేదు, హుక్ నిడిపోయిందంచే ” అంటూ
పరిచేశాడు.

ఆమె బల్లమీద పెళ్ళిన హాండ్ భ్యాగ్ చెతిలోకి తీసుకొంటూ అతడి వైపు చూసింది. ఒక కారు బాగుచేసిన మెకానిక్ అలసట మాత్రమే కనబడ్డింది అతడి మొహంలో.

“ వ్యాపి ? ”

ఆమెకు సిగ్గేసింది. కానీ అతడి మనసు రోతుల్ని అస్పష్టంగా తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం ఆ సిగ్గుని పక్కకు నెఱింది. "మీకు.. మీకు ఏ కోర్కె కలగలేదా?" అని అడిగింది. అతడి మొహంలో విస్మయం స్పష్టంగా కనబడింది. "మీరూర్నారుగా! ఒకసారి అన్న తర్వాత ఇక ఎందుక్కులుగుతుంది" అన్నాడు. అంతలో ఏదో అర్థమైనట్టు నవ్వి కేవలము నా నిగ్రహం పరిష్ఠించటం కోసమే మీరు ఇలా చేసారా "ఏమిటి" అని అంతలోనే మారిన కంతస్వరంతో "నా అల్సారణ్ణా, భావాలూ అన్ని మెటీరియల్స్‌గానే వుంటాయి నుంచినా! ఇంకో వంద సంవత్సరాలు పోయినా-మనం ఇలాగే వుంటాం. మీరు బాత్ రూంలో నబ్బు అందించమన్నా నాకే కోర్కె కలగడు. మీరు 'నో' అన్న తణం నుంచి మిమ్మల్ని ప్రీగా గుర్తించటం మానేజాను. అందుకే మనిషరి మధ్య భవిష్యత్తులో స్నేహం గురించి ద్రస్తావన వచ్చినప్పుడు తటపటాయించామ.. మీతో నేను పేకదలేను. మనసు భావాలేసప్పుడు కలిసి మందు కొళ్ళులేను. ఇంకెలా మీతో స్నేహం చెయ్యటం? మనసులో ఒక భావాన్ని పెట్టుకొని పైకి మరొలా మాట్లాడటం నాకు చేతకాడు. నేను పచ్చిగా మాట్లాడినట్టు అనిపిస్తే నన్ను కుమించండి. మీకన్నా సునీల్ గవాస్కర్తో కలం స్నేహం చెయ్యటం నాకు ఇష్టం" అన్నాడు.

“ ఎంత దారుణమైన అలోచనలు మీవి ! మనసుని కూడా అణమైనటి లేఖ క్షేమట్టు వున్నారే . ”

రిష్ట కట్టిల్చున్న పునర్వ్యాపికి వెళ్లటంతో వెన్నెల మాయమైది. ఆ చంద్రుడు మఱ్ఱులవాటుకి వెళ్లటంతో వెన్నెల మాయమైది. ఆ చీకటిలో అతడి మొహంలో భావాలు కనబడుటలేదు. రోతైన స్వరంలో

కుండం మాత్రం వినిపిస్తూంది. “చాలా దారుణమైన భావాలు అనును, చాలా వ్యాపార సంబంధమైన భావాలు, ఏ మాత్రం లాలిత్యం పున్నా అమ్మాయి మనసుమై తూళ్ళు పొడిచే భావాలు? నాకు ప్రేమ మీరా నమ్మకం తేదు. దాని గురించి ఏక్కు తరబడి ఆలోచించి బస్తాలక్కొద్దీ కావ్యాలు ప్రాస్తరెందుకో అశ్శంకాదు. అదో క్రిమినల్ వేష్ట్ అఫ్ టైమ్స్ ఆని నా ఉచ్ఛేష్యం”

“ప్రేమచల్లు మీకింత తెలికైన అభిప్రాయాన్ని కలిగించిన వారెవరు ? ”

“మా కుటుంబ సభ్యులు” అన్నాడు. “ఇన్నసెష్ట్ అన్న పరం మీరప్పుకైనా విన్నారా? ఇన్నసెష్ట్ అంటు దగ్గర బంధువుల్లో శారీరక సంబంధం. ప్రస్తుతం పొంగ్గుత్తు దేశాల్లో రారుణంగా పెరిగిపోయిన ఈ ఇన్నసెష్ట్ పాతిక సంవత్సరాల క్రితమే మా ఇంట్లో వుండేది. నా తల్లి స్వాత్మ చీజర్. ఓ మధ్యాహ్నాం ఏదో వచిమీద ఇంటికివచ్చిన అపిడికి తన మొగుడూ, కూతురు పక్కమీద కనబడ్డారు. అక్కడే ఆ వడ్డిల్లి చంపేసి వచిమిది సంవత్సరాల జైలు అనుభవించి అక్కడ జైలర్ తోసే ఆ తర్వాత చేచిపోయింది.”

ఆతడు వారా మామూలుగా మాట్లాడచానికి ప్రయత్నించినా వనికి కంఠాన్ని స్వీధించి ఉంచుకోవచానికి చాలా కష్టపడుతున్నానడని ఆమె గ్రహించింది. అటుమైపు తిరిగి ఉండబంపల్ల అతడిమెపూరం కనబడబంంరేదు అతడు చెప్పసాగేడు. “ చదువుకోవటం కష్టమైంది. స్క్రూల్ ఫిఫ్ సరిపోయిదికాదు. త్రైవేళ్లు చెప్పటం తప్పనిసరి అఱుంది. రాంతో చదువుకి ఔమ్ ఉండేదికాదు, రోజుకి వచ్చారు గంటలు పనిచేయుటం అలవాటయింది. చదువు పూర్తయ్యాక ఒక్కసారి సమయాన్ని ఏం చేసుకోవాలో తెలియేదు. కార్బూన్స్, గిటారు అన్నిటికన్నా ఎక్కువగా పుస్కాలు వీటితో చీకట్లోఎంటే వెలుగులోకి వచ్చినట్టుయింది. ఇంత ప్రశంసన నా మళ్ళీ వుండా అనిపించింది. ఒక్కసారి ఈ ‘స్ట్రోఫ్’ కలిగాక ఈ ప్రైమమీర-సున్నితమైన భావాలమీదు నమ్మకం పోయింది. నా ఈ పరిణామానికంతటికి కిరిపి మీరు ‘మెట్రియలిజం’ అని పేరు పెట్టుకుంటే నాకు అభ్యంతరం లేదు... వరండి మనం ఇలా వరండాలో నీలబడి మనసులు విప్పుకోవటం ఏమి భాగాలేదు.” అంటూ కదిలేడు.

ఆమె కరల్లేదు. నీపేష్టురాలైవ్యూ అలానే నిలబడి వుంది. ఏ మసిస్ చెడ్డవాడు కాదు. మనసు లోతుల్లోకి చూడగల్లితే అంతే అనిపించింది ఆమెకి.

"జీవితాన్ని ఇంత బిజనెన్లా తీసుకొనే మీరు పెళ్ళండుకు చేసుకోలేదు. నా ఉద్దేశ్యం భార్యమీద నెలకి ఓ మూడు వాలుగొందలు ఇర్పు పెట్టటం ద్వారా ఓ వంటమనిషి కమ్-స్ట్రీకమ్ పనిమనిషి వస్తుంది కదా" అంది.

ఆమె మాటల్లో ఎగతాలి ఏడైనా వుందేమోనని అతడు ఆమెపై చూసేదు. ఆమె నవ్వేసరికి తనూ నవ్వుతూ "నిజమే", ఈ ఆలోచన నాకు రాలేదు సుమా! అయినా ఇంత పచ్చి అభిప్రాయాలున్న నస్సు ఎవరు చేసుకుంటారు. నాకు మాటల్లో మోనం చెయ్యటం ఇష్టంలేదు" అన్నాడు.

"నాలాటి ఒంటరి ఆడది ఎవరైనా చేసుకోవచ్చు. అడిగిమాడండి."

"నిజంగా చేసుకుంటారా?"

"ఓ...."

"ధాంక్యూ! రెండు మూడు రోజుల్లో గుడి కానీ, చరికాసీ నీరి ఖాళీ వుంటే అక్కడ చేసుకుందాం. ఓ.కే."

"సరే"

"ఏమిటి ఇంతేనా? అయిపోయిందా" ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు రేవంత్.

"ఇంతేనా ఏమిటి. అంతే అయిపోయింది" కుర్చీ వెనక్కి వాలుటా అన్నాడు జేమ్స్.

"నేను నమ్మలేను, ఇంత తొందరగా కేవలం రెండే రెండు ప్రశ్నలతో ఈడ్రూ ఈ నిర్ణయానికి వచ్చేశారా?"

"జీవితాంతం కలిసి వుండబోయే నిర్ణయాన్ని ఇంత క్యాబిన్‌గ్రామ్ తీసుకున్నారా" ప్రశ్నమీద ప్రశ్న కురిపించాడు రేవంత్.

"అంటే చేసుకోబోయేముందు ఓ నెలరోజులపాటు ఒకరినొకరు నాక్కా. ఔన్నె పెట్టుకోవాలంటావా?"

జేమ్స్ తనని దెబ్పకొచ్చాడని అనుకున్నాడు రేవంత్. అయినా నాళ్ళిర్చి మధ్య ఆ మాత్రం చనువుంది. రేవంత్కు ఈ విషయాన్ని జీర్ణించుకోలేక "ఆమె ఎలాటిదో ఏమిటో నీకు ఏం తెలును?" అని అడిగాడు.

"నీ వెన్నెల్లో ఆడపేళ్లు ఎలాంటిదో తెలియకుండానే ఆమెని నప్పు

ప్రశ్నల్లో ఆడపేళ్లు? మూడు నిముషేల పెళ్లిమాపులు అన్న లాజిక్ ప్రమాణంలుని ఎందుకుమోవు" అని ఆగి, "నువ్వు అడగబోయే ప్రశ్నలు నాకు తెలును. అర్థరాత్రి మాటార్ సైకిల్ ఎక్కి బైర్యంగా రూమ్కి వచ్చిన అమ్మాయి పవిత్రత గురించి నీకు అనుమానం కుగురైరా. అని అంతేనా? ఈ పవిత్రత గురించి అనేరి ఒక ట్రావ్ టీ నా ఉద్దేశం నాకు అనుమానం కలిగిందే అనుకో.... అర్థరాత్రి ఒక అమ్మాయిని తీసుకొని వెళ్లిన నా పవిత్రతమీద కూడా ఆమెకి అనుమానం గాలి కదా. పురుషుడికి అక్కరైని పవిత్రత స్త్రీకి ఎందుకు కావాలంటుందో అనుమాజం నాక్కంకాదు. నేనుట్టే మాటలు చెప్పేపాట్టే కాదని నీకు గెను. మేమిద్దరం కలిసివుంటాం అంతే! ఇరైనైనాగ్గు గంటలు బిట్టబిస్తి దినర్యాలో మూడు నిముషేల 'బయలాజికల్ నీడ్' కోసం పరస్పరం పూకారించుంటాం. ఓ యాభై సంవత్సరాల తర్వాత ఇద్దరం చవిపోతాం. ఇందానికి ఇంత మాససీక సంఘర్షణా-నిర్దిష్టయాయా-సిద్ధాంతాయా ఇంద్రీ ఇందుకు? పెళ్లునేరి రిస్ట్రీ అయినప్పుడు ఆ రిస్ట్రీ ఎవరితోనైనేం? నా మాటలు నీకు నప్పు పుట్టించవచ్చు. కానీ జీవితంలో ఎన్నో రాపిదులకు శరి అయిన నా మనసు నాకు నేర్చిన పారం ఇది. ఇది నేనేరో ప్రశ్నల్లో పున్నాను. నా మనసు నెవరూ అడ్డం చేసుకోవటంలేదు, వాగ్గు ప్రశ్నల్లో ఆలోచస్తు నాకు అందుకే కలగవు. దీనికి మీరు పెళ్లినేరు పెట్టిరియలిజిం అయితే నాకు అధ్యంతరం డేరు. ఎందుకంటే అనలు పెళ్లి అనేరి పురుషుడూ ప్రీ అనే ఇద్దరు మెటీరియలిస్టులు తమ పరస్పర ఉపరాలు తీర్చుకోవటం కోసం చేసుకొనేరి అని నేను భావిస్తున్న సైంప భావకత్తుమూ, సెంటిమెంటూ, కవిత్యమూ చెప్పినాసరే.... ఇన్ని ఇంచియే నేనీ పెళ్లికి సిద్ధపడ్డును. ఎట్లండే పెళ్లి! వచ్చేయ్య."

12

"చాలా విచిత్రమైన వ్యక్తిలాగా పున్నాడే" అందామె ఫౌన్‌లో హెంట్ జరిగిందంతా తెప్పాక.

"పరిగ్రా మనకు వ్యతిరేకం" అన్నాడు. రేవంత్. "మనం నెఱ రోజులు పాటువడే మధనని అతడు రెండు నిముషేల్లో వడేనేడు."

"కానీ లతని వాదనలో ఎక్కడో లోపం వుంది" అందామె.... ఇన్నె నాలుగుంటల బిట్టబిస్తి జీవితంలో చిన్న శరీరవసరమే కాదు, మీహాంలాటి చిన్న చిన్న అనుభూతుల కోసమే మనిషి సీమాదు. అనలు

ఓట్ల ఓట్ల అంతా ఎందుకు? జీవించబం కోసమే కదా. మరి జీవించబు ఎందుకు? ఆనందం కోసమే కదా! ఆ ఆనందం ఎలా వస్తుంది. అసుఖం ఇచ్చిన ఆనందంవల్లేకదా! మరి వివాహం అనుభవం కాదూ, అనుసరం అని ఎలా చెప్పగలము! నిజం చెప్పండి నేను మొదటిసారి ఫోన్ చేసినప్పుడు మీకు ఎలా అనిపించింది? "

" ఆ రాత్రంతా మీ కంఠమే వినిపించింది. ఒక అమ్మాయి వాగు పక్కమీద వడుకొని గోవరిలాంటి జడని మెడమిదనుంచి ముందుకు జార్పుకుని, చెవికి ఫోన్ అనుకుని మాట్లాడేర్శమే కళ్ళలో మెరింది. "

" అంత చక్కటి అనుభూతిని ఏ పెట్టియిరిప్పు కొంఘమాసంతో కొలుస్తాం? జీవితం అంటే చక్కటి అనుభూతుల పుష్పగుచ్ఛమే కదా! "

" అప్పును, అందుకే.... అంటూ చప్పున అప్పి చేశాడు.

" ఏమిటి ఆగారేం? చెప్పండి! "

" ఏం లేదు, ఏం లేదు! "

" నాకు తెలుసు మీరేం చెప్పగల్లుకున్నారో! "

" ఏమిటి? "

" నన్ను కేవలం అట పళ్ళించడానికి నా ఫోన్ నెంబర్ తెలియినట్టు నట్టున్నారు. నిజానికి మీరు ఎప్పుడో రాన్ని కనుక్కున్నారు. అటి చెప్పేస్తే ఈ రాగుడుమూతలు ఒక వుండవని - నెలరోజుల చించి వరకూ దీన్ని ఇలా సరదాగా లాగాలనీ మీరనుకుంటున్నారు. అప్పునా! " వరకూ దీన్ని ఇలా సరదాగా లాగాలనీ మీరనుకుంటున్నారు. అప్పునా! "

రెవంత్ అప్రతిభుదయ్యాడు. నిజానికి అతడు నెంబర్లు కనుక్కున్నాడు. కానీ చెప్పేరెదు. అతడికి ఆ అమ్మాయి పరికళలో నెగ్గటంకూన్నాడు. ఆమ్మాయితో ఏడింపబడటమే సరదాగా వుంది. ఈ విషయం కూడా ఆ అమ్మాయి కనుక్కుంది. అంతే 'పైగాడ్' అనుకున్నాడు.

" నేను కొండ్రిగా కన్వప్పుజ్జ అయ్యాను. "

" ఎలా! "

" మూడో అంకె సున్నా అని తెలిపోయింది. కానీ చివర మూడు అంకెల్ని ఒకటి పొచ్చవేస్తే 24 వస్తుంది అన్నారు. ఈ అంకె సున్నా వుంటే - అంతా సున్నాయే అవ్యాలి కదా! "

" అవ్యాలి! కానీ మీరు సున్నా రెక్కలోకి తీసుకోరు అనుకొన్నాము. "

" నిజానికి తీసుకోలేదు తీసుకోకపోతేనే వస్తుంది. IATE NOTHING

FOR SIX సరి అయిన అర్థం 18046 ఆ నెంబరు అది కాకపోతే 18226 అయ్యండారి. ఈ రెండు నెంబర్లూ ఎనిమిరోక్కాసు కుర్రవాడు రెండు నిమిషాల్లో కనుక్కుంటాడు. "

" ఆ నెంబర్లకి చేశారా ఏమిటి కొంపరీసి. "

" వేసేను. "

" ఏవరివా నెంబర్లు? "

" పిచ్చాముపత్రి, కాన్సర్ అనుపత్రులని. "

అవతల్నాంచి తెరలు తెరలుగా వస్తు, కొంచెం సేవటికి నయ్యాపుకుని అన్నది. " మీరు నిజానికి చాలా దగ్గరికి వచ్చారు. కానీ చివర్లో కొండ్రిగా పప్పులో కాలు వేసేరు ప్రయత్నించండి. వట్టెదు. తొందడ్లోనే దొరకమ్మ ఎనిమిదో క్కాను కుర్రవాడికన్నా కొండ్రిగా ఎక్కువ తెలివి శెబులు వుపమోగించండి భ్రమకూడా ఎక్కువలేదు. "

" ఇంకా నాలుగు రోజులే వుంది. "

" ఆ తైమ్ చాలు. "

" నా మూడో ఉత్తరం అందిందా? "

" మూడో ఉత్తరమ్మా? " ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. " ఇంకా రెండో ఉత్తరమ్మ అందనిదే. "

" మా మెకానిక్టో పంపించిన చిటీ ఉత్తరం కాదా మాప్సోరూ - అదే రెండోది. "

" ఓ అదా! " అన్నాడు రేవంత్ నవ్వి.

" నేను ప్రాయముమే కాని మీరు నాకు ప్రాయరా? "

" నేనా? నేను ప్రాసీ ఏ అడ్డసుకి వంచను? "

" మీరు ప్రాయండి. నేను తీసుకుంటాను. "

" అయితే ఇప్పుడే ప్రాస్తాను. ఇలా మీకు పంపాలో గంట తరువాత ఫోన్ చేసి చెప్పండి. "

" ఇది మీ మొదటి ప్రేమలేఖ మాప్సోరూ! గంటలో పూర్వపుతుండంచే నేను వమ్మును. అఫీసులో సాయంత్రం అయిదింటి వరకూ మీరు కుస్తిప్పుల్చించే. అప్పుడు ఫోన్ చేస్తాను" అంటూ దీన్కనవక్కు చేసింది.

అమె చెప్పింది నిజమే అయింది. పూర్వోలో గులాబి రంగు తెబు పాడ్ తెప్పించాడు. అయిదు నిముషోల్లో దాని కాగితాలన్నీ చెత్తబుట్టలోకి చేరుకొన్నాయి. అనలు నంటంధనే క్షమపైంది. 'ప్రీయమైన మీకు' అనాలా అన్న మీమాసం మీర రెండు కాగితాలూ, నమ్మితే అనాలా, వద్ద అన్న అముసం * మీర రెండు కాగితాలూ చినిపోయాయి. ఇక లాభంలేరని ముందు రఫ్ ప్రాయమం ప్రారథించాడు.

" నేను మీమ్ముల్ని ప్రేమిష్టున్నాను" అని ప్రార్థమునుకున్నాడు. ప్రమంచంలో అంతకన్నా వాన్సెన్సిక్లో వాక్యం మరొకటి వుండడని చుప్పేస్తాడు.

"నా జీవితపు ఆఖరి తణ్ణీ చాపకి ముందు ఎవరైనా నస్తి నీ మొత్తం బీతంలో మరపురాని ఘట్టం ఏమిటి రెవంత్" అని అడిగానే "పెన్నెల్లో అడపిల్లతో ఫోన్లో మాట్లాడటం" అని బ్రాష్టమనుకున్నాడు. కేవలం మాట్లాడటనే చాలా? అని వేలాకోఁం చేస్తుందని విరమించుకున్నాడు. ఎటూ తోచలేదు. ప్రాపున్నాడు. చింపేపున్నాడు. ఎన్నో భావాలు - ఎన్నో కాగితాలు.

మాడయింది-నాలుగయింది-సదయింది.

ఫోన్ ప్రోగింది.

"బ్రాసేరా."

"ఆ" అని అబద్ధమాదేడు. "ఎలా అందించాలి?"

"నేనే వచి తీసుకుంటాను."

ఎగ్గుయిటమెంట్ నిండిన కంఠంతో "ఎక్కుడ?" అని అడిగాడు.

"మీ ల్ఫోనులోనే"

ఒక్కసారిగా రెవంత్ వంట్లో రక్తం వేగంగా ప్రవోంచసాగింది "మీసేవన్స్తారా?"

"ఆ నేనే స్వయంగా"

"ఎప్పుడు?"

"ఇప్పుడే బయలుదేరుతున్నాను" అందామె. "మీరు ఆ కవరు మీ అఫ్సు వరండాలో నిజిబట్టు కూర్చోనే కుర్చీ క్రిందగా వడెయ్యండి, నేను వచి తీసుకుంటాను. అయితే మీరు మాత్రం అక్కుడ దొంగతనంగా దాక్కొని చూసే ప్రయత్నం చెయ్యికూడదు. ఈ ప్రతతు మీకు ఓకేసా?"

"ఓ.కె. మిమ్మల్ని చూడను. అసలా ప్రాంతంలోనే వుండను. మీమీర్ష్యులు."

"మీరు వచి క్రింద మీ కారుగగ్గర నిలబడి వుండండి. మిమ్మల్ని అక్కుడ చూసుకుని నిర్దారణ చేసుకుని నేను నిజిబర్ కుక్కిల రగీరికి వెళ్తాను."

"సరే అయితే" ఫోన్ పెట్టేసి లెటర్ పాడ్ లో చివరి కాగితం తీసుకొన్నాడు. దానిమీద ఏమీ బ్రాయిలండా కవర్లో పెట్టి అతికించేదు. కవర్ మీద మాత్రం

"ఈ పెన్నెలమ్మాయి।

ఎన్నో భావాలు ఎన్నో మువ్వుల్లో చెప్పాలనుకున్నవిన్నీ చెలియలిక్కు దాటి కలగాపులగమైతే మిగిలేరి స్వచ్ఛమయిన శూన్యం రెవంత్-".

—అని ప్రాశాదు.

చరువాత ఇంటుకమలో జెమ్సుని పిలిచాడు.

"జెమ్సు ఒక ముఖ్యమైన పనిమీద నిన్ను పిలిచాను. నువ్వు నాకో సాయం చెయ్యాలి" అంటూ జరిగిందంతా చెప్పాడు.

"తొందర్లో ఆ అమ్మాయి పెప్పుర్లో కాలేసింది. నన్ను అక్కుడ పుండ్రాన్ని అన్నదే కాని - నా స్నేహితులెవరీన్నీ అక్కుడ వుంచకూడదన్న ప్రామిన్ తీసుకోలేదు. కాబట్టి అక్కుడ నువ్వు దాకోగ్గారి, ఆ అమ్మాయిని శారోజు ఎలాహై పెట్టుకోవాలి."

జెమ్సు తలూపేడు. ఇద్దరూ నిజిబర్ వరండాలోకి వెళ్తారు. రెవంత్ కుర్చీ క్రిందుగా కవర్ పెట్టాడు. సాయంత్రం అయిదయిపోవటం వల్ల ఆఫీసంతా దాదాపు నిర్మాస్యంగా వుంది.

"నేను కారు దగ్గరకు వెళ్తున్నాను" అని రెవంత్ క్రిందికి పరుగెత్తాడు. జెమ్సు పార్టీషన్ ప్రక్కన మనకీడలో నిలబడ్డాడు. అయిదున్నర అయిన్నులూ గడియారం ఒక గంట కొట్టింది.

నిజిబర్ లాంబ్ వెనుక చీకట్లో నిలబడి చూస్తున్న జెమ్సుకి దైట కారు దగ్గిర నిలబడి వున్న రెవంత్కి ఒస్సున్లో చెమట్లు వడుతున్నాయి. వచ్చి ఆగిన ప్రతీ కారువంకా తొంగి చూస్తున్నాడు రెవంత్.

అయిదు నిముషేలు గడిచినమ్.

.... పది నిముషేలు...

జెమ్సు నిన్నగూ పాచి చూసుకొన్నాడు. ఈ అమ్మాయి తమ స్నేహితీ రావటం మానేసిదేమో అన్న అనుమానం కర్గింది. ఇంతలో రెవంత్ నిశ్శబ్దంగా అక్కుడికి వచ్చి, జెమ్సు వెన్గు చెవిలో "ఏమిటి రాలేదా?" అని గుసగుసలాడేదు.

"ఊహా" అన్నాడు జెమ్సు.

అంతలో రెవంత్ దృష్టి కుర్చీ క్రింద ఉన్న మర్ కాగితం మీర పడింది. తాము పెట్టేన ఉత్తరం ప్రక్కనే ఆ కాగితమూ వుంది. దాన్ని చూసుకోలేదు. చప్పున వెళ్తి ఆ కాగితాన్ని చూసేడు. అమ్మాయి టైపింగ్ అది.

"ఈ నిజిబర్ కుర్చీ క్రింద వడ్డు. మొదటి అంతస్తులో నీళ్చుటాంక్ ప్రక్కన పెట్టాండి" అని వుంది అందులో.

స్నేహితుల్లిడ్రూరూ మొహమెపోలు చూసుకొన్నారు. "మనం కవర్ పడేసేటప్పుడు ఈ కాగితం చూసుకోకపోవటం మనదే తప్పి. పాపమా అమ్మాయి అక్కుడ ఎదురుచూస్తూ వుండి వుంటుంది. ఏమీ తెలియన్నులూ

నేను వెళ్లి ఈ కవరు అక్కడపెట్టేసి వెళ్లిపోతాను. నువ్వు వాటునవుండి అమ్మాయిని చూడు" అంటూ మొదటి అంతష్టకు వరుగెత్తాడు.

నీళ్ళుటాంకు పక్కన కవరు పెట్టబోతుంటే అక్కడ ఇంకో తీటి కనబడింది. "ఇక్కడా వద్దు, నాలుగో అంతష్టలో టాయిలెట్ తలుపు పక్కన పెట్టండి" అని.

అక్కడికి వెలిచే మూడో అంతష్ట అని ప్రాసి వుంది.

పది నిమిషాలు గడిచేసరికి స్నేహితులిద్దరూ పట్టు వడులని విక్రమార్పుల్లో రోప్పుతా ఒక అంతష్ట నుంచి ఒక అంతష్టకి పరుగెదుతున్నారు. అరగంట అయ్యాక ఆఖరిచీటీ దొరికింది.... 'భాగ కష్టపడ్డారు. ఇక మీ గదికి వెళ్లండి' అనిప్రాసుంది.

రేవంత్ హతాశుడయ్యాడు.

"ఒహుశ మన స్తోన్ గ్రహించి ఉంటుందిమో గురూ!" అన్నాడు జేమ్స్.

"అలో అయిచే తను ఇడిపోయినట్టేగా!" అంటూ తన గది తలుపు తీటిబోతా వుంటే నోకరు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి రేవంత్ తో—

"అమ్మాయిగారు ఇప్పటివరకూ మీ గురించి చూసి వెళ్లిపోయారు సార్!" అన్నాడు.

రేవంత్ తెల్లబోయి, "ఏ అమ్మాయిగారు?" అని అడిగాడు.

"మీ మామయ్యగారి అమ్మాయి"

రేవంత్, జేమ్స్ ఒకర్కారు చూసుకున్నారు. తలుపు తోసి లోపలికి ప్రవేశించిన రేవంత్ తన గదిలోని చెత్తబుట్ట ఖాటీగా వుండడం చూసి ఏదో అర్ధమై నీచేప్పుడయ్యాడు.

ఊంలో ఎన్నో ఆలోచనలు.

— మామయ్య కూతుర్ని అని తెప్పి, తను లేవున్నదు తన గదిలో కూర్చుని ఆ అమ్మాయి, తాను ప్రేమరేఖ బ్రాయిలానికి ముందు ఖరారుచేసిన కాగితాలన్నింటినీ ఏరి మూలగట్టుకు తీసుకు వెళ్లిందన్న మాట. ఫెయిర్గా ప్రాసిన ఆఖరి ఉత్తరంకన్నా, దానిముందు ప్రాసిన రవ్ ఉత్తరాల్లోనే అసలు మనసు తెలుస్తుంది. ప్రాప్తక్రసీ ఉండదు. అవే అనలైన ప్రేమరేఖలు ఈవిడి ఇక్కడ వాటిని ఖాటీగా కట్టగడుతూంటే... తనేమో పెద్ద డిప్టెక్ట్ లా ఖాటీ కవర్ పట్టుకుని అంతష్టలన్నీ తిరిగాడు.

మొదటి ప్రేమరేఖ ప్రాసేపాడు, తప్పకుండా పాతికాగితాలు పొడుచేస్తాడని తెలిసే 'పట్టెదు, సాయంత్రం వరకూ ప్రాయండి' అని ప్రేమగా శైల్మ ఇవ్వింది తను ఆ వలలో నాజూగ్గా పడిపోయాడు.

'ఇడియట' అని తనని తనే తిట్టుకున్నాడు రేవంత్.

అప్పుటివరకూ జరిగిందంతా జూస్టస్సు జెమ్స్ ఇక ఇది రథందెరన్నట్టుగా "ఈ అమ్మాయేవరో మనం అనుకున్న దానికన్నా గ్రహయినదాన్నా ఉంది గురూ. ఈ అమ్మాయి గురించి తెలుసుకోగలిగిన రాదా, అమె నెంబరు కనుక్కోగలిగినవాడూ ఒక్కడే వున్నాడు" అన్నాడు. రేవంత్ ఉత్సాహంగా "ఎవరతను?" అన్నాడు.

"అతనో కంప్యూటర్ బెక్కాలజెస్ట్. ఎలక్ట్రానిక్ గ్రాడ్యూయేట్టు. అంశేగారు; గటేతశాప్రంలో దిట్టుకూడా. అతడు నాకు తెలుసు యా మనికి అతడిని రేపే నియమిస్తుం"

"ఎవరతను?"

"పండిత పిచ్చయ్యశాస్త్రి"

“నమస్కారము. మేము లోపలికి ప్రవేశించవచ్చునా?”

పనిచేసుకుంటున్న రేవంత్ తలత్తె మాశాడు. తలుపు రగ్గిర వ్యక్తి మదుచీమిద బ్లౌట్, నెత్తిమిద చిరు పీలక్తో, చేతిలో సంతోషించినట్టు వున్నాడు. ఆఫీసుకిలా జ్యోతిష్మృలు వల్పి ఎవరికప్పుడు ప్రమాపథ్య పాశ్చయా చెప్పబంగం అలహాచై. కొంతమంది చిలకల్ని కూడా తెప్పుపుంటారు.

"ఎదు మీరు" అని అడిగాడు.

"మమ్ముల పండిత పిచ్చయ్యశాస్త్రుల వారందురు."

రేవంత్ అదిరిపడి ఆ వ్యక్తిష్టు మాశాడు. జేమ్స్ చెప్పినట్టు ఇదు ఎలక్ట్రానిక్ గ్రాడ్యూయేట్, కంప్యూటరు బెక్కాలజెస్ట్ కాడెమో అన్న అనుమానం వచ్చింది.

"మీరు..." అన్నాడు సందర్శింగా.

"నేను బుఱా విద్యరాంక గణాస్త్రపట్టబ్లద్ర సాంకేతిక నిప్పుణు జేమ్స్ నామచేయడు పంపగా వచ్చితిని"

"అంటే ఎంక్లోనిక్ బెక్కాలజెయా!" అని అనుమానంగా అడిగాడు రేవంత్.

"అంగ్గమర్" చెప్పవలెనన్న అంతిమే! కాసీ మా తండ్రి వేరవేద పారంగతుడు. మా తండ్రిగారి తండ్రి పండిత పురుషోత్తముడు. అటువంటి ప్రియ వంశములో పుట్టిన నేను యానాడు ఏదో ఈ అంగ్గభాష సభ్యసించిన కారణముగా సాంప్రదాయమును వదులుకోలేను. అంటకే నా

యా వేష్టారణ, భాషా ఉచ్చారణ. దీన్నిమాసి మీరు బెదరకుండా ని మేధా సంపత్తిని సంశయించక - మీ కళ్ళమును చెప్పుదు"

"ఒక బాలికను నేను ప్రేమించిని. అమె మెదడుబక అణగణాం పెట్టె. అమెఇంటి శబ్దగ్వాణయంత సంఖ్యనుకనుగొనవలెను" అన్నాడు రెవంత.

ఇంతలో ఫోన్ ప్రోగ్రామింది. రెవంత్ కన్నా ముందే అతడు ఎత్తుకున్నాడు ఇంతని.

"అప్పును బాలికా... ఇది రెవంతుని శబ్దగ్వాణ యంతమే. అతనికృష్ణ శున్నాడు. కానీ అతడి తరపున నేను కొన్ని ప్రశ్నలడుగుదును. సంశయింపక జాబు ఇమ్ము...."

ఆ అమ్మాయి ఏంమాట్లాడుతుండా అని రెవంత్ డైపీరి బిగపట్ట చూస్తున్నాడు. వాళీర్దాకి మధ్య కొంత సంభాషణ జరిగింది. తనపో అమెకి చెప్పాడు పీచుయ్యాప్రి.

"ఇప్పుడు నా అపూర్వ మేధాసంపత్తి నుపయోగించి నీ అంశు కనుగొనెదను. ఈ ప్రశ్నలు చాలా తెలివైనవి. జాగ్రత్తగా సమాధానాలు ఇవ్వవలెను సుమా!"

"ఇచ్చెదను, ఇచ్చెదను, అడుగుడు, బుణివ్యాధాంక గణ విజ్ఞాన శిలోమటి" అన్నాడా అమ్మాయి అవతల్పుంచి.

"మాపుడు వేలుతో నీ యంత్రమును లిప్పునప్పుదు మొదట అంకె లిప్పులకు పట్టుకాలముకంటే రెండో అంకె లిప్పులకు పట్టుకాలము ఎన్ని రెట్లు ఎక్కువ?"

"రెండు రెట్లు ఎక్కువ"

"అనగా నీడుచేయం మొదటి అంకె ఒకటయిన రెండో అంకె రెండగునా?"

"మీరు పప్పులో కాలువేసిరమటకు విచారించున్నాను. ఒకటి వక్కనే రెండు వుండును. చివరవరకూ తిప్పుటకు పట్టుకాలము రెంటికి దాటాపు ఒకటే. చాలా కొద్దిగా తేడాయే వుండును. రెండు రెట్లు వుండదు."

పీచుయ్యాప్రి గతక్కుమని, "అపూర్వ మేధాసంపత్తి శుస్తు మారాంటి మేధాపులు ఇటువంటి చిన్న విషయమును మరిపిపెపుట్టి చిత్రమేమీలేదు" అంటూ సర్దుకున్నాడు.

పండితశాస్త్రి కాగితం, కలం తీసుకొన్నాడు.

అమె చెప్పింది, "టాన్ తీటా బై రూట్ అఫ వన్ ఫోన్ టాన్ స్క్రోవర్ తీటా."

పీచుయ్యాప్రి కంగారుగా "మరియుకసారి చెప్పుదు" అన్నాడు. అమె చెప్పింది. చెప్పి, తీటా ఎలా కనుకోవాలో వివరించినది.

పీచుయ్యాప్రి అమెతో మాట్లాడటం పూర్తివేసి ఫోన్ పెట్టేసి, రెవంత్ పెట్టు తిరిగి "తాలిసినది-తాలిసినది" అన్నాడు.

రెవంత్ విసుగ్గా "ఏమి తెలిసినది ఏమి తెలిసినది" "అన్నాడు.

"ప్రేమికుడా" ఈ బాలిక ఫోన్ సంఖ్య తెలుసుకోవలనన్న మహ్వ మన పెద్ద బిజారు నాలుగుదారుల కూడలి వద్దునున్న నెప్రాగా తోమ్మ రగ్గిరకు పోవలను!"

"పోయి ఏమి చెయ్యవలెను?"

"పొవురమును ఎగరవేయు నెప్రాగారి కుడిచేయ్య ఆయన శరీరమునకు ఎంత కోణములో వున్నదోకనుగొనవలను."

"ఏడ్చినట్లున్నది.

"అలనాడు రాజకుమారులు ప్రేమకై సప్పసముద్రములు దాటినారు నీవీ మాత్రము చేయలేవా?"

రెవంత్ అలోచన్నో పడ్డడడు.

జేమ్స్ ప్రోత్సహస్తున్నట్లు చూశాడు. రెవంత్ కొద్దిగా తటపటా యించి 'సరే' అన్నాడు.

ఆ రాత్రి పదకొండింటికి అలడూ, జేమ్స్ నల్లబట్టలు వేసుకునీ నెప్రాగా విగ్రహం రగ్గిరకు చేరుకున్నారు.

అనుకున్నంత సులభంగాకాలేదు చచి.

పెప్పులుపట్టుకుని కొలుస్తుంటే బీటు కాన్సైచిలు పట్టుకొన్నాడు. తాము అరేచియా దేశపులము కామని, శిల్పాలని స్ట్రీంగ్ చేసే వాళ్ళము అనటే కామని ఎంతచెప్పినా విస్తేదు. 'సర్వ డిప్ప్రెంటింటు వాళ్ళము' అని చెప్పారు. కానీ, అర్థరాత్రి ఆ డిప్ప్రెంటింటు వాళ్ళు ఎందుకు పనిచ్చేరని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు పోర్సిన. కొద్దిగా తెలివిచేటలున్నాడిలా కనబడ్డుడు అతడు. పారపాటున పోర్సిన డిప్ప్రెంటింటోకి వచ్చినట్లున్నాడు. అతడికి పదిరూపాయలిన్న తప్పించుకొనేసరికి తల ప్రాణం తోకి వచ్చింది. చివరికి ఆ కోణ ఎంతో కనుక్కొని ఆ రాత్రికి రాత్రి పీచుయ్యాప్రిగారి ఇంటికి. బయల్సేరారు.

రాత్రింతా నిద్రలేనట్లు ఆయన కచ్చ ఎర్రగా వున్నాయి. చుట్టూ కాగితాలు చెల్లచేదురుగాపడివున్నాయి. వాటినించా లెక్కలు వేసి వున్నాయి. ఔర్లు, కాలిక్కులేటట్లు, ఎలక్ట్రానిక్ ఇన్ ట్రైప్మెంట్లు చుట్టూ వున్నాయి. నిన్న

ఆ అమ్మాయి చెప్పిన దానిమీద ఈయన ఇన్ని లెక్కలువేసి వుంటాడని అనుకున్నాడు రేవంత్.

" నెప్రాగారి చెయ్యి ఎన్నటి ఎనిమిది డిగ్రీలతో షైకిలేచి వున్నది. దీనినిబట్టి ఏమి తెలియుచున్నది ? " అని అడిగారు రేవంత్. పెచ్చుయ్యాప్రి కాగితంమీద వేశాడు. టాన్ తీటా బై రూట అఫ్ పన్ఫ్లోన్ టాన్ స్ట్రీట్ టిటా.

$$\Theta = 88^\circ$$

$$\begin{aligned} \tan \theta / \sqrt{1 + \tan^2 \theta} & \text{ తెంపుంటు } \\ & = \sqrt{\tan^2 \theta / \sqrt{1 + \tan^2 \theta}} \end{aligned}$$

$$= \sqrt{1 + \tan^2 \theta - 1} / \sqrt{1 + \tan^2 \theta}$$

$$= \sqrt{1 - \frac{1}{1 + \tan^2 \theta}}$$

$$= \sqrt{1 - \cos^2 \theta}$$

$$= \sin \theta$$

$$\Theta = 88^\circ$$

$$\sin \theta = 9994$$

స్నేహితులిద్దరూ ఉద్యోగంతో ఒక్కసారిగా " ఎంత " అని అడిగారు రేవంత్ చేతులైతే ఔన్నలో వణకసాగాయి.

" బాలుడా ! నీ ప్రియురాలి టాన్ నెంబర్ 16346 "

ఒక్కసారిగా గాలి తీసేనట్టు రేవంత్ వెనక్కిపాలి " ఇట్టొనెస్సి కట్ " అన్నాడు.

పెచ్చుయ్యాప్రి కోపంగా " ఇది తప్పుటకు పీరేరెదు " అన్నాడు.

" మీరెక్కడో పొరపాటు పడ్డారు."

" మూర్ఖుడా - మామేధా సంపత్తి - నా కాలిక్యలేబర్లు సాంకేతిక నిపుణత - నా విజ్ఞానము-ఎలక్ట్రానిక్స్ ప్రవంచంలో సైంటిష్టులు సాధించిన పరిజ్ఞానమూ - పీటినే పరిపాసించుచుంటిప్పా " అని ఇంగ్లీషులో తిట్టాడు.

రేవంత్ నప్పుతగా, అన్నాడు. పాటి నంగతి నాకు తెలీరు. ఈ నెంబర్ మాత్రం గన్ఫెట్ గా కాదు."

" ఈ నెంబరే "

" ప్రవంచములో మరే నెంబరైనా కావోచ్చుగానీ, ఇది మాత్రం కాదు "

" అంత గన్ఫెట్ గా ఎలా చెప్పగలవు ? "

" అది నా టాన్ నెంబరు కాబట్టి. "

13

డియర్ మీ

బాలున్నారా

కొన్ని వద్దనుకున్నా వెంటాడుటానే వుంటాయి. అలాంటి మీ జ్ఞాపకాలు పాటినుంచి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నించి లాభం లేక హూరుకున్నాను. అనందం అనే ల్రాసు అనుభూతి అనే తులనీదశాలకి తప్ప మరి వేటికే తూగదనుకుంటా.

నీనురాత్రి కారు అడ్డాలు తైకెత్తేసి లోపల కూర్చుని నెప్రాబంటన్ దగ్గర ఇర్దరబ్బాయిలు పోలీసులతో ఘృష్ణణపడటాన్ని, చూడటం గమ్మతైన అనుభవం. ఏదో ఇంగ్లీషు పెక్కల్లో కామెడీ నేను గుర్తొచ్చింది.

మీ 'రఫ్' ఉత్తరాలన్నీ చదివాను. ఒక్కో వాక్యం ఎంత బాధ్యందో..... అనలేరా సంబోధించాలా అన్నహోటే వది కాగితాల రాకా పాడు చేసినట్టున్నారు.

" మను లేంది నువ్వులేవు... నువ్వు లేనిది లోకం లేదు. లోకం లేంది బాధలు లేవు ఇంక ఆరాట మెవరికి, ఎవరికోసం ? విశ్వ తేజస్సు కంఠక - మమతలో దాచుకొన్న మనుశోని నీడరే భేదాలు - భేదాలు శోకాలు, రోగాలు.... దేనినుంచి నువ్వు వేరుకాదు. తెలిసేదే - తెలునుకునేది అనందమూ, అనుభవమూ - అన్ని నువ్వే..."

ఎంత గొప్ప భావాన్ని ఎంత చిన్ని చిన్ని మాటల్లో వివరించాడు చలం. మీ ఉత్తరాల్లో ఇంకో వాక్యం నాకు బాగ నవ్వింది 'నా యా భావాన్ని నీకు చెప్పటం కన్నా, నాలో నేను దాచుకంటేనే మను అంతరంగప్ప పొరల్లో అది నిషేషపై సంతోషాన్తిష్టంది. చెప్పటం కన్నా చెప్పకపోవటంలో ఎక్కువ సంతోషం ఉంది కయ్యా? ' - అన్నది. నా ఆలీపోయం ఎప్పుడూ తన్నుకాదు. తైకి ఎంతో మెటీరియల్స్టిక్ గా కనబడే మీరు లోర్నాన ఎంత భాసుకులు. అన్నా?

మొన్న నాన్నగారు పుట్టునీరోజు నాడు ఏదైనా కొసుక్కొమ్మని ఇవ్విన డబ్బుతో స్వద్గిరిగం టాన్ వరికాలు తెప్పించి, ఆ విషయం ఇంట్లో చెప్పటాడు. డబ్బుంటే నిర్దిష్టం ఎక్కువైందని అమ్మ ఓ రెండు

గంటలు జ్ఞాను తీసుకుని ఉక్కలక్క (ప్రైవేటు చెప్పే)సింది. లెసనేకాదు నోట్టు కూడా ఇవ్వింది. ఈ మధ్య మరీ అల్లరి చేస్తున్నాననట!

అల్లరి అంటే జ్ఞావకం వచ్చింది. మొన్నో లిలిపి వని చేసేను. మీ ఆశీసు ఎదురి జ్ఞాల్ (నెంబరు చెప్పను) కేటికేలోంచి మీ ఆశీసు గదిలోకి భ్రాక్యులర్స్ పెట్టే నేనూ, నా స్నేహితురాలు... ఓ గంటన్నెన్న వాదులాడుకుంటూ అభ్యర్థిష్టు చూసేం. ఇంతకే విషయం ఏమిటంటారా? మాటి మాటికి మీరు కొపు నద్దునుని కుడిచేత్తోనని నేనూ, ఎడువేత్తోనని నా స్నేహితురాలు.... మిరెవరిలో ఏకభిప్రారు ఎడిట్లీ? (కోపం వశ్రీ - అని వస్తునా వద్ద అన్నట్టుండే మీ మొహం మరీ బాపుంటుంది. నిజం!) మా స్నేహితురాలందే - మీ నుదురు గోరారి తిన్నెల వుంది. ఇంకా నయం - నోరు కృష్ణలంకలా ఉందనశేయ. ఇంకోసారి కాంట్లేమంటు చేశావంటే చంపేస్తాన్నాను.

ఇక నా దినపర్య విషయానిక్కట్టే రెండు రోజుల్లుంచీ అమ్మా నాన్నగారూ ఇంట్లోలేరు. నేనే గొప్ప) పోకశాప్త ప్రవీణురాళిన్నన్నమాట. ఇంట్లో మిగతావాళ్లకి కూడా పెద్ద దిక్కుని నేనే. పెద్ద దిక్కు మీ బామ్మ కూడా ఉందనుకోండి. బామ్మ అచ్చు ముచ్చపూడి వెంకటువణగారి స్నేహితున్. బామ్మతో మాళ్లాడేటప్పుడు 'రథించుఁడు' అని పారిపోవాలనిపుటుంది అన్నీ పెళ్ళిచ్చా.... నంసారాలూ.... మా యి అరిష్టుకటిక వాతావరణంలో కాస్త తెలుగుతనాన్ని జ్ఞావకం తెచ్చేది బామ్మే! రేవంత్!

నేను మీ దగ్గర మరీ చనువూగా ప్రవర్తిస్తున్నాను? మున్న మీకు నేను "చీకట్టు అమ్మాయి కథ" చెప్పాక అది అనిపించింది. ఎక్కడై చదివేను. 'అడవానికి తననేదో చేస్తారని భయం, చెయ్యాలనే కుతూహలం' రెండూ ఉంటాయట. ఇంటం వరకూ నిజమో తెలిదు. కానీ మీ దగ్గర మాత్రం రెక్కలు విపీ విహంగంలా ఎగరాలని అనిపుటుంది. కోటు పాడే పాట కనురెప్పుల చాటునుంచి జాలువారుతుంది, మన స్నేహం గుర్తుట్టే.

ఆ రోజు టాక్టీ రిగి ఇన్స్పెటియ్యార్లో ప్రవేశించి తప్పుకుని దాక్కున్నాక అలా దూరంగా నిల్చిని, పాకుల చేస్తున్న మిమ్మల్ని మాఘుంటే వచుగత్తులువచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని చాలా కోర్కె కలిగింది. కష్టంమీద అఱుమకున్నాను. ఎందుకో తెలిదు కానీ కథల్లో ఘరసిన మేమట్లో బుగ్గ వెంట సాగిన గుర్తుట్టు. మఫ్ఫీ పాట 'చెలిరే నజనీ' సుర్కుచ్చింది.

ముఖేమూ, పైగలూ గుర్తుట్టే - రాత్రికూడా ఒక కొత్త అందాన్ని నంతరించుకుంటంది. అలా కాకపోయినా ఈ రాత్రి ఎంత బాపున్నదో! టైటల పన్నగా వర్షం. కరంటు పోయింది. కొవ్వొత్తి వెలుగులో ఇలా కూర్చోని ప్రాప్తాంటే ఈ గదినిండా మీ జ్ఞావకాల అల. మధ్యతో నేను మా అమ్మ బారినుంచి రాచుకున్న కాసెట్టులో 'పైతో ఎక్క జ్ఞావ్ పూర్వ' వుంది నాకా పాట ఎంతో ఇష్టం. అమ్మ మాత్రం ఎప్పుడూ తురకగోల అంటుంది అయినా నెనంటే ఎంతో (పేమ, రేవంత్) నేను అభిమానిస్తున్నంతగా ఎదుటీచు) నన్ను అభిమానించబం లేదూ అంటే నేను చాలా బాధవదతాను. కె.వి. అబ్బాన్ నవల చదివారా? 'జోక్క', అంటే నాకెంత ఇష్టమో! ఎన్నిసాట్లు (పేమను అర్థించినా అది అతడి డగ్గరకే చెప్పేస్తుంది. వాలా మెల్లోడీ ఉంది కద్దూ. ఆ కథలో అబ్బాన్ నవలలక్కన్న పోయిటి బాపున్నట్టు అనిపిస్తుంది. 'వెన్ ది సైట్ ఫాల్స్') అని ఓ రచన చదివినట్టు గుర్తు బంగ్లాదేశ్ కవితలు (హాన్స్)టెంట్సే వాలా రోజులక్కితం ఓ మాగజ్ఞిన్ రో వేశారు ఎంత బాపున్నాయో! జీవితాన్ని పరిపుచ్చించేయానికి (పేమెక్కుట్టే కారణం కాదనుకురటా.

నాకు అనిపిస్తూ ఉంటుంది. రోజుకు ఇర్రైనాలుగు గంటలే పెళ్ళిన దేముడు ఎంత స్వార్థపరుడా అని పుస్తకాలూ - కవిత్యమూ - చిత్రశేషం - సైమాన్ - మహాదేవసు పాటా - కోస్సేమలో కొబ్బరాకు కదలికా.... ఇంత చిన్న జీవితంలో ఎంతని అస్వాదించుకొనగలం? ప్రతి ఫీల్డూ అభాతమే. కొద్దిగా రుచి మాసేనరికి జీవితంలో వాలా భాగం గడిపితుంది. నిజంగా దేముడు పెద్ద సాడెష్టు కద్దూ!

రేవంత్ - ఇది మూడో ఊతరం. నాలుగోది చివరిది అయిన అఖరి ఉత్తరాన్ని రెండు మూడు రోజుల్లో ప్రాప్తాను. మీరు ప్రాసి, నాకు ఇవ్వటానికి స్థిరిస్తి, చించేసి, పెత్తబుట్టలో పారేసిన ఉత్తరంలో ఒక్క వాక్యం ఇక్కడ (పాసి ఈ ఉత్తరాన్ని ముగిస్తాను.

"మీరు నన్ను నిజంగా ఇంతగా (పేమిస్తున్నారూ అన్న) అనుమానం నాకు కలుగుతూంది. నా ఉత్సేశ్యం మీరు వ్యక్తిపీ (పేమించబం కన్నా పేమిస్తున్నాన్న భావాన్ని ఎక్కువగా పేమిస్తున్నారని. నిజమేనా?"

చదివినకొద్దీ ఎన్నో అర్ధాలు స్పురించే ఈ వాక్యాన్ని ఎన్నిసాట్లు చదువుకున్నానో! మళ్లీ నేనేమనుకుంటానో అని ఆ కాగితాన్ని చించేసేరు కద్దూ! మనసులో భావాల్ని నాలా రోడలోడా వ్యక్తికిరిచుని మీరంటే అంటుకే నాకిష్టం రేవంత్. మాళ్లూడకుండా ఎప్పుడూ మానంగా - గంభీరంగా

పుండె వాళ్ళందరూ తెలివునవాళ్ళు కాదు. కానీ తెలివునవారందరూ మాటల ఎకనమిష్టులే.

మీ వాక్యం చదివాక నాకుమాత్రం అనందం వేసింది. షేక్సపియర్ గుర్తొప్పాడు. 'ఎక్కుడ ప్రేమ ఉండునో అక్కుడ అనుమానం ఉండును' అన్నాడోక మహాకవి. మరిమీకు ఈ అనుమానం నామీర వచ్చింది అంటే.... ధాంక్స్) మాట్లారూ....

పోతే -

మీరంటే నాకెంత ఇష్టం అంటే -
నానుంచి నేను పారిశోయ
మిమ్మల్ని చేరుకోవాలన్నంత ఇష్టం.

మనసు లోపలా భైటా
అంతా గొడవే.
గొడవ గొడవ గొడవ
ఆ గొడవేమిల్లో తెలుట్టే
ఇంకెందుకు గొడవ

... నిత లాట్స్) అఫ్ లవ్
రమ్స్"

పి.యన. మీరింకా నా పూర్తిపేరు కనుక్కోలేదు.

* * *

అక్కుడ జనం ఎక్కువగా లేరు. కాని ఉన్న వాళ్ళందరూ పూడుణిగా వున్నారు.

జేమ్స్ సూట్లో వున్నాడు. సులోచనకి పెళ్ళికళ వచ్చేసింది. ఆమె పట్టుచీరల్లో వుంది. వెలికి జేమ్స్ బహుమతి యిచ్చిన ఉంగరం వుంది.

పెనుస్సులా (ప్రోడక్ట్) ఉద్యోగులు, ఔలిషోన్ ఎక్స్పోంజల్లో పనిచేసే అమ్మాయిలు అక్కుడ వున్నారు.

పెళ్ళి జరిగి గంట కావస్తూంది.

బట్ట ఏరాట్లు జరుగుతున్నాయి.

పెనుస్సులా (ప్రోడక్ట్) లో చాలామంది అబ్బాయిలే జేమ్స్ స్నేహితులు. అంతమంది ఎక్కుంజి అమ్మాయిల్ని ఒకేవోట చూడటం వాళ్ళకి (థిలింగ్ గా వుంది. నంభాషణ ఔలిషోన్ మీరకు మళ్ళింది. ఒక కుర్రాడెవర్ నోరుజారి, "ఇంత దేవారుగు డిపార్ట్మెంటు ఇంక్స్ కటి లేదు" అన్నాడు.

అంతే అమ్మాయిలందరూ సీవంగుల్లా అతడిమీర విరుచుకుపడి తిట్టి కన్నిస్ చేసి చిరకు అతడిని తప్పు ఒప్పుకునేలా చేశారు.

"పెనుస్సులా జి.యమ్. కల్పించుకుని "" ముఖాముఖి మాట్లాడేట ప్రుదు చిరునవ్వుతో ఎదుటివాళ్ళని ఎంత ఆఫ్సోరపర్సనల్స్) ఫోన్లో కూడా అంతే తియ్యటి కంఠంతో కష్టమర్కుర్చి ఆకట్టుకోవచ్చు" అన్నాడు.

ఒక అమ్మాయి తన (బ్రైనింగ్ కోర్సు) జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూ, "ఎప్పుడూ ఒకే స్టోండర్డ్ మాటలు, నాటిని ఉపయోగించి ఉపయోగించే బోర్డ్ కోడుతుంది" అంది.

"స్టోండర్డ్ మాటలేచిటి ?"

"ధాంక్స్).... ధాంక్యాన్ ర్స్.... యూ ఆర్ వెల్ కమ్ సర్.... ఇలాంటి మాటలు."

ఒక కుర్రాడు ఓరగా మాస్టర్ "మొదటి రెండు మాటలు ఉపయోగిస్తే వద్దేదేమాకానీ ఆ చివరి మాట వాడితే వేరే అర్థం వస్తుందేమో" అన్నాడు. గొల్లన నవ్వులు. అమ్మాయిల మొహం మొదట ఎర్రబారినా వాళ్ళా నవ్వేసేరు.

"అల్ట్రోలెట్, వెరీ వెర్ లాంటి పదాలు పోఫో ఉపయోగించ కూడదని చాలామంది అమ్మాయిలకి తెలీదు. మోనోటోన్, కలంలో తెలిపోయే కంఠం (ప్రీల్ హాయిన్-ఇవన్స్) ప్రోఫైల్ ర్యార్యా వచిలిపెట్టుయ్యారి. అంత రచక్కా ఎందుకు? మీకు 1000 నెంబరు కావాలంబే ఎలా పిలుస్తారో చెప్పండి మాట్లాం" అని ప్రశ్న వేశాడు. జి.యమ్. ఆ వయసుర్లో కూడా అయినకి అంతమంది అమ్మాయిల్ని మాసేనరికి పొతలోఱం హాఁచెరు గుర్తుచ్చినట్టుంది.

"వన్ త్రిబుర్ జీర్లో" అందో అమ్మాయి.

"తప్పు" అన్నాడు.

"వన్ డబుర్ జీర్లో, జీర్లో.."

"కాదు వన్ జీర్లో, డబుర్ జీర్లో - అనారి. పాసీ ఇది చెప్పండి. 1114ని ఏమంటారు?

ముందు ఆయన చెప్పింది గుర్తుపెట్టుకొని ఒ అమ్మాయి చప్పున "వన్ డబుర్ వన్ ఫోర్" అనేసింది.

"తప్పు"

అభ్యాయిలు, అమ్మాయిల ఒటమిని చిరునవ్వుతో గమనిస్తున్నారు. అయిన వివరించాడు. "డబుర్ లనెది మొదటగానీ సాధ్యపైనంత వరకూ రావారి. మధ్యలో రాకూడదు. 1114ని డబుర్వన్ వన్ ఫోర్ అనారి - అని చాలామందికి తెలియకపోవటంలో తప్పులేదు."

పీళ్లిలా మాట్లాడుకుంటున్న సమయానికి పీళ్లకి దూరంగా బాల్యాన్ని రెయిలింగ్‌కి అనుకుని జ్ఞాటు చెతిలో పట్టుకుని మానంగా సూస్టన్‌తో తింటున్నాడు రెవంత్.

"ఏమిటిక్కుడ వున్నారు" అంటూ వచ్చింది సులోచన. రెవంత్ నవ్వి వూరుకున్నాడు. ఇద్దరిమధ్య నిశ్శబ్దం కొంతసేపు రాజ్యమేలింది. నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ అమె "జెమ్స్ మీకు ఎంతకాలం నుంచి తెలును?" అని అడిగింది.

"దారాపు వరి సంవత్సరాలుంటే."

ముళ్లి నిశ్శబ్దం. ఆ నిశ్శబ్దంలో తలపటాయింపు సందిగ్గా సందిగ్గాల మేళవింపు. దూరంగా పున్న జనాన్ని చూస్తూ అమె అంది.

"మా జీవితం ఎలా సాగబోతోంది?"

అమె నుంచి ఉన్నట్టుండి మాటు అయిన ఆ ప్రశ్న అతడిని ఓ తణం తికుక పెట్టింది.

తలెత్తి అమెషైపు చూసేదు. అమె ముఖంలో కొత్తగా వచ్చిన పెళ్లికష భిషయత్తుపట్ల కొర్కెగా అందోణతో ఏమితమై వుంది. అమె దిగులుగా నవ్వింది. "ఉన్నట్టుండి హాత్తుగా అయిపోయింది. ఇదంతా తల్పుకుంటూంటే ఇది కలో నిజమో కూడా అర్ధం కావటం లేదు."

అతడికి అర్ధమయింది.

నవ్వేద్దు.

"మనసులో ఒకబే పెట్టుకుని పైకి మరొకబే నాజూగ్గా-కృతిమంగా మాట్లాడే ఎంతో మందికన్నా జెమ్స్ చాలా మంచివాడు. మనసులోని మాటలని ఏ ఫేపజాలూ, హిసోక్రసీ లేకుండా చెప్పాడు. అందుకే అతడి మాటలు కర్గ్గా, అతడి భావాలు అపాయికరంగా కనబడ్డాయి. వాటికి ముసుగు వెయ్యదు కాబట్టి.... తన ప్రవర్తనకి తమ మాటలకి చాలా నిజాయతీతో లంక వెయ్యగల మనములు ఈ కాలంలో అరుదు."

"కానీ అతడు చాలా ప్రీగా సెక్కు గురించి, ప్రీపురుష సంబంధాల గురించి, మాట్లాడటం నాకు భయంగా పుంది. మా పైపాహిక జీవితంలో దీని ప్రభావం ఎలా పుంటుందో అని."

"అతడు పెరిగిన పరిష్కారులు అలాంటివి" అన్నాడు రెవంత్. "ఒక మనిషిమిర అతడి చుట్టూవున్న పరిష్కారుల ప్రభావం చాలా పడుతుంది. వాటిముంచి బైటపడి తనక్కప్పునై వ్యక్తిగ్యాన్ని నిర్మించుకోవటానికి అతడికి కొంచెం ఔంట పడుతుంది. కొంతమంది చాలా తొందరగా ఈ మార్పు సాధించగలిగితే, చాలామంది తమ మొత్తం జీవితకాలంలో దీన్ని సారించలేరు.

ఈ ఎవల్యాపు గురించి భామన్ హార్స్ అనే పైకియాప్రీప్టు బాగా వరించాడు. పీత్తే 'బార్కు బు విన్' అనే పుస్తకం చదవండి. జెమ్స్ మనస్తవ్యం బాగా అర్ధమధుతంది. చాలా గొప్ప ట్రాన్స్‌ఫోర్మర్ అనాలిసీన్ వుంది. అందులో మనిషి యొక్క జీవితం పుట్టినప్పటినుంచీ ప్రారంభం అన్నతుంది అనుకుంటే మొదటిప్పీతి 'నేను బాగాలేను. ప్రపంచం బాగాలేదు' అనేది. వసపిల్ల ఏడవటం దీనికి గొప్ప ఉదాహరణ. దీని తరువాత జ్యేష్ఠ 'నేను బాగాలేను, ప్రపంచం అంతా బాగానే వుంది' అనేది. ఏడశ్శ కుర్రవాడిని ఇంట్లో వరిలేసి, తల్లిదండ్రులు సినిమాకి వెళ్లారేచు వాడు ఏడై ఏడుపులాంటిది ఇది. ఇది కూడా రాటితే మాడ్ స్టేజిపస్టుంది. "నేను బావున్నాను ప్రపంచమే బావోలేదు" అనేది వచ్చిపేసూ ఇర్వై నంవత్సరాల మధ్య అట్టాయికి అమ్మాయికి తమ న్యశక్తిమిర విపరీతమైన నమ్మకమూ, ఇంటి సభ్యుల మీద అకారణమైన కోపమూ, తల్లిదండ్రుల్లో మాట్లాడాలంచే నిరాసకత, తనని ఎవరూ గుర్తించబంచేదన్న తపనా, ఈ స్టేజీలో కలుగుతుంది. ఇది కూడా రాటితే ఆఱిరే అర్థుత్తమమైనది. అయితే | AM OK - YOU ARE OK అన్న స్టేజి పస్టుంది. నూటికి తొంబై తొమ్మిది మంది ఈ స్టేజి చేరుకోలేదు. ఒక స్టేజిలోనిచిమర్స్ స్టేజిలోకి ఎంత తొందరగా వెళ్లిపోతే అంత మంచిది. ప్రతి మనిషి యి నాలుగు స్టేజిల్లోనూ ఏదో ఒక స్టేజిలో వుంటాడు. దురద్జుపుశాశ్వత్తూ జెమ్స్ మొదటి స్టేజి అయిన | AM NOT OK-YOU ARE NOT OK స్టేజిలోనే వున్నాడు. యి క్రైస్త్ స్టేజి నుంచి అతడిని అడల్ఫ్ స్టేజికి మీరు తినుకురావాలంటే మీరు పేరెయిగా మారాలి. మొగాడి జీవితానికి యి ఆలంచని ఇష్టాయికి దేముదు స్త్రీని స్ఫ్రైంవాడనుకుంటా. తనవరో శెరియబర్గుకుండానే నా మీర అంత ప్రభావం చూపించిన శోములో ఆడవిల్లే దీనికి ఉదాహరణ."

"అందుకో తెల్దుకానీ వన్నెల్లో ఆడపిల్ల ప్రసక్తి రాగానే సులోన పెదాంమీర నవ్వు వెలిసింది.

14

గదంతా మద్దపూర పరిమళం నిండివుంది.

తెల్లటి వప్పు ఆహోన్సున్నట్టు వుంది.

ఆ గరికి కొత్త ఆనందం వచ్చినట్టు సీట్‌గా వుంది. గిటారు అఱ కెక్కింది. డ్రాయింగ్ స్ట్రోండ్ మంచం క్రిందకు దూరింది.

గాత్రి పరయింది.

సులోచన-జేమ్స్ మంచంమీద కూర్చుని వున్నారు. దాదాతు అరగంటనుంటే వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్నారు. వచ్చే జీరం గురించే పీట్లు ఎప్పుడు కావాలీ అనుకోన్నదీ-సైకింగ్ పట్ల ఆమె అభిప్రాయం-అన్ని అతడు అదుగుతాంటే ఆమెకి కొట్టిగా నిరుత్తాహంగా వుంది.

'మొదట రాత్రి మాట్లాడుకోవల్సిన మాటలేనా యివి?' అనుకోంది. గడియారం పరకొండు కొట్టింది.

అతడు ఆమెను రగ్గిరకు తీసుకున్నాడు, అతడి మెడ వంపునీ ఆమె కశ్చ మానుకుంది.

ఆమె నిఖిలంతని భంగపరుస్తూ అతడామెని అడిగాడు".... అర్ధు గుడ్ ఇన్ బెడ్!"

ప్రశ్న అర్థమయి అవగానే ఆమె చిగురుటాకులా వటికి వెంటనే సర్దుకుంది. "ఔయామ్ నాట్ ఓ. కే.- యు ఆర్ నాట్ ఓ. కే...."

"ఏ అమ్మాయి అయినా ముందు ప్రేమని పంచుకోవాలనుకుంటుంది తరువాతే ఆ ఆప్యాయతనీ ప్రేమని ప్రదర్శించటం కోసం పక్కని వంచు కోవాలనుకుంటుంది. అంతే కానీ - ప్రేమంచే తెలియని అమ్మాయికి బెట్ నంగతి ఎలా తెలుస్తుంది?"

అతడు యిం వాదనకి అప్రతిభుట్టె "అయితే నీ గురించి నేను అనుకున్నది తప్ప అన్నమాట" అన్నాడు.

"పీమనుకున్నారు నా గురించి? చాలామందిలో పరిచయంపుందనుకున్నారా? అలా అనుకున్నాక కూడా నన్ను చేసుకున్నారా?"

చాలా మామూలుగా "స్ట్రీ నాకు కొత్తకాదు. అటువంటప్పుడ్లు నా భార్యకి పురుషుడు కొత్త అవ్వాలని కోరుకునే హక్కు నాకు లేదు. ఒకరు తోడు వుండటం కోసం-ఒకరి అవసరాలు వేరొకరు తీర్చుకోవటం కోసం నిప్పాం అనేది జరుగుతుంది. ఈ ప్రేమా ఇదంతో భూవ్ అని నా ఉద్దేశ్యం. ఒకర్నోకరు మానుకోకుండా గంటలు తరబడి శాస్త్రాల్ని మాట్లాడుంటూ ప్రేమ, ఆప్యాయత అని పేర్చుపెట్టి అభిమానాన్ని పెంచుకునే మా దేవంత, ఆ వెన్నెల్లో ఆడపీట్ల అంటే నాకు నవ్వుస్తుంది" అన్నాడు.

"అలా మాట్లాడుకోవటలో ఏమీ లేదంటారు."

"ఏమీ లేదు!"

ఆమె తేలిగు వ్యాపిరిపీలీ "బితికించారు" అంది.

"ఎందుకు?"

"వెన్నెల్లో ఆడపీట్లని నేనే కాబట్టి" అంది రాజసులోచన.

జేమ్స్కి ఒక త్లాంపాటు ఆమె చెబుతున్నది అర్థంకాలేదు. అయిన తరువాత కూడా అయిమయిలోనే వుండిపోయాడు. ఆ నిజాన్ని వెంటనే అన్వయించుకోలేక సతమతమై చాలా సేపటికి తేరుకుని "ఏమిటీ" అన్నాడు. అతడి మెరడంతా ఎవరో నొక్కి వట్టిపెట్టియు ప్రజ్ఞమైంది. గొంతు బొంగురైంది.

సులోచన మామూలుగానే "మీ స్నేహితుడు రేవంత్ కి ప్రతిరోజు ఫాన్ చేసేరి నేనే. మొరట్లో ఏరో సరదాగా చేసేను. మనం ఇరా పెల్చి చేసుకుంటామని అనుకోలేదు" అంది.

అప్పటికే అతడు పక్కమీద నిటారుగా కూర్చున్నాడు. ఎప్పుడూ లేనిరి అతని మొహంలో ఉద్యేగం కొట్టుచ్చినట్టు కనబలుతూంది. "మైగాడ్!" అన్నాడు. "రేవంత్ నిన్ను ప్రాణంకూన్న ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నాడు."

"ఒకసారి కూడా చూడని అమ్మాయిని ప్రాణంకూన్న ఎక్కువగా ప్రేమించటం సాధ్యమని నేను అనుకోను."

"సీకు అతని సంగతి తెలీదు. నువ్వేంత తప్పుచేసేవో కూడా సీకు తెలియటంలేదు."

ఆమె మాట్లాడలేదు. కొంచెంసేపు నిశ్శబ్దంగా వుండి మళ్ళీ అతడే అన్నాడు. "ఒతే ఆక్స్ప్రెస్ యూనివరిటీలో చదవడం."

సులోచన "అంతా బోగన్" అంటూ నవ్వింది. అతడు నవ్వలేదు. ఆమె మొహం కేసే మాట్లాడిపోయాడు. ఎన్నో చెప్పాలనుకుంటున్నాడు గానీ నోట మాట రావటం లేదు. ఆమెకి మాత్రం అతడి రియాక్షన్ అశ్చర్యంగా వుంది. "ఏమిటలా వున్నారు?" అని అడిగింది.

అతడు తెప్పంరల్లి "ఏం లేదు" అని తరువాత మళ్ళీ ఏరో అందామనుకొని మానేసేదు, సిగరెట్ తెలిగించి, తనలో తనే అనుకోంటున్నట్టు "ఈ దెబ్బకి అతడు కోలుకోలేదు" అన్నాడు.

సులోచన కదిలి "మీరింత చిన్న విషయానికి ఎందుకు అనవసరంగా ప్రాముఖ్యత ఇష్టున్నారో" అర్థం గావటంలేదు. స్నేహితుడి భార్యని తెలిశక కూడా అతడు ఈ ఇష్టున్ని ఇలాగే కొనసాగిస్తాడని నేనుకోను" అంది.

"కొనసాగించటమా? నానెన్నుగా నా భార్యవని తెలిశక ఇక అతడు ఇటువైపు కన్నెత్తి కూడా చూడడు."

"మరింకేం."

"నేను మాట్లాడుతున్నది అతడి సంగతి."

" దానికేముంది ? నేనే వెన్నెల్లో ఆడపేళ్లని అతడికి చేస్తే అపసరం ఏముంది ? కొంతకాలం ఫోన్ రాకపోయిసరకి అతడే నెమ్మదిగా ఆ విషయం మరిపోతాడు. మీరన్నట్టు ఈ ప్రేమ, అభిమానం అంతా బ్రాహ్మణ ? "

జేమ్స్ విసుగ్గ భార్యాపై చూచి తెలి కిటికీ రగ్గరకు వెళ్లి కిటికీలోని శైబకి చూస్తూ కొంచెనేపు నిల్చున్నాడు. " ఎలా ? ఇప్పుడెలా ? " అని అతడు అనటం విపీంచింది. ఆమె తెలి అతడి రగ్గరకు వెళ్లింది. కొంచెం తటపటాయించి నెమ్మదిగా అంది. " పోనీ నేనది కొనసాగిస్తాను. " బులెట్ తగిలినవాడిలా అతడు చప్పున వెనుదిరిగి, అర్ధంకా

" ఏమిటి ? " అన్నాడు. "

" వెన్నెల్లో ఆడపేళ్లలగే అతడిని ఫోన్‌లో పలకరిస్తూ వుంచాను. చూస్తే గుర్తుపడతాడు కనక కలుసుకోవటాన్ని ఎలాగో వాయిదా వేస్తూపోతాను. తరువాత నెమ్మదిగా పరిచయాన్ని తగ్గిస్తూ వేస్తాను-అతడు మరిపోతాడు. "

అతడు చేతిలో సిగరెట్ ఆఖరి పట్టతాగి విసిరేసేడు. సాలోచనగా గెడ్డం గోకృంటూ " అన్నిటికన్న ఈ ఆరోచనే కొర్కిగా బావున్నట్టుంది. " అంటూ వచ్చి పక్కామీద కూర్చున్నాడు.

అమెకూడా వచ్చి కూర్చుంటూ " నన్ను త్మించండి. అనటు ఇది మీకు కూడా చెప్పుకూడదనే అనుకున్నాను. కానీ మీకు ప్రాంకోవేన్ ఇష్టమని అనటంతో చెప్పాను " అంది

" రెదు, లేదు చెప్పుబమే మంచిరయింది " ఆమె చేతిమీద చెయ్యివేస్తూ అన్నాడు.

అతడి భుజంమీద తల ఆన్చి నెమ్మదిగా నిద్రలోకి జారుకుంది. సులోచన. అతడు చెయ్యుచాచి శైట్ ఆర్పేశాడు. చీకటి గదిలో పరచుకుంది. శెడ్ శైట్ చీకటిని పారద్రోలేకపోతాంది.

రాత్రి వరకొండు దాటబంతో డోరంతా నిశ్శబ్దంలోకి జారుకుంది. ఎక్కుడో ఓ కుక్క మాత్రం ఉన్నట్టుండి ఒక్కుసారి ఏడుస్తూంది. ఒక చివ్వగాదు రామదాసు కీర్తన పాదుకుంటూ వెళుతున్నాడు.

జేమ్స్ తరెత్తి అయ్యెపై చూసేడు. గిటారు కనబడింది. ద్రాయింగ్ రూం వెనకాల గూట్లు ఇండియన్ ఇంక్ కనబడింది. ఆ రెండె ఇప్పటివరకూ తన సహచరులు. తన బాధనీ, అనందాన్ని పంచుకున్న మిత్రులు....

తలతిప్పి భార్య వంక చూసేడు. సులోచన నిద్రపోతాంది. మళ్ళీ తై కప్పుకేసి చూసేడు. శెడ్ శైట్ చుట్టూ ఒక పురుగు తెరుగుతాంది. అతడికెందుకో ప్రపంచం అంతా ఆనందంగా వున్నట్టు, తన్కుడే విజ్ఞాదంగా వున్నట్టు అనిపించింది. అంతా కలిసి తనని మోసం చేస్తున్న ఫీలింగ్ ఫౌన్ రాగానే దేవంతే మొహంలో లోడేకినిలాడే అనందం, గంటల తరబడి కూట్లాడుకోవటం, తనూ మాట్లాడి సిస్టర్ అనటం -

అప్పుడు కలిగింది అతడికి అనుమానం

ఆ రోజు తనతోమాట్లాడిన అమ్మాయికి, సులోచన కంఠానికి తేడా వున్నట్టు.

ఆ అనుమానం రాగానే సంతోషం వేసింది.

కానీ మళ్ళీ అంతలోనే మరో ఆరోచన. ఒకవేళ రెండు కంఠాలూ ఒకటే అయితేమాత్రం నష్టం ఏమిటి ? తను ఇటువంటి వాటికి ప్రాముఖ్యం ఇచ్చుకుగా, ప్రీతి పురుషులు కలిసి ఘంఢటం కేవలం శారీరకావనరాలు తీస్కురోవటానికి. తన థియరీ ప్రకారం ప్రైమ ఓ బ్రావ్. ఆ లెక్కన ఈ సులోచన-తన భార్య - తనకెంత సంతోషాన్నివ్వగలదూ, అన్నదే కావల్సింది. ఆమె గత జీవితం వర్తమాన ప్రవర్తన - ఇవన్నీ ఎందుకు ?

అతడు తలతిప్పి చూసేడు. పక్కకే తిరిగి పడుకున్న సులోచన నష్టము వంపుమీద శైట్ వెలుతురు పడే మెలికలో అద్భుతమున్నతాంది.

ఈ నడుము మీద ఏ పర పురుషుడి చేతులు మొదటిసారిపడి ఆ లేతదనాన్ని అస్వాధించాయో, ఈమె ఈ చేతివేళ్లు మొదటిపారి శయం భయంగా కంపిస్తూ ఏ పురుషుడి మెదచ్చు - పెనేసుకున్నాయో

అతడు ఇచ్చందిగా కదిలాడు. తన పస్తువుని ఎవరో తీసుకుపోతున్న ఫీలింగ్, స్వప్నమైన వధ్యవిత్తనాన్ని ఎవరో కార్ట్రీ చేసిన భావం.

అతడు పక్కామీద ఇంకోసారి ఇచ్చందిగా కదిలి తెలి కిటికీ ద్వారకాచ్చి మరో సిగరెట్ వెరిగించాడు.

ఆ అరికిడికి ఆమె కశ్చ విప్పి అంత రాత్రి వరకూ అతడు మెలకువగా పుండటం గమనించి, ఆక్రూపడి కూర్చుని - మీరు నిద్రపోతేదా ! " అంది.

అతడు నెమ్మదిగా పెమదిరిగి భార్యాపై కన్నార్పుమండ చూసి పక్కరగు చప్పి కూర్చున్నాడు. " నేను ఈ నిజాన్ని అన్యయించుకోశకపోతున్నాను. "

" ఏ నిచ్చాన్ని ? "

" దేవంతో ఫోన్ చేయబాన్ని. "

అమె పెంటనే జాబు చెప్పేరేదు. గిల్లో నిశ్శుంగ కూడా ఉత్సవతో వారిద్దరినీ గమనించసాగింది. అమె గొంతు నవరంచుకుంది. ఏ అమూరు, స్వాధిమానమూ లేకుండా అతడు అలా చెప్పటం అమెకి ముచ్చెసింది. చేతివేళ్ళత్తు మాసుకుంటూ చిన్న స్వరంతో అన్నది.

"నాకు మనస్తత్వ శాస్త్రమూ, పెద్ద పెద్ద ఇంగ్లీషు పదాలూ తెలియిపు మీరు నన్ను అడిగారు, 'ఆర్యా గుడ్ ఇన్ బెడ్' అని, వేరే సంబంధాల ఈన్నా పట్టెదు అని తెలిగ్గా తీసిపడేశారు. కానీ, అది అనుకున్నంత తెలిక విషయం కాదు. అని నేను అనుకుంటున్నాను. ఔకే అలా అన్న మనసులో ఏమూరు పుంటుంది. మీ చిన్నపుటి పరిష్కారులూ, జీవితం మీకు ఈ ప్రపంచంమీద కసిసి, ద్వేషించే పుట్టించి పుండచుచ్చ. అందుకే మీరు మీ ఇంగ్లీషు మనసులో దాచుకొని అయిష్టిన్ని మాత్రం ఔకే ప్రదర్శిస్తున్నారు.... నేను మీకు చెప్పేటుత పెద్దదన్ని కాదు. పెద్దగా చదువుకున్న దాన్ని కాదు. ఎలా చెప్పాలో కూడా తెలియటంచేదు. సరాయి సంబంధాల వరకూ ఎందుకు? సరదాగా నవ్వుతూ మాభూడొని ఇర్కి బాధగానే పుంటుంది. అలా బాధా, అమూరు పుండటమే ప్రేమ? నేనచిత్తం నొక్కో మాభూడానని తెలిసి మీకి రాత్రంలా నిద్రప్పటటుంచేరేంటే.... నాకు అంతక్కా కావలించేమంది. మీ మనసు అట్టడుగు పారల్లో ఎక్కుడో నామీర ప్రేమ పుండన్నమాట! కాదని క్యాబహ్లగా, నిర్మక్యంగా అనెయుచూనికి స్రయత్నించకండి. నా భర్త అలా బాధపడ్డాడని తెలిస్తేనే నాకు గర్వంగా పుంటుంది. ఎందుకుంటే అలాటి పరిచయాలు నాకేమీ లేవు, కాబట్టి...."

అమె అఖరి కాక్యం-అతనికి పెంటనే అర్థంకాశేదు. అర్థం కాగానే పిప్పిణముపంతో "అయితే నువ్వు... నువ్వు..." అంటూ అర్థోక్కో అపుచేసేదు.

అమె నవ్వి "నేను నెన్నోల్ని అడపిల్లని కాను" అంది.

అతడు గాలిలా అమెను చుట్టుముట్టుడు. అమెకి పూపీరి సలపరెదు. అయినా పట్టేదు. ఈ ప్రపంచంలో గొప్ప గొప్ప అనందాన్నీ మొదల్లో బాధపడ్డామే.

అంసి సాలసి అతడి కాగిలిరో నిశ్శంత - ఒదిగి నిద్రపోవచూనికి ఉపక్రమిస్తూ అమె అనుకోంది - "పట్టేదు, మనసు చుట్టూ పేరుకొన్న పొర కరగటం ప్రారంభం అయింది. తొందర్లోనే అని మామూలు అనందాల్కి, బాధంకి స్పందించడం మొదలు పెడుతుంది. ప్రపంచమీద నమ్మకం కుదరబానికి ఇది లొంగిష్టు ఇక చాయామ్ టకే - హి విర్ లి టకే. ధ్వాంక్యా రేవంత -

ఇక వారి గురించి చెప్పచానికి కథేమీ లేదు.

రెండ్రోజులు న్నించి ఫౌరాకపోవటంతో అతడికి కంగారుగా వుంది గడువు పూర్తయిపోతూ వుందనికాదు. రాసికింకా రెండు రోజులంది. అయితే అతడు ధీర్ఘ వెళ్ళవలసింది ఆ రోజే.

ఆ రోజు పదకొండో తారీఖు. రేవంత్కి ఆ అమ్మాయి ఓ నెల గడువచ్చింది. పదమూడో తారీఖు దానికి అఖరి రోజు. ఆ సాయంత్రం అయిందింటిలోపు కనుకోస్తే లెకపోతే ఓడిపోయినష్టే.

రెండ్రోజులు వుంది కదా అని తీరిగ్గా అలోచించబానికి పీట్లేదు. సాయంత్రం అయిందింటికి విమానం. మరుసటి రోజు ధీర్ఘోలో గేఫ్సు ఆడి, పదమూడో తారీఖు మధ్యప్పాగ్నం బయలుదేరితే తిరిగి వచ్చేసరికి సాయంత్రం సాలుగ్వ్యాము, అయిదవ్యాము.

వచ్చేసరికి అయిదవుతే గడువు పూర్తయి, ఓడిపోయినష్టే.

ఇంకోలా చెప్పాలంటే ఈ ఒక్కరోజు మాత్రమే, అది సాయంత్రం వరకే కైమ వుందన్నమాట.

యా రోపులో అమె పూర్తిపేరూ, ఔలిపోన్ నెంబరూ, అడ్డమూ కనుకోస్తే వారి. కనుకోస్తే లెకపోయినా పెళ్ళి జరగవచ్చ). కానీ అమె దృష్టి తను శాశ్వతంగా ఒక తెలిపీముదుగు మిగిలిపోతాడు. అదీగాక అఖరి రోజైనా సరే పట్టుకుంటానని నపాలు చేసేడాయె.

.... పదకొండయినష్టు గడియారం గంటలు కొట్టుడం ప్రారంభించింది. అంటే ఇంకా ఆరుగంటలు కూడా పూర్తిగాలేదు. విమాశ్రయానికి నాలుగున్నరకల్లు చెరుకోవాలి.

ఇంకా ఫోన్ రాలేదేం?

తను ధీర్ఘ వెళ్ళబోతున్నష్టు చెప్పిన సంగతి మర్చిపోయిందా? లేక తనని పూర్తిగా ఓడగొట్టులని ఇక చివరి రోజుల్లో ఫోన్ జేయడం ఘనేసిందా?

అతడిని ఆశానిరాశల మధ్య మరింత ఊగించడం ఇష్టం లేనష్టు ఫోన్ ప్రొగింది.

అమె!

"పాల్లో"

" ఏమయ్యారు ఇన్నాచూ మీరు ? "

"అమె అట్టుంచి నవ్వింది" చిన్న ప్రోభం
అతగై కంగారుగా "ఏమిటి" అని అడిగాడు.
అదే నవ్వుతో "తరువాత తెష్టులెండి, కలుసుకొన్నాక" అంది.
"నేనీ రోజు థిర్లీ వెళ్లున్నాను తెలుసా ?"
"తెలుసు"
"మళ్ళీ వచ్చేది ఎళ్లుండే"
"అవును"
"ఎళ్లుండే మన ఆఖరిరోజు"
"అవును, అందుకే ఇది ఆఖరి ఫోన్"
ఒక్కసారి అతడు కంగారుపడి "ఎలా మరి" అన్నాడు.
"ఇన్ని సూచస్తు ఇస్తున్నా వూరుకొని - చిరంగి వచ్చేసరికి 'ఎలామరి' అంటే నేనేం చెపును ?"
"అన్ని తప్పుడు సూచస్తు ఇస్తే ఎలా కనుక్కునేది ?"
"దానికి సమాధానంకూడా చెప్పాను. నాక్కువలసింది లెక్కలమాస్టరు కాదు. అన్ని సరిగ్గా చేస్తే రెండో క్లాసు కుప్రాదు కూడా లెక్కగడ్డాడు."
"ఇప్పుడు ఎక్కుట్టుంచి చేస్తున్నారు ఫోన్ ?"
"ఒక పెద్ద హోటల్ రూమ్ నుంచి"
"హోటల్ నుంచి ?"
"అవును రోజులు దగ్గరపడున్నాయి కదా. స్నేహితురాళ్ళకి పార్టీ ఇస్తున్నాను."

అతడు అర్థంకాక - "దేనికి రోజులు దగ్గరపడున్నాయి ?" అని అడిగాడు.

"మనం కలుసుకొన్నాక ఇక ఎలాగూ వాళ్ళని వదిలి పెట్టేయారి కదా. అందువలన పార్టీ ఇమ్మణి బలవంతం చేసేరు."

"ఏ హోటల్లో ?" క్యాబుల్ గా ధ్వనించేలా అడిగాడు - అమె బుట్టర్ పడుతుందేమో చూడ్చామని.

"అప్పు శశి ! చెపును."

"అయితే ఎలా కనుక్కొపటం ?"

"రెండ్రోజులు ఓపిక వట్టుండి. నేనే స్వయంగా మా యింటి ఫోనంబరుతో మీ దగ్గరికి వస్తాను."

"అయితే ఇంకే హింటూ చెప్పురా ?"

"అమె ఒక తుంగ చూసంగా వూరుకొని, 'పీచి పీచి ఆలోచస్తు న్నిటి ఆలోచించుండా' నిజాయితీగా నేను చెప్పినట్టు చేస్తారా ?" అని అడిగింది.

"అతడు హాషారుగా ముందుకు వంగి, చెప్పండి చేస్తాను" అన్నాడు.

"ప్రాపిన్"

"ప్రాపిన్"

"నేను ఇప్పుడే హోటల్ నుంచి బయలుదేరి ఇంటికి తెస్పుగా వెళ్లున్నాను. నాన్నగారెందుకో రఘ్యున్నారు. అక్కడ అయిదు నిముషేలు ఉండి, లంబంగా బయలుదేరి తిస్సుగా వెప్పొచొమ్మె రగ్గరికి వస్తున్నాను. ముత్తం ఈ ప్రయాణమంతా కార్డ్లో గంటకి నలభైమైళ్ళ వేగంతో చేస్తాను. మీరు నరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తర్వాత బయలుదేరి అదే వేగంతో వప్పే వెప్పొచొమ్మెకి అట్టుంచి మీరూ, ఇట్టుంచి నేనూ ఒకేసారి చేరుకుంటాం."

"ఇర్దరం ఒకే దూరం ప్రయాణం చేస్తామన్నమాట !"

"పెద్దంశిక చరివిన కుర్రాదెవరయునా ఆ సంగతి చెప్పగలడనుకుంచాను."

రేవంత్ మొహం ఎర్రబడింది. "నరే-తరువాతేమిటి చెప్పండి ?" అన్నాడు.

"మీరు కారు డ్రైవింగ్ లో ఎక్కుపర్చేసన్న గర్వం పుందికదా! చూడ్చా, నన్ను వట్టుకోగలదేమో బహుళ ఇదే మీకు ఆఖరి ఛాన్ని అల్పతుంది. పాశే మీరు ప్రిక్యూలు ఏమీ స్టేచెయకుండా అదే స్ట్రైట్ లో రావారి. ముందు వస్తే మాత్రం నేను ఒప్పుకోము. మన రేసు ఆ బోమ్మె రగ్గరినుంచే ముదంవ్యాపి. మనం బయలుదేరే కిలోమీటర్లల్ని పూట్ట సంఖ్యలు."

అతడికి అమె చివరి వాక్యం అర్థం కాలేదు. అయినా దానికి గురించి అంతగా పట్టించుకోలేదు. అతడి మనము అమెని కలవబోతున్నానన్న సంతోషంలో విహంగంలా ఎగురుతోంది. కారు డ్రైవింగ్ లో తనకి థిటు రాగలిగేపారు ఎవరూ శేరని అటడికి తెలును.

"నరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తర్వాత బయలుదేరుతున్నాను" అన్నాడు.

"ఏవ్ యూ ఆల్ రి బెస్ట్" అని ఫోన్ పెట్టేసింది.

అతడు ఈసారి ఏ మోసమా తెయ్యదలమకోలేదు. నరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తరువాతే బయలుదేరాడు. గంటకి నలభై కిలోమీటర్ల వేగంతో

ట్రైవ్ చెయ్యసాగాడు. ఎక్కుడైనా బ్రేక్ వెయ్యవలసివ్సై ఆ శైల్మ గుర్తుంచుకుని వేగం పొచ్చిస్తూ, తగ్గిస్తూ, సగటు లెక్కక్షేదు.

అతడు ఆఫీసు నుంచి నెప్రూబోమ్మె ఇర్కె మూడుకిలోమీబద్ధు.

ఆ దూరం కవర్ చేయటానికి గంటకి నలభై కిలోమీబద్ధ వేగంతో ప్రయాణం చేస్తే ఎంతకాలం వదుతుందో వాచి చూసుకుని, సరిగ్గా అడే నమయానికి చేరుకొనేలా ట్రైవ్ చేయసాగేదు.

అతడు ఇట్టుంచి వెళ్ళేనమయానికి అట్టుంచి ఓ కారు వస్తుంది. అది నల్లుబే ఫియట్. అందులో అమ్మాయి ఆకారం అన్స్ట్రాంగ్ కనిప్పిస్తుంది రేవంత్ కారుముందు ఇంకో జీవ్ వుండటంచేత ఆ అమ్మాయి రేవంత్ కారుని మాసే విలులేదు.

రేవంత్ వూపీరి బిగపట్టాడు.

శిలావిగ్రహానికి అట్టుఇట్లుగా వస్తూ రెండు కార్స్లూ దగ్గరయ్యాయి.

విగ్రహం చాటునుంచి రేవంత్ కారు వక్కకి రాగానే ఫియట్లో లున్న అమ్మాయి దాన్ని గమనించి, ఒక్కసారి స్నూబోలోనికి వచ్చినట్లు గేరుమార్చి సరువ కోస్తూ, నెప్రూబోమ్ముని చుట్టే దూసుకుపోయింది. అలా తిప్పదంరో ఆమె బ్రాఫీక్ రూల్స్‌నీ ఎదురుగా వస్తున్న వాపానాలనీ లెక్కచేయలేదు.

ఇది వూపీంచని రేవంత్ కంగారువడ్డాడు. అయినా క్షణంలో తేరుకుని కారుని అదే వేగంతో తీప్పేదు. కీచుమన్న బైర్డ్ ధ్వనిలో పోలీన్ విజిట్ తాలూకు ధ్వని కలిసిపోయింది. ధనస్సునుంచి తెలువడిన బాణంలూ అతడి కారు గారిలోకి దూకింది.

రేన్ మొరంయ్యంది.

కశ్చప్పగించి చూస్తున్న బ్రాఫీక్ కావైసైబిల్స్‌నీ దాటుకొని రెండు కార్స్లూ వరుగెత్తుసాగినయ్.

పెదవిని పంటల్సైంద నొక్కిపట్టే ఎదురు కారుకేసి చూస్తూ అతడు ట్రైవ్ చేస్తున్నాడు. గాలి రిన్వ్యన కొడుతుంది.

ఇదే ఆఖరి భావునీ, ఇప్పుడు కనుక్కొలేకపోతే ఇక కనుక్కొవటం అన్న ప్రశ్న లేదనీ అతడికి తెలుసు.

.... కారు నెప్రూబోమ్మెమ్ముల్లూ సరువ తిరుగుతున్నప్పుడు కెమేర్ లైక్ మన్సుట్టూ క్షణంలో వెయ్యవంతు ఆమె అతడి కంటపడెంది. అయితే, పుత్రుడిబోమ్ములాటి ఆ ఆకారం అతడి మెరడులో నిష్టిప్పంకాకముందే

అద్భుతమైంది. ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసినట్లు ఆమె అందం అతడి కశ్చకి మిరుమెల్లు గొలిపేంది.

ఆ మొహం పూర్వాంప్రభింబమా? కాదేమో? మెరికలు తిరిగిన గోరి మీర పాపికొండల సాయంసంధ్య నీడ పడినట్లు గడ్డం వంపులో ఛాయ! కశ్చ కంజాతదాలా? కావేమో? మాడగానే చప్పున తిప్పుకున్న ఆ నయనాలని ఏ హారిటే తుషార మేఘాతరీయాన్ని కనుపెప్పగలుగా అద్ది అరుచిచిందో! విష్వవ గేయ రచయిత అన్నట్లు ముక్కు సంపెంగా? కాదేమో! తపోభంగ కార్యాప్రాప్తి ఇంద్రుడే పంపగ వచ్చిన అప్పరస స్వత్యం చేస్తురదగా, బుఫ్మిరకు విల్లు ఎక్కుపెట్టేన మన్మథుడా తానే ఆ అందగతై అంబానికి ఔమరచి ఝౌరుకు వింటిని మరింత వంచితే ఆ వంపు వరిం కామె ముక్కున అమరిందేమో!

ప్రకృతి స్వప్తమైన - ఆక్రుతి అన్స్ట్రాం చేస్తుంది. ఎంత గుర్తు తెచ్చుకుండామన్న ఓ మనోహరమైన శిల్పం గుర్తొస్తుందేతప్ప ఆకారం గుర్తు రావడంలేదు.

ఆలోచనలతోనే అతడు ట్రైవ్ చేస్తున్నాడు. ఆమె అందటంలేదు. అతడు రెండు చేతులోనూ ఫీరింగు పట్టుకుని, మాపుల్లోకి ఏకాగ్రతనతా నింపుకుని పట్టురలతో ఆమెని అందుకోటూనికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. వెమక అద్దాలకి కట్టిన తరల్లోంచి ఆమె జడలో పూలు కవిప్పున్నాయి.

ట్రైవ్ చెయ్యటానికి తను వడినంత కష్టం ఆమె వడడంలేదని అర్థమవుతుంది. బ్రాఫీక్ ని చాలా చుల్లాగా తస్పించుకుపోతుంది. అతడి పంతం పొచ్చింది గంటకి సూర్య కిలోమీబద్ధ వరకు మునాయాసంగా నడవగలడనే పేరు స్నేహితులమధ్య అతడికి పుంది అందులోనూ అతడికి కొత్త అంబాసిడర్ కారు.

అప్పుడు తెలిసింది తనెందుకు వెనుకపడుతున్నాడో.

అమెరి చిన్న ఫియట్. తనది ఆకారంలో పెద్దదయిన అంబాసిడర్. బ్రాఫీక్ ఇలా వుంటే తన ఆమెని అందుకోలేదు. అందుకే ఆమె ఈ చిన్నపీధిని ఎన్నుకోంది. ఇలా నాలుగు గంటలు ప్రయాణం చేసినా ఏమీ రాభం లేదు.

ఆమె తెలివిచూస్తే ముచ్చెట్టిసింది. అంతలో ఇంకో అనుమానం వచ్చింది. ఈమె మరింత ఇరుకుదారాని ఎందుకు లేదు? అలాటి రారిలో పెరిచే ఒక్క నిమిషంలో తన కన్ను గప్పవచ్చగా? అలా వెళ్ళరేదూ అంటే - తానలా వెంటాడటం ఆమెకి సరదాగా వుందన్నమాట.

వేగంగా వెళ్లానే అతడు బైప్ చూసుకున్నాడు. పన్నెండు కొష్టంది. ఇంకా వాలుగుగంటు బైప్ చూతమే వుంది. తమ విష్ణువాశ్రమానికి వెళ్లచానికి.

మరో అయిదు నిమిషాలు గడిచిసయ్.

కార్డు సాగర్ లైప్ వెళుతున్నాయి. రేవంత్ మెరడులో అది గమనించగానే ఏదో మెరిసినట్టుయింది.

ఈమె కారుని ఎలాగైనా చాంక్బండ్ మీదకు వెళ్లా చెయ్యాలి. అక్కడయితే బ్లాఫీక్ వుండదు. ఒక్కసారి అలాటే తిన్నటి దారి దొరికిందంటే తన కొత్త అంబాసిడర్ ఆ ఫీయట్ ని రెండు నిమిషాల్లో అధిగమిస్తుంది.

అమెకి ఈ అలోచన వచ్చిందో? రేరో?

సాగర్ లైప్ వెళుకుండా పక్కకి తిరిగిపోవాలంటే ఇంకా ఒక్కటే దారి వుంది. అక్కడి కొచ్చేసరికి అమె అలోచన ఇటు మళ్ళించి, తిన్నగా సాగిపోయేలా చెయ్యాలి తరువాత ఇక తప్పించుకోలేదు.

రేవంత్, ఆ సందు దగ్గరికి అమె కారు చేరుకొనేసరికి తన కారు నెమ్మది చేశాడు. అమె వ్యౌ తైండర్ టోచి చూడటం గమనించాడు. తన కారు కనబడకపోయేసరికి అమె కంగారుపడిందని గ్రహించాడు. అతడ్డికి కావల్చిందదే. ఈ రోష్పులో ఆ సందు దాటిపోయింది.

ఇక అంతా తిన్నటి దారే!

సాగర్ పరకూ.

అక్కడ చాంక్బండ్ వుంది. రానిమీద పిశాలమైన రోష్పు.

ఆ అమ్మాయి తను చేసిన తప్పు గ్రహించినట్టు అమె కారు వేగం పెచ్చటం ద్వారా తెలిసింది.

రేవంత్ పెదులుమై చిరునవ్వు కడలాడింది. అమె ఎంత వేగంగా వెళ్లినా పట్టేదు. తన కారు వేగం ముందు ఆ పాతమోదల్ పనికిరాదు - అతడు పెళ్లోలు చూసుకున్నాడు - పుల్గా వుంది.

చాంక్బండ్ మీదకు కారు చేరుకుంది. బండ్ కి క్రిందుగా మరోదారి వుంది. రెండుదార్ధు సమాంతరంగా పయనించి అటు చివర మళ్ళీ కలుస్తాయి. క్రింది దారి లారీలకోసం నిర్మించబడింది.

బండ్ లైప్ చేరుకున్న తరువాత. ముందు అమె కారు కనబడకపోవడంతో రేవంత్ కంగారుపడ్డాడు. అయితే బండ్ క్రిందున్న లారీరోష్పుమీద దూరంగా అమె కారు వెళ్లటం చూసి క్రిందివపడ్డాడు.

ఆ రోష్పుని ఎప్పుకోబటం కోసం ఆమె కారువేగం పెచ్చించిందన్న మాట.

రెండుదార్ధు వేగంగా ఒకే రిశలో రెండు రోష్పుమీదా వెళ్లున్నాయి. మధ్యలో దారులు దూరమయ్యాయి. చెఱ్లు ఎత్తుగా వున్నాయి. వాటి అవశల వైపు వెళ్లున్న కారు కనిపించబం లేదు.

రేవంత్కి అప్పుడో అనుమానం వచ్చింది.

తన కారు వేగం సంగతి తెలిసిన ఆ అమ్మాయి ఏ మాత్రం తెలివున్న ముందుకు కొనసాగుతుందా? ఆ చెఱ్ల చాటున ఆగి, తన కారు ముందుకు సాగగానే వెనక్కి తిప్పుతుందా, ఆ ఆలోచన రాగానే నడవ్ బ్రేక్ వేసేడు, ఇంకో అనుమానం.

ఇంటి కప్పుమీద పరి కాకులు ఉన్నాయి. తుప్పాకి పేర్కి ఒక కాకిని చంపితే ఎన్ని ఉంటాయి? ఏమీ ఉండవు. ఎగిరిపోతాయి అని మామూలువాడు చెప్పేదు. ఒకటి ఉంటుందని కొద్దిగా తెలివైనవాడు చెప్పేదు. తోమ్మిది వుంటాయని అతి తెలివి వున్నవాడు చెప్పేదు: జూబు చెప్పే ముందు తార్కికంగా అలోచించాలి. అన్ని ప్రోబులిటీస్ మాసుకోవాలి. అలాంటి సమయసూటి ఉన్న అబ్బాయిల్నే అమ్మాయిలు కోరుకుంటారు.

ఈ అమ్మాయి వెనక్కి వెళ్లందా - ముందుకు వెళ్లందా-

వేగంగా రేవంత్ కారుని ముందుకు పోనివ్వాడు. చెఱ్లుచాటి మలుపు తిరగ్గానే సడవ్ బ్రేక్ వేసి, పక్కకి తీసి అపుచేశాడు. అవశలిపై చెఱ్లచాటునుంచి ఆ అమ్మాయి తనకారు వెళ్లిపోవటాన్ని గమనిస్తుందని అతడికి తెలుసు.

కారు ఆపుచేసి, తాళం వేసి, అట్టుంచి వస్తూన్న ఖాళీ టాక్సీని అపుచేసి ఎక్కి వచ్చిన దారి వెంటే వెనక్కి పోనిమ్మున్నాడు.

అతడి అంచనా కరక్కుమంది.

అమె కారు వెనక్కి వెళ్లిపోతోంది.

ఆ కారు వెనుకే టాక్సీని అనుసరించమన్నాడు. ఆ అమ్మాయి కార్పీగా కారు నడుపుతూంది. వెనక కార్డు రేవంత్ వున్నడని కలలో కూడా ఖాపించలేదు.

అమె కారు పైవైప్పు హోటల్ లోకి ప్రవేశించింది. నరీగా రెండు నిముశేల తరువాత రేవంత్ టాక్సీ అక్కడికి చేరుకుంది. టాక్సీ వాడికి డబ్బులిచి రేవంత్ హోటల్ లో ప్రవేశించాడు.

పెద్ద పెద్ద అరిస్తోక్టటిక్ కుబుంబాల్లో పుట్టిన అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు రస్టరెంటలో కాకుండా ఇం రూమ్స్లో పాటీలివ్యండు మామూరే.

రేవంత్ రిసెషన్ వద్దకు చేరుకుని, "ఎక్కువ్యాప్తమీ! మన రమ్య పైరీ నీ రూమ్సోనో చెప్పగలరా?" అని అడిగాడు.

"ఇప్పుడే ఇం వెళ్లారు సార్! -"

"అనును అమే"

"214"

రేవంత్ లీఫ్ ఎక్కి రెండో అంతస్తు చేరుకున్నాడు. స్టోర్ హోటల్ అవండ వల్ల వరండా నిర్మాణప్యంగా వుంది. కాళ్ళక్రింద కార్బ్రూట మెత్తగా తగులుతూంది.

అతడు వరుసగా గదులు రాటుకుంటూ వచ్చి 214 గది ముందు ఆగేడు. వెంటనే తలుపు కొట్టులేదు. తాళంచేపి కన్నం దగ్గిర చెపిపెట్టి విన్నాడు.

"భారె చోక్రా ఇచ్చావే రమ్యా!" అని అంటూందో అమ్మాయి.

రేవంత్ నిటారుగా నిలబడి గుండెల్చిండా గాలి పీల్పుకున్నాడు. ఒక్క నిముషం ఆగి చటుకుస్తన హండిల్ తిప్పి తలుపు లోపలికి హోశాడు.

గదిలో అమ్మాయిలు నలుగురూ ఈ హార్టల్ పరిచామానికి తలతిప్పి అతడి వంట మాసేరు. వాళ్ళు ఆ తణం అతడిని అక్కడ అలా వూహించలేదు.

ఆ నలుగురిలోనూ తనని ఇంతకాలం ఆటవట్టించింది ఎవరో రేవంత్కి తచియలేదు. అందంలో మాత్రం నలుగురమ్మాయిలు ఒకర్నోకరు తంరన్నట్టు వున్నారు. అందరిది ఒకే వయసు, ఒకే ధారు.

అయితే అక్కడ రేవంత్ తెలిగా వ్యవహారించాడు. 'నేను నిమ్మ కార్డ్ మాసమారే', అన్న నమ్మకం కలిగేలా "హరో రమ్యా" " అన్నాడు, చిరునవ్వుతో' - ఏ అమ్మాయినీ సూటిగా చూడకుండా.

నలుగురూ ఒకర్నోకరు మాసుకున్నారు. ఆ గదిలో ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం అలయముకుంది. తనదో తప్పు చేసేనని మాత్రం రేవంత్కి అక్కమయింది. ఇక లాళం లేదనుకుని "నిజం చెప్పండి, మీరో రమ్య ఎవరు? అని అడిగాడు.

నలుగురూ ఒక్కసారి 'నేనే', అనేసి, మిగతా ముగ్గురూ అదే మాటలు అన్నారని గ్రహించి, నాలిక్కరుచుకుని, మళ్ళీ నలుగురూ ఒక్కసారి "నేనుకాదు" అన్నారు. తరువాత ఒకర్నోకరు మాసుకుని ఫక్కుమన్నారు:

రేవంత్ మొహం ఎగ్రబారింది. "నేనే కనుక్కుంటాను. కానీ ముందు మీరే చెప్పటం మందిరి" అన్నాడు.

"రమ్య మాలా మామూలుగా వుంటే చాలా" కవ్విస్తున్నట్టు అందో అమ్మాయి. రేవంత్ ఏరో అనబోతూ ఉంటే, టాయిలెట్ రూమ్ హండిల్ కదిరింది. తలుపు తెరుచుకుంటూ వుంటే, నలుగురిలోనూ ఒక అమ్మాయి చప్పున బాల్ రూమ్ దగ్గరకు వెళ్ళి 'రమ్యా-టెట్కు రాకు. రేవంత్ ఇక్కడే వున్నాడు' అని అరిచింది. తెరుచుకోబోతున్న తలుపు వెంటనే మూసుకుపోయింది. తరువాత లాక్ వేసుకున్న ర్యాని విహించింది.

ఆ గదిలో సూరిపడితే వినబడెంత నిశ్శబ్దం వ్యాపించింది. రేవంత్ నిచ్చెప్పుడై నిలబడిపోయాడు. సరీగ్గా పది అడుగుల దూరంలోపున్న అమ్మాయిని తను కలుసుకోలేక పోతున్నాడు. ఇంతకాలం వెతికిన అమ్మాయినీ ఇంత దగ్గరగా వచ్చి కూడా పట్టుకోలేకపోతున్నాడు.

ఉప్పు... తను ఏల్చొప్పా సాధించి లీరుతాడు అలా లనుకుంటూ, అతడు మిగతా వారివంక మాసేదు నలుగురు అమ్మాయిలూ అతడిపై చూస్తున్నారు వాళ్ళకశ్చ అల్లరిగా సవ్యతున్నాయి.

ఒక ఊపులో వెళ్ళి బాల్ రూమ్ తలుపు బడ్డులకోడదామా అన్నంత కని పుట్టింది రేవంత్కి. లోపల ఆ అమ్మాయి తలుపుకి అనుకోని నిలబడి నప్పుకుంటూ వుందేమో? ఏం చేట్లామా అని అతడు ఆలోచిస్తూ వుండగా. ఇంతలో ఒక అమ్మాయి కదిలి 'రేవంత్, ఇక మీరు వెళుతారా ఈ గది సుంచి' అంది ఇంద్రీషులో.

ఆ కంఠంలో కనబడిన కెమండ్ ని రేవంత్ అర్పం వేసుకున్నాడు. నిజమే తనకి ఇక్కడ వుండచానికి హక్కులేదు. ఎవరిలో ఈ గది.

ఒకసారి నలుగురిప్పొప్పు మాసి మానంగా అతడు ఆ గదిలోంచి బైటుకు వెళ్లేసేడు.

అయితే అతడు ఆ గదిలోంచి వెళ్లేసేక క్రిందికి వెళ్ళిపోలేదు. వరండా చివరికి వెళ్ళి ఒక మాలగా నిలబడ్డాడు. ఇంతకాలం తనేడించిన అమ్మాయి బైటుకోచ్చేవరకూ, ఎన్ని యుగాలైనా అలాగే నిలబడి వుండచానికి నిశ్శయించుకున్నాడు.

ఈ లోపులో ఆ గది తలుపు తెరుచుకుంది. రేవంత్ ఊపెరి చిగపట్టి మరింత చీకట్లోకి జారుకున్నాడు. అక్కట్టుంచి తను కనబడని ఆతడికి నమ్మకం:

ఇంతలో ఒక అమ్మాయి తలబైటపెట్టి వరండాలోకి మాసి మళ్ళీ తలుపు వేసేసింది. రేవంత్కి లక్ష అనుమాలు కలిగాయి.

వాళ్ళకి తను ఇక్కడ వున్నట్టు అనుమానం కలిగిందా? అసలు ఏం జరుగుతూంది లోపల? ఈ అమ్మాయిలు ఏం చేస్తున్నారు?

అతడి ఆలోచనల్ని భంగపరుస్తూ వెనక అడుగుల చప్పుడు నిపించి నీగ్రోలాంటి వెయిబర్ ఒకడు వచ్చి, “ఏం చేస్తున్నారు ఇక్కడ?” అని అడిగాడు. అతడి కంఠంలో మర్యాద ఒక పాలు తక్కువ అవటం రేవంత్ గమనించాడు.

“ఒక స్నేహితుడి కోసం చూస్తున్నాను.”

“మిమ్మల్ని మేనేజరుగారు రమ్మింటున్నారు.”

“ఎందుకు?”

“తెరీదు”

“ఏన్నో మాట్లాడవలసిన్నంచే మీ మేనేజర్ ఇక్కడికి రమ్మను.”

“గొడవ చేయకుండి నర్క! మీ అంతట మీరే వస్తే మంచిది.” వెయిబర్ కంఠంలో ఎక్కుడా వినయం లేదు. రేవంత్ అతడితో గొడవ పెట్టుకోరలుకోలేదు.

అతడితో కిలిని క్రిందికి వెళ్ళాడు. రిసెస్షన్ వెనగ్గుపుంది మానేజర్ రూమ్. ముందు తిడారామనుకున్నవాడల్లా, రేవంత్ని చూసి కొట్టిగా మర్యాద తెచ్చుకున్నాడు మానేజర్. “మీరు రెండో అంతష్టలో” ఓ గరికి వెళ్ళి అక్కడ అమ్మాయిల్ని వేధిస్తున్నారట. ఆ గరి నుంచి శోన్ వచ్చింది” అన్నాడు.

రేవంత్కి అర్థమయింది. తనని ఈ హోటల్ బైటకు పంపటానికి ఈ ఎత్తు వేశారన్నమాట అమ్మాయిలు.

అతడు తిన్నగా మానేజర్ మొహంలోకి చూసి గంభీరంగా అన్నాడు. “రెండో అంతష్టలో” తనకోసం ఎయిరుచూడమని ఒక పెద్ద బిజినెస్ ఎగ్జిక్యూటివ్ నన్ను స్నేహితుడిగా అక్కడికి ఆహ్వానించాడు. ఎవరినీ డైస్ట్రీ చేయకుండా నేను వరండాలో నిలబడివుంచే మీ వెయిబర్ నాతో అమర్యాదగా మాట్లాడి క్రిందికి లాక్ష్మిచ్చాడు. ఇప్పుడు మీరు అనవసరంగా నామీద ఈ అభిమోగం మొప్పుతున్నారు. ఈ విషయమై మీ యాజమాన్యానికి ఫీర్యాదు చేయదలచుకున్నాను. కేవలం ఒక శోన్ కాల్ ఆధారంగా మీరు నన్ను ఇలా నిలదీయటంట్టే దాదాపు యాశ్వేయి మీమీద పరువుస్టూం దావా వెయ్యిరలుకున్నాను.”

అతడు ఆశించినట్టే మానేజర్ మొహంలో భయం కొట్టుచ్చి కనబడింది.

“సారీ నర్క! కానీ రూమ్ నెంబర్ 214 నుంచి శోన్” అంటూ వసిగాడు. అతడు అలా తడబడబంతో రేవంత్ మరింత విజ్ఞంభించాడు.

“ఎవరండి శోన్ చేసింది। క్రిందికొచ్చి కంట్లేయింటు చెయ్యమనండి. క్రాప్పుర్యకంగా తీసుకొండి.... రమ్మనండి.... రేకపోతే మనమే పెళ్ళాం. అంతే కానీ శోభేమిటి శోన్” అని గడ్డించాడు.

“అయిందేదో అయిపోయింది. మీరు ‘లాంట్’ రో కూర్చోండి శార్కో!“ అన్నాడు మానేజరు.

“అలా కుదర్చు, రండి ఆ రూమ్ నెంబర్ 214కి వెళ్ళాం. వాళ్ళో చెప్పో విందాం”... అభు లేవాడు. అతడికి ఎలాగ్నా ఆ గరిలోకి హరాతుగా ప్రవేశించాలని వుంది. తను వెళ్ళిపోయాడన్న విజయగర్వంతో రాచున్న వుండగానే ఇది జరగాలి.

అతడూ, మానేజరూ కలిపి రెండో అంతష్టకి వచ్చారు. గరి శోపల గడియవేసి వుంది. మానేజర్ తలుపుకొళ్పాడు.

“ఎవరూ? అని లోపల్నంచి నిపించింది”

“మేనేజర్ మెంట్”

తలుపు తీసిన ధ్వని. రేవంత్ గోడవెనగ్గా కనబడకుండా నిలబడ్డాడు. తలుపు తీసిన అమ్మాయి పూర్తిగా తియకుండా అడ్డుంగా నిలబడింది.

“ఎవరో అబ్బాయి వచ్చి గొడవ చేశాడని కంట్లేయింట్ ఇచ్చారు మీరు” అన్నాడు మానేజరు.

వచ్చింది మానేజరే అని నిశ్చయించుకుని “ఆపును లోపలికి రండి” అంటూ పక్కి తప్పుకుంది. మానేజరు లోపలికి వెళ్లాంచే పక్కనుంచి ఒక్క అడుగులో ముందుకొచ్చి అతడి పెనుకే తనూ గిరిలో ప్రవేశించాడు రేవంత్. కనుపెపుపాటు కాలంలో ఇది జరిగిపోయింది.

అతడు అంత అకస్మాతుగా చీకట్టోంటి రావటాన్ని శూహించని ఆ అమ్మాయి బిత్తరసోయింది. రేవంత్ సన్నగా నవ్వి ముందుకు అడుగు వేసుటు.

గరిలో అమ్మాయిలందరూ వారివంకే చూడసాగేరు.

“మేడమ్, మీ రూమ్కి వచ్చి డైస్ట్రీ చేసిన అబ్బాయి ఈయనేనా?“ అని అడిగాడు మానేజరు.

“షైగాడ్, కాదండీ” అంది నమ్రత నిండిన కంఠంతో ఒక అమ్మాయి. రేవంత్ పక్కలో బాంబు పడ్డాల్ని అదిరిపడ్డాడు ఆ జాబుకి.

“ఎవరో నల్గూడా రాడేలా వున్నాడు. తలుపు కొట్టి రావాచ్చా అటి అడిగాడు భయపడి మీకు శోన్ చేశాం” అంది. అంతలో మర్యా

అమ్మాయి ఎంకో అమ్మాయి రేవంత్ షైల్పు ఆరాధనగా చూస్తూ “ ఈయిను శాంచి అబ్బాయి అయితే మీకెందుకు ఫోన్ చేస్తాం ? ” అంది అభ్యర్గా. అమ్మాయిలందరూ కలిసి తనని ఏడిపిష్టున్నారనీ అర్థమైంది. ఎంత సీరియస్ గా వుండామని ప్రయత్నించినా వాళ్ళ మొపోల్లో నవ్వు కనబడుతూనే వుంది. అయితే రేవంత్ దాన్ని పట్టించుకోలేదు. భాయిరెట్ లోకి తొంగి చూసేదు. అది భారీగా వుంది.

అతడు అలా చూడడం గమనించి “ మీరు భాయిరెట్ కి వెళ్లా - వెళ్తే మాకు అభ్యంతరం లేదు ” అంది మరో అమ్మాయి. నమిలి తినెయ్యాలన్నంత కోపం చచ్చింది రేవంత్ కి. బలవంతం మీర అణచుకున్నాడు.

మానేజరు, “ సారీ మేడమ్ ! మీరు నిర్వయంగా వుండండి ” అంటూ రేవంత్ షైల్పు తిరిగి “ సారీ సర్, మీరు మీ మిత్రుడికోసం కారిడార్ లో వెయిట్ చెయ్యండి. ఏల్ ఇ సెండ్ కాఫీ ఫర్ యో ” అని అడిగాడు మర్యాదగా.

రేవంత్ అతడి మాటలు వినటంలేదు, అలోచిస్తున్నాడు.

‘ ఏమైంది ఈ అమ్మాయి ! ఈ అయిదు నిముషోల్లోనూ ఏమై వెళ్లింది ! ’

ఆలోచిస్తూ అస్యమనస్త్రంగా అతడు మానేజర్ తో కలిసి గదిలోయి బైటకి రాబోతూవుంటే నాలుగో అమ్మాయి “ బిల్ సెటీక్ చేసెయ్యండి. హోట్ వెళ్లిపోయింది. మేమూ వెళ్లిపోతాం ” అంది.

ఆ మాటలకి కాలికోర్ అడ్డుపడినట్లు ఆగిపోయాడు రేవంత్ ... హోట్ వెళ్లిపోయింరంటే అంటే ... జరిగిందేమిటో ఇప్పుడు అతడికి అర్థమయింది.

గదిముందు కారిడార్ లో నిలబడినన్న తనని రెండు నిమిషాలపాటు ఏదో నెపం మీర మానేజరు గదిలోకి పంపించింది. తను లోపలికి వెళ్లగానే రద్దగా జారుకుండన్న మాట.

మెట్లు దిగుతున్న రేవంత్ ఇప్పుడు మామూలు పాలికోర్ అమాయక్కున యువకుడిలా లేదు. అంతర్జాతీయ చరరంగపు అడగాడి వున్నాడు. డబ్బు తగిని పులిలా వున్నాడు.

సానపెక్కొక్కీ వజ్రం ప్రకాశిస్తుంది. బెన్నివీలోగానీ చదరంగంలోగా ప్రత్యర్థి అటమిదే ఇవతలివారి ఆట ఆధారపడినుంటుంది. అవతలి ప్రత్యర్థి బాగా ఆడి లిప్పులు పెక్కొక్కీ నిఱిపున్న నిజమైన అటగాది

విజ్యంభిస్తాడు. సర్వశక్తులూ సమగ్రాద కట్టుకుంటాడు. రేవంత్ కి అదే బుగుతూంది.

అఖిరి ఈణంలోనైనా పట్టుకోవచ్చనే నిడ్డత్యంలో తేలిగ్గా వదిలేసేదు ఇంతకాలం. కానీ యా రోజు చాలా పకడ్చందీగా ఫోన్ వేశాడు. పిల్లిని గదిలో పెట్టేనట్లు అన్ని షైల్పుల్లుంచీ దాఢ్లు మూసుకుంటూ చచ్చి చూసేనరికి, ఏముంది ? తన ఎత్తుకి పై ఎత్తు వేసి జారుకుంది యా అమ్మాయి ఇంత ఇరుకు పరిష్కితిలో కూడా ఇంత వూపిరి నలపని టెస్ట్స్ లో కూడా తను గదిలోకి వల్లి వరి అధుగుల దూరంలో నిలబడేనా కూడా పంచెం ఛడిషోకుండా అక్కడికక్కడే జెర్సీగా అలోచించి తనని మేనేజర్ రూమ్ లో బ్రావ్ చేయించగిలిగింది అంటే

ఇన్నాళ్ళకి తన సమప్పుజ్జీ దొరికింది. ఇక పై ఎత్తు తనే వెయ్యాలి.

అతడు కొంటర్ దగ్గర ఆగి, “ మీ ఫోన్ వాడుకోవచ్చా ” అని అడిగాడు. రిసెప్షనిస్టు తల వూపేడు.

నెంబరు లిప్పి ‘ పెమ్ము ’ అన్నాడు.

“ స్టీంగ్రింగ్ ”

“ నేను పోటర్ అనందాక్రమ్ మంచి మాళ్ళాడుతున్నాను. చెప్పేరి జాగ్రత్తగా విను. నువ్వు వెంటనే నీ మోటర్ సైకిల్ వేసుకుని ఇక్కడికి రా, ఎందుకో తర్వాత చెప్పాను. ఎలా వుంటే అలా వచ్చేయ్యా. టాంకోలో పెబ్రోర్ వుంటో లేదో మాసుకో, క్లీంక్ ” అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఇలాటి పెట్టు మరో మాడు చేశాడు.

తరువాత మానేజర్ దగ్గరకు వెళ్లాడు చిరునవ్వుతో “ మీరు నాకు కాఫీ ఇస్తానని ప్రామిన్ చేసేరు ” అన్నాడు.

“ ఒ మ్యార్ ”

రేవంత్ ఎదుట కుర్రీలో కూర్చుంటూ “ కారికే కాదుటండి, చిల్ పే చేస్తాను ” అన్నాడు సవ్యతరా.

అతడూ సవ్యతరా “ నో, నో. మీకు మేమిచ్చిన శ్రమకి ఇది పెనాటీ ” అన్నాడు. అతడూ యువకుడే.

“ మిమ్మిలైక్కుడో చూసినట్లుంది ” అన్నాడు రేవంత్. మానేజర్ తలత్తాడు.

“ ఎక్కుడ చూసి వుంటారు ? ”

“ సరిగ్గా గుర్తుకు రావటం లేదు ” నుదురుమీర చూపుడువేలుతో రట్టుకున్నాడు రేవంత్.

"పోషణండి" అని కుర్కిలోంచి లేచి, "..... కాఫీ తెప్పిస్తాను" అంటూ గదిలోంచి బైబిలిక వెళ్లాడు. రేవంత్ బల్లమీదున్న బిల్ బుక్ క్రింద కాళ్లు దగ్గర పడేనేడు. తరువాత కాలితో దాన్ని చెత్తబ్బు పశ్చాత్త తోనేడు.

మేనేజరు కాఫీ పట్టించుకోవాడు.

కాఫీ తాగుతూ క్యాజువర్లగా "ఎవరా అమ్మాయిలు ఆ గదితో శున్నది?" అడిగాడు రేవంత్.

"మా మేనేజింగ్ డైరెక్టరుగారి కూతురు ఓ అమ్మాయింది. వాళ్ళే పార్టీ అంటే"

"ఎవరు? రఘ్యా ...?" తనకందులో ఏమీ ఉత్సాహం లేవ్స్టూ అడిగాడు రేవంత్.

"కాదు అరవింద అని - మనం వెళ్ళేసరికి కోప్పుదుతూ తలవు తీసిందే ఆ అమ్మాయే"

ఇంతలో రిసెప్షనిస్ట్ వచ్చి వెతకటం మొదలుపెట్టాడు.

"ఏం కావాలి"

"బిల్ బుక్ సర్"

"ఇక్కడికి రారేడ్" అన్నాడు మేనేజరు. రిసెప్షనిస్ట్ వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ ఇద్దరూ కబుర్లలో పడ్డారు. అయిదు నిమిషాలు మామాలు సంభాషణ జరిగాక "మానేజింగ్ డైరెక్టర్ కూతురికి కూడా మీరు లిభ్లు వేస్తారా?" అని అడిగాడు రేవంత్.

"శిఖిటెడ్ కంపెనీ గడా, అటీగా ఎవరో స్నేహితురాలి పార్టీ అట"

"ఎవరా స్నేహితురాలు? రఘ్యా?"

"నాకు తెలీదు"

మళ్ళీ రిసెప్షనిస్ట్ బిక్కుమొహంతో వచ్చాడు. మేనేజర్ బల్ల మీదున్న కాగితాలా, పుస్తకాలా తీసి చూసించి ఇక్కడ లేదన్నాగా" అన్నాడు.

ఇంతలో బైబిలు మోటారునైకిలు వస్తున్న శబ్దం వినిపించింది.

దానికినమే చూస్తున్న రేవంత్ వంగి "అరె ఇక్కడేదో పుస్తకం పడెవుందే, ఇదేనా" అంటూ తీసి ఇచ్చాడు. రిసెప్షనిస్ట్ చాటంతయిన మొహంతో 'ఇదే' అంటూ దాన్ని తీసుకొని వెళ్లాడు.

కాఫీ పూర్తిపేసిన రేవంత్ కుర్కిలోంచి లేచి "ట్ర్యాంక్యూ శర్ట్ యువర్ కాఫీ" అని షైక్షపోండిచి బైబిలు పైర్కోలోకి చూచాడు. అందు బయటికి వస్తూంచే మరో రెండు మోటారు నైకిశ్చు లోపరికి ప్రవేశించినయి.

జేమ్స్ అంతుకుముందే చేరుకున్నాడు.

మొత్తం నలుగురూ రేవంత్ దగ్గరకొచ్చారు. అందులో ఇద్దరు జీవ్నలో వున్నారు. ఒకరు చూయింగ్ గమ్ వదులుతున్నారు. పైకి అలా నిద్రాక్షంగా కనబడ్డారు కానీ వాళ్ళందరూ చాలా తెలివైనవాళ్ళు. ఆఫీసలో పని చాలా చుర్పగ్గే చేసేవాళ్ళు. రేవంత్కి సబార్క్రీప్ట్స్ అయినా చాలా దగ్గర స్నేహితులు. వాళ్ళకి ఈ అష్ట్రో గురించి, రేవంత్ పడే బాధల గురించి కొద్దిగా తెలును.

రేవంత్ ఆ రోజు తను చేసిన పశ్చాత్, తన ఆ అమ్మాయిని రాదాపు పట్టుకోబోవటం - ఆ అమ్మాయి తెప్పించుకోవటం - అంతా విషరంగా చెప్పేడు వాళ్ళకి.

"కొరమీనులా జారిపోయిందన్నమాట" అన్నాడు సాతోచనగా జేమ్స్ అంతా విని.

"ఇంతకీ మేం చెయ్యాల్సిందేమిటి?"

"ఆ అమ్మాయి అయితే వెళ్ళిపోయింది. కానీ, స్నేహితురాళ్ళు నలుగురూ ఆ రూమ్లోనే వున్నారు. ఇంకాంచెంసేవట్లో వాళ్ళకు వెళ్ళిపోబోతున్నారు" అన్నాడు రేవంత్.

"వాళ్ళను బంధించి ఇంధీషు పిక్కర్లో రహస్యం రాబట్టాలా?"

అందరూ నవ్వేరు. రేవంత్ నవ్వేదు. వాళ్ళు బైబిలు రాబోయే గుమ్మంవైపే చూస్తూ అన్నాడు. "ఈ అయిదుగురు అమ్మాయిలూ చాలా దగ్గర స్నేహితుల్లు కనబడ్డున్నారు. సాధారణంగా ఇంత దగ్గర స్నేహితులు ఎవరుతారు? ఒకే కాలేజీలో చదివినవారు కానీ - ఒకే నీటిలో పుండెవారు కానీ లేకపోతే పీణా దామ్పులాంచే ఒకే చౌథి వున్నవారుకానీ అవుతారు. అవునా? ఈ నలుగురీనీ మీ నలుగురూ వేర్చేరుగా ప్లాట్ ఆవ్యాపి. నలుగురూ ఒకే వీధివాళ్ళు అయితే మనకి ఆ 'రఘ్య' అనే ముద్దు పేరున్న అమ్మాయి అడ్రసు లోరికిపోయినట్లు. అలా కానిషక్తంలో వీట్లు నలుగురికి కామన్గా వున్న అభిరుచి కానీ మరేవైనా కానీ - అచేయిచే పట్టుకోవాలి. దాంతో ఆ అయిదో అమ్మాయి సంగతి తెలిసిపోతుంది."

అత్యంత లాజిక్ కి వాళ్ళు విస్తుపోయారు.

"వీళ్ళు బయట వెళ్ళిన తర్వాత రఘ్య వీళ్ళను ఎలాగూ కలుసుకుని తీరుతుంది. అరు మూడయినా మూడు అరుయినా పట్టుకుని తీరుతాం గుర్తా!" అన్నాడు జేమ్స్ ఉత్సాహంగా.

"ఆరు మూడయితే వద్దేదు కానీ, మూడు ఆరయితే కష్టం. నాకు అయిదింటికి స్థయిటు. ఇంకో గంటలో వివరాలు కావారి."

"గంటా! ఇంపాజిబుల్"

"ఒకే నీధి అయితే వద్దేదు. అలా కాకుండా ఏ దాన్ని ను్చిలు నావో అయితే కష్టం."

"అందుకొ మిమ్మిల్ని ఎన్నుకున్నారి" అంటూ వాళ్ళు 'ఈగో'ని కొద్దిగా రెచ్చగొభ్యాడు రేవంతీ. అంతలో గుమ్మం రగ్గర అలికిడి నినిపించింది.

రేవంత్ స్థంభం వెనక్కి తప్పుకున్నాడు.

ఇద్దరూమ్మాయిలు ఒక కారులోనూ మరో ఇద్దరు ఆటోలోనూ వెళ్లిపోయారు.

"క్షీర్క, బయల్కేరండి, ప్రతీ పది నిమిషాలకీ మా ఇంటికి ఫోన్ చెయ్యండి" అన్నాడు. మాడ్ మాక్స్ లోలా నాలుగు మొటారుసైకిల్లు పెద్ద చప్పుడుతో బయల్కేరినయి.

రేవంత్ కైమ చూసుకొన్నాడు రెండు కావాస్తోంది. ఎండ లీక్షణంగా శుంది.

తను వేసిన ఎత్తు మరీ అద్దరహితంగా వుండా అని అనుకున్నాడో క్షణం. ఇక చేయగలిందేమీ లేదు. ఈ మూడు గంటల్లో ఏకైనా దొరుకుతే నరేసరి. లేకపోతే ఒడిపోయినట్టే!

అతడు ఇంటికి చేరుకున్న అయిదు నిమిషాలకి జేమ్స్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. "ఒకమ్మాయిని కాల్కో లిలిక్ ట్రైట్ లో" దింపేసి, రెండు అమ్మాయి ప్రసిద్ధంచ ట్రైట్ టైప్ వెళ్లిపోయింది. నేనిక్కుదే ఆగిపోయాను. దీన్నిబట్టి తెలుట్టున్న దేమిటంటే ఈ నలుగురమ్మాయిలూ ఒకే లొకాలిటీ వాళ్ళు" కాదు" అన్నాడు డిటోట్లు.

"ఆ విషయం వాళ్ళు కారూ - ఆట ఎక్కి చెరోష్టుకి వెళ్లిపోయినట్టుడే తెలిసింది" తాపీగా అన్నాడు రేవంత్.

జేమ్స్ గతుక్కుమన్నాడు.

"ఇంతకీ నువ్వేం చేయబోతున్నావు?" అని అడిగాడు రేవంత్.

"అమ్మాయి ఇంట్లోకి సరాసరి ప్రవేశించబోతున్నాను."

"పైండ్"! అంత సెపూనం ఎలా చేస్తున్నావు?"

"సెప్ట్ర్ సెక్యూరిటీ అధికారిగా"

"ఇచ్చి నిశాయంగా నీ తెలివితేటలు అయినాండనా!"

జేమ్స్ నవ్వి, "ఏదో నవలలో చదివాను గురూ! అందులో ఒక మాంత్రికుడు ఇలానేచేసి పొరోయెన్ని కనుక్కొనే ప్రయత్నం చేస్తాడు" అన్నాడు.

"సామాజిక స్టుప్చాలేని నవలలు చదవటంవల్ల కూడా ఇలాప్రయోజనాలంచాయన్నీ మాట. గో ఎ హెడ్!"

రేవంత్ ఫోన్ పెట్టేసిన రెండు నిమిషాలకి మరో ఫోన్ వచ్చింది.

"నేను ఫోలో అయిన అమ్మాయి పోలీసు కమీషనర్ గారి కూతురు" అన్నాడో యువకుడు.

"గుడ్!"

"కారు దిగి సరాసరి ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయింది."

"తరువాత ఏమయింది"

"తననెవరో ఫోలో అపుతున్నట్లు ఇంట్లోకి వెళ్లి చెప్పిందనుకుంచాను తోపల్చునచి ఇద్దరు పోలీసులు వచ్చి నన్ను పట్టుకున్నారు."

"ఇప్పుడెక్కట్టుంచి ఫోన్ చేస్తున్నావు?"

"టూ-టప్పన్ పోలీస్ న్యోష్ట్ ఫోన్ లాకప్పులోంచి."

మూడో ఫోను వచ్చేనరికి అలన్యం అయింది. అయితే ఈ కుర్రవాడు మొత్తం వివరాలన్నీ సేకరించి ఫోన్ చేసేడు. రేవంత్ ఫోన్ ఎత్తుకోగానే అంతా విపులంగా చెప్పాడు.

"నేను ఫోలో అయిన అమ్మాయి పేరు అరవింద. ఈ అమ్మాయి అనందాళమ్ హోబర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మానేజింగ్ క్రొరెక్టరుగారి కూతురు. చాలా చురుకైన అమ్మాయి. పెద్ద పెద్ద కచ్చా, ఎప్పుడూ పెదాలమీద నవ్వుచు ..."

రేవంత్ విసుగ్గా "అవ్విన్ని అఖిల్లేదు - ఖిగతా వివరాలు చెప్పు" అన్నాడు.

"అరవింద కాలేజి చదువు అనంతపురం సాయిబాబా కాలేజీలో జరిగింది. శైస్టుమ్మాలు చదువు రామాపురం స్కూల్లో అయింది. ఈ అమ్మాయికి గిటార్ అంటే ఇష్టం. అక్రెస్చెన్ నాగేశ్వర్రావ్ అంటే పడిచప్పుంది. చి.యస్సీ. పాసయింది. కలం స్నేహం అంటే ఇష్టం. సినిమాలు తెగ చూపుంది. అందులోనూ నాగేశ్వర్రావ్ సినిమా అయితే మొదటిరోజే తప్పదు. జెన్జీ అంటే చాలా ఇష్టం. వాళ్ళ నాన్నకి ఒక్కటే కూతురు.

దబ్బు ధారాళంగా ఖర్చు పెడుతుంది. ఇశ్వరుడు హోటలు బిల్లు కూడా తనే ఇస్తేనని పేచి పెడుతూంది"

ఉత్తాపంగా - వింటూన్న రేవంత్ ఉలిక్కిపడ్డడు. అర్థంకా "హోటల్ లిఫ్ట్‌మిటీ?" అన్నాడు.

"రెస్టరెంట్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాను."

"అమ్మాయి ఎక్కుడుంది?"

"నా పక్కనే"

"మార్కుడా! నే చెప్పిన విషయం ఏమైంది?

"ఆ అమ్మాయిని నేను శాల్ అవటం చూసి వెనక్కి తిరిగి నవ్వింది భావి. వెంటనే స్నేహితులమయిపోయాం. ఆ అమ్మాయే ఈ వివరాలన్నీ చెప్పింది."

"ఒరే ఇడీయట - ఈ వివరాలన్నీ ఎందుకు? రఘ్య తాటాకు భావి నెంబర్ కనుక్కుంటే సరిపోతుంది కదా."

"క్షమించు భావీ! నేనూ అరవింద గాండంగా ప్రేమించుకుంటున్నాం. ప్రేమలో పొసానికి తావులేదు. నేను నీ గట్ట భైండ్ గురించి అడిగే ఆ అమ్మాయికి అనుమానం రావచ్చు. అలా వచ్చిన కణం నేను ఇక బ్రతకరేను."

"నేను నీ కీళ్ళు విరిచెయ్యాడలుకున్నాను" కోపాన్ని అణుచు కుంటూ అన్నాడు రేవంత్.

"విరిచెయ్యు భావీ? (ప్రేమ త్యాగాన్ని కోరుతుంది)"

"నీ ప్రేమ తగిలయ్యే - మీరు కలుసుకుని అరగంటకూడా కాశేదు కదా!"

"సీత శ్రీరాముళ్ళే ప్రథమ వీళణంలో ప్రేమించింది. శకుంఠ దు... దు... దు..."

"దుష్యంతుళ్ళే"

"ఆ - దుష్యంతుళ్ళే మొదటచేచూపులో ప్రేమించింది. ప్రేమకాలాన్ని గుర్తించదు. ఒకరి కళ్ళులోకి ఒకరు చూసుకుంటూ ఎంత కాలమ్మెన్నా గడవటం ప్రేమికుల లభణం. క్షమించు భావీ! అరవింద పిలుస్తూంది వెళ్లారి" అని భావి పెట్టేసేదు.

రేవంత్ భావి పెట్టేసి జాయ్య పీక్కున్నాడు. తన ప్లోన్ సాగేబట్టులేదు. ఒకడు కైల్లోనూ, ఇంకొడు అమ్మాయి కౌగిలోనూ బంద్రెలోయారు.

ఏం చేయాలా లని ఆలోచిస్తూ వుండగా నాలుగో భావి ప్రోగింది. ఈ కుర్రహాదు సిల్వియర్ గా ఇంట్రీప్యూర్ లో అన్ని చెప్పాడు.

"నేను శాల్ అయిన అమ్మాయి పేరు భాసుమతి. వయసు పద్ధతినిమిదే అయినా రెండు నవలలూ, అయిదు కథలూ గ్రాసెండట. ఎస్టర్ లీ వరకూ రామాపురంలో చరువుకుని తరువాత చరువు మానేసి రవనా వ్యాసంగంలోకి దిగింది. ఈ విషయం తెలియగానే ఆమె అభిమానిగా సరానరి ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాను. నావని సులువైంది."

"కానీ నీకు తెలుగు చదచటం రాదుకదా."

"ఆ ప్రమాదమేమీ రాలేదు. కేవలం ఆమె మాట్లాడుతూ వుంటే నేను విషయమే జరిగింది. మధ్యలో రెండుసార్ధుల కాఫీకాదా ఇచ్చింది."

"ఆ విషయాలు సర్దే మనకు కావలిసినవి చెప్పు. ఆ అమ్మాయి అభిరుచులు ఏమిటిటు."

"పీటా అంటే ఇష్టం సితార వింటూ గంటల తలబడి వుండిపోవాలని అనిపిస్తుందట. కవిత్యమూ, పెయింటింగులలో కొర్కెగా ప్రవేశం వుందట. ముగ్గులూ, అల్లికలలో ఉత్సాహం, క్రికెట్ అంటే ఇష్టం. బాలమురళీక్కష్ట కీర్తనలూ ఇంకా చాలా చెప్పింది. అన్ని విన్న తర్వాత ఎందులో ప్రవేశమో ఏది ఇష్టమో నాకు అర్థం కాలేదు."

"పీటివల్ల మనకేమీ లాభం లేదు, ఇంకేమయినా వివరాలున్నాయా?"

"వివాహంవల్ల కామెకి చాలా చిత్రమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. అసలు పెళ్ళి చేసుకోరట. ఒకవేళ చేసుకున్నా తరువాత భర్తని వదిలేస్తుందట. ఈ ప్రవేశంలో గొప్ప గొప్ప వాళ్ళుండరూ అవిహాపితులూ, భాగస్వామిని వదిలేసినవారూ లేక పెళ్ళయిన తర్వాత పరాయి ప్రీలతో సంబంధాలు పెట్టుకున్న వారేనట చెప్పాడ్ఱూ ... ఈ అమ్మాయికి తొందరగా పెళ్ళయితే బావుష్టు అనిపించింది. చాలా విశాలమైన భావాలు" అని భావి పెట్టేసేదు-మళ్ళీ చేస్తానంటూ.

రేవంత్ కి ఏమీ లోచలేదు. ఎక్కడ వేసిన గొంగచి అక్కడే వున్నట్టు వుంది. జెమ్స్ నుంచి భావి పచ్చింది. అతడు చాలా నిస్సహియంగా "ఈ ఇంట్లో ప్రవేశించబడే కష్టంగా వుండు గురూ! గంటమంచి ప్రయత్నిస్తున్నా కుదరటం లేదు. వీళ్ళు చాలా సాతస్తుల్లా వున్నారు" అన్నాడు.

"మరేం చేడ్డాం"

"అదే నాకు అర్థం కావటం లేదు."

"జెమ్స్! ఒక పని చెయ్యి"

"ఏమిటది"

"శైన్‌స్కూలు పాత విద్యార్థుల నంఘం తరఫున ఒక మీటింగు పెదుతున్నట్టు విద్యార్థుల నాయకుడో వెళ్లు." "

"కానీ అమె ఏ స్కూల్‌లో చదివిందో తెలీదు కదా, అందులోనూ, ఏడినిమిది సంవత్సరాల క్రితం." "

"రామాపురం స్కూలు అని చెప్పు?"

"కానీ!"

"చీకట్లో బాణం వేద్యం, అఖరి బాణం ప్రయత్నించు జేమ్స్" అని ఫోన్ పెట్టేసేడు.

ఆ తరువాత ఒక్కొక్క తుంమూ చెస్సన్ తో గడినయి. మొదటి ఇర్కరు అమ్మాయిలూ ఆ స్కూల్‌లోనే చదివారు కాబళ్లి మూడో అమ్మాయి కూడా అదేవోట చదివి పుంటుండన్నది వాలా సుధూరమైన - లాజిక్ కు అందని ఆరోచన, మూడూ పది మూడుంపాపు

రేవంత్ కి ముఖ్యమీద కూర్చున్నట్టుంది. ఫోన్ వేపే ఆత్మతగా చూస్తున్నాడు. అతడి టిపికని పరీక్షిస్తున్నట్టు ఫోన్ ప్రోగంలేదు - ఎంతసేవటికి.

స్నేహితుడిని పోలీపుస్టేపమ్మంచి బైటకు లీసుకొని రావబం ఒక వనిపుంది. ఆ విషయం జేమ్స్కి చెప్పారి. ఈ రోపులో ఎయిర్ పోట్టు ఫోన్ వేసి కమ్పక్స్‌న్నాడు. భీట్లీ ఘట్టయిట్ అయిదింటికే బయల్కేరుతుంది లేటు లేదన్నాడు.

అతను ఫోన్ పెట్టేయ్యగానే ఫోన్ ప్రోగింది.
జేమ్స్!

"మన్యో కమ్పక్స్‌న్నావ్ తెలీకుని గురూ - ఆ అమ్మాయి చదివింది రామాపురంలోనే" అన్నాడు ఉద్యోగం నిండిన కంఠంతో.

రేవంత్ ఫోన్ పెట్టేసేడు. సంభాషణ కొనసాగించలేదు. ఇక్కడ్లాంచీ ప్రతినిముఖం విలువైదే. నాలుగుస్నురక్కల్లా ఎయిర్ పోర్ట్‌లో వుండాలి. అప్పుడే మూడున్నర కావోస్తూంది.

రామాపురం సిటీకి వదిపోసు కిరోమీటర్ల దూరంతో మిలిటరీ కంటోన్‌మెంట్ సిరియా అవతల వుంది. ఆ స్కూలులో ఇంగ్లీషు మీడియం కూడా వుంది. వాలా పురాతనమైన, మంచి స్టోండర్డ్ లున్న స్కూలు.

ఆ స్కూలుకి వెళ్లి - ఏడినిమిది సంవత్సరాలక్రితపు అటుండన్న రిజిస్టర్ తీసి - అది అరపింద అన్న పేరున్న సంవత్సరందా కాదా అని చూసి తర్వాత 'ఆర్' అన్న అష్టరంతో ముదలయ్యే పేరు చూడాలి.

గంటలో కంఠా సారమో? తెఱిచానికి పాపగంట వదుంటే

రేవంత్ మరి అలోచించలేదు. సరిగ్గా రెండు నిమిషాలు తర్వాత అతడి కారు రామాపురంటెన్ను దూసుకుపోతారంది -

అతడు రామాపురం చెరుకునేసరికి పానుతక్కువ నాలుగయింది. ఈ లెళ్లన - అక్కడ వాని పాపుగంటలో ముగించుకోవాలి.

అతడికి ఆ అమ్మాయిని పెళ్లుకోవాలని ఎంతలంగా కోరిక కలిగిందటే - అసలు భీట్లీ ప్రయాణమే మానుకుండా మనుకుంటున్నాడు.

పోలన్ స్ట్రీట్ ఆడబంకన్నా ఈ అమ్మాయితో పందెం గెలవటమే గప్ప సూల్గా కనిప్పార్చాది.

ముట్టి అంతలోనే తన ఆలోచనకి నవ్వచ్చింది. తన స్వచ్ఛయం కోసం ఇలాటి ఆలోచన రావటమే తప్ప.

అతడు ఆలోచనతోనే స్కూలు కాంపౌండులోకి కారు తీసుకెళ్లాడు. ఆ రోజు స్కూలుకి శేలవసుకుంటా. అటప్పలం, వరండా అంతా నిర్మానుచ్చంగా వుంది. సాయంత్రమ్మ ఎండకి స్థంభాల నీడలు పాడవాటి వరండా మీద నిలువుగా పడుతున్నాయి. అతడు నడుస్తూంటే అతడి మొహం మీద పడె వెలుగునీడలు అతడి మనులో కరితే అస్పష్టమైన అశా నిరాశల్లగే వున్నాయి.

గెలుస్తోడా?

అద్వితాత్మక ఆఫీసుగరి తెరివే వుంది. అతడు లోపల ప్రవేశించాడు.

విశాలమైన హోలు అది: దాదాపు పది బల్లాదాకా వున్నాయి. ఒక మూల బల్ల రగ్గర మాత్రం అర్పి ఏళ్ల మునపించిలా కనబద్దున్న నంటైపుర్వ సగటు భారతీయ గుమాస్త కూర్చోచి, తలత్తుకుండా పనిచేసుకొంటున్నాడు. రేవంత్ అతడి రగ్గిరగా వెళ్లి ఎదురుగా నిలుస్తి దగ్గాడు నెమ్మిదిగా.

అలవాటయిపోయిన కంఠంతో "కూర్చో అమ్మాయ్" అంటూ తలత్తు రేవంత్ ని చూసి ఆశ్చర్యపోయి, అట మన్యో వచ్చావ్? మెయిన్ గేటు దగ్గిరే దర్యావ్ ముగాళ్జని ఆపుచేస్తాడే" అన్నాడు.

"గేటు రగ్గిర ఎవరూ లేరు సార్!" అని నమ్రత నిండిన కంఠంతో అన్నాడు రేవంత్.

"చెపుబ్యాయ్. నీకేం కావాలి?"

రేవంత్ వెంటనే మాట్లాడలేదు. కొంతసేవటికి జేబులోంవి చెల్లరుమాలు తీసుకుని కశ్చ తుడుచుకున్నాడు. మరింత దుఃఖం పొంగింది.

మునలాయిన ఖంగారు పడ్డడు. "ఏమయిందబ్బాయ్? ఏమైంది?" అని అడిగాడు కురీలోంవి లేసూ.

"నా చెల్లి చచ్చిపోయింది సార్!" అన్నాడు వెక్కిత్తు మధ్య రేవంత్.

"అయితే ఇక్కడికి వచ్చి ఎందుకేడుస్తావ్?" అని అస్తేదు అయిన సానుభూతిగా రేవంత్ వైపు చూస్తూ "ఎప్పుడబ్యాయ్?" అని అడిగాడు.

"పారంచోబులయింది సార్! ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు."

అయిన రేవంత్ వైపు జారిగా చూసేడు. రేవంత్ కాసేపటిక్ తేరుకొని "షుమించండి, మీ పని పాడుచేశాను" అన్నాడు.

"ఎవరబ్యాయ్ నీ చెల్లెలు?"

"అరవింద అని మీ సూర్యుల్నే చదివింది."

"అలాగా" అన్నాడాయన - నేను నీకే సౌయం చెయ్యగలను అన్నట్టు చూసి ... రేవంత్ గొంతు నస్తుకుని తెప్పాడు.

"ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు సార్! మేమందరం ఎంతో అల్లారుముడ్డుగా పెంచాం. వీ కర్మవరూ తప్పించలేరు కదా!"

"బాధపడకు నాయనా! చనిపోయిన వాళ్ళందరూ అద్భుతంతులే"

"అరవింద చనిపోతూ తన ప్రాణమిత్రురాలికి ఈ విషయం చెప్పమంది సార్? ఆ స్నేహితురాలి చిరునామా రూరకటం లేదు."

"ఎవరా స్నేహితురాలు"

"శ్వార్పించు తెలిదండి. అప్పటికే అరవిందకి ఎగ్గాయిన ప్రారంభమయింది. ర.... ర.... అని అంటూంటే, అంతలో ప్రాణం పోయింది" అంటూ మళ్ళీ ఇంపురుషునియే కష్టంమీద నిధాయించుకున్నాడు.

"మృ ప్రాణం పోయనపుడు కూడా తల్పుకొంది అంటే వాళ్ళంత దగ్గరి స్నేహితులో కదా!"

"అవున్నామి! అందుకే ఇంత కష్టపడాల్సిపుంది. ఈ విషయం గొన్ని ఆ అమ్మాయికి తెలియపరుకపోతే రెపు కర్మాంజన పీండాన్ని కూడా ముట్టువు సార్! నా చెల్లెలు ఆ... త్వ.... త్వ.... థి... పుంది సార్!" అంటూ కుమిలిపోయేడు.

-తను ఇక్కడ ఆడుతున్న నాటకం ఆ మిత్రబ్యందానికి తెలిసిందంటే తనని ముక్కలుగా కోసి కాకులకి వేయటం భాయం అనుకుంటూ.

అయిన రేవంత్ భుజంమీద ఓదార్పుగా చెయ్యిపేసి, "బాధపడకు, నేనే చెయ్యగలనో చెప్పు" అన్నాడు.

"పీట్లులనువూరు, నా బాధని అర్థం చేసుకోగలిగారు" అన్నాడు అయిని ఉచ్చేస్తూ.

"కానీ మా పీట్లువరూ చచ్చిపోలేదు నాయనా! ఆరుగురూ బ్రతికే వున్నారు."

రేవంత్ కంగారువడి "అబ్బెప్పే నా ఉద్దేశం అరికాదు సార్" అంటూ మనులోనే తెంపు వేసుకున్నాడు.

"చెప్పు బాబు, ఏం చెడ్డం?"

"అరెదు నంవత్సరాం క్రితం అరవింద ఈ సూర్యుల్నే చదివింది. కాబట్టి ఆ సంవత్సరపు అంటెన్నో రిజ్సర్ తీసి అందులో 'ర' కారంతో ప్రారంభం ఆమ్యే అమ్మాయి పేరు చూడాలి. ఆ పేరుబట్టి పాత రికార్డు తీసి ఆ అమ్మాయి తండ్రిపేరూ, అడుమా కసుక్కోవారి. ఇరంతా ఎంతో స్టైప్పెన్ వని అని నాకు తెలుసు. కానీ పిండం ... కాకులు" అని మరీ సెంచెంటుమీద స్టైప్పెన్ బాగోది, అర్టోక్రీట్లో అపుచేసేదు.

అయిన కదిలిపోయి, "వద్దేదులే నాయనా! కష్టమేముంది-చూడ్డాం" అంటూ రేచాడు.

ఇద్దరూ స్టోర్ రూమ్ లాశం తీసి లోపం ప్రవేశించారు. భారతదేశపు ఆర్కిటెక్నాలజీలు ఉండా గది.

చిన్న తైలు వేసి పాత రికార్డులు వెతకటం మొరలుపెట్టాడు. అప్పటికే వది నిముషెలు గడిచాయి. రేవంత్ వాచి మాసుకుని ఉలిక్కప్పడ్డాడు. ఇంటా అయిదు నిముషెలు మాత్రమే వుంది. అయిదు నిముషెల్లో ఉయ్యెరకపోతే నిమానిన్ని అందుకోలేదు.

"సీకేస్పొ జ్ఞాపకం వుండా-ఆరు నంవత్సరాల క్రితమో? అయిదు నంవత్సరాల క్రితమో?"

"రెండూ చూడాలండి -"

అయిదు నంవత్సరాల క్రితపు రిజ్సర్ తీసి చూసేడు. అందులో అరవింద పేరు లేదు. అంతకు ముందు నంవత్సరం రిజ్సర్ తీసిచూసేడు. అందులోనూ లేదు. దాని ముందు నంవత్సరంవి పై అటకమీద వున్నాయి. మునలాయన పాపం ప్రూలు వచ్చుకుంటే రేవంత్ ఎక్కి తీసేడు. అతడి తెల్లబట్టులు దుమ్ముతో గోధుమ రంగుకి మారేయి.

ఈ నంవత్సరం రిజ్సర్లో ఆ పేరుగానీ లేకపోతే ఇక పండం డిపోయినట్టే-అని అనుకున్నాడు రేవంత్. ఆ సంవత్సరంవి మొత్తం నాలుగు రిజ్సర్లు. నాలుగు సెక్షన్లనీ మునలాయన 'పీ' సెక్షన్ తాలూకు పుస్తకం వెతుకుతూ వుంటే, రేవంత్ 'బి' సెక్షన్ తాలూకుని వెతకసాగేదు.

"ఆ రొరికింది" అని ఇద్దరూ ఒకేసారి అంటూ తలత్తిచూసేరు.

"ఏ సెక్షన్ లో కి. అరవింద అని వుంది."

"ఖి సెక్షన్ లోనూ వుంది" అన్నాడు రేవంత్ నిస్పత్తయంగా.

"అయితే ఒక పని చేయాలి. అస్ట్రోఫ్స్ పారం తీస్తే అందుకై తెలుస్తుంది కదా! మీ నాన్నగారి పేరు ఏమిటన్నావ్?"

రేవంత్ గొంతులో ఏదో అడ్డుకున్నట్టు అయింది. అతడు జవాబు తెచ్చుకుమందే ముసలాయన పాత శైలు ఒకటి తీసి అస్ట్రోఫ్స్ శైలుకి లాగేదు. (ప్రతీ అస్ట్రోఫ్స్ కూడా ఫోటో ఉండబట్టి) రేవంత్ తెలిగ్గే ఉపిరి పీల్చుకుని, తనకూడా చూడబట్టి మొదలుపెట్టాడు.

సగం తీసేక ఆయన ఒక అస్ట్రోఫ్స్ తీసి పక్కన పెట్టబోతావుంటే ఆ ఫోటోచూసి, రేవంత్ సంబ్రహ్మాశ్రూర్యాలతో "ఇదే" అని అరిచాడు. అతడు ఆనందంలో అరచిన అరుపుకి గది కంపించింది. ఆయన దాన్ని బయటకు లాగి "ఇదేనా" అన్నాడు.

"ఇదే! ఈ అమ్మాయే" అని ఎగ్గయిట్ మెంట్ నిండిన కంరంతో అన్నాడు.

"తప్పని నాయనా? చెల్లెల్లిన్న అలా అదీ, ఇదీ సంభోధించకూడటు. ఇంతకీ ఏ సెక్షనూ?" అంటూ అస్ట్రోఫ్స్ పరిశీలించి, చూసి "ఇదేమిటి? దీనిపిద భానుమతి అని ప్రశ్నించాడు.

ఒక్క కొండ రేవంత్ దెబ్బతినాన్న, వెంటనే దెబ్బించిన ఉత్సాహంతో "ఆ అమ్మాయి భానుమతేనండి మా ఇంటికి అప్పుడుప్పుడూ వస్తూవుంటుంది. రచనలు కూడా చేస్తుంది.... మనం సత్యానికి చాలా దగ్గరగా వచ్చాం" అన్నాడు.

ఆయన అస్ట్రోఫ్స్ కళ్ళరగ్గిరగా పెట్టుకొని పరికిస్తూ, "....కానీ ఈమెది సెక్షన్ 'సి' కదా" అన్నాడు.

రేవంత్ వాక్పుహాహం చటుక్కున ఆగిపోయింది. "అయితే అరవింద అనే ఇంకో పేరు 'సి'గా వుందేమో" అన్నాడు. మళ్ళీ ఫోటోలు పరసగా చూస్తుంటే ఇంకో తెలిసిన మొహం కనబడింది.

"ఈమెవరు?"

"పోలీస్‌ఫోన్‌నరుగారి కూతురు కాత్యాయని. ఈమె కూడా ఏ ఇంటికి వస్తూ వుండేదా?"

రేవంత్ నీరసంగా తలవ్వాపాడు. నిజానికి ఇంత రగ్గిరకు వచ్చినందుకు సంతోషించాలో లేదో కూడా తెలియటం లేదు. చివరికి అరవింద పేరు 'ఏ సెక్షన్ లో' కనబడింది.

"అందరూ ఒకే సెక్షనులో చదవాలని రూలేం వుందబ్బాయ్? 'సి' డివిజన్ లోవున్న భానుమతి 'ఏ సెక్షన్ లో' వున్న నీ చెవ్వాలికి స్నేహితురాలయినప్పుడు మరో స్నేహితురాలు ఇంకో డివిజన్ లో వుండోచ్చుగా?"

"వుండుచు. ఒక్క డివిజనేం ఇర్రు? మొత్తం సూక్ష్మలోనే ఎక్కుడైనా వుండుచు?" అన్నాడు రేవంత్ జాపకారిపోతా.

అయిన దాన్ని అంతగా పట్టించుకోకుండా "మొదటి అక్షరం పొమ్మన్నావ్? 'అర్' కదా వుండు మొత్తం నాలుగు సెక్షన్ లలో ఆ పేరున్నవాళ్ళు ఎంతమంది వున్నారో వెతుకుదాం - ఒకటి.....ఆ, ఇదిగో ఇంకోకటి" ఇప్పుడొకటి ... నాలుగు అయిదు సెక్షన్ 'ఏ'లో అయిదు, సెక్షన్ 'థి' చూద్దాం - దెండు.... మూడు... మూడు.... మూడు.... మొత్తం సెక్షన్ 'సి' లో ఆరు. ఇక 'డి' చూస్తే—" అంటూ ఇంకో ఏదో చూద్దాం ఉంచే భైట కారు స్టేర్యూన ధ్వని పీసిపించింది. ఆయన తలత్తేసరికి ఏదురుగా రేవంత్ లేదు.

కారు విసురుగా పోనిస్తూ, ఇంగ్లీషులో నాలుగుకూర్లోనూ, తెలుగులో రండక్కరాల్చోనూ వున్న ఒక మాటలో తనను తనే తీట్లుకున్నాడు.

16

ఎద్దు శబ్దాలో బోయింగ్ ముందుకు నడుస్తుంటే సీటు వెనక్కిపూలలీ కళ్ళు మూనుకున్నాడు రేవంత్. ఒక అందమైన ఎయిర్ హోస్టెల్-విమానం కూరిపోతావుంటే దేముణ్ణీ ఎలా ప్రార్థించాలో ఆక్రీజన్ మాన్స్ పెట్టుకుని వివరిస్తూంది.

తను ఓపోయాననీ - ఆ అమ్మాయే గలిచిందనీ రేవంత్కి తెలిసిపోయింది. గదువు ఎల్లుండి సాయంత్రం వరకు ఉంది. అయితే మాత్రమేం తను తీల్లీనుంచి బయలుదేరి తిరిగివున్నసరికి పదమూడో తారీకు సాయంత్రం అయిదు అయిపోతాంది.

వాక్కెల్లు పెట్టుకుని వచ్చిన ఎయిర్ హోస్టెల్ని "ధీల్లీనుంచి తిరిగి వచ్చే ష్టోల్ ఎన్నింటికి వస్తుంది?" అని అడిగాడు. "సరిగ్గు సాయంత్రం 4-55కి నర్.".

రేవంత్ని భరించలేని నిస్పత్తయత ఆవరించింది. తన వూపు నిజమయితే ఆ అమ్మాయి తనని రిసీవ్ చేసుకోవటం కోసం విమానాశయానికి

ఆ రోజు వస్తుంది. మరో చెప్పాలంటే 'మన్మహి బిడిపోయావూ' అని తెలియబర్పటం కోసం.

ఎదు చెయ్యి పిడికిలి బిగించి కుడి అరవేతిలో కొళ్ళుకున్నాడు రేవంతే.

ప్రాధున్న కారు రేసుతో ప్రారంభమయిన వెటు-హోటల్కి వెళ్ళటం నలుగురమ్మాయిలూ - రామాపురం స్కూలూ ఇంత పకడ్చుందిగా ఈ రోజు చేసింది, వందెం (ప్రారంభమయిన రోజునుచి చేసివుంటే ఏంతో తొందరగా దోరికిపోవును ఆ అమ్మాయి. తనే ఒవర్ కాన్ఫిడెన్స్‌తో ఇంతాలం వదిలేస్తూ వచ్చాడు. చరరంగంలో చివరివరకూ బిడిపోయినట్లు నటించి చివర్లో ఎత్తువేయడం తనకి అలవాటు. ప్రేమ అనే చదరంగంలో అదే ట్రైక్స్- తనమీదే ప్రయోగించింది అమ్మాయి. ముందునుంచీ రొరుకుతున్నట్లు నమ్మకం కలిగించి, చివరివరకూ అలానే ఏడిపేంచింది. ఏడిపేస్తూ గెలిచింది.

ఆలోచనలతోనే జ్ఞాను మేఘాల్లోంచి క్రిందకు దిగటం గమనించశేడు రేవంతే.

విమానాశ్రయానికి దక్కిణ భారత క్రీడామండలి కార్యదర్శి, రాష్ట్రచరంగం బోర్డు సభ్యులూ వచ్చారు. ఆనందమేసింది రేవంత్కి. తెలుగువాడి ప్రతిభకు గారవం కనీసం బైట రాష్ట్రలోన్నా దొరుకుతుంది. అందరూ కలిసి హోటల్కి బయలుదేరారు.

హోటల్ చేరుకోగానే జ్యోతిస్కి భోవ్ చేసి, లాక్ష్మీ వున్న స్టోర్సుడి గురించి కనుక్కున్ని, అతడు బయట పడ్డాడని తెలుపుకున్నాడు. గుడ్లో మెల్ల.

ఆ రాత్రి చాలా సేవటివరకూ నిద్రపట్టేదు. అద్దాల కిటికీలోంచి నగరాన్ని, తైళ్ళాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు. తరువాత ఎప్పుడో ఒంటిగంటకి ఎయిర్ కండిషనర్ ఆఫ్ చేసి పక్కామీద వాలేదు.

17

పోటీ ప్రారంభం అయ్యే హోలుబైట వరండా కిటకిటలాడుతూంది. రేవంత్కి షైక్షిపోండిస్తూ "మీకూ ప్రథాకర్కి గొడవవ్వటం మా అదృష్ట పోలన్స్కి మీతో ఆడటం చూసే అవకాశం మాకు దోరికింది" అన్నాడు పెక్కటి. రేవంతే నవ్వి వూరుకున్నాడు.

పోల్నోకి ప్రవేశించగానే పోలన్స్కి ఎదురుస్తూ తన పొడైన చేతిని సొచి, "హూ ఆర్యా షై బోయ్" అన్నాడు సాదరంగా. రేవంత్ చేతులు కలిపాడు.

సరిగ్గు రెండింటికి పోటీ ప్రారంభమయింది. రేవంత్ చాన్ గెల్చి, లట్టు) వోపినింగ్‌తో తెల్లపాశల్ని ముందుకు జరిపాడు.

గంట గడిసెనరికి ఇద్దరు అంతర్జాతీయ ఆగాచూర్చు తను ఉనికిసి, ప్రపంచాన్ని మరిపోయి అటలో నిమగ్గుపయ్యారు.

తన కసినీ, ఉక్కోపాస్నీ అబటోకి మార్పుకొని విజ్ఞంభిస్తున్నాడు రేవంత్. పోలన్స్కి ఈ ఆట జీవన్వరణ సమస్య. ఈసారి బిడిపోతే ఇక అంతర్జాతీయ స్టోనంలో తను అనథికారంగా ఒక మెట్లు క్రీందికి రిగాల్చిందే అని తెలుసు.

చదరంగం మీద ఉఱ్పాహం పున్న వాట్చు ఆటని పుస్తకాల్లో ఖానుకుంటున్నారు.

సాయంత్రమయ్యేనరికి రేవంత్రి ఒక రూక్, రెండు పాన్) పోయివయి. పోలన్స్కి బిషప్, ఒక పాన్, ఒక రూక్ పోయినట్టు. ఎవరి ఎన్ని పోయినట్టు అన్నాదికాదు ప్రశ్న. రేవంత్ గుల్రాలు రెండూ ప్రత్యక్షి పాపుల్లోకి వొరబడి పున్నాయి. అతడు తైట్స్‌తో ఎలా కల్గోలం స్టోపింగ్‌లండ్ అందరికీ తెలిసిందే.

ఆ రోజు తాలూకు ఆఖరి ఎత్తు కవర్లో ప్రాసి సీల్ చేసి రెట్టికి ఎన్ని బైటకోచేశాడు రేవంత్. హోటల్ కాచేసరికి భాగా చీకిపెడింది. ఆ రోజు అతడిని ఎవరో డెస్ట్రోకి పిలిచారు. అయిపున్నంగానే వారితో గడిపాడు. బైమ్ చూస్తే అయిదు.

అయిదు.

అంటే సరిగ్గు వన్నెందు గంటలు ఇంకా.

డ్రెక్స్‌ఫార్మ్ శీసుకొని బయలుదేరాడు. ఎనిమిదిన్నరకి ఆట తిరిగి ప్రారంభం అయింది. రెట్టి సీల్ విప్పి పాపుని కదిపాడు.

పరిన్నర అయ్యేసరికి రేవంత్ ప్రత్యక్షి తాలూకు మరో పాన్ని శీసుకుని లిషఫ్ కి రూక్కి తన తైట్ తో పోల్కు వేశాడు.

పోలన్స్కి "మ్యు" అని తల విదిలిష్టా నవ్వి, "ఈ తైట్ని ఎన్డు కనిపెట్టాడో గానీ భలే చంపుతుంది. రెండు గభ్యు ముందుకు వెళ్లి లంబంలో ఎటు దూకుతుందో మానవమాత్రాడికి తెలిదు" అని భోకువేస్తూ బిషప్ ని శీసుకువచ్చి రేవంత్ క్యీన్ పక్కగా పెట్టాడు.

తను క్వీన్ కదిపితే, తరువాత ఎత్తగా పోలన్సీ రూక్సి వక్కికి జరుపుతాడా లేదా అన్నది కాదు రేవంత్ అలోచిస్తున్నది! తను వేసిన ఎత్త బారిమంచి అతడు ఎలా తస్పించుకున్నాడా అని కూడా కాదు!!

పోలన్సీ మాఖ్యాడిన మాటలు జ్ఞావకాల రొంతర్నని కదిపేన్నా పెరికి లీసిస్ట్స్‌ల్లో ఒక మాట మెదడు మారుమాలల్లో ప్రతి ర్ధ్యనించింది.

లం బం :

ఇదే మాటని ఆ ఆమ్మాయికూడా ఉపయోగించింది. వాలా గమ్మలై మాట లంబం.....! పెర్మెన్ దీక్యులర్ !!

“నేను ఈ హోల్ట్ నుంచి తిన్నగా ఇంటికి వెళ్లి అక్కెష్ట్యూని లంబంగా బయలుదేరి విగ్రహం జంషన్ దగ్గరికి తిన్నగా వస్తాను.”

‘ఇంటికి వెళ్లి అక్కెష్ట్యూని జంషన్ దగ్గరికి తిన్నగా వస్తాను, అనుచ్చగా ‘లంబంగా’ అని ఎందుకు అన్నది? ఇంటలో ప్రేతకుట్టోయి ఎవరో “కైమ రన్ అవుట్ అవుతున్నది” అని అరిచారు.

రేవంత్ ఉరికిప్రిప్టె అటమైప్ చూశాడు. పోలన్సీ తన ఆట ఆడి చాలాసేపు అయింది. ఇంకో రెండు నిముష్లో రేవంత్ ఎత్త వేయకసేయినట్టుయితే ఓడిసేయినట్టే. అతడు తొందర తొందరగా అలోచించి, క్వీన్ ని ముందుకు లీసికొచ్చాడు.

ఈసారి పోలన్సీ వంతు.

రేవంత్ మచ్చి అలోచ్చో పడ్డాడు. అమె తిన్నగా వెళ్లి-తిన్నగా వస్తాను అన్నట్టు గుర్తు. తిన్నగా అన్న మాటలకు అంత ప్రాముఖ్య ఎందుకు ఇవ్వింది?

“ఇట్టున్చి నేను ఏ వేగంతో వస్తే మీరు అట్టున్చి ఆ వేగంతో రావాలి. ఇద్దరం ఒకేసారి కలుసుకుంటాం.”

“అంటే మీరూ నేను జంషన్కి ఒకేదూరంలో వున్నామన్న మాట.”

“ఈ విషయం కనుక్కొప్పటానికి పెద్దబాలిశిక చదువు చాలను కుంటా—”

“బోలో.... భై బోలో....” అని ఉద్దరాలో అరిచారెవరో. నిషాణికి పోటీలో అలా అనకూడాడు. రెప్పీ అలా అన్న ప్రేతకుఢిని పెచ్చించి ఇటుకు పంపాడు.

కైమ.... కైమ.... కైమ.... రేవంత్ తెప్పరిల్లి బోర్డుపై చూశాడు. పోలన్సీ తెరవి రాజు చెప్పాడు. తన కింగ్సీని కదపటం తప్ప వే

మార్గంలేదు. అందుకే ‘ఈ ఎత్తుకోసం ఇంతసేపు అలోచించటం ఏమిటి’ అని సలహా ఇచ్చారెవరో. అతడి తప్పులేదు.

రేవంత్ కింగ్సీని కదపాడు.

మచ్చి అలోచ్చు.

తన అపీసునుంచి ‘కారుపందెం’ పైర్ట్రమున జంషన్ ఎంతదూరమో తన లెఫ్టు ముందే కట్టాడు. తనకింగా జ్ఞావకమే అది ఇర్రాచు మూడు కిలోమీటర్లు. ఇద్దరూ ఆ పాయింటు దగ్గరికి ఒకే సమయానికి చేరుకొనేలా ప్రయాణం చేశారు.

అంటే హోల్ట్ నుంచి ఆమె ఇఱ్లు, అక్కెష్ట్యూని జంషన్ కలిపి ఇర్రాచు కిలోమీటర్లు దూరం ఉండన్నమాట! ఇది తెలుసుకోవటానికి పెద్దబాలిశిక చదువుచాలు అన్నది ఈ దూరం గురించే.

“ఇక్కెష్ట్యూని మా ఇఱ్లా-అక్కెష్ట్యూని జంషన్ కిలోమీటర్లో పూర్ణ సంఖ్యలు....”

ఆ మాటలకి అప్పుడు తనంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలేదు. కానీ ఇప్పుడు తరవి చూస్తే అర్థం బోధపడుతోంది.

అలోచిస్తూనే తరువాత ఎత్త వేశాడు రేవంత్.

కైమ పడకొండు గంచలు కావోస్తుంది. ఇంకో రెండు మూడు గంటల్లో ఆట పూర్తయ్యేట్లు వుంది. రెండున్నార కల్గా ఎయిర్ పోర్ట్ లో ఉండాలి. ఆట అవ్వకపోతే ప్రయాణం కాన్సిల్ అవుతుంది.

పోలన్సీ తరువాత ఎత్త గురించి అలోచిస్తున్నాడు.

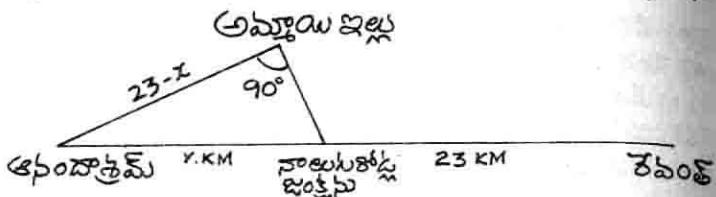
రేవంత్ అలోచిస్తున్నది ఇంకోదాన్ని గురించి! ఆమె ప్రయాణం చేసిన మొత్తం దూరం తెలుసు. మధ్యలో 90 డిగ్రీలలో తిరిగిందని తెలుసు.

చప్పున అతడి పెదవుల మీద చిరువప్పు వెలిసింది. వాలా చిన్న లెఫ్టు.

పైతాగరన్ సిద్ధాంతము

కర్మమూ సైన్వీర్=భుజమూ సైన్వీర్=భుజము సైన్వీర్

తనకి రెండు భుజాల మొత్తం ఎంతో తెలుసు. కానీ ఒక్కొక్క భుజమూ ఎంతో తెలియదు, కర్మము కూడా ఎంతో తెలీదు.

నీమీ తెలియకుండా ఎలా కనుక్కోవటం? ఆ..... ఇంకొకటి కూడా తెలుసు. కిలోమీటర్లు అన్ని పూర్ణసంఖ్యలు అని.... నాలుగు రోడ్ల జంక్షన్కు. హోటల్కి మధ్య దూరమెంత? అతడు తను ఆ వూర్లో తిరిగిన అనుభవాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ ఆలోచించాడు.

ఉజ్జ్వలుంపుగా పదినేను.... ఇర్కై కిలోమీటర్ల దూరం ఉండవచ్చు. —పోలన్ స్టీ తన ఆబ ఆడేసి చుట్టు కాలుస్తున్నాడు. రేవంత్ వైపు ఉన్న స్టేషన్ వాచి గుర్తున తిరిగిపోతూంది. రేవంత్ తనవంతు ఎత్తుగా గుర్తాన్ని జరిగాడు. జిరిపి కథ్య మూసుకున్నాడు.

చాలా పెద్ద లెళ్ళ, అతడికి లెళ్ళల్లో అనుభవం లేదు. కానీ చరంగంలో ప్రాచీణం అతడికి కావల్సినంత జ్ఞాపకశక్తిని ఇచ్చింది. ముందు '15' అన్న సంఖ్యని తీసుకుని లెళ్ళకట్టి చూసేదు. రాలేదు. తరువాత '16' తీసుకున్నాడు. రాలేదు. ఒక్కి లెళ్ళకి పరినిమాలు పడుతూంది. అన్ని మనసలోనే లెక్క కట్టడం కష్టంగా వుంది. అయినా పట్టుదల వరద్దెదు. ఏవో ఎత్తులు వేస్తున్నాడు. మనసంతా లెక్కలే ఆక్రమించుకున్నాయి. తను పీకట్లో అనవనరంగా బాణం వేస్తున్నాడా అన్న అనుమానం కూడా రకపోలేదు. కేవలం '23' అన్న సంఖ్య మాత్రం తెలుసు. ఆ ఒక్కి సంఖ్యతో దూరాన్ని కనుక్కోవటం....

అతడు పట్టుదల వరద్దెదు. తరువాత సంఖ్య అయిన 17ని తీసుకున్నాడు. ఒకవేళ ఆ దూరం పరిశేధిగానీ అయితే....

$$17^2 = x^2 + (23-x)^2$$

$$289 = x^2 + 529 + x^2 - 46x$$

$$x^2 + 120 - 23x = 0$$

$$(x-8)(x-15) = 0$$

$$x = 8 \text{ or } 15$$

వచేసింది, పూర్ణసంఖ్య 15, 8.

అసందాక్రమం నుంచి గానీ, నాలుగురోడ్ల జంక్షన్ నుంచి గానీ అమె ఇల్లు తెచ్చిగా 8 కిలోమీటర్ల దూరంలో వుంది.

అతడి ఆరోచనల్ని చెదరగొడుతూ, "చెక్ మిస్టర్ రేవంత్" అన్న స్వరం వినబడటంతో కథ్య విప్పాడు. ప్రత్యక్షి తాలూకు సేన అంతా సేల కానిసట్టు తన సాప్రాజ్యంలోకి వచ్చి ఉండచూన్ని గమనిచి, నిరాసక్కంగా రాజని కదిపి కథ్య మూసుకున్నాడు. దీన్నేమంది? భ్రంభీ మాన్. అంతరంగంలో ఆడే చరంగంగం దీనికన్నా విలువైనది. అక్కడ ఓటమి జీవన్వృత్తాను పమస్యా. అది కనుక్కోవేపాటే కాబోయే భార్య జీవితంతం దఖ్యుతూనే ఉంటుంది.

రేవంత్ తన సర్వశక్తులూ కూడాగట్టుకున్నాడు.

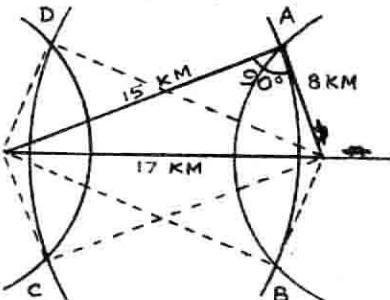
బైండ్ ఫోర్ట్!!

కథ్య మూసుకుని, చరంగంలో అరణై నాలుగు గథ్యలో ఎక్కుడ నీమే పౌవులు ఉన్నాయో గుర్తు పెట్టుకోవటం! అయితే ఇప్పుడు అతను గుర్తుకు తెచ్చుకుంటుంది చరంగం బోర్డుకాదు. తన నగరపు మ్యాప్ ని. తన ఉండర్ మ్యాప్లో నీమే ప్రదేశాలు ఎక్కుడ ఉన్నాయా అని.

అతడి స్వత్తిపథం నుంచి చరంగం గథ్యా మాయమయ్యాయి. గుర్తాలూ, ఏనుగులూ, చిప్పులూ తొలిగిపోయాయి. మెరడు తెల్ల కాగితమయ్యాంది. దానిమీద ఓ సరళశేఖ వచ్చి నిలిపింది. అది అంతర్లో త్రిభుజమైంది. అలాంటి త్రిభుజాలు నాలుగు. నాలుగు ప్రోబబులిటీస్.

ఇన్నాళ్ళా తను తిరిగి వూరి పోటోగ్రేఫీని, సరదాగా ఉఱుసుపోక చూసే రోడ్ మ్యాప్ ని జ్ఞాపకాల దొంతడ్ల మధ్యనుంచి, తీయటానికి అతడు బైండ్ ఫోర్ట్ కన్నా ఏక్కువ కష్టపడాల్సి వచ్చింది.

ఆ మ్యాప్ మీద ఈ త్రిభుజాన్ని మరించాడు.

ఆ అమ్మాయి ఇల్లు A-B-C-D అన్న నాలుగు స్క్రేనల్లో నరిగా

ఎక్కుడో ఒకవోట వుండి వుండాలి. ఎ-సర్వోదయానగర్. బి-గాంధీంపీ. సి-టాంక్ బండ్ ఏరియా. డి-స్టమ్స్.

అయితే ఇందులో రెండు స్కోనాల్చి తీసెయ్యువచ్చు. అమ్మాయి కారు జంషన్కే ఎడంచైపు నుంచి వచ్చి, బాంక్ బండ్ చైపు వెళ్లింది. కాబ్టీ ఇల్లా ఎ-డి-టో ఒకటి అయివుంటుంది. 'డి' స్టమ్స్ (పాకలు), కాబ్టీ మిగిలింది-ని.

వెన్నెల్లో అడపెట్లు నివసించేది సర్వోదయా కాలనీలో.

"చెక్ మిషన్ రేవంత్? అయిపోయింది."

అప్పటికే కరతాళ ధ్వనులు మిన్ను ముఖ్యాయి. రేవంత్ బోర్డు చైపు చూశాడు. తను రిజైన్ చేసే ష్టైలిష్ వచ్చింది.

చిన్న పిల్లాడు తాను సాధించిన విజయాన్ని చూసుకుని, సంబరపడ్డట్లు — "నేను గెల్చాను" అన్నాడు పోలన్సీస్.

రేవంత్ నవ్వి "ఫ్రెమా గెల్చాను" అన్నాడు.

18

పోల్ట్ కి రాగానే బ్రీఫ్కేన్ కూడా సర్కూండా జేమ్స్‌కి టైపింగ్ కార్ చేసేడు రేవంత్. అయిదు నిమిషాల్టో జేమ్స్ టైప్‌కోమ్ వచ్చాడు.

"జేమ్స్! నేనూ-రేవంత్ని. మనని ఇన్నాళ్లా వెధించిన అమ్మాయి ఎక్కుడ వుంటుందో తెలిసిపోయింది."

"ఎక్కుడ?"

"సర్వోదయా కాలనీలో—"

"ఎలా తెలిసింది?"

"అవన్ని ఇప్పుడు ఫోన్లో వద్దులేగానీ-నేను ఇంకో వదిపోను నిమిషాల్టో బయల్సీరి వస్తున్నాను! నేను వచ్చేసరికి ఆ అమ్మాయి ఇల్లా కనుక్కొప్పాలి నువ్వు. దాన్ని ఒక్కి ఫోన్ నెంబరు కూడా."

"ఎలా కనుక్కోవటం?!"

"సర్వోదయా కాలనీ చాలా పోవోకాలిటి. ఇచ్చన్నీ ఒకదాని కొకటి దూరంగా విసిరేణిట్లు వుంటాయి. అన్ని కరిపి వంద ఇంజీ కూడా వుండవు. మొటార్ సైకిల్ వేసుకుని ఒక్కు-ఇల్లా చూచుంటుం వెళ్లు. ప్రయత్నించు. మనం చీకట్లో బాణం వేస్తున్నామని నాకు తెలుసు కానీ ఇంకో మార్గంలేదు-వట్టమని రెండు గంటలైనా భైమ్ లేదు మనకు

- కాని చివరివరకూ ప్రయత్నం చేయటం చదరంగం అటగాడి కుండవలసిన చుఱ్చు లక్షణం -" అని ఫోన్ పెట్టేసేడు.

సెక్రెటరీ "వెల్సామా" అని అడేగాడు.

"ఇంకో నిముపం"

సెక్రెటరీ భైమ్ చూసుకుని, "విమానాశ్రయంలో రిపోర్టింగ్ భైమ్ అయిపోతూ వుంది" అన్నాడు.

భైమ్ అప్పటికే రెండుస్వర అయింది. విమానం మూడింటికి. నిజానికి గంట ముందే రిపోర్ట్ చేయాలి. అర్ధాంతశాతూర్ కలకత్తాలో కాకుండా థిల్లీ విమానాశ్రయపు రారి అంత ఇబ్బంది పెట్టుదు.

రేవంత్ మరో టైపింగ్ కార్ చేసేడు. సర్వోదయా కాలనీ అంత వలవేసి అయినాసరే అతడు ఆ అమ్మాయి ఫోన్ నెంబరు పట్టుకోరుచున్నాడు. ఒక్క మార్గం కూడా వరలరలుకోలేదు. అతడు ఇప్పుడు ఫోన్ చేసింది సులోవసకి. అతడే క్షాణ - ముందుకు చూచుకుపోయే టైపికలకి - అనిషైపుల్చుంచి అరోచిస్తూ సూచించే కమేండర్ - ఇన్ - పీఎలా వున్నాడు. శత్రువ్యాప్తిన్ని బ్రద్దులు కొట్టుచాసికి కంకణం కట్టుకున్నాడిలా కృతినిశ్చయుడై వున్నాడు.

విమానం బయల్సీరిచానికి సరిగ్గా పాతిక నిముషేలు భైమ్ వుంది.

సెక్రెటరీ అంటోశనగా మళ్ళీ ఇంకోసారి భైమ్ చూసుకుని "పోనీ టోట్ కాన్సిల్ చెయ్యాని - రెపు వెళ్లురుగాని" అన్నాడు. రేవంత్ కంగారు పడి "లేదు. లేదు ఎటువంటి పరిస్తితుల్లోహో నేను సాయంత్రం అయిరింటిలోపల మా డెర్టో వుండాలి" అని అంబూ వుండగా, అంతలో అతడు చేసిన టుంకాల్ వచ్చింది. ఫోన్ అందుకుని, "పొల్లో - కొంచెం సులోవసని పిల్లస్తూరా?" అని గొంతు పొచ్చించి అన్నాడు.

"ఏ సులోవసన?" నిరాసకంగా అడిగావరో అయ్యాయి.

"ఏమో తెలీదు" అని ఫోన్ పెట్టేయ్యోయారు.

"డాక్టర్ డైనికనెక్ట్?" అని అరివాడు రేవంత్. చిరాకూ, కోపమూ మిశతపైన స్వరంతో - "ఇది థిల్లీ నుంచి టైపింగ్ కార్ అని మీకు తెలుసు. అయినా అంత నిద్రక్కుంగా ఎలా పెట్టేయ్యగల్లతున్నారు?"

"సులోవసన అన్న పేరు గలవార్కవ్యర్లా ఇక్కడ లేరు."

"ఆ" అమ్మాయి మీ ఎక్కుంజలో ఎనిమిది సంవత్సరాలు పైగా చని చేస్తాంది. మీ సెక్రెటరీ కాకపోవచ్చు. కానీ ఇది చాలా ముఖ్యమైన పిష్టయిం. తోటి ఆపరేటర్కి ఈ మార్గం సాయం చేయరేని మీరు - మీకు అవసరం వచ్చినపుడు ఇంకోకరు సహాయం చేస్తారని ఎలా

అనుకొంచారు? అనలు బెలిషోన్ అపరేటర్ అంటేనే సహానికి పెట్టింది పేరని అందరూ అనుకుంచారు? అటువంటిది కనిసం పక్కావాళ్ళనై అడక్కుండా ఇంత నిర్మత్కుంగా ఆమెవరో తెలిదు అని ఏం చెప్పగల్లతన్నారు?"

అతడి మాటలు ఆమె మీద పనిబేసినట్టు. అతడికేమీ జవాబు చెప్పకుండా పక్కావాళ్ళ నెవరినో అడగటం వినిపించింది. ఏవో మాటలు నొక్కిన శబ్దం.... తరువాత కొంచెం సేపటికి నులోచన లైన్సోకి కన్ని "హాల్ట్" అంది.

❀ ❀ ❀

భద్రధా శబ్దం చేసుకుంటూ మోటార్ సైకిల్ ఆ తారురోడ్డగుండా నెమ్మురిగా వెళ్లాంది. రోడ్డుకి ఇట్లూ అట్లూ చూసుకుంటూ శేష్ము ముందుకు కదులుతున్నాడు. ఫియుట్ కారున్న ఇశ్చయితే చాలా శున్నాయ్ కానీ చాలా ఇశ్చ గ్యారేజీల తలుపులు మూసిపున్నాయి. అందులో మరో కారు ఇన్నదో లేరో తెలీదు. ఫియుటున్న ద్రుతి ఇంపీ వెళ్ళి "మీ ఇంట్లో ఇర్కె ఇశ్చ అమ్మాయి ఎవర్కొ వుండా?" అని ప్రశ్నిపై దేహశుద్ధి తప్పదు.

ఒక ఇంటి ముందు టయోటా కనిపించింది. కానీ దాంతోపాటు చాలా కాఢున్నాయి. ఔగా ఇంటిముందు షామియానా వేసి వుంది. వారా మంది జనం వున్నారు.

దాన్ని దఱి వెళ్లిపోయాడు.

దారాపు అయిదు నిముషులు గడిచాక మరో టయోటా కనబడింది. పోర్టోలో అదిగిక గ్యారేజీలో మరో కారు వున్నట్టు తలుపు సందుల్లోయి తలుస్తూంది.

రెండుసార్లు ఆ ఇంటిమట్టూ రాంధ్లు కొట్టి లోపలికి ప్రవేశించాడు. జెమ్స్. గేటు లోపల గూర్చా కూర్చునే గ్రెష్టోన్ వుంది. లోపలికి నస్తూన్న మోటార్ సైకిల్ని చూసి గూర్చా తేచాడు.

❀ ❀ ❀

"నేమా-రెవంటని, డీల్టీమంచి మాట్లాడుతున్నాను. మీతో కొట్టిగా అవసరం వచ్చింది."

"ఏమిటీ?"

ఆ అమ్మాయి వుండేది సర్కోరయా కాలనీలోనని తెలిసింది. దాంతో ఆ అమ్మాయి ఫోన్ నెంబరు కనుక్కొవచ్చు ననుకుంటా!"

అతను ఈ విషయానికి తనకి అంతదూరం నుంచి పనిగట్టుకుని ఫోన్ తెయ్యటం ఆశ్ర్యర్థం కలిగించించా "ఎలా?" అని అడిగింది. సులోనన, తన ఆశ్ర్యాన్ని కప్పిపుచుకుని....

ఈ తిరుగు ప్రశ్నని అతడు వూహాంచులేదు. తెల్లబోయి, "ఏరియా తెలుస్తే ఫోన్ నెంబరు కనుక్కొలేమా?" అన్నాడు.

"మా రగ్గర రెండు రకాల వివరాలువుంటాయి. ఒకటి-పేరు చెబ్బే నెంబరు చెప్పటం - దీన్ని డైరెక్ట్ ఎంక్యూమీ అంటారు. ఇదిగాక 'నెంబరు' చెబ్బే అది ఎవరిలో - ఆ అడ్డను ఏమిటో చెప్పటం రండోరి.... ఈ రెండూ లేక ఇంకేమీ చెప్పటం ఎందుకంటే ఒక రొకాలిటీలో కొన్ని పక్కావక్క నెంబర్లే అయివుండవు...."

"ఆ అమ్మాయి పేరు 'అర్' లో మొరలపుతుంది."

"అర్ - లో మొరలయ్యే పేర్లు డైరెక్ట్లో వెయ్యికి తక్కువ పుండవ."

"అనలు ఆ అమ్మాయి పేరుమీద ఫోన్ వుండకాలివచ్చు." రెవంట తనకి తానే నమాధానం చెప్పుకున్నట్టు అనుకున్నాడు.

"మరేం చేధ్వాం —"

రెవంట నెంబనే జవాబు చెప్పటాన్ని. గెడ్డం గోక్కున్నాడు. ఏమీ తోచలేదు. జెమ్స్ ఈ పాటికి ఆ కాలనీలో తిరుగుతూ వుండి వుంటాడు. కానీ విసిరేసట్టు వుండే ఆ కాలనీ ఇశ్చరో అతడు ఆమెని ఎలా కనుక్కొగలడు? ఆ అశ నదిలేసుకోవచ్చు.

"హాల్ట్!"

అతడు తెప్పరిల్లి అట్లుంచి తన సూచన కోసం ఆమె ఎదురుచూస్తూ పుందని గుర్తొచిచి "సరే సులోవా-బహుళా మనమేమీ చెయ్యటం అనుకుంటా.... భాయంక్యా" అని ఫోన్ పెట్టేసేడు.

సెక్రెటరీ వాచీ చూసుకుని "మనం ఇంక వెళ్ళవక్కరలేదు. భైమ్ అయిపోయింది" అన్నాడు. అప్పుడు పావుతక్కువ మూడు కావోస్తూంది.

'ఆరు మూడయినా, మూడు అరయినా ఈ రోజు సాయంత్రం రోపులో నేను అక్కడ వుండి తీరాలి' అని తనలో తాను అనుకుని, "తాలాలు నాకివ్యండి — నేను టైప్ చేస్తాను" టీఫ్స్కెన్ కాట్లో పెట్టి శ్రీంగీ ముందు కూర్చున్నాడు.

మలపుర్లో తిస్సినపుడు వచ్చిన కీచుమన్న ధ్వని లోపలి వారికి వినిపించే లోపలి మరొ మలుపు రగీరికి చేరుకునేట వేలంతో నడిచిన ఆ కారుని 'జనసర్తో' ఆ రోజు చాలామంది గుర్తుపెట్టుకున్నారు. విమానాశ్రయానికి చేరుకునే సమయానికి చిట్టువివరి వెయిటింగ్ లిష్టు మెంబరుకి బైక్సెట్టు ఇవ్వడం జరుగుతాంది.

సెక్రటరీ పరుగెత్తుకెళ్లి బోర్డ్‌టింగ్ కార్డు తీసుకున్నాడు. అది తీసుకుంటే ప్రయాణం నిశ్చయమైనపోయినట్టే! అయినా రేవంత్ ఏమీ సంతోషంగా రేడు. తను బిడ్డితున్నానని అతడికి తెలుస్తాంది. ఆ చీకట్టో మినుకు మినుకుమనే ఆశ జేమ్స్ ఒక్కడే?

"అతడిని లోపలికి పంపించు" గంభీరంగా ఒక కంఠం వినబడటంతో గూర్చి, జేమ్స్ ఇద్దరూ తలతిప్పి చూర్చారు. బాల్ఫోరీలో ఒక ముసలతము నిలబడి వున్నాడు. నయసులో పెద్దహాదయినా బలంగా, దృఢంగా వున్నాడు. అప్పటికి అయిదు నిమ్మాల నుంచి జేమ్స్కి, గూర్చుకీ వాగ్నోరం జరుగుతూ వుంది. ఇంటి యజమాని పీలుపుతో గర్వంగా గూర్చుపై చూసి, జేమ్స్ అటుపైపు నడిచాడు.

ఇద్దరూ లోపలికి అటుపైపు ప్రవేశించారు.

"ఎవరు నువ్వు? ఏం కావారి?"

"ఒక్క బాయిన్ అసోసియేషన్ — రామాశ్వరం కాన్వైంట్ — ప్రసిద్ధంగా వున్నాడిని. పాత విద్యార్థుల మందరం కలసి ఒక సాంస్కృతికనభ నీర్మాణు చెయ్యాలని అనుకుంటున్నాం. దానికోసం రమ్యగారిని కూడా అప్పున్నిద్దమని చూసును."

"రమ్య ఎవరు?"

జేమ్స్ ఒక్క ఛండ తెల్లబోయాడు. వెంటనే సద్గుని "ఈ ఇల్ల కాదా? సద్గుండి.... ఈ లోకాలిటీనే వుంటుందని ఎవరో చెప్పారు. వెతుక్కుంటూ వస్తున్నాను." ఇక అక్కడ వుండటం, తైము వేష్టి బయటికి రాబోయేడు.

"ఓహో — రమ్య సంగతా నువ్వు అడిగేరి?"

బులెట్ తగిలినవాడిలా వెనుదిరిగాడు జేమ్స్. మొహంలోకి రక్తం వున్న చిమ్మింది. తన అత్యశతని అతి కష్టమీద అణుచుకుని — "అపునండీ — ఉన్నారా?" అని అడిగాడు.

లోపలికి చూస్తూ "అమ్మాయ్" అని పీలిచాడాయన బిగ్గరగా.

"ఏం డాచీ" — లోపల్యంచి ఎక్కడిసుంచో సస్గా వస్తూ వినిపించిందో కంఠం. జేమ్స్ ఉద్దేగొన్ని ఆపుకోలేక పోతున్నాడు. తొంచిమాస్తున్న అతడిని "లోపలికి రావోయ్" అంటూ తనతో శీసుకెళ్లాడు వెంటిపేస్సు కూడా లేక చాలా చికటిగా వుంది.

లోపలికి ప్రవేశించగానే చిన్న నవ్వు వినిపించి చప్పున వెసుదిరిగాడు జేమ్స్.

అప్పటికే ముసలాయన బైటు తలుపు గడియ వేసేసేడు "ఇంటి ముందు రెండుసార్లు అటూ ఇటూ తిరిగినప్పుడే అనుమానం వచ్చింది. నన్ను మోసం చెయ్యలేను అబ్బాయ్ నువ్వు..." అని బైట్టుంచి వినబడింది।

"మీరు అదోలా వున్నారు. అఫ్కోర్జు.... ఆటలో గెలుపూ, ఓటమి రెండూ సమానమే. అది మీకూ తెలుసు కదా" అన్నాడు సెక్రటరీ.

"అటువంటిదేమీ లేదు" రేవంత్ జవాబిచ్చాడు.

"మరి మా అతిధ్యంలో లోపలా?"

రేవంత్ కంగారు పడి "అబ్బైట్టె - మీరా అలోవనే రానివ్వకండి" అని ఆగి, నెమ్ముదిగా "...ఒక బెలిఫోన్ గొడవేమిటి? మీకు బెలిఫోన్ డిప్పుమెంట్లో ఏదైనా పని కావలిస్తే చెప్పండి నేను వనిచేసేరి అందులోనే" అన్నాడు.

"ఊసు, నాకుకావలసిన పని అటువంటిది కాదులెండి" అంటూంటే అతడి మెరదులో ఏదో మెరిసినట్లు వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చినయి. "...కైప్ ఇన్స్ప్రైట్యూట్ వాడు ఎలానూ అక్కడే వుంటాడు. మీరు ముందు బాక్సీపాడిని అడగాల్సింది నా గురించి.... తేలిలో పున్న ఒక పణిని వరిలి పెట్టుకునే పొదలో వున్న రెండు పటుల గురించి ప్రయత్నించే అబ్బాయిలు అంత తెలివైనవాట్టు కారు. అలాంటి వారిని అమ్మాయిలు మెచ్చకోరు కూడా....."

"బెలిఫోన్లో ఏ డిప్పెర్ట్మెంట్ మీది?"

"అకోంట్స్?"

రేవంత్ పాతాశయుడుయ్యాడు. అయినా ఘ్రయత్నం వరట్టేదు. "మీ డిప్పెర్ట్మెంట్లో కాన్ని వివరాలు కావారి. ఎవరైనా చెప్పగలరా?"

"ఎప్పుడు?"

"ఎప్పుడే?"

అంతలో షైక్టోంచి ప్రకటన విసబడింది. "ఐ. సి. 306 - సెక్యూరిటీ చెక్ వెళ్ళటకు ఇది ఆఖరిపిలుపు" అని. అయిదునిమిష్టుల క్రితమే బోర్డీంగ్ స్టీవ్స్ అచ్చే కొంటరు మూడేసేరు.

ప్రయాణీకులు నిమానంటైపు నడుస్తున్నారు.

"ఇశ్వరా?"

"ఇశ్వరైడే?"

"కానీ మిస్టర్ రేవంత్...." అంటూ ఏదోచెప్పుతూన్న అతడిని అప్పచేసి — "ఆపరేషన్ సైట్ మికెర్రైం లెరిసి వుంటే చెప్పండి." అని లంగాదు రేవంత్.

"వెంకటేశ్వరావని-మన తలగుహాదే- అసిస్టెంట్ ఇంజనీరు."

"అతడి నెంబరు?"

సెక్టటరీ చెప్పాడు.

"రండి. ఫోన్ చేడ్చాం."

సెక్టటరీ రేవంత్ టైపు చిత్రంగా చూసి, 'సిశ్రుయంగా ఇతడికి మతి భ్రమించి పుండారి' అనుకున్నాడు. అది పట్టించుకోకుండా రేవంత్ పట్టిక్ బూల్టెప్పు వడెవడిగా నడ్డాడు.

....ప్రయాణీకులు సీట్లలో కూర్చున్నారు. డెల్లులు బిగించుకోమని సూచిస్తూ శైటు వెలుగుతూంది. మరోటైపు సామానులు కార్డ్లో లోపం పెట్టడం పూర్తయింది.

సెక్టటరీ ఫోన్ కి వెంకటేశ్వరావు లైన్సోకి వచ్చాడు. ఖ్లుపంగా రేవంత్ని ఫోన్‌నే పరిచయం చేసి, రిసెప్యూ రేవంత్కి ఇచ్చాడు. రేవంత్ తనకి కావల్సిన విషయంచేప్పు "చెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంట్కి 'లోకాలిటీజ్' పుస్తకం లేకపోవటం ఏమిటి? ఉదాహరణకి ఒకచోట రోడ్స్ మరామత్తు జరుగుతా వుండనుకోండి. ఒక కట్టలో కొన్ని చెలిఫోన్ టైప్లుతో పోయనమ్. ప్రతి కష్టమరూ ఫీర్యాదు చేసేవరకూ మీరు పాటిని భాగుచెయ్యారా?"

"చేస్తోం"

"అలా చెయ్యాలంటే మీకు ఏమే లోకాలిటీలో ఏమే నెంబర్లు వున్నాయా తెలియాలి కదా?"

"తెలియాలి మిస్టర్ రేవంత్. చాలా సున్నితమైన లాజెక్కి అంతక్కు ఇరి! నిజానికి ప్రతీ ప్రేక్షణి ఇఱవంటే పుస్తకాలు ప్రాసి పెట్టుకోవాలి. కానీ జానియర్ ఇంజనీర్లు - అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్లు నిర్ణయించల్ల ఎవరూ వీటిని అప్-బు-డెట్టగా వుంచుకోరు. ఒకే లోకాలిటీనుంచి పరిధి ఫీర్యాదులు వచ్చినా ప్రతిదాన్ని ముందు విడిపిడిగా పరిషీలించి, ఆ తరువాతే ముఖమేట

వైరున తెగిపోయిందనే నిర్ణయానికి వస్తారుతప్ప) - ఆ పది ఔరిఫోనులూ ఒకే ఏరియాలో వున్నవన్ను విషయం తెలుసుకోరు. ఇది కేవలం మా నిర్ణయం."

"అలా కాకుండా రిజిస్ట్రేషన్ పెట్టుకునేవాళ్ళు ఎవరైనా వున్నారా?"

"మాటికి ఒకటి, రెండు ఎక్స్ప్రెంజిలు వుంచాయి."

రేవంత్ దేముణ్ణే ఎవ్వుడూ ప్రార్థించలేదు. అటువంటిది ఆ. క్రిం ప్రార్థించాడు. 'సరోదయు కాలనీవున్న ఒరిఫోన్ ఎక్స్ప్రెంజి ఆటెచ్ అయ్యో చెయ్యి దేవుడా' అని.

పైలెట్ వచ్చి కాక్సిట్ కోర్పున్నాడు. విమానం లోపలికి ప్రయాణీకులు వెళ్ళటానికి అమరింప నిచ్చేన తోలిగింపబడ్డాంది. తలపులు వేసియ్యాడానికి ఎయిర్ హోష్ట్స్ ను అయత్తమవుతున్నారు. గ్రాండ్ కంక్రోం రాకిలాక్టో సూచనలు ఇస్తున్నారు.

అప్పటికి నాలుగుసార్లు తన చెతిలోవున్న చేకెట్లు ముక్కలను (లోర్డింగ్ ప్లైట్) లెక్కపెట్టిన ఆపీనర్ అనుమానంగా కొంటర్ తో పరిశీలించి చూసుకున్నాడు.

ఎన్నిసార్లు చూసినా ఒకటి తేడా వస్తుంది.

ఈ విషయం పైలట్కి తెలియజేయబడింది. ఎయిర్ హోష్ట్స్ ను ప్రయాణీకుల్లి లెఫ్చర్ పెట్టారు. మళ్ళీ ఒకటి తేడా?

పైలెట్ అరవింరఘువుకి టైమ్ అంటే చాలా ట్రీటి, రెండుగంటల ప్రయాణాన్ని గంటన్నార్లో ముగించి, చివాళ్లు లింటూ వుంచాడు, ఎప్పుడైపుడు గమ్యచేరి హోష్ట్స్ నీ లీపుకెళ్లి విందు అరగిద్దామా అని తోంరగా వుంది. ఈ అంస్యానికి విస్క్రో కాక్సిట్ లోంచి బైలకు వచ్చాడు.

విమానాల్యమపు అన్ని ప్రైక్లాస్లోంచి ప్రయాణీకుడి మిస్సెంగ్ సంగతి చెప్పబడుతాంది. కావల్సిన ప్రయాణీకుడు మాత్రం ప్రభుత్వం అంగైకల్యం వున్న వారికోసం ఏర్పాటువేసిన ఫోన్ నుండి S.T.D. లో నులోచనతో మాళ్లుడుతున్నాడు.

సమయం మాదు గంటలా అయిదు నిమిషాలు అయింది.

ఇంక పూర్తిగా రెండు గంటలు కూడా లేదు. రేవంత్ ఈ పాటకు బయట్టేరి వుంటాడు తనేమో ఇలా ఇరుకు గదిలో ఇరుక్కు పోయాడు.

ఎందుకో కారణం తెలియకుండా ?

ఏం చెయ్యాలో జేమ్స్ కి తెలియలేదు.

జేమ్స్ బాండ్ లా కిటికీలోంపి బైటువదదామంటే వున్నవి ఇనుపవూత రాయే ? వెంటిటి లాంటిది ఏమీ లేదు.

అతడు ఈ అలోచన్స్ కొట్టుచుట్టులాడుతూ వుండగా, బైటులుపు తాణం తీస్తున్న ద్వాని వినిపించింది.

ముసలాయన లోపలికి వస్తున్నదేహా, వెనుకనుంచి తల బ్రద్దలు కొడ్డుమని తలపు చాటున నిల్చున్నాడు జేమ్స్. అతడి ఎత్తు ఆరు అడుగులు అరబేతులు చాలా బలిష్టమైనవి. వాటి దెబ్బకి ఎంతటి బలమైన ఖుర అయినా రామకీర్ణన పాడాలిందే ! కానీ తలపు తీసుకుని లోపలకి వచ్చిన తలమాత్రం పూలున్నది. కనకాబరం పూలు ! ! ' ఏం డాడీ, అని లోపలున్నచి అన్న అమ్మాయి —

తలపు తెరుచుకుని లోపలికి వచ్చింది.

"క్రీక్....షైమ్ లేదు.... డైరెక్టుగా వెళ్లి ఇంజనీర్ ని కలుసుకోండి M. D. F. రిజిస్టరు అంటారు దాన్ని. లోకాలిఫీషేషన్ మెయిన్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ ఫ్రెంచ్ రిజిస్టర్.... అది వాటు అశ్ఫిసులో వుంచితే మన పని సౌముకాల వచ్చినట్టు ఎలాగో ఒకలూ దాన్ని సంపాదించండి. నేను షైమ్ లో వస్తున్నాను మీకు గానీ నెంబరు దొరికినట్టుయితే ఎయిర్ పోర్టుకి వర్తమానం పంపండి వాటు నాకు చెబ్బారు. ఇదంతా అయిరింటి లోపలే జరగాలి. అయిదు దాటితే మనం ఓడిపోయినట్టు— " అంటూ భోన్ పెట్టేసేడు.

తరువాత బ్రీఫ్కెన్ పట్టుకుని సెక్యూరిటీషైప్పు పరుగెత్తాడు.

అక్కడికి చెరుకుని, "నేనే ప్రయాణిక్కున్నే నాకోసమే మీరు షైమ్ లో చెబుతున్నది.... " అంటూ బ్రీఫ్కెన్ విపుల్ యాడు. ముందు విస్తుబోయి. తరువాత కోపంగా ఏదో అనబోతున్న ఇన్సెప్క్షన్-రేవంత్ చేతిలోంచి తనవేతిలోకి వచ్చిన పదిరూపాయిల కాగితాన్ని చూసి నోరు మూసుకున్నాడు. బ్రీఫ్కెన్ తెలిపి పరీక్ష చెయుకుండానే "వెళ్లండి సార్ - ఇప్పటికే అలస్యం అయింది" అన్నాడు.

అక్కణ్ణున్నచి విమానం వరకూ అట్టలంలో అటగాడు పరుగెత్తినట్టు రేవంత్ వేగంగా పరుగెత్తాడు. చెయ్యవలసిన అలస్యం అంతాచేసి చీవరి

నిమిషంలో ఇలా గాలిలా దూసుకుప్పున్న రేవంత్ ని 'క్రూ' అంత్ విచిత్రంగా చూసింది. అతని భాధ వాళ్ళకి తెలియదు....

విమాన ఇంతసేపూ ఎందుకు కదల్లోర్డో తెలియక విసుక్కుంటున్న ప్రయాణికులు - అప్పడే రోపలికి ప్రవేశపూస్సు రేవంత్ ని చూసి ప్రథానమంత్రి కొడుకేమో అనుకున్నారు.

"బోర్డింగ్ ప్లాట్ తీసుకుని, ఇంతసేపూ ఎక్స్‌డికి వెళ్లారు ? " కోపంగా అడిగింది పోర్స్‌న్స్, కూర్చుని బెల్లు లిగించుకుంటున్న రేవంత్ ని. " టాయిరెచ్ కి..."

"మమ్మల్ని క్లమించారి" అందా అమ్మాయి. తలపులు పూర్తిగా తీస్తూ. " డబ్బు భూకులో సంపాదించి సంపాదించీ నాన్నగారికి దాదాపు పీచిపట్టింది. అపుమాన పరిష్కారీలో ఎవరు తచ్చాడినా వాటు ఇన్కంటాకున్న వాట్స్-సి.బి.బి. వాట్లో అనుకుంటూ వుంటారు. మీరు అన్యధావించకండి."

"అయినెక్కుడున్నారు ఇప్పుడు ? "

"నిచెబిన్ ఇచ్చాను. నిర్దాశున్నారు."

అరదుగుల జేమ్స్ నవ్వి "నేను సి.బి.బి. వాట్లో కాదని నమ్మకం ఏమిటి ? " అన్నాడు. ఆ అమ్మాయి కూడా నవ్వి " అవ్యానివ్యండి ! ఏదో నవలలో ఇలాటి సంఘటన జరుగుతుంది " అతడోళణం సాలోచనగా అమెపై చూసేడు మనసులో భావాల్ని నిష్కాల్చుపుంగా చెప్పగలిగి ఫావ్స్ నెనుకు అలవాటు పడ్డ కాలేజీ అమ్మాయి కశ్చల్లో 'మనం స్నేహితులమపుదామ్మా' అన్న ఆఫర్ కొట్టుచీచినట్టు కనబదుతూంది.

తలడు తన మామూలు పద్ధతిలో పేరూ, వివరాలూ చెప్పి ఆమెను కూడా అడిగి - 'మళ్ళీ' ఎప్పుడు కలుసుకుందాం' వద్దై పరివయాన్ని ఐపాందించుకునే ప్రతిపాదనలు చేయబోయాడు. దానికి మొదటి మెళ్ళుగా అడుగు ముందుకు వేసేడు. అమ్మాయి దగ్గరైంది. అంతలో క్రీతం రాల్రి భార్య తాలాకు దగ్గరితనం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఏదో ఇబ్బంది. దానికి నిర్వచనం లేదు.

అడుగు వెనక్కివేసి " మీకు ఈ లోకాలిటీ రమ్య అనే అమ్మాయి తెలుసు ? " అని అడిగాడు.

ఇంతలో అడుగులుడుకున్నాడు ఈ ప్రశ్న. అడిగేసరికి ఆమె విన్నుయం చెంది " రమ్మా-మేవరూతెలీదే " అంది.

"వాళుకి టయోటా కారుంది."

"అవతలి వీధిలో.... ఆ.... ఆ.... ఒకమ్మాయి వుంది. నిజమే టయోటాలో చూసేను."

జెమ్స్‌కి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అక్కడే అతడు చాలా కాళ్లనీ, జనాన్ని చూసేడు. అతడు వడివడిగా బైబికి వెళుచానికి అడుగులు వేష్టాంటి తటపటాయిస్తూ అమె అడిగింది- "మళ్ళీ కలుడ్లామా?" అని.

ఒకస్టుడువుతే సాధారణంగా అతడే ముందు అమ్మాయిల్ని అడిగే ప్రశ్న ఇరి - వారం రోజుల క్రితం వరకూ...

"ఇప్పుడూ.... పెళ్లనే పేరుతో సులోచన కొత్తగా ఏదో నేర్చుతూంది. రాన్ని ప్రేమ అనటానికి అహం అడ్డుపుంది. కానీ అడుగు ముందెయాటానికి మాత్రం ఏదో అడ్డుపడుతూంది.

...నవ్వేసి మోటార్ సైకిల్ దగ్గరికి పరుగెత్తాడు జెమ్స్. నమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని మనస్సుర్టిగా అమలు జరపగలిగేవాళ్లు - ఈ ప్రపంచం చాలా తక్కువమంది వుంటారు. ప్రపంచం లోతుగా విభేధించకుండా వీళ్లకి చెడ్డాళ్లనే ముద్దు వేస్తుంది.

సిద్ధాంతంలో లాజిక్ ని వదిలేసి - చెడుని వట్టుకుని.

పెళ్లు డె స్ట్రీ రూమ్

పదిహేను అడుగుల యెత్తున్న పానెర్స్ ఆ గదిలో నిలువుగా అమర్యబడి వున్నాయి. నాలుగు ఎయిర్ కండిషనర్లు ఆ గదిని చల్లగా వుంచుతున్నాయి.

భావాలోంచి పాదుచుకువచ్చిన ఇనపగోళ్లాలు ఆ పానెర్లోకి నొచ్చుకుపోయి వున్నాయి. వాటిలోంచి వేల సంబుల్లో వైట్లు బయటికొచ్చి విడిషాయి వేయవేరు ప్రదేశాల్లో ఇమిడిషాయాయి. పానెర్కి కుడిషైప్ లొకాలిపీ, యెడమపైపు 'మ్యామరికర్' పద్ధతిలో ఆ అమరిక వుంది. ఒక్కొక్కులైరూ ఒక్కొక్కు ఫోన్కి కనెక్షను.

నలుగులుడుగురు యువకులు ఫోన్‌లుగిర కూర్చుని, నిర్వామంగ వస్తున్న ఫీర్యార్యల్ని ప్రాసుకుంటున్నారు. పానెర్కి యెడమపైపు ఏయైట్రు ఏ ఫోను తాలూకరో వరుసగా నెంబర్లు వేసి వున్నాయి.

11000 నుంచి 11100 వరకూ

11101 నుంచి 11200 వరకూ

ఇలా ప్రాయబడి వున్నాయి.

తనని తాను పరిచయం చేసుకుని, సులోచన ఇంజనీర్ ని తనకి కొవర్లిన పుస్తకం గురించి అడిగింది. యెవరూ అడగని ఆ పుస్తకం గురించి ఓ ఆపరేటర్ అడగటం చూసి, ఆశ్చర్యపోయినా "అటువంటి రిజిస్టర్ ఈ మద్దనే ప్రాయబడం మొదలు పెట్టాం-నేను పాచక.... అని సగర్యంగా చెప్పాడు ఇంజనీర్. అమె గుండి వేగంగా కొళ్ళుకోసాగింది.

"పాక్ సారి ఆ రిజిస్టర్ చూడచానికి ఉస్తురా?"

అదేమీ సీట్రీచ్ పుస్తకం కాదు. అడుగుతున్నది కూడా తమ సంఘ ఉప్పుగినే. అందుకని అతడు ప్రాయరులోంచి ఆ పుస్తకాన్ని లీసి ఇస్తూ "సాధారణంగా చాలా ఎక్కుంబెల్లు ఈ పుస్తకాల్ని వుంచరు. దీని ప్రాముఖ్యత చాలా మందికి తెలీదు. ఒక లోకాలిపీరో..." అంటూ చెప్పుకుపోతున్నాడు.

ఆమె విసంబలేదు. వటికే వెళ్లతో ఒక్కొక్కు పేటియే తిప్పసాగింది. ఇంకా పూర్తిగా ప్రాయబడలేదు- చ ఉపాయి. కొన్ని రోజుల క్రితమే మొదలు పెట్టుబడ్డట్లు వుంది. కొన్ని ఏరియాలు లేవు. తనకి కొవర్లిన పీరియా వుండా లేదా అని ఆమె తడబడే చేరులలో ఒక్కొక్కుట్లే చూడసాగింది. నంతోషవగర్..... సమీక్షపూరా..... సంగతిపేట.... అ.... తదురాత కసబచెంది.

సర్వోదయా కాలనీ:

19

పెద్ద శబ్దం చేసుకుంటూ రిగస విషాం చిన్న కుదుపులో ఆడింది. అరపింద పోవ్ అనందంగా వాటి చూసుకున్నాడు. పన్నెందు నిచ్చుచేల తక్కుప అయిదు, గర్యంగా సప్పుకుంటూ పోస్టైప్పెపుచూసి కన్ను కొప్పెడు.

"ఎప్పుడో మమ్ముల్నందర్నీ చంపేస్తావు. సువ్య నీ ఫోర్ముకి బెట్టి లాండెంగు కూడా పీలుపడదు" అంది.

"ఎప్పుడు ఫోర్ముకో బెట్టి కూడా లాండవనివ్వసు" అన్నాడు. ఆ చూట్లో మరో అర్థం అర్థమై నవ్వింది ఆమె.

సిగ్గా లదే సమయానికి రేవంతే 'అదైవర్' అని ప్రాసిపున్న చేటుకి పెరుగెడున్నాడు. విషాం తలపులు తెరుచుకోగానే బయటవడిన

మొదటి ప్రయాణికుడు అతడు. అతడు లోపలికి ప్రవేశిస్తూ వుంచే షైక్కు వినబడింది.

“మిస్టర్ రేవంత్ — పాసెంజర్ ఫ్రెండ్ డిగ్రీ కాంజ్ రిక్వెస్ట్ ఎట్ యెంక్యూయిరీ కౌంటర్”

అతడు దాని గురించే అలా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చిన వాడితా అదే వేగంలో ఎంక్యూయిరీకౌంటర్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతడికోసం షైక్క వచ్చిపుంది. అది నుండి చన దగ్గిర్చుంచి.

అతడు చప్పున రిసీవరు తీసుకుని తడిఅరిన గొంతుతో ప్రశ్నించాడు. “ఏం నుండి చన దగ్గిర్చుంచి? రోరికిండా?”

“లేదు”

బక్కెట్ నీట్టు ఒక్కసారిగా గుమ్మిరించినట్టుయింది. ఒక్కసారిగా ఉపిరి వదుల్లూ నిరాశా నిస్సుహాలు సిండిన కంరంతో “లేదా” అన్నాడు.

“ఊహా!!”

●

●

●

ఆ వీధి చినరివరకూ కాట్లు ఆగి వున్నాయి. తనుకూడా మోటార్ సైకిల్ ఒక పక్కగాఅపి, కాట్ల పక్కగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళసాగేదు. అతడికి ఆ ఇంట్లో ఏ ఘంట్లోకూడా అర్థం కాలేదు. అనలా ఇల్లా కాదో కూడా అనుమానమే. ఒకవేళ అదే ఇల్లయితే....

....అతడికో చిలిపి ఊహా కూడా వచ్చింది. సాయంత్రం అయిదు గంటలతో రేవంత్ పండంతాలూకు గడువు వూర్చలుపోతుంది. అందుకని విమానశియాన్నంచి సరసరి ఇశ్క్కిడికి తెప్పించే ఏర్పాటు చేస్తుందేమో ఈ అమ్మాయి.

కానీ అతడి ఆలోచనే అతడికి నవ్వు వచ్చింది.

●

●

●

“వంద భోన్నరాకా వున్నాయి ఆ లోకాలిటీ. దాదాపు ప్రతిశోభు ప్రయత్నించాను. యెక్కుడా దొరకలేదు.”

“యెలా ప్రయత్నించారు?”

“భోన్ అవతరించారు ఎత్తగానే ‘రమ్య వుండా?’ అని అడగటం మొరలు పెట్టాను, నేను తనకి స్నేహితురాలైనట్టు. ప్రతిసారి శర్మ సమాధానం వచ్చింది.”

నిస్సుహాలో అతడు తల విదిలించేడు. అనలు తను వేసిన త్రిభుజాలు, ఔత్తగారన్ సిద్ధాంతం - అంతో కాకుల రిఫ్ఫేన్మో! కాకుల ప్రసక్తిరాగానే ఆ అమ్మాయి చెప్పిన కాకులు-తుపోశబ్దం కథ జ్ఞాపకం పచ్చింది.... తార్మికంగా అలోచించేవాడు యెక్కుడా ఏ తొసుగులూ వుంచుకోదు.

“మీరు లోకాలిటీలో అన్ని నెంబర్లకీ చేశారా?”

“చేశాను, ఏం?”

“ఒక్కటి కూడా అపుట్-అఫ్-అర్డర్ (పాడయినది) లేదా?”

సులోచన నారిక్కరుచుకుని “ఉన్నాయ్” అంది.

“ఏమిటని?”

అమె తన ముందున్న కాగితం చూసుకొని, మూడు నెంబర్లు తెప్పింది.

“నెంబర్లు కాదు, నాకు అడ్డసులూ-అవి యెవరివో వివరాలూ తెప్పిండి.”

సులోచన రిజిస్టర్ తిరగేసి చూడసాగింది. ఈ లోపులో రేవంత్ అలోచించసాగేదు. సులోచన చెప్పిన మూడు నెంబర్లు ఒకటిష్టో మొదలయ్యేవే. కానీ వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల రకరకాలుగా చెప్పిన శేఖాల ప్రకారం చివరి మూడు అంకెలూ-046 అయిపుండాలి. ఈ మూడింటినూ అది లేదే-।

ఇంతలో సులోచన అన్నది. “మొదటి నెంబరు లుల్క్రైక్ సన్ ట్రాఫ్ఫిక్ ద్రైవర్ ది.”

“ఎడ్డ. రెండోది?”

“ఎడ్కర్ పరాంబుసే”

వడివడిగా కొబ్బుకునే గుండెతో “మూడోదీ” అని అడిగాదు.

“భగవంతరావు, ప్రి. రమ్య ఇండస్ట్రీస్....” అమె ఇంకా వదువుతూనే వుంది. రేవంత్ అనందంలో “వచ్చేసింది” అంటూ పెట్టిన కేకకి ప్రయాణికులు అందరూ ఒక్కసారిగా అటు తిరిగారు. అతడు పట్టించుకోలేదు. అయ్యినచి సులోచన భోన్ “కంగ్రాట్స్” చెబుతూంది. అమెకు తెలుసు — ఇంతకాలం రేవంత్ పడిపట్టాలు! చేతిలోంచి చెలిఫోన్ జారిపోయింది గ్లోగా పట్టుకున్నాడు రేవంత్.

తనని తాను సంబాధించుకుంటూ “యెంత ఆ నెంబరు?” అని అడిగేదు.

“13733”

"I ATE NOTHING FOR SIX గంటలు" అన్నాడు నవ్వుతూనే. తెన్నింగ్ హిమాయలార్పి యెక్కు విజయం సాధించినప్పుడు కూడా అంత అనందం అనుభవించి వుండడు. మనసులో కళ్ళున తెఱ్ఱులూ, బుంక్ కాలూ-పిమానంలో బెస్టసా - అంతా ఆ కణం మర్చిపోయాడు. సులోచనకి భాంక్ పెప్పి చెప్పి, భాన్ పెప్పైసి (బీఫ్ కెన్ పట్టుకొని బైటుకు పచ్చాడు. గొజ అద్దాలు దాటుతూంటే ముందొక కారు వచ్చి ఆగింది. రేవంత్ దాన్నిచూసి ఆగిపోయాడు.

టయోటా!

తనని యెక్కించుకొన్న కారు....అదే!

అందులోంచి ఒక ఆజునుబాపు రిగాడు. అయిన శ్లో సూట్ పున్నాడు. రేవంత్కి అయినవరో తెలుసు. ఒకటి రెండు మీటింగుల్లో చూసేదు.

భగవంతరావు.

✿ ✿ ✿

జెమ్స్ గేటులోంచి లోపరికి అడుగుపెదుతూ పైనున్న బోర్డు చూసేదు "రఘ్య ఇండప్రైస్...." అని వుంది. అతడి పెరాలమీద చిరునవ్వు కదలాడింది.

ఇంకా కార్డు వస్తునే పున్నాయి.

దూరంలో పోర్ట్ కనబడుతూంది. అక్కడ జనం చాలామంచి పున్నారు. రగ్గరగా పెట్టి అక్కడి ర్యూస్ న్ని చూసి స్కోప్ పోయాడు.

✿ ✿ ✿

"మీకు అన్ని విషయాలు తెలుసునసుకుంటా, నా పేరు రేవంత్." "తెలుసు" గంభీరంగా అన్నాడాయన "నా కూతురు అన్ని చెప్పింది."

ఇద్దరూ కారు ఎక్కుబోతుంటే "ఒన్ మినిట్ అన్నాడు రేవంత్. బోర్డ్‌మ్స్ ప్లైమ్ మీద."

'వెన్నెల్లో' అడపెట్లు - భాన్ నెంబరు 13733. కేరాఫ్ భగవంతరావు' అంటూ పూర్తి అద్దను ప్రాసేదు. ప్రాసి తలెత్తి "మీ వాపీలో ఔమ్ ఎంతయింది?" అని అడిగాడు.

"4—58"

"ఆ డైమ్ ఇక్కడ వెస్తున్నాను. రెండు నిమిషాల గడువు ఉండగానే నేను మీ అమ్మాయి భోన్ నెంబర్ కనుకోవ్రెవలంద్యార్మా గలిచాను. ఇంటికెళ్ళాక మీరే నాకు సాక్షం ఇవ్వాలి" అంటూ విజయం సాధించిన రాడిలా నవ్వుడు.

అయిన మాట్లాడలేదు. ఇద్దరూ కార్యున్నాక కారు బయట్టేరింది.

అకాశం మేఘావృతమై వుంది. ఒక కొంగలబారు దణ్డి రిక్రూట్ సాగిపోతోంది. రాబోయే తపాను భయంతోనా అన్నట్టు నగరం అప్పుడే విశ్రాంతి మునుగులోకి జారుకుంటోంది. చలిగాలి రిప్పున కారులోకి కొడుతోంది.

రేవంత్ తల లిపీ భగవంతరావు కేసి చూసేదు. నుదుటిమీద తెయ్య పెట్టుకుని, సీటు వెనక్కిపూలి, కళ్ళ మూసుకుని కున్నాడాయన. భాగా అలిపోయినట్టూ, ఏదో కోర్టోయినట్టూ పున్న ఆయన్ని చూస్తే రేవంత్కి అనుమానం వేసింది.... కూతురు తనతో స్నేహం చేయుటం ఈయనకి ఇష్టంలేరేమో అని.

పందెం గడువు పూర్తయ్య సమయానికి ఎయిర్ పోట్టుకు కూడా కారు పంపింది అంటే తండ్రికి పూర్తి వివరాలతో సహా తన గురించి చెప్పే వుంటుంది తన టిడిపోయి వుంచాడనుకుని కారు పంపింది నిజమే.... కానీ విచరి నిముషంలో తను గలిచాడని తెలిస్తే - ?

ఉడుక్కుంటుందా? ఏమో.... సంతోషించుచూ వచ్చు. ఎవరి గెలుపైనా ఇద్దరి గెలుపేగా?

ఏదో మధురభావంతో అతడి పెరవులమీద చిరునవ్వు కదలాడింది. తనలో తనే మాట్లాడుకొంటున్నట్టూ "విచరికుంటో" నేను గెలుస్తానని ఎవరూ అనుకోలేదు. కదూ? " అన్నాడు. ఆ మాటలకి అయిన సమాధి నుంచి చెరిరినట్టూ కదిలి కళ్ళు విప్పాడు.

"సువ్వు గెలుపైవని తనకు తెలుసు. మనుష్యులపట్లు తన అంచనా తప్పుకాదు" అని ట్రైవరుపై తరిగి "తొందరగా పోనీ" — అన్నాడు. కారు వేగం పుంజకుంది. విమానాశ్రయంనుంచి సర్వోదయాకాలసీ చాలా దూరం. అయిన మాట్లాడుతూవుంటే కంకంలో వినబడిన జీరని అతడు గుర్తించలేదు.

రేవంత్కి ఆయన్ని చాలా అదుగుదామని వుంది. కానీ తన ఆత్మతమాస్ ఏమైనా - అనుకుంచాడేమో అని మారుకున్నాడు. ఇన్నాట్లూ తనని ఇన్ని అటలు చట్టించిన ఆ అల్లరి అమ్మాయిని చాలా కొద్దినేపట్లు మాడటోతున్నానన్న భావం అతడి పారయాన్ని గగనసీమలో విహారింపజ్ఞంది.

అతడి ఆలోచనల్ని తుంచుతూ “నీ కోసం ఇది పచ్చింది” అని ఒక కవరు అందించాడు అయిన. రేవంత్ విస్తుయంతో దాన్ని అందుకున్నాడు. చాలా పెద్ద ఉత్తరం అది కవరు విప్పి అతడు చదపాగేదు.

“ప్రియమైన రేవంత్!

ఇది నా నాలుగోది, మీకు ప్రాస్తానన్నదీ అయిన చివరి ఉత్తరం. పందెం గడువుకి ముందే మీ కండాలని నాన్నగారితో పంపుతున్నాను. ఈ రోజు పదమూడో తారీఖు. ఇంతకే అయిదింటిలోపులో నన్ను-నాఫోన్ నెంబర్ ను కనుక్కున్నారా? కనుక్కుంటే మీకు జోపోర్లు! లేకపోతే మాత్రం ముందే చెప్పినట్టు.... వ్యే వ్యే వ్యే.

ఏది ఏమైనా మీకు సుస్వాగతం. భూమిని అధిష్టిక్షం చేసేటందుకు సువర్దకలశంలో దివ్యకాంతిని నింపుకుని ప్రభావితం చెప్పినట్టు వచ్చే మీ రాక్కె మానంగా వేచివుంటాను. రండి మిత్రమా-తొందరగా చిచ్చేయండి పచ్చిక బయళ్ళమీద గోధూళి నేల జారకముందే, గోధూడు పీట్లుగ్గోలి సాధ్యకోకముందే, ఎరుటి సూర్యుడు నాల్కుండల వెనుకకు జారకముందే, హేమవర్దకలశంలో పండువెన్నెల్లి నింపుకోని వచ్చే మీకోసం కలువలా వేచియుంటాను. ముకుళించుకుని పూర్వాన్ని వెచుని విచారపడకండి. (ప్రాథమిక పూచి సాయంత్రానికి వాడిపోయే పూలలగా-యుగాలు యుగాలే కాలగర్జుంలో నిమజ్జిణాలయపోతూ వుంటే మనిషి ఏంత? రథీంద్ర కపీందుడన్నట్టు.

— మృత్యుధేవత నా తలుపు తక్కినపుడు

నా జీవిత పూర్ణపోతుని

అతని ముందుంచుతాను.

రిక్పాస్తాలతో అతడేని ఎన్నదూ పంపను.

పగలు గడిపిపోతే, పట్టలింక పాడకపోతే, గాలి అలిసి సామ్పుగిల్లితే.... చీకలని నా మీర కప్పెయ్య! ఈ జీవితంలో నిమ్మ కలుముకునే భాగ్యం నాకు లేకపోయినా, నీ దర్శనాన్ని పాందలేక పోయినాననే తీరని వాంఘని నా నుంచి తప్పియకు ప్రభూ-నాకు

శలవయింది. మీ అందరికి నమస్కరించి వీడ్స్క్రైలు తీసుకుంటున్నాను. నా ఇంటి తాళం చేతుల్లి తిరికి ఇచ్చేస్తున్నాను....

చదువుతున్న రేవంత్కి మనసులో ఏదో అనుమానం కదలాడింది. ఇంతలో వక్కునుంచి వెక్కుతున్న శబ్దం వినిపించి, చప్పున అటు తెరిగాడు. అప్పటివరకూ బింకంగా కూర్చున్న భగవంతరావు దుమాలు నోటికి అడ్డు పెట్టుకుని బలవంతంగా దుఃఖాన్ని ఆపుకోవచ్చానికి ప్రయత్నించబం గోచరమైంది.

అతడు తనవైపు చూడటం గమనించి ఆయన దుఃఖంలో పూడుకపోయిన కంఠంలో “మమ్మవచ్చేవరకూ శాస్త్రి కరల్చుకూడద న్నారి తన అఖరి కోర్కె అందుకని నేనే స్వయంగా...” అని ఆ పైన ఇక మాట్లాడలేకపోయాడు.

ప్రశ్నంగా వున్న పొమవన్నగం అకస్మాత్తుగా కీలాగ్గి జ్ఞానల్లి ఎగజిమ్ముకుంటూ విస్మేచుచున్నట్టు-భామణాన్నిత హేలాయుత ప్రక్కతి లీలా బుత జీవనం హారతుగా త్యంధించిపోయన్నట్టు-మిన్న విరిగినట్టు - మిన్న మన్న-కలసినట్టు....

అతడు ఎంతసేపు అలా వుండిపోయేడో తెలీదు. కారు ఆవతల్ దృశ్యాలు కనబడటంలేదు. నోటమాలు రాలేదు. మనసూ ఆలోచించడం మానసింది. వ్యధ దారుణమై అధ్యాత్మ చేతియలికట్ల దాటుతుంటే చేతిలో ఉత్తరమే ఓదార్పు అయింది. కంటిముందు ఏర్పడిన నీటిపోర అటరాల్చి కలగపులంగం చెస్తుంటే, ఒక్క ఆశ్చరము కూడబలుక్కుంటూ చదపాగేదు.

“నీ ఆశ్చరాత్రిపూర్వాలో కడువులో వివరితంగా నొప్పి వచ్చేది. మామూలుగా గాప్పిక్కున్న అన్నారు డాక్టరు. ఆక్సప్ట్ నుంచి వచ్చేశాక అది ఎక్కుటైంది. ఎవరో సెప్పిటిస్టుకి అనుమానం వచ్చి సెప్పుటోస్క్రూవ్ వర్లికిస్టే-అప్పుడు బయలుపడ్డ యాధి డౌక్స్టర్సందరూ కలిని పెట్టేన అందున పేరు-ప్పాప్టిక్, టైప్ ఇలర్ మిటెంట్ పార్ ఫెరియా, మృత్యుపు మింగేవరకూ మనిషి మామూలుగానే మిగిల్లే ర్యాది.

మరణం అన్వార్యమని తెలిశాక బ్రతకలం చాలా కష్టం రేవంత్! బ్రతికిన ఒకటి, దెండునెలలూ పోయిగా, నంతోషంగా నవ్వుతూ, నవ్విష్టూ గడపాలని నా కోర్కె! నా మరణం సంగతి తెలిసింది. నాన్నగారికొక్కరికే. ఆయన నాకు తండ్రెకాదు, స్నేహితుడు, గురువు-అన్నీ! ఈనెల రోజులూ నిర్విమంగా నాకు నేను వసి కల్పించుకోవటం కోసం, చావు గురించిన అలోచ్ఛ నుంచి ఓదార్పుపొందలం కోసం నాకో నేస్తున్ కావలిపచ్చింది. ఆ రోజుల్లోనే పేపట్టు చూసేను భారతదేశపు ఏక్కెక (గాండి మాస్టర్) నాకు సమఫ్ఱజీ మీరే అనిపించారు. నేను చేస్తున్నారి తప్పనీ మీకు అవవరమైన ఆసక్తిని కలుగబోస్తున్నానీ నాకు తెలుసు రేవంత్, కానీ నా చుట్టూ పని కల్పించుకోవటం కోసం మొదలుపెట్టేని ఈ చదరంగపు ఆటల్ని నేను మెడలోతు ప్రేమలో కూరుకుపోయాను. తెలిపేటల్ని బయట పడనివ్వకుండా, అమాయకంగా పోట్లో (ప్రక్కలడిగే మీరంచే రోజు రోజుకీ ఇష్టం పెరగసాగింది, ఏ సైంటప్పో నా ఈ వ్యాధికి మందు కనుక్కురట్టే ఎంత బాప్పుజ్ఞని అనుకోని తణంలేదు. నా ఆశని పరిహాసించటానికా అన్నట్టు ఈ నాప్పి ఎక్కువకాసాగింది. నేను దగ్గరవుతున్నానునుమా అని మృత్యువు రక్తరూపంలో నోటిసుంచి లైటక్చిప్పి అప్పుడవుర్మా పొచ్చరియేది. పైకి మాత్రం అందరికి అల్లరి రఘ్యనే. ఈ అల్లరిపిట్ల ఈ మాత్రం దానికి భయపడుతుందా? చావునే పీర్చి కైరెక్కుగా చెప్పేసింది-చ మృత్యునా! నీ కోసం నేను యెదురు చూడను. నాకై నేనే నిన్ను ఆహ్వానిస్తాను. అప్పుడు ఇంకెలా బాధపెట్టుగలవ్వా? అని-

ఈ వ్యాధికి, (ఖాంక్షిక్రైజర్)కి పడదు. అందుకే ఒక మాత్ర-ఈ ఉత్తరం వక్క.

ఇంకా కొంతకాలం పోరాదరామనే అనుకున్నాను రేవంత్! కానీ భాగా అలసిపోయాను. జీవితం గురించి వీడ్కోలు తీసుకోబోట్టే ముందు ఒక అందమైన రోజు మీతో గడపాలని కోర్కెగా వుండేది. మీతో వుంచే అందమైన రోజు, అందమైన రోజు మీతో

పుండుపొ-ఏదో అర్థం కావటంలేదు. కనీసం నుచుటను ఒక ముద్దుయునా అద్దకుండా న్యచ్చతని ఆపాదించుకుంటయందీ ప్రాణం.

HOW DELICIOUS IS THE WINNING OF A KISS AT LOVE'S BEGINNING.

అని మాత్రం డైరీలో (ప్రాసుకున్నాను).

ఏది ఏమైనా-కాలం నన్ను మీ జ్ఞాపకంగాట్టే మిగల్గాలని ఆశ. నా అల్లరిలో మీ నెలరోజుల నమయూన్ని వృద్ధావరచి బాధపెట్టునా? తన కుడిష్టనంచుయి తల్లి తీపిపుర్చు ఏడినశిఖపు, మదుక్కణమే ఎడమష్టనంలో ఓదార్పు పౌందినట్టు, బాధనుంచి ఓదార్పు-స్నేహంలో పౌందేను. ఎన్ని కలలు కన్నాను? భవిష్యత్తు గ్రహప్రాంగణంలో ఎన్ని రంగవల్లులు తీర్చిదిద్దుకున్నాను. కానీ తుఫాను దెబ్బతిను ఈ పాత నావనెక్కి రేపునుంచి రేపుకి యోలా ప్రయాణంకాను? నా ఈ నిరాసక్కాంధకార బంధురక వరెత జీవితపు ఆఖరికటాల్లో తోడుగా నిల్చినందుకు నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోనా నేన్నం? లేక అందకుండ ఆశలు కల్పించినందుకు తుమాపణ వేడుకోనా?

అయినా స్నేహితులమధ్య తమాపణ ప్రసక్తే లేదుగా! స్నేహం అంచే నాకో కథ గుర్తొస్తుంది. ఒక రాకుమార్తె స్వయంవర వరీళులు పెదుతూ తనని కలుసుకోవటానికి రకరకాలమార్గాలు చెబుతుంది. ఓ రాకుమారుడు ఆష్టకష్టోలుపడి, పులుల్లో పోరాడి, పీశాచాల్ని తరిమిక్కోళ్ళే ఆ దారికునక్కుని ఆమెను చేరుకున్నాక 'పీయతమా నేను నిన్ను గమనిష్టూనే వున్నాను. ఆ కుడిష్టె ద్వారం నుంచి రాబోయి తటపటాయించావెందుకు? అట్టుంచి అయితే నరానికి నా దగ్గరికి చెచ్చేసేవాడివి కదా' అంటుంది.

సరిగ్గ ఆ కథలోలాగే మీరు నా నెంబరు కనుక్కునికూడా చాలా దగ్గరికి చెచ్చి వెళ్ళపోయారు. 18046 అని కనుక్కున్నాపారు ఆ కాన్సర్ ఆన్సర్లిలో కొద్దిగా ఎంక్యూలీ చెసివుంచే ఈ పటీల్ అంతా మంచు విడిపోయినట్టు, విడిపోయేది కదా!

"ఒ ఏడు నథింగ్ ఫర్ నిక్" అన్న వాక్యం యెన్నుకోవడానికి నేను చాలా కష్టపడాలి) పన్నింది. ఒకలా మాట్లాడు అన్నటి, మరోమాట్లే మా ఇంటి సెంబరూ వచ్చే వాక్యం అదీ. ఇంతకే మా ఇంటినంబరు కనుక్కొలిగిరా? 13733. అయిదుగంటలు దాటింది కదా. మీరు గెల్పారో ఓడారో తెలుసుకోవడానికి నేను వుండను.

(ఉంటేలైజరు కళ్ళమీద నిశ్శబ్దాన్ని) బలవంతంగా వత్తుతూంది. ఇది అఖరు రాత్రి అని ఈ వ్యాధికి తెలిసిపోయినట్టుంది. ఈ రాత్రి నా మొహం మీదనుంచి యెలాగైనా చిరునవ్వుని తోలగించాలని కంకణంకళ్ళుకుండి (పేతుల్ని) మెలిపెదుతూంది. అయినా దానికి నేనులోంగు. అయినా మరణం అంటేమిటి? లేకపోవడమేగా! మరం వుండము. అంతాపుంటుంది. మందాకినీ గలగలలు, నీపోరికా చిందు సందోహాలు, దూకేజిలపాతాలు, గుడి (ప్రాంగణంలో పెరిగే గడ్డిపూలు, మరియుమారుతాలు, మయూర స్వత్యాలు-అన్ని) వుంటాయి. లతపోట, గోదావరి కెరటం, సైంట్యూల అద్యుత విజయాలు, రోడ్లు, భవంతులు-ప్రపంచం అంతా కొనసాగిపోతూ వుంటుంది. (పేతకుల్లో మన నీటు మాత్రం భాళీగా వుంటుంది - అంతేగా. ముఖేణ అన్నట్టు "నహాధి పై న మోడాపై-ఖదాకే పాన్ జానా పైతో వహు పైదల్ హీ జానాపై" (దెన్నడి రగ్గికి వెళ్ళటానికి ఏనుగులూ, గుర్రాలూ వుండవు. అక్కడికి వెళ్ళాలంటే నడిచే వెళ్ళాలి.)

చాలా రాత్రయిపోయింది. యెదురుగా నా రాముడు వెలుగులు విరజిముఖుతూ వున్నాడు. బుట్టడి బొమ్మదగ్గర నిన్నటి సాయంత్రం పెట్టిన పూలు ఇంకా వికిష్టునానే వున్నాయి. 'ఎలాగనీ నిండి మనసందాక నిలిచుండలేక పాడాలనీ' అంటూ కృష్ణాప్రాణి పాట నన్నగా వస్తుంది. 'ఆ అదుగుల నడి నా కెరుకే - ఆ నడకల వడి నా కొరకే' అంటాడు.

కాలం వేళ్ళ సందుల్లోంచి పాదరసంగా జారిపోతోంది రేవంత్.

మరణించిన వశిష్ట పై లోకంలో వుంటాడూ అనుకుంటే, ఆ స్వర్ధపు వాకిలి స్తోభానికి ఆనుకుని నిల్చుని నీకోనం కలు కంటాను. చిరుగాలిలో తేలివ్వే నీ అదుగుల శబ్దం నాకు వినిపిస్తుంది. యూకలిప్పన్ కొమ్మ విర్మల్ వుంచిన నా హృదయం నీ కోనం వచ్చేదారినంతా పూరేకులు వరచివుంటుంది. ప్యాసారిన్.... వస్తూ వస్తూ ఆగా రెందుకు? లోందరగా రండి. కాలం జీవితాల్ని కలిపే మాట నిజమే ఆయితే మనం యెక్కుడో కలుస్తాం. ప్రత్యామపు హిమబిందువుల్లోనో... సహా నవేరాల్లోనో....! మరి మీరు ప్యాసారిన్ అప్పునో కాదో గానీ నేను మాత్రం ప్యాసేషన్.

రాత్రి మరీ నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఈ నిశ్శబ్దంలో శ్వశానపు జల్లేశ్వరా, హైరాగ్యపు ఉమ్మెత్తలూ, నిరాశపు ఎడారిపూలు, నీటిమీదకు వంగిన కొమ్మమీద కూర్చుని, నంజె వెలుగులో తిరిగిశాని (పేయసికోనం కోయిలపాడే ఆర్గితాన్ని వింటూ, దుఃఖాశ్చపుల్ని) తెళ్ళ పెట్టుకుంటూ మృత్యువు కోసం యొదురు మాడబం.

రాభం లేదు నేస్తుం బాధ గలిచేటట్టువుంది. కన్నటి చుక్కని అదిమిపెట్టే (రాయాలి) వస్తుంది. విన్నప్పుడు అమ్మ పాడేరి 'అమ్మణ్ణే కన్నులు - తమ్మి పూర్వులు-తమ్మి పుప్పుల్లోని కమ్మ తెంట్లు.... చిన్నారి కళ్ళల్లో కన్నిలుజ్జల్లు - కన్నిరు మాపకే కరుగు నెడదల్లు' అని. అదేమిటి మి కళ్ళలోనూ నీరు? నేనూ పాడాలి) వస్తుంది నుమా-

ఏడవకు ఏడవకు వెరి అబ్బాయి-ఏడిట్రై నీ కంట్ల నీలాలూగారు... నీలాలు కారితే నే మాడతేను పాత్రున కారవే బంగారు కంట్ల.'

షెష్టాప్రాను స్నేహితుడా! మరి శలవు.

—రఘ్యు."

కంటినుంచి నీచెచుక్క జారదేం? అకాశం రెండుగా విచ్చిపోదేం?

....తల వెనక్కి వాల్పి, కచ్చు గట్టిగా మూనుకున్నాడు అతడు. ఇదంతా నిజం కాచని, కల అని యెవరైనా చెచితే యెంతహావుభ్యా.... రెప్పాటు కాలంలో ఇరంతా యెంత లొంగరగా జిరిగిపోయాంది. తన జీవితంలోకి యెంత మధురంగా ప్రవేశించి, ఎంత వ్యధా భరితంగా కప్పుకుండి అమ్మాయి. ఆ వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల! నన్ను నేను నీకు సమర్పించుకోవటానికి వస్తే.... యెంత కిలివాత్మురాలివి నువ్వు. నా దుఃఖంలో పునర్జ్యు పొందటానికి మరణించాను! ఈ పందంలో నేనుగలిచి బిడానా? ఓడి గిలివానా?.....

కారు ఇంటిముందు ఆగింది.

“రానికోనమే చూసున్నట్టు అక్కడ తిరిగి కలకలం మొదలైంది. “చీటి పదుతూంది. లొంగరగా కానివ్యండి” అంటున్నారెవరో. భగవంతరాఘ ఎవరి భుజం మీదో అనరా తీసుకొని అచేతనావశ్వరో వున్నాడు.

- మీర చెయ్యి పడడంతో కచ్చు విషేషు రెవంత్. జేమ్స్!

ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. ఆలోచనల నిశ్చబ్దాన్ని పంచుకున్నారు. జనం మర్యానుంచి అరుగుమీద అమె కవ్యిష్టాంది. గులాబీ రంగుని మించి ఆ రేకుల మర్య నుంచి అమె చెయ్యి కన్నిష్టాంది. అగరోత్తులపాగ మేఘాల చాటునుంచి అమె మొపాం అస్పష్టాంది. కంబాతరాలు స్నాఫ్సుక శీరాల్లో విపారించటం కోసం విక్రాంతి తీసుకుంటున్నట్టు వున్నాయి. ఔనెరో కుంచెరోంవి జారిన పీన్ వెన్నెల్లో కిరిగివటానికి సిద్ధమవుతూంది.

తీసుకువెళ్లటానికి అయిత్తమవుతున్నారు. ఒకరోకరే వెళ్లి చివరి దర్శనం చేస్తున్నారు.

“పద” అన్నాడు జేమ్స్ తనూ కదిలి పెట్టూ.

రెవంత్ కదలకుండా ‘వద్దు’ అన్నాడు.

“ఏం” ఆస్కర్యంతో అడిగాడు జేమ్స్.

“ఒక అద్యతమైన ఔషధ శిల్పాన్ని భావనాలోకాల్లో ఇంతకాలం నిర్మించుకుంటూ వచ్చాను - అది కల్పనగానే నిరిపోని జేమ్స్.”

“అమెని చూసినా నువ్వు నిరాశ చెందు రెవంత్.”

“శేడు, మాస్టే మరింత వ్యధ. అమె స్పుతిగానే మిగిలిపోని జేమ్స్! రమ్యగానే నిరిపిచ్చాని. పేరు తెలుసుకోవాలన్న ఆశ కూడా నాకు శేడు. వాస్తవం కన్నా ఉపాంగాల్లో నా పూపాలినే అమెని బిబతినీ ...”

“.....”

సూర్యుడు కూడా ఆ ర్యాయాన్ని చూడలేక లొంగరగా పడమటకి జారుకుంటున్నాడు. ముమ్ముల నీడలు పొదుగ్గా ప్రసుతులున్నాయి. భగవంతరాఘుని ఆపటము కష్టమవుతూంది. ఆయనకి కూతురంటే ఎంత ప్రేమా అక్కడ చాలామందికి తెలుసు. కూతురుగానే కాకుండా - ఓ అమ్మాయిగా కూడా అమె అక్కడ చాలామందికి ప్రీయమైనది. తెలివి - అందం - పదువుకు మూడు చాలామందికి వుండటం కష్టం.

దూరంగా ఎవరికి సంబంధం లేకుండా కూర్చుని వున్నాడు రెవంత్. జేమ్స్ కూడా అపడిని మాట్లాడించదలచుకోలేదు. కొరివి పెట్టాక మంటలు నాల్గులు సాచి నిర్ద్ధారించుండి ఆ సున్నితమైన శరీరాన్ని కాలి బాడిద చేయటం మొదలుపెట్టాక, అందరూ నిష్ట్రుమిస్తూ ఉండగా అతడి రగ్గరికి వచ్చాడు. “పద వెళ్లం”

“ఊహా నన్ను కొద్దిసేపు వదిలెయ్య జేమ్స్! నేనింకా కొంతసేపు ఇక్కడ ఉండరలుప్రకున్నాను.”

జేమ్స్ స్నేహితుడి భుజం, మీర చెయ్యివేసి, “శైరాగ్యం వఢ్చ ఇక్కడ ఎంతసేపున్నా ఉండాలనే అనిపిస్తుంది” అన్నాడు.

“నేనెడో శైకానవైరాగ్యంతో ఇక్కడే వుండిపేవాలని అనుకోవటం లేదు. ఈ స్తుతి ఎంతో బాగుంది నాకు దుఃఖంకూడా శేడు జేమ్స్! నా యా నిరామయ చేతనావశ్వన భగ్గం చేయకు. వెళ్లిరా”

చికటి రఘుంగా పరమకొంటూంది. ఎల్రటి నిష్పుల మర్య నుంచి మంటలు సన్నగా లేస్తూనే వున్నాయి. మోకశ్ మీర గడ్డం పెట్టుకుని ఆ చిత్తినే చూస్తూ కూర్చున్నాడు అతడు.

సముద్రంలో అనంతమైనది కాలం. ఎంత అందమైన అలుచిప్పాల్చి తెఱ్పుండా అని వచ్చే ప్రతి కటరం కేసి చూడబం - అని వినురుగా వచ్చి, అందంగా కట్టుకున్న పిచ్చుకగూళ్ళని తనలో కలిపేసుకు వెళ్లిపోవటం దేముడా! రష్టించు నా పిచ్చుకగూళ్ళని. ఇంత తెలివైన అమ్మాయిని ఇంత నిశ్చబ్దంగా మా మర్యానుంచి తీసుకువెళ్లి పోవటానికి నీకు మనసౌలా వోప్పించోయా? ఇంత కలినాతుడువి ఎలా అయిపు?

టి.గాలీ-నువ్వు బలంగా వీళకు! కనీసం బాడిరమ్మె టి ఆక్కలో వుండనీ. ఓ భూమి-నువ్వు వెగంగా కడలకు! కనీసం పంచ ప్రాణాలైనా చెరరుకుండా వుండనీ. ఈ బాడిర ఎగిరి ఏ ధాత్రి నలంకిరిస్తుందో .. అక్కడో చిరుసార ములుస్తుంది. ఆ వెదురు కుంచెగా మారి బక

గుర్తు తెలియని చిత్రకారు నలంకరిస్తుంది. ఒక రసమ్య చిత్రానికి అది అక్కాతినిస్తుంది. అనంతశ్శ్రీలో సంకృష్టి.

"వెళు బాబూ! బాగా చీకటి పడింది. మృతాశైఖలకోసం నక్కలు వచ్చే వేళయింది" అంటున్నాడు కాటికపరి.

అతడిని తలెత్తి చూసేదు. తొంటైశ్శ వృద్ధుడు, చేతికర సాయంతో నిలబడి వున్నాడు. రుఖ్మాస్తీ, అనందాస్తీ సమానంగా పంచుకోవటానికి అలహాటు పడిన అతడి మొహంలో ఎన్నో చాపల్ని - ఆ బందుమిత్రుల రోదనల్ని చూసిన అనుభవం వేదాంతమై పంచిపోయింది.

"నాకు కరలాని లేదు తాతా! అదిగో చూడు. ఆమె ఇంకా అక్కడే పడుకుని వున్నట్టు లేదూ?"

"వన్నెందు రోజులవరకూ అత్తు ఈ బంధాల్ని వొదులుకోలేక శాడనే లిరుగుతారి బాబూ? కర్కు రోజున కాకుల్తోపాటు ఎగిరి శూస్యంలో కలిసిపోద్ది. జ్ఞాపకం మాత్రం మనతోటు మిగిలిపోద్ది."

దేవంత అనిమేష నేత్రాల్లో అతడివంక చూసేదు. పేతువాదం కన్నా అజ్ఞానం మనిషి కెంత సంతృప్తి నిస్తుంది.

అది అజ్ఞానమా?

ఆమె నిజంగా మరణించిందా?

శేరేమో!

ప్రేమలోని వ్యధే వ్యక్తావ్యక్త బిందువై హిమవన్నగాల్లో ఘనీభవించి మేఘాల్లో కరిగి, సదీజలాల్లో ప్రవహించి, అర్థవ్యాప్తమైతూంది. అది వెన్నెం అవుతుంది. ఆ వెన్నెల్లో ఒక అడపెల్ల ప్రత్యాషానికి ముందే 'కొంని దేవరకి గోధీయశ్శో' అని పౌదుతూ మనసు ముంగిరిలో రంగవల్లులు తీర్చుతుంది. తన వెంట్లు వుంటుంది. తన విజయంలో ఆనందం పొందుతుంది. తన ఓటమిలో వెముక వుండి ఉత్సాహాన్ని శైర్యాన్ని ఇస్తుంది. తనకి ఆమె ఒక సూర్యి, అందించిన తాత చెయ్యి వట్టుకుని అతను లేచాడు.

ఇంద్రరూ కరిలారు. చిలికి దూరంగా ఇంకా దూరంగా ప్రపంచంలోకి.

కాటిబైటు వస్తూ అతడు ఆగి వెనుదిరిగి చూసేదు. ఎగ్రనిమంట నెమ్మిదిగా చల్లారుతున్నట్టు నిస్తేజంగా-అన్నిటినీ తనలో దాచుకుని నిపుఱుగప్పుకొంటూ.

ఒక సజీవాక్యతి దగ్గుం చేసి,

అప్పుడ్ చ్చింది ఒక సీటి చుక్కు,
అతడి కంటి నుంచి,
వస్తూ, వస్తూ అతడితో అన్నది-

"పీయ మిత్రమా! ఇఖ్వాచ్చా నేను నీ గుండెలోతుల్లో
నిషీప్తమై వున్నాను. నీ బాధల్లోమో పాలు పంచుకున్నాను.
ఈ తణం నుప్పు పడే ఈ బ్ర్యాథను భరించలేక బైటు
వెట్టున్నాను. నా ఈ వింద్ర్యులు నీకేమాత్రమైనా సంతోషాన్నిప్పే
- మిత్రమా! నాకు అంతకనూ కావల్సిందేముంది?
కలపు."

